

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΣΤ'

Τετάρτη 18 Μαρτίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6414
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Άμφισσας, το Μουσικό Σχολείο Πτολεμαΐδας, το Γυμνάσιο Μακροχωρίου Καστοριάς. σελ. 6350, 6356, 6363
3. Ανακοινώνονται συλλυπητήρια για το θάνατο των τριών στρατιωτικών στην Αεροπορία. σελ. 6364

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 6339
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 6339

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής
Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Χασεμιτικού Βασιλείου της Ιορδανίας στην Επιστημονική και Τεχνολογική συνεργασία». σελ. 6346
2. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις». σελ. 6347
3. Ονομαστική ψηφοφορία επί του άρθρου 3 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις». σελ. 6368, 6376

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ.,	σελ. 6386, 6387
ΑΗΔΟΝΗΣ Χ.,	σελ. 6388
ΑΛΑΒΑΝΟΣ Α.,	σελ. 6361, 6362, 6363
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Α.,	σελ. 6350, 6351
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Μ.,	σελ. 6357
ΒΕΡΕΛΗΣ Χ.,	σελ. 6389
ΒΕΡΡΑΣ Μ.,	σελ. 6357
ΒΡΕΤΤΟΣ Κ.,	σελ. 6383, 6384
ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ.,	σελ. 6395, 6396
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 6382, 6383
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ.,	σελ. 6404, 6405
ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ.,	σελ. 6396, 6397
ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ Η.,	σελ. 6390
ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ Α.,	σελ. 6410
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 6397, 6398
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ.,	σελ. 6400
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 6355, 6356
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ.,	σελ. 6353
ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α.,	σελ. 6406, 6407
ΚΕΛΕΤΣΗΣ Σ.,	σελ. 6384
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ.,	σελ. 6403
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ.,	σελ. 6401
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Α.,	σελ. 6391
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 6407
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ. 6403, 6404
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι.,	σελ. 6347, 6348
ΜΑΝΤΑΤΖΗ ΤΣΕΤΙΝ,	σελ. 6412
ΜΕΛΑΣ Π.,	σελ. 6409
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α.,	σελ. 6410
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 6399
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π.,	σελ. 6354
ΜΠΟΥΖΑΛΗ Π.,	σελ. 6351
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.,	σελ. 6352
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ.,	σελ. 6411, 6412
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 6380, 6382
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Β.,	σελ. 6387, 6388
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ.,	σελ. 6364, 6368
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 6363
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ.,	σελ. 6413
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ.,	σελ. 6392
ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ Φ.,	σελ. 6358, 6361
ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ Γ.,	σελ. 6392, 6393, 6394
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 6401, 6403
ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ Ν.,	σελ. 6405, 646
ΤΖΑΚΡΗ Θ.,	σελ. 6349
ΤΣΑΒΛΑΡΙΔΗΣ Λ.,	σελ. 6385
ΤΣΙΟΓΚΑΣ Δ.,	σελ. 6348, 6349
ΦΛΩΡΙΔΗΣ Γ.,	σελ. 6394, 6395
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 6379
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ.,	σελ. 6408, 6409

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΣΤ'

Τρίτη 18 Μαρτίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 18 Μαρτίου 2008, ημέρα Τρίτη και ώρα 17.11' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΛΣΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Θεοδώρα Τζάκρη, Βουλευτή Πέλλης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Σκυλλούντος Ηλείας ζητεί τη χρηματοδότηση της αποπεράτωσης της οδικής σύνδεσης του Δημοτικού Διαμερίσματος Διασέλλων με την παραποτάμιο οδό.

2) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ζητεί την οικονομική ενίσχυση των πυρόπληκτων αγροτών του Νομού Ηλείας, για την αντικατάσταση των κατεστραμμένων γεωργικών μηχανημάτων τους.

3) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο ζητείται να παραμείνουν τα πυροσβεστικά σκάφη «KANANTER» στην 117 Πτέρυγα Μάχης Ανδραβίδας.

4) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, στο οποίο ζητείται η συντήρηση και αξιοποίηση του Ναού του Επικούρειου Απόλλωνα.

5) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Νομάρχης Ιωαννίνων ζητεί την επίτευξη των εργασιών κατασκευής της Ιονίας Οδού.

6) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Ανατολικού Ζαγορίου Ιωαννίνων ζητεί την αναδιάρθρωση των Περιφερειακών Ιατρείων της περιοχής του Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου Ιωαννίνων.

7) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Ελλήνων Χημικών ζητεί την αύξηση της ετήσιας επιχορήγησής της στο ποσό των 100.000 ευρώ.

8) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Αττικής, η Ένωση Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας, η Ένωση Τεχνικών Ιδιωτικής Τηλεόρασης Βόρειας Ελλάδος και η Ένωση Τεχνικών Ραδιοφωνίας Μακεδονίας-Θράκης διαμαρτύρονται για τον αποκλεισμό των μελών τους από το Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού των Μ.Μ.Ε..

9) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΛΛΙΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμος Σολυγείας Νομού Κορινθίας ζητεί τη στελέχωση του Περιφερειακού Ιατρείου Σοφικού.

10) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, σχετικά με το χωροταξικό σχεδιασμό και αειφόρο ανάπτυξη του Νομού Λασιθίου.

11) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, σχετικά με την επίλυση προβλημάτων του Νοσοκομείου Σητείας.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων στο Ι.Κ.Α. Νομού Λασιθίου ζητεί την αναδιάρθρωση του Υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α. Αγίου Νικολάου Κρήτης σε Τμήματα και Γραφεία για την εύρυθμη λειτουργία του.

13) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία Φορείς του Νομού Λασιθίου διαμαρτύρονται για το νέο Γ.Π.Χ.Σ.Α.Α..

14) Η Βουλευτής Καστοριάς κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Συνεταιρισμός Ραδιοταξί Καστοριάς διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση της καταβολής ποσού στα μέλη του, από την Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας για τη μεταφορά μαθητών

15) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων στα Λατομεία, Σχιστήρια και Μεταλλεία Αργολίδας ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας των πιο πάνω λατομείων και τη διασφάλιση της εργασίας των μελών του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 4709/18.01.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ.

Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 44/1.2.2008 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του αριθ. πρωτ. 4709/18-01-2008 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Η δρομολογιακή γραμμή Αλεξανδρούπολη - Λήμνος - Μυτιλήνη - Χίος - Σάμος - Κάλυμνος - Κως - Ρόδος εξυπηρετείται από τα επιβατηγά-οχηματαγωγά «ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ» και «ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ Λ.», της πλοιοκτητικής εταιρείας «ΛΑΝΕ», με ένα (01) δρομολόγιο την εβδομάδα κατόπιν της αριθμ. 46/08-6-2007 σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας με επιδότηση μετά από μειοδοτικό διαγωνισμό.

Η ακινησία για ετήσια επιθεώρηση του επιβατηγού-οχηματαγωγού «ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ» προγραμματίστηκε και εγκρίθηκε μετά από γνωμοδότηση του Σ.Α.Σ από 02-11-2007 έως 12-12-2007 και από 18-01-2007 έως 0702-2008, ενώ για το επιβατηγό-οχηματαγωγό «ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ Λ.» από 09-02-2008 έως 03-4-2008.

2. Κατά το χρονικό διάστημα ακινησίας του ενός πλοίου το έτερο εξυπηρετεί ανελλιπώς τη δρομολογιακή γραμμή «Πειραιάς - Μήλος - Θήρα - Σητεία - Κάσος - Κάρπαθος - Διαφάνι - Χάλκη - Ρόδος» και επιστροφή, με δύο (02) δρομολόγια την εβδομάδα, καθώς και την τοπική γραμμή «Ρόδος - Χάλκη - Κάρπαθος - Κάσος - Σητεία» και επιστροφή, με ένα (01) δρομολόγιο την εβδομάδα, με σύμβαση ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας, χωρίς να υπάρχει διαθέσιμος χρόνος για την πραγματοποίηση του δρομολογίου Ρόδος - Αλεξανδρούπολη.

Παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν προς πλοιοκτητικές εταιρείες για την πραγματοποίηση του εν λόγω δρομολογίου δεν κατέστη δυνατή η εξεύρεση πλοίου ανάλογων χαρακτηριστικών.

3. Τα ως άνω δρομολόγια στη γραμμή Ρόδου-Αλεξανδρούπολης, πραγματοποιήθηκαν από το επιβατηγό-οχηματαγωγό «ΒΙΤΣΕΝΤΖΟΣ ΚΟΡΝΑΡΟΣ» κατά την περίοδο των εορτών των Χριστουγέννων και Πρωτοχρονιάς από 12-12-2007 έως 17-01-2008, για την κάλυψη των αυξημένων συγκοινωνιακών αναγκών, ενώ θα ξεκινήσουν και πάλι στις 03-4-2008 με τη λήξη της ακινησίας του επιβατηγού-οχηματαγωγού «ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ Λ.».

4. Σε κάθε περίπτωση από τις αρμόδιες Υπηρεσίες του ΥΕΝΑΝΠ καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση των κατοίκων και των επισκεπτών των νησιών.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ»

2. Στην με αριθμό 4064/9.1.2008 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Μιχαήλ Καρχιμάκη, Βασιλείου Οικονόμου και Ευάγγελου Παπαχρήστου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ900 α'/5702/9449/29.1.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθ. 4064/9-1-08 ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Μιχαήλ Καρχιμάκης, Βασίλης Οικονόμου και Βαγγέλης Παπαχρήστου, με θέμα την υλοποίηση έργων των Ενόπλων Δυνάμεων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Όπως αναφέρθηκε και στην απάντηση της υπ' αριθ. 1772/29-11-06 ερώτησής σας επί του ιδίου θέματος, τα έργα «Αναβάθμιση Υ/Γ συντήρησης Α/Φ ΜΣΑ - Κατασκευή Περιμετρικών Συνεργείων 355 ΜΤΜ - Κατασκευή Συνεργείου Α/Κ και Ελικών 354 & 356 ΜΤΜ» και «Κατασκευή Υ/Γ και Περιμετρικών Συνεργείων 354 ΜΤΜ», που αφορούν στο Α/Δ Ελευσίνας, έχουν ενταχθεί να χρηματοδοτηθούν από το ΕΜΠΑΕ ΓΕΑ για τα έτη 2006-10 (πρόγραμμα 67).

Το συγκεκριμένο ΕΜΠΑΕ δεν έχει εγγεγραμμένες πιστώσεις νωρίτερα από το έτος 2010, πλην όμως, έχει προταθεί από τον αρμόδιο φορέα του ΓΕΑ με την επικαιροποίηση του ΕΜΠΑΕ 2008 να πραγματοποιηθεί η έναρξη ροής / δέσμευση της χρηματοδότησης εντός του 2008 προκειμένου να καταστεί δυνατή η έναρξη των διαδικασιών δημοπράτησης, με το δεδομένο ότι

οι μελέτες των έργων έχουν ολοκληρωθεί.

Αναφορικά με το έργο «Επισκευή ερείσματος και κρυπτοδοίχου Δ/Π στο Α/Δ Σκύρου», επιλέχθηκε η τεχνική επέμβαση σε δύο φάσεις:

α. Σε Α' φάση, με έργο της Μονάδας Αεροπορικών Κατασκευών προϋπολογισμού 180.000 ευρώ από πιστώσεις Τακτικού Προϋπολογισμού ΓΕΑ, η ανάσχεση της αποδιοργάνωσης του λιμενικού, έργο το οποίο ολοκληρώθηκε.

β. Σε Β' φάση, πραγματοποιείται η σύνταξη του φακέλου του έργου προκειμένου, λόγω της ιδιαιτερότητάς του, να ανατεθεί με νόμιμες διαδικασίες η οριστική μελέτη σε εξωτερικό μελετητή, έργο για το οποίο έχει γίνει πρόβλεψη χρηματοδότησης από πιστώσεις τακτικού προϋπολογισμού Π.Α. έτους 2008.

Κατά συνέπεια, ουδεμία «σκόπιμη» ή «υπόπτη» καθυστέρηση δεν υφίσταται στην υλοποίηση των έργων που αναφέρονται στην ερώτησή σας και απόλυτη βούληση της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΘΑ είναι η απαρέγκλιτη τήρηση των διαδικασιών που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, αναφορικά με τα έργα και τις προμήθειες στις Ε.Δ., προσαπίζοντας το δημόσιο συμφέρον και αξιοποιώντας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα χρήματα του Ελληνικού λαού που προσφέρονται για την άμυνα της Χώρας μας.

Ο Υφυπουργός
ΙΩΑΝΝΗΣ Ι. ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ»

3. Στην με αριθμό 4244/11.1.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Κατρίνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ90022/1883/446/29.1.08 έγγραφο από την Υπουργό Αποσχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην 4244/11-1-2008 ερώτηση, η οποία κατατέθηκε στη Βουλή, από το Βουλευτή κ. Κατρίνη Μιχάλη και η οποία αφορά στην έλλειψη ιατρού οφθαλμιάτρου στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Πύργου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα, όπως μας πληροφόρησε το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ :

Στην εν λόγω Ν.Μ.Υ., οι προβλεπόμενες οργανικές θέσεις σε ιατρικό και οδοντιατρικό προσωπικό είναι (24) είκοσι τέσσερις και το σύνολο των υπηρετούντων ιατρών και οδοντιάτρων είναι (34) τριάντα τέσσερις.

Η Διοίκηση του ιδρύματος μετά από προκήρυξη, υπέγραψε σύμβαση μίσθωσης έργου με τον μοναδικό ιατρό οφθαλμίατρο που υπέβαλε αίτηση, τον κ. Μπουκάρ Γεώργιο, ο οποίος ανέλαβε υπηρεσία στις 29-5-2007, αλλά παραιτήθηκε στις 19-10-2007.

Η Διοίκηση του ιδρύματος γνωρίζοντας τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στη Νομαρχιακή Μονάδα Υγείας ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Πύργου με την παραίτηση του ανωτέρω ιατρού, από τις 19-10-2007, καταβάλλει κάθε προσπάθεια για να καλύψει άμεσα το κενό, εξετάζοντας τις τυχόν υπάρχουσες αιτήσεις ενδιαφερομένων.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 του Ν. 3518/2006 και του άρθρου 25 του ν. 3232/2004, η πλήρωση των οργανικών θέσεων μόνιμων ιατρών στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ γίνεται ύστερα από σχετική προκήρυξη.

Το Υπουργείο μας, γνωρίζοντας τη γενικότερη έλλειψη σε ιατρικό προσωπικό που αντιμετωπίζουν οι μονάδες του Ιδρύματος, με σκοπό την αντιμετώπιση των σημαντικών ελλείψεων των υγειονομικών μονάδων του Ιδρύματος σε ιατρικό και οδοντιατρικό προσωπικό και την αποτελεσματικότερη κάλυψη των αναγκών περίθαλψης των ασφαλισμένων του, έχει υποβάλλει αίτηση στο Υπουργείο Εσωτερικών, για την πλήρωση 2.000 κενών οργανικών θέσεων μόνιμων γιατρών & οδοντιάτρων, με προκήρυξη και με αντικειμενικά κριτήρια, όπως αυτά θα καθοριστούν με το προβλεπόμενο από τις διατάξεις Προεδρικό Διάταγμα.

Σε περίπτωση έγκρισης των προσλήψεων αυτών η Διοίκηση του Ιδρύματος θα φροντίσει για την ενίσχυση των Μονάδων εκείνων, στις οποίες παρατηρείται η μεγαλύτερη έλλειψη ιατρικού προσωπικού, λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαιτερότητα της περιοχής, καθώς και τις αιτήσεις υποψηφιότητας, προκειμένου να επιτύχει πιο άρτια στελέχωση των μονάδων.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ»

4. Στην με αριθμό 1671/8-11-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ευσταθίου Κουτμεριδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ.041.2/ΑΣ/944/26-11-2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της εν θέματι ερώτησης, και κατά λόγο αρμοδιότητας του Υπουργείου Εξωτερικών σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Υπουργείο Εξωτερικών, έχοντας λάβει τη σχετική επιστολή του «Συνδέσμου Ιδιοκτητών Φορτηγών Αυτοκινήτων Διεθνών Μεταφορών Γιαννιτών και Περιχώρων», προχώρησε άμεσα στις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να διερευνηθούν οι διαλαμβανόμενες σε αυτή καταγγελίες.

Συγκεκριμένα, το Γραφείο Συνδέσμου της Ελλάδας στα Σκόπια, και το εκεί Γραφείο μας Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων (ΟΕΥ) ήλθαν σε επαφή για το θέμα με τις αρχές της ΠΓΔΜ. Το ζήτημα των προβλημάτων διέλευσης ετέθη στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης της ΠΓΔΜ, και, εν συνεχεία, στο Γενικό Διευθυντή της Διοίκησης Τελωνείων του Υπουργείου Οικονομικών της ΠΓΔΜ κ. Kargon. Συγκεκριμένα, επισημάνθηκαν στον τελευταίο, τόσο τα προβλήματα που αφορούν στην παρεμπόδιση και διέλευση φορτηγών με εμπορεύματα, όσο και το ζήτημα της επιβολής τελών και επιβαρύνσεων διέλευσης.

Σχετικά με το θέμα της δημιουργίας ειδικού διαδρόμου για τη διέλευση των transit φορτηγών, ο κ. Kargon απάντησε ότι θα διαβιβάσει το αίτημά μας στο καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο Μεταφορών της ΠΓΔΜ, και στο οποίο θα απευθυνθεί το Γραφείο Συνδέσμου Σκοπίων. Όσον αφορά στο ζήτημα των επιβαρύνσεων, ο κ. Kargon δέχθηκε ανεπιφύλακτα τη θέση μας περί μη επιβολής οποιωνδήποτε επιβαρύνσεων και δεσμεύθηκε για την άμεση επίλυση του προβλήματος, αποδίδοντάς το σε αυθαιρεσίες μεμονωμένων τελωνειακών υπαλλήλων. Όπως δήλωσε, μόνη νόμιμη επιβολή τέλους διέλευσης αποτελεί η ανεπαρκής τραπεζική κάλυψη μέσω του TIR.

Το ζήτημα ετέθη και κατά τη συνάντηση που είχε ο Β' Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εξωτερικών με τον επικεφαλής του Γραφείου Συνδέσμου της ΠΓΔΜ στην Αθήνα.

Πέραν των παραπάνω κινήσεων σε διμερές επίπεδο, η Ελλάς, ως κράτος - μέλος της ΕΕ, εξετάζει το ενδεχόμενο έγερσης του θέματος και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αν τα καταγγελλόμενα προβλήματα εξακολουθήσουν να υφίστανται και στο μέλλον.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ

5. Στην με αριθμό 1445/1-11-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Τσετίν Μάντατζη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-537/22-11-2007 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Τσετίν Μάντατζη με θέμα: «ο Νόμος 3377/05 και οι επιπτώσεις του στους μικροπωλητές του Νομού Ξάνθης», σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του ν. 3377/2005, όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 12 του νόμου 3557/2007 (ΦΕΚ 100/Α), ρυθμίζεται η άσκηση του υπαίθριου εμπορίου, πλανόδιου και στάσιμου, οι θρησκευτικές εμποροπανηγύρεις, οι χριστουγεννιάτικες αγορές, οι παραδοσιακές εμποροπανηγύρεις και ζωοπανηγύρεις που τελούνται μία φορά το χρόνο και οι Κυριακάτικες αγορές.

Ειδικότερα:

Α) Άσκηση υπαίθριου εμπορίου, πλανόδιου ή στάσιμου.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ως άνω νόμου οι άδειες υπαίθριου εμπορίου, πλανόδιου και στάσιμου, χορηγούνται από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και τους Δήμους- Κοινότητες, αντίστοιχα.

Η άσκηση του υπαίθριου πλανόδιου εμπορίου επιτρέπεται σε πόλεις με πληθυσμό κάτω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων.

Οι άδειες υπαίθριου πλανόδιου εμπορίου διακρίνονται σε τύπου Α', που αφορά την πώληση πρωτογενών προϊόντων γης (στα οποία περιλαμβάνονται και τα άνθη), αλιείας και ιχθυοκαλ-

λιέργειας και τύπου Β', που αφορά την πώληση των λοιπών προϊόντων. Οι κάτοχοι άδειας τύπου Α', μπορούν να ασκούν τη δραστηριότητά τους σε όλη τη χώρα, ενώ οι κάτοχοι άδειας τύπου Β', μπορούν να ασκούν τη δραστηριότητά τους στην περιφέρεια μόνο της οικείας Ν.Α., που χορηγεί τη σχετική άδεια.

Οι κάτοχοι άδειας υπαίθριου στάσιμου εμπορίου επιτρέπεται να δραστηριοποιούνται μόνο σε θέσεις που έχουν καθορισθεί και οριοθετηθεί από το Δήμο - Κοινότητα, που τους έχει χορηγήσει την άδεια.

Οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση των ανωτέρω αδειών καθορίζονται με το Π. Δ/γμα 254/2005 (ΦΕΚ 307 Α').

Το άρθρο 6 του ως άνω Π.Δ/τος παρέχει τη δυνατότητα σε παραγωγούς γεωργικών, αμπελοργικών, κτηνοτροφικών, πτηνοτροφικών, μελισσοκομικών προϊόντων καθώς και παραδοσιακών ειδών λαϊκής τέχνης κ.λ.π. ιδίας παραγωγής, να λαμβάνουν από τις Διευθύνσεις ή Τμήματα Εμπορίου των οικείων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, άδεια άσκησης υπαίθριου εμπορίου παραγωγού για την πώληση των προϊόντων που παράγουν, χωρίς να ακολουθούνται οι διαδικασίες που ορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3377/2005, όπως ισχύει.

Οι παραγωγοί κάτοχοι της άδειας άσκησης υπαίθριου εμπορίου παραγωγού μπορούν να ασκούν υπαίθρια εμπορική δραστηριότητα πλανοδίως, σε όλη την επικράτεια, σε πόλεις με πληθυσμό κάτω των είκοσι χιλιάδων (20.000) κατοίκων, ως προαναφέραμε. Σε περίπτωση όπου οι εν λόγω παραγωγοί επιθυμούν να ασκήσουν την υπαίθρια εμπορική τους δραστηριότητα στάσιμα σε συγκεκριμένο σημείο, απαιτείται να έχουν άδεια κατάληψης χώρου από τον οικείο Δήμο ή Κοινότητα.

Παράλληλα, επανεξετάζεται το ζήτημα των όμορων Διευρυμένων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και της μετακίνησης κατόχων άδειας υπαίθριου εμπορίου σε αυτές.

Β.1.) Άδεια συμμετοχής σε εμποροπανηγύρεις και λοιπές υπαίθριες αγορές.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του νόμου 3377/2005, όπως ισχύει, οι υπαίθριοι πωλητές για να συμμετέχουν στις θρησκευτικές εμποροπανηγύρεις, στις χριστουγεννιάτικες αγορές, στις παραδοσιακές εμποροπανηγύρεις και ζωοπανηγύρεις που τελούνται μία φορά το χρόνο, πρέπει να κατέχουν άδεια συμμετοχής, που χορηγείται από τα οικεία δημοτικά - κοινοτικά συμβούλια, εκτός των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο ίδιο άρθρο.

Οι άδειες συμμετοχής χορηγούνται σε εμπόρους, σε κατόχους άδειας πωλητή λαϊκών αγορών που λειτουργούν εκτός της περιφέρειας των Ν.Α. Αθηνών- Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, σε κατόχους άδειας συμμετοχής σε κυριακάτικες αγορές που λειτουργούν εκτός της περιφέρειας των Ν.Α. Αθηνών-Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και σε κατόχους άδειας άσκησης υπαίθριου εμπορίου (πλανόδιου ή στάσιμου).

Οι ως άνω διατάξεις δεν απαγορεύουν στα πρόσωπα που μπορούν να συμμετέχουν στις παραπάνω αγορές, να αιτούνται άδεια συμμετοχής από Δήμους ή Κοινότητες όλης της χώρας.

Β.2.) Άδεια συμμετοχής σε Κυριακάτικες αγορές.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3377/2005, όπως ισχύει, οι υπαίθριοι πωλητές για να συμμετέχουν στις Κυριακάτικες αγορές, πρέπει να κατέχουν άδεια συμμετοχής, που χορηγείται με απόφαση της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, στην περιφέρεια της οποίας κατοικεί ή διαμένει συνεχώς, κατά τα δύο τελευταία χρόνια, ο αιτούμενος την σχετική άδεια.

Οι άδειες συμμετοχής χορηγούνται σε εμπόρους, σε κατόχους άδειας πωλητή λαϊκών αγορών που λειτουργούν εκτός της περιφέρειας των Ν.Α. Αθηνών-Πειραιώς και Θεσσαλονίκης, σε κατόχους άδειας συμμετοχής σε κυριακάτικες αγορές που λειτουργούν εκτός της περιφέρειας των Ν.Α. Αθηνών-Πειραιώς και Θεσσαλονίκης και σε κατόχους άδειας άσκησης υπαίθριου εμπορίου (πλανόδιου ή στάσιμου).

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

6. Στην με αριθμό 4086/09-01-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/7780/28.1.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ, σε ό,τι μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, εντός του χώρου Ε.Α.Κ.Ν. Αγίου Κοσμά στο Ελληνικό, βρίσκεται κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος "καφετέρια-κυλικείο-εστιατόριο αναψυκτήριο" με την επωνυμία "Galazio", ιδιοκτησίας της "Ανώνυμης Ψυχαγωγικής Εμπορικής Εταιρείας Εκμεταλλεύσεως Αυτοκινήτων Καρτ και Ειδών Ένδυσης - CARTING CENTER", το οποίο λειτουργούσε βάσει της 3911/17-05-2005 άδειας λειτουργίας που εκδόθηκε από το Δήμο Ελληνικού.

Με την 92/2007 απόφασή του, ο Δήμος Ελληνικού ανακάλεσε την άδεια λειτουργίας του εν λόγω καταστήματος και με την 6123/04-06-2007 απόφασή του, αποφάσισε τη σφράγιση του.

Εν συνεχεία, ο ιδιοκτήτης προσέφυγε κατά της απόφασης σφράγισης στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά, το οποίο διέταξε την προσωρινή αναστολή εκτέλεσης της σφράγισης μέχρι την εκδίκαση της προσφυγής. Με την 1029/2007 απόφασή του το Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Πειραιά απέρριψε την εν λόγω προσφυγή και ο Δήμος Ελληνικού, με την 11290/22-10-2007 απόφασή του, προέβη στη σφράγιση του καταστήματος την 31-10-2007.

Από ελέγχους που διενήργησε η Υπηρεσία μας (Αστυνομικό Τμήμα Ελληνικού), κατά το χρονικό διάστημα από τη σφράγιση του καταστήματος και εντεύθεν, δεν διαπιστώθηκε η λειτουργία αυτού, πλην μιας περιπτώσεως την 30-11-2007, οπότε διαπιστώθηκε η παραβίαση της τεθείσας σφράγισης και η άνευ άδειας λειτουργία του. Για τις παραβάσεις αυτές εφαρμόστηκε σε βάρος του προσωρινά υπεύθυνου η αυτόφωρη διαδικασία, ενώ παράλληλα ενημερώθηκε ο Δήμος Ελληνικού για την επανασφράγιση, γεγονός που έλαβε χώρα την 21-12-2007. Επιπλέον, σημειώνεται ότι στην ανωτέρω Υπηρεσία μας δεν έχει καταγγελθεί η λειτουργία του εν λόγω καταστήματος.

Τέλος πρέπει να επισημαίνουμε ότι, κατά το χρονικό διάστημα προ της σφράγισης του, στο εν λόγω κατάστημα, από το Αστυνομικό Τμήμα Ελληνικού, διενεργούνταν συχνοί έλεγχοι κατά τους οποίους βεβαιώθηκαν σε βάρος των υπευθύνων του τρεις (3) παραβάσεις για στέρηση άδειας μουσικών οργάνων, ενώ, από την 01-08-2007 και μέχρι την ημέρα σφράγισης του, το κατάστημα λειτουργούσε περιστασιακά.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»

7. Στην με αριθμό 3846/7.1.2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3000689/61/0029/30.1.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 3846/7-1-08 ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας γνωρίζουμε ότι:

1. Το προϊόν που παράγεται από τους (διήμερους) μικρούς αποσταγματοποιούς [προϊόν απόσταξης μικρών αποσταγματοποιών (διημέρων) (τσίπουρο / τσικουδιά)] διέπεται από ιδιαίτερο καθεστώς, τόσο αναφορικά με τη φορολόγησή του, η οποία είναι πολύ χαμηλή σε σχέση με την κανονική φορολογία που εφαρμόζεται σε όλα τα άλλα αλκοολούχα προϊόντα (Ν. 2960/01, άρθρο 83), όσο και αναφορικά με τους όρους παραγωγής και διάθεσής του και την εν γένει λειτουργία των εν λόγω επιτηδευματιών αυτών, θέματα που ρυθμίζονται από τις σχετικές διατάξεις (άρθρο 7, παρ. Ε) του Ν. 2969/2001.

Έτσι, από τις προαναφερθείσες διατάξεις του Ν. 2969/01, καθορίζονται, μεταξύ των άλλων, κατά τρόπο σαφή και ρητό οι επιτηδευματίες οι οποίοι παράγουν το εν λόγω προϊόν, οι χρησιμοποιούμενες για την παραγωγή του προϊόντος πρώτες ύλες και ο τύπος και τα χαρακτηριστικά των χρησιμοποιούμενων αποστακτικών μηχανημάτων (απλοί άμβυκες είτε εκ χαλκού χωρητικότητας μέχρι 130 χιλ/μω, είτε πηλίνου χωρητικότητας μέχρι 40 χιλ/μω), προκειμένου να διασφαλίζεται ο παραδο-

σιακός χαρακτήρας της δραστηριότητας αυτής, αλλά και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του διατιθέμενου στην αγορά προϊόντος (αλκ. τίτλος, περιεκτικότητα σε μεθανόλη και συναπόστακτα κλπ).

Επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με τις εν λόγω διατάξεις, δεν είναι επιτρεπτή η χρησιμοποίηση για την παραγωγή του συγκεκριμένου προϊόντος όλων συλλήβδην των αμπελουργικών προϊόντων, όπως σταφυλιών, οίνων κλπ, αλλά εξ αυτών αποκλειστικά και μόνον των στεμφύλων τα οποία ως γνωστόν προκύπτουν -ως υποπροϊόντα- από την οινοποίηση, για ιδία χρήση (χωρική οινοποίηση) της ίδιας των αμπελοκαλλιεργητών παραγωγής σταφυλιών και έχουν σαφώς καθορισμένα από τις διατάξεις αυτές ποιοτικά χαρακτηριστικά.

Περαιτέρω δεδομένου ότι το εν λόγω προϊόν προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, εμπίπτει στην υφιστάμενη οριζόντια νομοθεσία (κοινοτική και εθνική), όσον αφορά τυχόν επιμολύνσεις και γενικότερα την παρουσία ουσιών ξένων προς την φύση του.

2. α Σε ό,τι αφορά το θέμα των παρανόμων αποστάξεων, -της χρησιμοποίησης -για την παραγωγή του εν. λόγω προϊόντος- απορρώγων κλπ, ως και γενικότερα το θέμα των ελέγχων, οι Υπηρεσίες του Υπουργείου μας (Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ε.Φ.Κ. και Γενική Διεύθυνση Γ.Χ.Κ), με στόχο ακριβώς την αποφυγή καταστρατηγήσεων της νομοθεσίας και τη διασφάλιση, τόσο της ποιότητας του προϊόντος και της προστασίας του καταναλωτή, όσο και των δημοσιονομικών συμφερόντων, έχουν εκδώσει κατά καιρούς λεπτομερείς εγκυκλίους διαταγές, με τελευταία την αριθμ. ΕΜΠ 3789/43/09-11-2005, με σαφείς οδηγίες και εντολές για τη διενέργεια συστηματικών ελέγχων, τόσο στη διακίνηση και στα σημεία διάθεσης στην κατανάλωση του προϊόντος (έλεγχος των παραστατικών διακίνησης, δειγματοληψία προς έλεγχο της καταλληλότητάς του), όσο και στους δραστηριοποιούμενους για την παραγωγή του επιτηδευματίες (έλεγχος και δειγματοληψία των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών, των αποστακτικών μηχανημάτων, έλεγχος και δειγματοληψία του παραγομένου προϊόντος), οι οποίοι μάλιστα δεν πρέπει να εντοπίζονται χρονικά μόνο στο χρονικό διάστημα διενέργειας των αποστάξεων (δίμηνα απόσταξης), αλλά πρέπει να διενεργούνται καθ' όλη την περίοδο εργασίας των επιτηδευματιών αυτών.

β Η εξέταση των λαμβανόμενων, κατά τους διενεργούμενους ελέγχους, δειγμάτων του προϊόντος απόσταξης μικρών αποσταγματοποιών (διημέρων) (τσίπουρου/τσικουδιάς) γίνεται στο Γ.Χ.Κ. με ειδικές αναλυτικές τεχνικές μεγάλης ευαισθησίας (αέρια χρωματογραφία και αερ. χρωμ/φια σε συνδυασμό με φασματομετρία μαζών) οι οποίες καθιστούν δυνατή την ανίχνευση, ακόμη και σε ίχνη, ουσιών ξένων προς την φύση του προϊόντος.

Μέχρι σήμερα στα αποτελέσματα των σχετικών χημικών εξετάσεων, δεν έχει αναφερθεί παρουσία, σε δείγματα του εν λόγω προϊόντος, φυτοφαρμάκων ή υπολειμμάτων τους.

Αντίθετα, σε πολλές περιπτώσεις τέτοιων δειγμάτων, αναφέρεται επιμόλυνση με πλαστικοποιητές, λόγω χρησιμοποίησης από τους ενδιαφερόμενους επιτηδευματίες ακατάλληλων πλαστικών δοχείων, παρά τη σχετική απαγορευτική διάταξη του Ν.2969/01, οπότε και λαμβάνονται τα προβλεπόμενα κατάλληλα μέτρα για την προστασία του καταναλωτή.

3. Κατόπιν τούτων, είναι σαφές ότι η ισχύουσα νομοθεσία (εθνική και κοινοτική) καλύπτει πλήρως το εν λόγω προϊόν από πλευράς ποιοτικών προδιαγραφών αλλά και γενικά την δραστηριότητα των εν λόγω επιτηδευματιών και διασφαλίζει πλήρως τα συμφέροντα των καταναλωτών, ως προς δε το θέμα του ελέγχου, καταβάλλονται ως γνωστόν επί σειρά ετών προσπάθειες, οι οποίες πρόκειται να ενταθούν περαιτέρω με πρόσθετη δραστηριοποίηση των αρμοδίων Υπηρεσιών του Υπουργείου μας.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΤ. ΜΠΕΖΑΣ»

8. Στις με αριθμό 4382/15.1.2008 και 4459/15.1.2008 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Βασιλείου Κεγκέρογλου και Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3000689/61/0029/30.1.2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

νουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 32-34/30.1.2008 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτική Πολιτικής η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των αριθμ. πρωτ. 4382/15-01-2008 και 4459/15.1.2008 εγγράφων σας, με τα οποία μας διαβιβάστηκαν ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Β. Κεγκέρογλου και του Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη αντίστοιχα, που κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το ΥΕΝΑΝΠ και ο Οργανισμός Λιμένος Ηρακλείου Α.Ε. (Ο.Λ.Η. Α.Ε.) έχουν αναλάβει πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση της ανεύρεσης χρηματοδότησης και υλοποίησης των αναγκαίων λειτουργικών παρεμβάσεων προς άρση των προβλημάτων, που δημιουργούνται λόγω των προσαμμιώσεων τα οποία θα μπορούσαν να είχαν εκλείψει εφόσον κατά το παρελθόν οι ακτομηχανικές μελέτες και οι λοιπές μελέτες προστασίας των νοτίων παραλίων του νομού Ηρακλείου είχαν προηγηθεί της κατασκευής των αλιευτικών καταφυγίων της περιοχής και είχαν εκπονηθεί και εγκριθεί πριν την εκτέλεση οποιασδήποτε εργασίας από τους αρμόδιους φορείς εκτέλεσης των έργων.

2. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος στο Πρόγραμμα Τεχνικής Βοήθειας του Επιχειρησιακού Προγράμματος του Γ' ΚΠΣ «Οδικοί Άξονες, Λιμάνια, Αστική Ανάπτυξη» (ΕΠ-ΟΑΛΑΑ) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Έργων του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., έχει ενταχθεί το έργο «Υποστήριξη μελέτης διερεύνησης ακτομηχανικής και χωροταξικής συμπεριφοράς νοτίων παραλίων Νομού Ηρακλείου για τη διαπίστωση προβλημάτων προσάμμωσης λιμενικών έργων και διάβρωσης ακτών με σκοπό την επιλογή κατάλληλης θέσης για τη δημιουργία νέου εμπορικού λιμένα», προϋπολογισμού 500.000,00 ευρώ. Φορέας υλοποίησης του παραπάνω έργου έχει οριστεί ο Ο.Λ.Η. Α.Ε., ο οποίος έχει αποστείλει τη διακήρυξη του έργου στο ΕΠ-ΟΑΛΑΑ, προκειμένου στη συνέχεια να το δημοπρατήσει.

3. Ανεξάρτητα από τα παραπάνω και μέχρι την οριστική διευθέτηση του θέματος, το ΥΕΝΑΝΠ θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, στο πλαίσιο των συγκεκριμένων από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων πιστώσεων, για τη χρηματοδότηση έργων συντήρησης στους λιμένες της περιοχής, σε συνεργασία με τον Ο.Λ.Η. Α.Ε. και τις Υπηρεσίες νομαρχιακού και περιφερειακού επιπέδου.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ

9. Στην με αριθμό 5273/29-1-2008 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αθανασίας Μερεντίτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ6/Φ36/οικ/4263/22-2-2008 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης σχετικά με την ολοκλήρωση του υδροηλεκτρικού έργου Μεσοχώρας θέτουμε υπόψη σας τα ακόλουθα:

Η καθυστέρηση στην ολοκλήρωση του έργου που ήδη έχει εκτελεστεί σε ποσοστό τάξης 90% οφείλεται στην ακύρωση με την απόφαση 1688/2005 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας της κοινής υπουργικής απόφασης 131957/19.03.2003, με την οποία είχαν εγκριθεί οι περιβαλλοντικοί όροι για την κατασκευή και λειτουργία έργων μερικής εκτροπής του άνω ρου του Αχελώου ποταμού προς τη Θεσσαλία.

Ηδη η πράξη κύρωσης των περιβαλλοντικών όρων των ανωτέρω έργων στα οποία υπάγεται και το υδροηλεκτρικό έργο Μεσοχώρας περιβλήθηκε την ισχύ τυπικού νόμου και συγκεκριμένα του άρθρου 13 του Ν. 3481/2006 «Τροποποιήσεις στη νομοθεσία για το Εθνικό Κτηματολόγιο, την ανάθεση και εκτέλεση συμβάσεων έργων και μελετών και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 162). Εξάλλου για την ταχύτερη ολοκλήρωση του έργου προωθείται σε βάση επείγοντος νομοθετική παρέμβαση σε αντικατάσταση του Ν. 3066/2002 με την οποία αντιμετωπίζονται και τα θέματα αποζημίωσης στους θιγόμενους κατοίκους της περιοχής.

Επίσης για τα κατωτέρω έργα αποκατάστασης των οδικών συγκοινωνιών στην περιοχή του έργου που κατακλύζεται από τη

δημιουργία του ταμειευτήρα και εκτελούνται από την εταιρία ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε., έχουν δαπανηθεί 15,2 εκατ. Ευρώ ήτοι ποσοστό άνω του 80% επί του συνολικού συμβατικού αντικειμένου που ανέρχεται σε 19 εκατ. Ευρώ:

α) Τμήμα οδού από Μεσοχώρα έως μέτωπο οδικής σήραγγας, οδική σήραγγα Μεσοχώρας-Φράγμα μήκους 1.050 μέτρων και τμήμα από έξοδο οδικής σήραγγας προς φράγμα περιλαμβανομένης γεφύρωσης κωλύματος στη θέση «Ρέμα Χοχλαστή-ρα».

β) Ολοκλήρωση εργασιών της ήδη διανοιγμένης οδικής σήραγγας Παχτουρίου μήκους 470 μέτρων.

γ) Κατασκευή σήραγγας αποστράγγισης στο Δημοτικό Διαμέρισμα Μεσοχώρας μήκους 1.100 μέτρων.

δ) Αποκατάσταση οδικής πρόσβασης στο Δημοτικό Διαμέρισμα Πεύκη με την κατασκευή γέφυρας και εκατέρωθεν συνδέσεις με υπάρχουσα οδό.

Η κάλυψη του κόστους των υπολειπομένων εργασιών που αναμένεται να ολοκληρωθούν μέχρι τέλους του έτους, αντιμετωπίζεται με την έκδοση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 82 παρ. 13 του Ν. 3057/2002 (ΦΕΚ Α' 239), κοινής υπουργικής απόφασης για την υπαγωγή του έργου στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ

10. Στην με αριθμό 5478/1-2-2008 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Κουσελά δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-78/22-2-2008 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Δ. Κουσελάς, με θέμα «Ωρες λειτουργίας της Κεντρικής Λαχαναγοράς Αθηνών», σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Το Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «Οργανισμός Κεντρικής Αγοράς Αθηνών» ιδρύθηκε με το Β.Δ. 143/1963 (ΦΕΚ 33 Α'), όπως αυτό τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε μεταγενέστερα. Με το Π. Δ. 406/98 (ΦΕΚ 286 Α') «Μετατροπή του Οργανισμού Κεντρικής Αγοράς Αθηνών Ν.Π.Δ.Δ σε Ανώνυμη Εταιρεία και έγκριση του καταστατικού της», μετατρέπεται σε Ανώνυμη Εταιρεία, με την επωνυμία «Οργανισμός Κεντρικής Αγοράς Αθηνών Ανώνυμη Εταιρεία» (Ο.Κ.Α.Α. Α.Ε.). Λειτουργεί σύμφωνα με το καταστατικό της και με βάση τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας χωρίς να μεταβάλλεται ο χαρακτήρας της ως εταιρείας που ασκεί δραστηριότητα κοινής ωφελείας και διέπεται από τις διατάξεις του Κ.Ν. 2190/1920 περί ανωνύμων εταιρειών και του Ν. 2414/1996 περί εκσυγχρονισμού των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών και άλλες διατάξεις, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν.

Από την έναρξη ισχύος του Ν. 3429/2005 (ΦΕΚ 314 Α') «Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (Δ.Ε.Κ.Ο.)» και της σχετικής εγκυκλίου ΑΠ 6954/ΔΕΚΟ 188/15-2-2006, το νομικό πλαίσιο που διέπει τον Ο.Κ.Α.Α. Α.Ε. είναι οι διατάξεις του εν λόγω Νόμου, οι διατάξεις του Ν. 2190/90 «Περί Ανωνύμων Εταιρειών», όπως ισχύει, καθώς και ειδικές διατάξεις που διέπουν τις ανώνυμες εταιρείες, όπως το Π.Δ. 406/98, στο βαθμό που δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του Ν. 3429/2005.

Στο άρθρο 10 του Π.Δ. 406/1998 ορίζεται ότι: ...«Τα Όργανα Διοίκησης είναι:

α) Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.), β) Ο Διευθύνων Σύμβουλος γ) Το Συμβούλιο Διεύθυνσης». Στο άρθρο 15 παρ.1 του Π.Δ. 406/1998 Αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου ορίζεται ότι: «1.Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι το ανώτατο όργανο διοίκησης της εταιρείας και κατά κύριο λόγο διαμορφώνει τη στρατηγική και την πολιτική ανάπτυξης της εταιρείας, ενώ εποπτεύει και ελέγχει τη διαχείριση της περιουσίας της. Αποφασίζει για όλα τα θέματα που αφορούν την εταιρεία, μέσα στα πλαίσια του εταιρικού σκοπού, με εξαίρεση εκείνα που, σύμφωνα με το νόμο ή το καταστατικό, ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης.»

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο έχει ειδικότερα τις παρακάτω

αρμοδιότητες:

...ιη) Συντάσσει τον Κανονισμό Εσωτερικής Οργάνωσης και λειτουργίας της εταιρείας και τον Γενικό Κανονισμό Προσωπικού.

Στο άρθρο 14 παρ. 7 του Ν. 3557/2007 (ΦΕΚ 100 Α') ορίζεται ότι: «Η λειτουργία των καταστημάτων και των εγκαταστάσεων στους χώρους των Κεντρικών Αγορών επιτρέπεται και τις Κυριακές και τις ημέρες αργίας, τηρουμένων των διατάξεων της κείμενης εργατικής νομοθεσίας. Με απόφαση των διοικητικών συμβουλίων των Κεντρικών Αγορών ρυθμίζονται το ωράριο, οι ειδικότεροι όροι και προϋποθέσεις λειτουργίας των καταστημάτων και εγκαταστάσεων του προηγούμενου εδαφίου και κάθε συναφές θέμα και αναγκαία λεπτομέρεια.»

Σύμφωνα δε με τις απόψεις του Ο.Κ.Α.Α. Α.Ε., που αναφέρονται στο με αριθμό πρωτ. 294/12-2-2008 έγγραφο του (το οποίο και επισυνάπτεται), το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού με την με αριθμό 77/13-6-2007 απόφασή του, αποδέχθηκε την επιστολή του Συνδέσμου Εμπόρων Κεντρικής Λαχαναγοράς Αθηνών (Σ.Ε.Κ.Λ.Α) με αίτημα -εισήγηση εφαρμογής του νέου ενιαίου ωραρίου λειτουργίας των καταστημάτων τους καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, το οποίο αναφέρεται στο εν λόγω έγγραφο, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 7 του Ν. 3557/07.

**Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»**

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

11. Στην με αριθμό 1327/31-10-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 63/21-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης παρακαλώ να ενημερώσετε τον αξιότιμο κύριο συνάδελφο ότι:

Ι. Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 και 2 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/99), 572 ΚΠοινΔ, 6, 7, 31, 33 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας Γενικών Καταστημάτων Κράτησης τύπου Α' και Β' (Υπουργική Απόφαση αριθμ. 58819/7.3.2003 ΦΕΚ Β'463) ο έλεγχος της νομιμότητας στη μεταχείριση των κρατουμένων, ο οποίος αποβλέπει πρωτίστως στη διασφάλιση του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και των νομίμων δικαιωμάτων τους, ασκείται από τον αρμόδιο Εισαγγελέα - Επόπτη των Φυλακών και από το Δικαστήριο Εκτέλεσης Ποινών.

Ειδικότερα, ο ως άνω Εισαγγελέας:

1. Ασκεί τον έλεγχο νομιμότητας κατά την εκτέλεση των στερεοτύπων της ελευθερίας ποινών και την εφαρμογή των μέτρων ασφαλείας, που περιλαμβάνει ιδίως την παρακολούθηση της εφαρμογής των σχετικών νόμων και την εξασφάλιση δίκαιης μεταχείρισης και δικαστικής προστασίας για το σύνολο των κρατουμένων.

2. Εποπτεύει τα Καταστήματα Κράτησης έχοντας αρμοδιότητες δικαιοδοτικού, πειθαρχικού και ελεγκτικού χαρακτήρα. Στις ανωτέρω αρμοδιότητές του περιλαμβάνεται σύμφωνα με τις πιο πάνω διατάξεις ο έλεγχος των συνθηκών κράτησης, μεταφοράς, διαβίωσης, απασχόλησης, εκπαίδευσης, επικοινωνίας με το εξωτερικό περιβάλλον καθώς και των προϋποθέσεων χορήγησης αδειών στους κρατούμενους.

Επιπρόσθετα, με τον ν. 3080/2002 έχει συσταθεί Ειδική Υπηρεσία υπαγόμενη απευθείας στο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης με την ονομασία «Σώμα Επιθεώρησης και Ελέγχου Καταστημάτων Κράτησης», η οποία έχει ως αποστολή, μεταξύ άλλων, τη διενέργεια τακτικών και έκτακτων ελέγχων στα Καταστήματα Κράτησης για τη διαπίστωση των συνθηκών κράτησης, της ευταξίας, της τήρησης των μέτρων ασφαλείας καθώς και της εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 του Σωφρονιστικού Κώδικα.

ΙΙ. Ως προς τις μεταγωγές των κρατουμένων, αυτές γίνονται αιτιολογημένα, βάσει των διατάξεων των άρθρων 72, 73 και 74 του Σωφρονιστικού Κώδικα, για λόγους οικογενειακούς, προ-

σωπικούς, εκπαιδευτικούς ή άλλους που σχετίζονται με την ομαλή λειτουργία του Καταστήματος Κράτησης, οικονομικούς ή λόγους υγείας. Αποφασίζονται δε από την Κεντρική Επιτροπή Μεταγωγών κατόπιν εξέτασης σχετικού αιτήματος του κρατούμενου και αναφορά του Διευθυντή του Καταστήματος Κράτησης. Η Επιτροπή είναι τριμελής και αποτελείται από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, τον Επόπτη - Εισαγγελέα του Συγκροτήματος Φυλακών Κορυδαλλού και τον Πρόεδρο του Κεντρικού Επιστημονικού Συμβουλίου Φυλακών.

ΙΙΙ. Ως προς τα μέτρα σωφρονισμού, ο Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας Γενικών Καταστημάτων Κράτησης τύπου Α' και Β' (Υπουργική Απόφαση αριθμ. 58819/7.3.2003 ΦΕΚ Β'463) ορίζει ρητά τα δικαιώματα των κρατουμένων (άρθρο 31), καθώς επίσης και τις υποχρεώσεις τους (άρθρο 34), ο δε σωφρονισμός λαμβάνει χώρα βάσει των ως άνω διατάξεων.

ΙV. Οι πειθαρχικές ποινές προβλέπονται και επιβάλλονται βάσει του άρθρου 69 του Σωφρονιστικού Κώδικα, οριοθετούνται βάσει του άρθρου 68 και επιβάλλονται από το Πειθαρχικό Συμβούλιο της Φυλακής βάσει του άρθρου 29 του προαναφερθέντος Εσωτερικού Κανονισμού. Του Συμβουλίου προεδρεύει ο Εισαγγελέας Επόπτης.

V. Ως προς τις συνθήκες διαβίωσης και το πρόβλημα του υπερπληθυσμού, το Υπουργείο Δικαιοσύνης αντιμετωπίζει το πρόβλημα συνολικά στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου προγράμματος αποσυμφόρησης των φυλακών, το οποίο εφαρμόζεται μεθοδικά και αποφασιστικά από τον Μάρτιο του 2004. Το πρόγραμμα αυτό έχει ως προτεραιότητα την κατασκευή 7 νέων Καταστημάτων Κράτησης και, αμέσως μετά την ολοκλήρωσή τους, άλλων 5 νέων συγκροτημάτων Καταστημάτων Κράτησης. Ειδικότερα: Σχεδιάστηκε, εφαρμόζεται και ολοκληρώνεται σε λίγους μήνες ένα ταχύρρυθμο πρόγραμμα κατασκευής 7 νέων φυλακών, δυναμικότητας 2.700 κρατουμένων. Το πρώτο από τα 7 νέα Καταστήματα Κράτησης στα Τρίκαλα ήδη λειτουργεί από τον Ιούνιο του 2006. Το δεύτερο νέο Κατάστημα Κράτησης στο Δομοκό λειτουργεί ήδη από τον περασμένο Μάρτιο. Το τρίτο Κατάστημα Κράτησης στα Γρεβενά ήδη παραδόθηκε προς χρήση προ τριμήνου. Πριν από μερικές εβδομάδες παραδόθηκε σε χρήση και το νέο Κατάστημα Κράτησης Γυναικών «Αττική Ι» στον Ελαιώνα Θηβών, όπου θα μεταφερθούν 350 περίπου γυναίκες-κατάδικοι, οι οποίες κρατούνται μέχρι σήμερα στον Κορυδαλλό. Στις αρχές του 2008 θα ολοκληρωθούν οι εργασίες στα νέα Καταστήματα Κράτησης στις Σέρρες και στη Δράμα, ενώ εντός του πρώτου εξαμήνου του 2008 θα παραδοθεί και η έβδομη φυλακή στα Χανιά. Αμέσως μετά θα ξεκινήσει η ήδη δρομολογημένη κατασκευή 5 ακόμη νέων συγκροτημάτων Καταστημάτων Κράτησης, δυναμικότητας 4.000 κρατουμένων.

Με την ολοκλήρωση της ανέγερσης των νέων, σύγχρονων, Καταστημάτων Κράτησης δίδεται οριστική λύση στο κτιριακό πρόβλημα των φυλακών της χώρας και αναβαθμίζεται σημαντικά η ποιότητα ζωής των κρατουμένων.

VI. Ως προς την υγειονομική περίθαλψη, αυτή θεσμοθετείται βάσει των άρθρων 27, 28, 29 και 30 του Σωφρονιστικού Κώδικα, σύμφωνα με τα οποία εξασφαλίζεται στους κρατούμενους ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη επιπέδου ανάλογου με αυτό του λοιπού πληθυσμού. Στην περίπτωση που δεν υπάρχει η ειδικότητα μεταξύ των υπηρετούντων ιατρών στα Σωφρονιστικά Καταστήματα καλούνται από τον Διευθυντή σε συνεργασία με τον Εισαγγελέα εξωτερικοί ιατροί. Επιπρόσθετα, σε περίπτωση χρόνιας πάθησης ο κρατούμενος έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να εξετασθεί από ιατρό της επιλογής του με δική του δαπάνη. Όταν δεν είναι εφικτή η νοσηλεία στο Σωφρονιστικό Κατάστημα που εκτίει την ποινή του ή στο Νοσοκομείο Κρατουμένων, ο κρατούμενος δύναται να υποβληθεί στις απαραίτητες εξετάσεις και θεραπείες σε Δημόσιο Νοσηλευτικό Ίδρυμα.

**Ο Υπουργός
ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ»**

12. Στην με αριθμό 1213/29-10-2007 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 53/19-11-2007 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, παρακαλώ να ενημερώσετε τον αξιότιμο κύριο συνάδελφο για τα εξής:

Το πρόβλημα του υπερπληθυσμού που παρατηρείται στα Καταστήματα Κράτησης της χώρας αντιμετωπίζεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο πλαίσιο του ολοκληρωμένου προγράμματος για την αποσυμφόρμησή τους, το οποίο εφαρμόζεται μεθοδικά και αποφασιστικά από τον Μάρτιο του 2004. Το πρόγραμμα αυτό έχει ως προτεραιότητα την κατασκευή 7 νέων Καταστημάτων Κράτησης και, αμέσως μετά την ολοκλήρωσή τους, άλλων 5 νέων συγκροτημάτων Καταστημάτων Κράτησης. Ειδικότερα:

Σχεδιάστηκε, εφαρμόζεται και ολοκληρώνεται σε λίγους μήνες ένα ταχύρρυθμο πρόγραμμα κατασκευής 7 νέων φυλακών, δυναμικότητας 2.700 κρατουμένων. Το πρώτο από τα 7 νέα Καταστήματα Κράτησης στα Τρίκαλα ήδη λειτουργεί από τον Ιούνιο του 2006. Το δεύτερο νέο Κατάστημα Κράτησης στο Δομοκό λειτουργεί ήδη από τον περασμένο Μάρτιο. Το τρίτο Κατάστημα Κράτησης στα Γρεβενά ήδη παραδόθηκε προς χρήση προ τριμήνου. Πριν από μερικές εβδομάδες παραδόθηκε σε χρήση και το νέο Κατάστημα Κράτησης Γυναικών «Αττική Ι» στον Ελαιώνα Θηβών, όπου θα μεταφερθούν 350 περίπου γυναίκες-κατάδικοι, οι οποίες κρατούνται μέχρι σήμερα στον Κορυδαλλό. Στις αρχές του 2008 θα ολοκληρωθούν οι εργασίες στα νέα Καταστήματα Κράτησης στις Σέρρες και στη Δράμα,

ενώ εντός του πρώτου εξαμήνου του 2008 θα παραδοθεί και η έβδομη φυλακή στα Χανιά. Αμέσως μετά θα ξεκινήσει η ήδη δρομολογημένη κατασκευή 5 ακόμη νέων συγκροτημάτων Καταστημάτων Κράτησης, δυναμικότητας 4.000 κρατουμένων.

Με την ολοκλήρωση της ανέγερσης των νέων, σύγχρονων, Καταστημάτων Κράτησης δίδεται οριστική λύση στο κτιριακό πρόβλημα των φυλακών της χώρας και αναβαθμίζεται σημαντικά η ποιότητα ζωής των κρατουμένων.

Ο Υπουργός
ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης απέστειλε επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Δημήτριο Σιούφα με την οποία ορίζει, ως Εκπρόσωπο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού το Βουλευτή Λαρίσης κ. Αστέριο Ροντούλη.

Η ως άνω επιστολή θα καταχωρίζεται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Επιπλέον, η Διάρκης Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνι-

κής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Χασεμιτικού Βασιλείου της Ιορδανίας στην Επιστημονική και Τεχνολογική συνεργασία».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις».

Θέλω να σας ανακοινώσω ότι ύστερα από συνεννόηση του Προέδρου κ. Σιούφα με όλα τα κόμματα έγινε αποδεκτή η πρόταση του Προέδρου για μείωση του χρόνου ομιλίας των ομιλητών Βουλευτών στα επτά λεπτά από δέκα λεπτά.

Η αποψινή συνεδρίαση θα ολοκληρωθεί στις 2.00' το πρωί. Η αυριανή συνεδρίαση θα ξεκινήσει στις 9.30' το πρωί ακριβώς και η συζήτηση επί της αρχής θα λήξει στις 12.30' το μεσημέρι ακριβώς. Στις 12.30' θα γίνει ονομαστική ψηφοφορία που ανήγγειλε το Κ.Κ.Ε. κατ' αρχάς και μετά το Π.Α.Σ.Ο.Κ., ό,τι θα καταθέσουν.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Η ονομαστική ψηφοφορία απόψε θα διεξαχθεί, μεταξύ 20.00' και 20.15' το αργότερο.

Επίσης, θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις».

Επανερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου αρμοδιότητος του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Παρακαλείται ο πρώτος επί του καταλόγου σήμερα, ο συντοπίτης μου, Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ., κ. Ιωάννης Μανιάτης να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ δέκα λεπτά, γιατί δεν έχω προλάβει να προετοιμάσω την ομιλία μου στο επτάλεπτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο φέρνει, δυστυχώς, στην επιφάνεια τις πιο σκοτεινές πτυχές του πολιτικού συστήματος της χώρας, για την ακρίβεια, τις πιο σκοτεινές πτυχές της κυβερνητικής πολιτικής. Πτυχές για τις οποίες ολόκληρη η ελληνική κοινωνία έχει αρχίσει πια εδώ και πολύ καιρό και αποστρέφει το πρόσωπό της από τα τεκταινόμενα στην πολιτική σκηνή.

Μιλάμε για μία πολιτική, η οποία επιδιώκει κοινωνικό κανιβализμό, νεοφιλελεύθερη αναλγησία και οικονομικό παραλογισμό. Γιατί αποτελεί κοινωνικό κανιβализμό η προσπάθεια της Κυβέρνησης να στρέψει συνδικάτα απέναντι σε άλλα συνδικάτα. Κοινωνικά στρώματα απέναντι σε άλλα κοινωνικά στρώματα. Φτωχοπρόδρομους, 'Αη-Γιάννηδες, συμβασιούχους καθαριότητας στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης απέναντι σε δήθεν ρετιρέ και σε δήθεν προνομιούχους. Γιατί, δεύτερον, αποτελεί νεοφιλελεύθερη αναλγησία να προβλέπει με το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση το διπλασιασμό των ενσήμων του Ι.Κ.Α. που απαιτούνται, ώστε να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη οι εποχικά εργαζόμενοι και την ίδια στιγμή να πληρώνει, να χρυσοπληρώνει εθελούσιες εξόδους από τον Ο.Τ.Ε., από τα λιμάνια, από τις τράπεζες, με ποσά τα οποία επιβαρύνουν το ίδιο το σύστημα. Και, τρίτον, αποτελεί οικονομικό παραλογισμό το αυτονόητο που δεν το βλέπει η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλη αυτή η ιστορία γίνεται και η Ελλάδα έχει κατέβει στο πεζοδρόμιο για να εξοικονομηθεί ένα ποσό της τάξεως των 450.000.000 έως 500.000.000 ευρώ το χρόνο. Κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά ότι η εισφοροδιαφυγή είναι περίπου 6.000.000.000 το χρόνο. Εάν καταφέρνατε

να εισπράξετε μόλις το 8% της εισφοροδιαφυγής, δεν θα χρειάζονταν να κάνετε απολύτως τίποτα. Άρα αποτελεί τουλάχιστον οικονομικό παραλογισμό να συζητούμε επί τέτοιων θεμάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να έχει νόημα οποιαδήποτε συζήτηση για το ασφαλιστικό, πρέπει να κάνουμε δύο πολύ βασικές παραδοχές.

Παραδοχή πρώτη: Μπορεί να υπάρχει επίλυση σε ένα δύσκολο πρόβλημα, όπως είναι το ασφαλιστικό, επίλυση ρεαλιστική, με κοινωνική συνοχή, προοδευτική. Επίλυση, η οποία δεν θα καταφεύγει σ' αυτό το οποίο καταφεύγει η Κυβέρνηση, την κινδυνολογία, την τρομοκρατία και τις τυφλές ταξικές μεθόδους.

Η δεύτερη παραδοχή μπορεί και πρέπει να είναι η ακόλουθη: Το σύστημα δεν πάσχει από τις εκροές του. Το σύστημα δεν πάσχει από το ύψος των συντάξεων. Δεν νομίζω να υπάρχει έστω και ένας Έλληνας πολίτης που να λέει ότι σε τούτη τη χώρα οι συντάξεις είναι σε καλό επίπεδο, συγκρινόμενες με τις ευρωπαϊκές. Πού πάσχει το σύστημα; Το σύστημα πάσχει στη χρηματοδότησή του. Πάσχει στις εισροές του. Το σύστημα πάσχει στο ότι δεν έχουμε καταφέρει να εντοπίσουμε το ένα εκατομμύριο απασχολούμενους που δεν πληρώνουν εισφορές, δεν έχουμε καταφέρει να προσδιορίσουμε το 16% των επιχειρήσεων που είναι μη καταγεγραμμένες.

Αντί, λοιπόν, να κάνουμε αυτό, τι κάνει η Κυβέρνηση; Μειώνει τις πρόωρες και επικουρικές συντάξεις από 10% έως 40%.

Παραδείγματα, γιατί δυστυχώς το δημόσιο είναι ο ασυνέπτερος κοινωνικός εταίρος, το χρέος του δημοσίου από 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2003 προς τα ταμεία, είναι σήμερα 10.000.000.000 ευρώ, δηλαδή τριπλάσιο.

Δεύτερον, η Κυβέρνηση αρνείται να εφαρμόσει τη νομοθετική ρύθμιση για την επιστροφή του 4% επί της τιμής των φαρμάκων από φαρμακευτικές εταιρείες προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Ξέρετε πόσο θα εξοικονομήσουμε από τις διάφορες ρυθμίσεις για τις μητέρες; Γύρω στα 40.000.000 ευρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ξέρετε πόσα είναι αυτά που θα έπρεπε να επιστρέφουν κάθε χρόνο οι φαρμακοβιομηχανίες; Είναι 180.000.000 ευρώ.

Ένα τρίτο σχόλιο που ίσως και να αποτελεί την καρδιά του όλου προβλήματος. Αναφέρομαι στο Ι.Κ.Α. Πριν από τέσσερα χρόνια οι φαρμακευτικές δαπάνες ήταν 960.000.000 ευρώ. Σήμερα είναι 1,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Διπλασιάστηκαν μέσα σε τέσσερα χρόνια ή αλλιώς αυξήθηκαν κατά 900.000.000 ευρώ, δηλαδή, αυξήθηκαν κατά το διπλάσιο ποσό, το οποίο φιλοδοξεί να εξοικονομήσει η Κυβέρνηση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο μέσα σε τέσσερα χρόνια. Και βεβαίως, ο κλάδος υγείας του Ι.Κ.Α. από 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ που κατανάλωνε το 2003, καταναλώνει σήμερα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρία Υπουργέ, να τα χρήματα που σας λείπουν. Χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Τι κάνουμε έναντι όλων αυτών; Η πρώτη κίνηση είναι να βιάσουμε ασφαλιστικά τις μητέρες που έχουν ανήλικα παιδιά και βρίσκονται στην ηλικία των σαράντα και σαράντα οκτώ ετών, τις οποίες υποχρεώνουμε να δουλέψουν πέντε χρόνια ακόμη. Καμμία συζήτηση για δίκτυα κοινωνικής παρέμβασης για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της οικογένειας, καμμία συζήτηση για διπλασιασμό των βρεφονηπιακών σταθμών, καμμία συζήτηση για επιδότηση θέσεων κοινωνικής εργασίας, όπου θα μπορούσαν να απασχοληθούν γυναίκες μεγάλης ηλικίας.

Αυξάνουν τα όρια ηλικίας στο Ι.Κ.Α., από τα πενήντα οκτώ έτη στα εξήντα, με τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης. Και –παρακαλώ!– καταργείτε το δικαίωμα συνταξιοδότησης στα τριάντα επτά χρόνια, εάν δεν έχετε ξεπεράσει το όριο ηλικίας των πενήντα οκτώ ετών.

Κυρία Υπουργέ, προέρχομαι από μία οικογένεια που ο πατέρας μου ήταν σιδηράς, αλουμινιάς. Έχετε δει πώς είναι στα πενήντα οκτώ τους χρόνια οι υδραυλικοί, οι ηλεκτρολόγοι, οι σιδηράδες των οικοδομών; Εάν τους έχετε δει, αντιλαμβάνεστε ότι μετά από τριάντα επτά συντάξιμα χρόνια έχουμε χρέος ως κοινωνία να τους δώσουμε το δικαίωμα να αποχωρήσουν με υπερηφάνεια.

Όμως, και σε άλλα ταμεία, όπως για παράδειγμα το

Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., το οποίο ενσυνείδητα η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί ως δήθεν ταμείο των προνομιούχων, γίνονται πράγματα τα οποία δεν ανέμενε κανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν εκατό χιλιάδες μηχανικοί. Οι εκατό χιλιάδες μηχανικοί δεν είναι ρετιρέ. Οι χιλιάδες νέοι μηχανικοί, που τους αλέθει η κρεατομηχανή των 700 ευρώ το μήνα, ουσιαστικά το νέο επιστημονικό προλεταριάτο που παλεύει για να έχει στοιχειωδώς αξιοπρεπείς μισθούς, το υποχρεώνουμε -ένα ταμείο που έχει και για το οποίο είναι υπερήφανο το Σώμα των μηχανικών- ένα ταμείο εβδομήντα ετών, με διοίκηση που κατάφερε να είναι μέχρι και μέτοχος σε τράπεζα, αντί να το έχουμε ως παράδειγμα προς μίμηση, να το εξαφανίζουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ ένα λεπτό ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, να ολοκληρώσετε αμέσως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Και επιπλέον, να διεκδικούμε να του ορίσουμε μέχρι και τους εκπροσώπους των εργαζομένων.

Ανάλογες διαδικασίες γίνονται στον Οργανισμό Απασχόλησης των Ελευθέρων Επαγγελματιών, το παλιό Τ.Ε.Β.Ε.-Τ.Σ.Α.-Τ.Α.Ε..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε Μανιάτη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ζητούν οι επτακόσιες χιλιάδες μικρομεσαίοι επαγγελματίες, οι αποκαλούμενοι «ραχοκοκαλιά» της εθνικής οικονομίας μία δίκαιη μεταχείριση. Μην τους υποχρεώσετε να πέσουν στην ανυποληψία του κρατισμού και του κομματισμού, διορίζοντας η ίδια η Κυβέρνηση το διοικητή του ασφαλιστικού ταμείου τους. Διεκδικούν να τον διορίζουν οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι.

Δώστε το δικαίωμα σε αυτές τις οικογένειες να έχουν αυτό που έχουν και οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. Όπως οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Μανιάτη, με συγχωρείτε. Πλησιάζετε τα εννέα λεπτά. Κλείνω το μικρόφωνο. Δεν είναι δυνατόν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Δώστε τη δυνατότητα και σ' αυτές τις οικογένειες να έχουν ένα μέρος του προϋπολογισμού.

Εμείς, το Π.Α.Σ.Ο.Κ., καταπιφίζουμε το νομοσχέδιο. Δεν είστε όμως διατεθειμένοι να το αποσύρετε. Όμως, οι χιλιάδες λαού που είναι το πεζοδρόμιο πολύ γρήγορα θα σας αποσύρουν από τη διακυβέρνηση της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριοι συνάδελφοι, έχει αποφασιστεί από τα κόμματα ότι πρέπει να τηρηθεί αυστηρώς το επτάλεπτο.

Παρακαλώ για τη συνεργασία μας.

Το λόγο έχει ο κ. Τσιόγκας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Θέλω να ξεκινήσω την ομιλία μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τους εργαζόμενους των συνεταιριστικών οργανώσεων οι οποίοι από κάθε γωνιά της Ελλάδας βρέθηκαν σήμερα στην Αθήνα και διαδήλωσαν εκφράζοντας την αντίθεσή τους σ' αυτά τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση για το δικό τους ταμείο. Και βεβαίως δεν ζητάνε κάτι το οποίο είναι έξω από τις δυνατότητες της Κυβέρνησης, αφού όπως λένε οι ίδιοι και θα το καταθέσω στα Πρακτικά, υπάρχουν οι σχετικές διαβεβαιώσεις ως την τελευταία στιγμή από το Υπουργείο Εργασίας που έλεγε ότι θα σεβαστεί τους πρόσφατους νόμους που οι Υπουργοί της Κυβέρνησης υπέγραψαν. Πλην όμως μόλις δημοσιεύτηκε το νομοσχέδιο διαπίστωσαν την πλήρη ανατροπή αυτών και μάλιστα εν κρυπτώ, χωρίς κανένα διάλογο, χωρίς κανένα μεταβατικό χρόνο.

Τι ζητάνε. Ζητάνε απλά πράγματα. Να διατηρηθεί η υφιστάμενη ρύθμιση τουλάχιστον μέχρι το 2013, έτος που αποτελεί το όριο προσαρμογής του αγροτικού τομέα της χώρας στις συνθήκες και τις απαιτήσεις της νέας Κ.Α.Π.. Ζητάνε από όλα τα κόμματα να δεσμευτούν ως προς τη διατήρηση της ρύθμισης

μέχρι το 2013. Το Κ.Κ.Ε. κάνει αποδεκτό το αίτημά τους και βεβαίως δεσμεύεται γι' αυτό το ζήτημα, για τη διατήρηση δηλαδή μέχρι το 2013. Καταθέτω για τα Πρακτικά τις σχετικές διαβεβαιώσεις.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιόγκας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το δεύτερο ζήτημα που θέλω να τονίσω είναι να διορθώσω τον κ. Μανιάτη, ότι δηλαδή το πετσόκομμα στις επικουρικές συντάξεις φθάνει στο 69,20%. Στους φαρμακοϋπάλληλους φθάνει στο 70%, όπου στην ουσία θα τους δίνει ένα μικρό βοήθημα σαν επικουρική σύνταξη. Από 780 ευρώ θα πάνε στα 240 ευρώ. Καταλαβαίνετε λοιπόν το εξής. Ότι όταν λέει ότι οι επικουρικές συντάξεις θα είναι κάτω του 20%, 20% θα παίρνουν αυτοί που θα έχουν τα δέκα χιλιάδες πεντακόσια ένσημα. Ένας που θα έχει έξι χιλιάδες ένσημα θα παίρνει τα μισά. Ένας δε που μόλις συμπληρώνει τα τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια ίσα-ίσα που θα παίρνει επικουρική σύνταξη. Άρα, δηλαδή, το πετσόκομμα πάει πολύ βαθιά. Οι μαχαιριές της Κυβέρνησης όσον αφορά τις επικουρικές συντάξεις χτυπάνε πίσωπλάτα το σύνολο της εργατικής τάξης. Πάνω από δύο εκατομμύρια εργαζόμενοι χτυπιούνται απ' αυτό το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο. Γι' αυτό όλοι οι εργαζόμενοι θα είναι αμύριοι στη μάχη της απεργίας ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο, να νεκρώσει η παραγωγή, να γεμίσουν οι δρόμοι, να βουλιάξουν οι πλατείες από κόσμο.

Εμείς καλούμε τους πάντες να πάρουν μέρος στις συγκεντρώσεις του Π.Α.Μ.Ε., των ταξικών συνδικάτων, των εργατικών κέντρων και των ομοσπονδιών.

Και επειδή γίνεται τεράστια προσπάθεια αποσιώπησης ή και διαστρέβλωσης των θέσεων και προτάσεων του Κ.Κ.Ε., για άλλη μια φορά εμείς καταθέτουμε τις προτάσεις μας και θα τις δώσουμε και στα Πρακτικά όπως κάναμε πρόσφατα, τις προτάσεις του κόμματος που παλεύει για δημόσια καθολική, υποχρεωτική, δωρεάν κοινωνική ασφάλιση σε όλους, σε ένα ενιαίο σύστημα, το οποίο θα περιλαμβάνει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα, την αποκατάσταση της υγείας, την κοινωνική πρόνοια.

Το Κ.Κ.Ε. αγωνίζεται για ένα κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα που θα ανταποκρίνεται στις εργατικές λαϊκές οικογένειες και σε όλες τις σύγχρονες ανάγκες.

Το Κ.Κ.Ε. διεκδικεί πλήρη ασφαλιστική κάλυψη όλων των εργαζομένων με όλες τις μορφές εργασίας: με πλήρη εργασία, τους άνεργους, αυτούς που είναι με μερική απασχόληση, αυτούς που είναι εποχικά απασχολούμενοι, με το φασόν. Και γι' αυτό είμαστε αντίθετοι με την αύξηση των ενσήμων από πενήντα σε εκατό. Για μας δεν χρειάζονται ούτε τα πενήντα ένσημα, για να είναι κάποιος εργαζόμενος ασφαλισμένος. Και τι θα γίνουν οι χιλιάδες εποχικοί εργαζόμενοι που ίσα-ίσα καταφέρνουν και βάζουν πενήντα ένσημα, για να έχουν την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, όταν τα πάτε στα εκατό; Θα μείνουν ανασφάλιστοι. Θα πεταχτούν στο δρόμο. Δεν θα έχουν καμμία περίθαλψη και αυτοί και οι οικογένειές τους, όπως δώσατε χτες τις διορθωτικές τροποποιήσεις.

Μιλάμε για την προστασία των ανέργων και των οικογενειών τους με πλήρη ασφαλιστική ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή κάλυψη, αύξηση των προνοιακών κοινωνικών παροχών, αναγνώριση του χρόνου ανεργίας ως συντάξιμου χρόνου. Σήμερα αναγνωρίζονται μόνο δεκάδοκα ένσημα της τελευταίας δεκαετίας για όσους δεν συμπληρώνουν τα τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια ένσημα.

Το επίδομα ανεργίας; Λέμε να είναι στα 1.120 ευρώ.

Το σύστημα της τριμερούς χρηματοδότησης δεν εφαρμόστηκε ποτέ στην Ελλάδα, γιατί ούτε το κράτος ούτε οι εργοδότες πλήρωσαν ποτέ. Ακόμα και όσα υποχρεούνται να δώσουν κράτος και εργοδότες είναι από τον κλεμμένο ιδρώτα των εργαζομένων, από την υπεραξία που παράγουν οι εργαζόμενοι. Το Κ.Κ.Ε. προτείνει να μην επιβληθεί καμμία πρόσθετη επιβάρυνση στους ασφαλισμένους για τον κλάδο σύνταξης και σταδιακά να μειώνονται οι κρατήσεις των εργαζομένων στην προοπτική της απαλλαγής των εργαζομένων από τις ασφαλιστικές εισφορές.

Διεκδικούμε την επιστροφή όλων των κλεμμένων από το 1950. Να πληρώσουν κράτος και εργοδότες όλα όσα χρωστάνε. Και, βέβαια, ζητούμε την άμεση απόσυρση όλων των αποθεματικών από τον τζόγο του χρηματιστηρίου, την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων με εξασφάλιση από κάθε πιθανό κίνδυνο, τη μείωση των ορίων συνταξιοδότησης και όχι την αύξηση που φέρνει η Κυβέρνηση. Στα εξήντα οι άντρες, στα πενήντα πέντε οι αγρότες και οι εργαζόμενοι και οι επαγγελματίες και οι Ε.Β.Ε.. Πέντε χρόνια λιγότερα για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Πέντε χρόνια λιγότερα για τις μητέρες με ανήλικο και ανάπηρο παιδί. Κατώτερη σύνταξη με τέσσερις χιλιάδες πενήντα ένσημα, όπως ήταν μέχρι το 1992. Με τριάντα χρόνια και εννιά χιλιάδες ένσημα χωρίς όριο ηλικίας να φεύγεις στη σύνταξη.

Ο υπολογισμός της σύνταξης; Στο 80% του τελευταίου μισού. Κατώτερος μισός 1.400 ευρώ. Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ. Για τους ελεύθερους επαγγελματίες να πληρώνει το κράτος τα 2/3 και ο ασφαλισμένος το 1/3. Άμεσος διπλασιασμός από αύριο των συντάξεων των αγροτών. Όλα τα όρια ηλικίας να ισχύουν για όλους. Κατάργηση της σύνταξης των Βουλευτών.

Το αντιδραστικό νομοσχέδιο που κατέθεσε η Κυβέρνηση είναι υπαγορευμένο από την αρχή ως το τέλος από τις ανάγκες του κεφαλαίου να μειώσει ακόμα περισσότερο την τιμή της εργατικής δύναμης, να ιδιωτικοποιήσει ακόμα περισσότερο την κοινωνική ασφάλιση, να απαλλάξει ακόμα περισσότερο το κεφάλαιο από τις ελάχιστες υποχρεώσεις προς τους εργαζόμενους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Τελευταία φράση.

Η Κυβέρνηση συνεχίζει με αμείωτη ένταση την αντιλαϊκή πολιτική της. Εφαρμόζει με συνέπεια τους αντιασφαλιστικούς νόμους Σιούφα και Ρέππα και το συζητούμενο νομοσχέδιο προσθέτει νέα βάσανα για τους εργαζόμενους, κτυπάει περισσότερο το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, την υγεία, την πρόνοια και πετσοκόβει τις συντάξεις. Η Κυβέρνηση είναι δεσμευμένη να ξηλώσει τα δικαιώματα που απέμειναν από τις αντιλαϊκές πολιτικές που εφάρμοσαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις όλα τα προηγούμενα χρόνια. Είναι δεσμευμένη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς οι οποίοι απαιτούν να αυξηθούν τα όρια ηλικίας, γιατί στοιχίζουν οι συνταξιούχοι ακριβά και ως είναι οι συντάξεις συντάξεις πείνας. Απαιτούν να καταργηθούν τα βαρέα και ανθυγιεινά, για να γίνει πιο φθηνή η εργατική δύναμη για το κεφάλαιο. Προωθούν την ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης μέσα από τα επαγγελματικά ταμεία. Προωθούν την κατάργηση της διαφοράς της πενταετίας μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Πρέπει να πω ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί να τρομοκρατεί τους εργαζόμενους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, μία φράση μου είπατε προ ενάμισι λεπτών. Κλείνετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Για να δρομολογήσει την αντιδραστική μεταρρύθμιση χρησιμοποιεί το «διαίρει και βασίλευε».

Γι' αυτό, λοιπόν, όλοι οι εργαζόμενοι χωρίς καμμία εξαίρεση, ξεπερνώντας αναστολές και θεωρίες του «διαίρει και βασίλευε», αύριο στους δρόμους σε όλη την Ελλάδα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει η κ. Τζάκρη.

Υπενθυμίζω το επτάλεπτο, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι δυνατόν να το τραβάτε άλλα δύο λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πολυδιαφημισμένη δήθεν ασφαλιστική μεταρρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας έρχεται στη Βουλή μετά από τέσσερα χρόνια συνεχούς και συνειδητής απαξίωσης και υπονόμευσης του ασφαλιστικού συστήματος με υποχρηματοδότηση, κακοδιοίκηση, εκτίναξη της εισφοροδιαφυγής στα ύψη και καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα περίμενα να ακούσω κατά τις αγορεύσεις σας για το ασφαλι-

στικό κάποιους από εσάς, εκτός από την καταστροφολογία που αναπτύσσετε για τον κίνδυνο να τιναχθεί στον αέρα το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης και την αναγκαιότητα να ληφθούν τα συγκεκριμένα μέτρα, να μας έλεγαν και κάτι για τις πολιτικές και τα μέτρα που πήρατε τόσα χρόνια για να βελτιώσετε και να περιορίσετε το πρόβλημα, ώστε να μην επιδεινωθεί, όπως δυστυχώς συμβαίνει καθημερινά στην πράξη. Και για να γίνω πιο συγκεκριμένη, θα περίμενα να ακούσω πώς δικαιολογείτε το γεγονός ότι, ενώ παραλάβατε την εισφοροδιαφυγή στο 16%, αυτή σήμερα έχει φτάσει στο 30%, ότι, ενώ παραλάβατε το Ι.Κ.Α. με πλεόνασμα 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ, σήμερα αυτό έχει έλλειμμα 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ και το γεγονός ότι το χρέος του κράτους προς τα ταμεία έφτασε επί των ημερών σας 8.000.000.000 ευρώ από 2,5 δισεκατομμύρια που ήταν το 2003, για το γεγονός ότι οι ιατροφαρμακευτικές δαπάνες επί των ημερών σας εκτοξεύθηκαν, επιβαρύνοντας τα ασφαλιστικά ταμεία με υπέρογκα ποσά, για το γεγονός ότι με νομοθετικές διατάξεις χαρίσατε τα χρέη μεγάλων εταιρειών στο Ι.Κ.Α. αδιαφορώντας για την αύξηση των ελλειμμάτων του και ακόμη για το γεγονός ότι εννέα σχεδόν μήνες μετά την αποκάλυψη του τεραστίου σκανδάλου των δομημένων ομολόγων εξακολουθεί αυτό να παραμένει στο σκοτάδι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι λογικό σήμερα ότι οι εργαζόμενοι αναγνωρίζουν την ανάγκη αλλαγών στο ασφαλιστικό σύστημα, αλλά δεν εμπιστεύονται την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και δεν νομίζω ότι χρειάζεται μετά από όλα αυτά να εξηγήσει κανείς το γιατί. Ο ελληνικός λαός, εκτός των άλλων, έχει αρχίσει πλέον να αντιλαμβάνεται ότι πίσω από κάθε στομφώδη δήλωση του Πρωθυπουργού κρύβεται και μια άλλη αλήθεια, πίσω από κάθε υπόσχεση υπάρχουν τα μικρά γράμματα και οι υποσημειώσεις, όπως σε κάτι πονηρά συμβόλαια κάποιων εταιρειών που προσπαθούν να εξαπατήσουν τους πελάτες τους ελπίζοντας ότι αυτοί δεν θα αντιληφθούν τις λεπτομέρειες.

Έτσι, στις προγραμματικές δηλώσεις του 2007 ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έλεγε ότι «είμαστε σταθερά προσηλωμένοι στο τρίπτυχο διάλογος-συνεννόηση-σύνθεση», λόγια μεγάλα για τους ασφαλισμένους που λίγους μήνες μετά αισιοδοξούσαν να επιβεβαιωθούν στην πράξη με ένα νομοσχέδιο που προτείνει μέτρα και λύσεις για το ασφαλιστικό, χωρίς όμως να ξέρουν οι ασφαλισμένοι και οι φορείς τους, με στοιχεία και αριθμούς κοινά αποδεκτούς, ποιο είναι ακριβώς το πρόβλημα και γιατί επιλέγονται οι συγκεκριμένες λύσεις, με ένα διάλογο παρωδία χωρίς αναλογιστικές μελέτες, χωρίς συγκεκριμένες γραπτές προτάσεις και χωρίς πρόγραμμα. Αντίθετα, με διαδικασίες εξπρές, ακριβώς επειδή απεχθάνεστε το διάλογο, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, και περιφρονείτε τη γνώμη των άλλων, φέρνετε στη Βουλή ένα νομοσχέδιο που αποτελείται από εκατόν σαράντα οκτώ άρθρα, καθιστώντας έτσι και πρακτικά αδύνατη την προσέγγισή του ακόμη και σε Βουλευτές και φορείς που έχουν κάθε διάθεση να το προσεγγίσουν θετικά. Πώς είναι δυνατόν με αυτές τις μεθοδεύσεις να πιστέψουν όλοι ότι πίσω από τις προτάσεις αυτές δεν κρύβονται συμφέροντα και ερασι-τεχνισμοί;

Όσον αφορά την ουσία του νομοσχεδίου και τα τρία προβλήματα «ΔΕΝ», αυτά σήμερα μεταφράζονται σε περισσότερα χρόνια δουλειάς για όλους, σε μισθούς και συντάξεις πείνας και σε ακόμη μεγαλύτερη λιτότητα για όσους τελικά αντέξουν. Λίγες μέρες πριν από τις εκλογές του 2004, ο Πρωθυπουργός έλεγε επίσης ότι «το πρόγραμμά μας προβλέπει σύγκλιση των συντάξεων με αυτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα επόμενα χρόνια, προστατεύονται οι επικουρικές συντάξεις και ενισχύονται οι ευεργετικές διατάξεις για τις μητέρες». Μετεκλογικά, η ήπια και μετριопαθής κατά τον Πρωθυπουργό μεταρρύθμιση μεταφράζεται σε αύξηση των ορίων ηλικίας κατά πέντε έτη με θύματα της μητέρες ανηλίκων, σε μειώσεις συντάξεων έως και 60%, σε λεηλασία των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων και σε μείωση των κοινωνικών παροχών υγείας. Οι ασφαλισμένοι που πλήττονται από τις νέες ρυθμίσεις είναι περίπου ενάμισι εκατομμύριο, που μπήκαν στην αγορά εργασίας από το 1978 έως το 1992, ενώ για τους νέους στην αγορά εργασίας

αυτήν την ώρα οποιαδήποτε πρόβλεψη για το ασφαλιστικό τους μέλλον είναι σχεδόν αδύνατη.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, παρά τη φιλότιμη προσπάθειά σας να αποδείξετε ότι κανείς δεν πλήττεται από τις καινούργιες ρυθμίσεις, είναι ηλίως φαινότατο ότι αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης όλων των εργαζομένων, είτε με το δόλωμα της αύξησης της σύνταξης που μπορεί να φθάσει κάποιον να δουλεύει μέχρι και τα εξήντα οκτώ του χρόνια είτε με την απειλή της μείωσης της πρόωρης σύνταξης στην περίπτωση που θέλει να φύγει πρόωρα.

Οι πρόωρα συνταξιοδοτούμενοι θα υποστούν μειώσεις στις συντάξεις τους 30% εφόσον η ποινή για κάθε χρόνο αποχώρησης αυξάνεται από 4,5% στο 6%. Με διάταξη στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο ορίζεται το ποσοστό της πλήρους μηνιαίας σύνταξης που χορηγείται από τους φορείς επικουρικής ασφάλισης στους μέχρι 31/12/1992 ασφαλισμένους που δεν θα μπορεί να υπερβαίνει το 20% των συνολικών συντάξεων αποδοχών. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι θα υπάρξει μείωση των επικουρικών συντάξεων ως και 40% στα περισσότερα ταμεία και ως 69,2% σε κάποια από αυτά. Η μείωση των επικουρικών συντάξεων αποτελεί μείωση των πραγματικών συντάξεων, του ποσού που βάζει ο συνταξιούχος στην τσέπη του. Τα δε τρις του στυλ αυτές είναι επικουρικές και όχι κύριες συντάξεις υποτιμούν με το χειρότερο τρόπο τη νοημοσύνη μας.

Όσο δε για την αύξηση του ορίου των ελαχίστων ενσήμων από πενήντα σε εκατό και για τους οικοδόμους σε ογδόντα για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη είναι επιεικώς απαράδεκτη, αντικοινωνική και εξωπραγματική. Το πρόβλημα θα καταστεί έντονο για τους εργαζόμενους εποχικά σε εργοστάσια μεταποίησης αγροτικών προϊόντων, διαλογητήρια και κονσερβοποιεία όταν αυτοί λόγω της ιδιαιτερότητας της εργασίας τους και της μεγάλης ανεργίας που επικρατεί θα δυσκολεύονταν να συμπληρώσουν τα ένημα που απαιτούνται για να έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Είναι άδικο, παράλογο και στερείται κάθε κοινωνικής ευαισθησίας αυτή η διάταξη, κυρία Υπουργέ. Εδώ θέλω να επισημάνω τη διάταξη που περιέχεται στο εν λόγω νομοσχέδιο σύμφωνα με την οποία καταργούνται οι ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης συνταξιοδοτούμενων υπαλλήλων προκειμένου να μειωθεί το πλεονάζον προσωπικό τους. Η εφαρμογή αυτής της διάταξης θα δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα στην εξυγιαντική προσπάθεια των συνταξιοδοτούμενων αλλά κυρίως θα δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα στους ίδιους τους εργαζόμενους των συνταξιοδοτούμενων.

Γι' αυτό θα σας παρακαλούσα, κυρία Υπουργέ, να διατηρήσετε την παλιά ρύθμιση σε ισχύ μέχρι το 2013 όπως σας ζητά σχεδόν το σύνολο των Βουλευτών, τουλάχιστον αυτών που προέρχονται από την ελληνική περιφέρεια.

Θα περίμενα επίσης να ακούσω κάτι θετικό στο νομοσχέδιο για τη μείωση του χρόνου συνταξιοδότησης της Ελληνίδας αγρότισσας και του Έλληνα αγρότη βεβαίως αλλά δυστυχώς αφού του δημιουργήσατε πρώτα μεγάλες προσδοκίες συνεχίζετε να τους αγνοείτε συστηματικά.

Όσον αφορά τις ενοποιήσεις των ταμείων, αυτές δυστυχώς γίνονται χωρίς κανένα συγκεκριμένο πρόγραμμα εξυγίανσης. Αυτό φαίνεται εξάλλου από τις μέχρι την τελευταία στιγμή παλινδρομήσεις για το αν θα είναι τα ταμεία πέντε, δέκα, δεκαπέντε, για το αν θα είναι χωριστό το ταμείο των δημοσιογράφων ή μαζί με άλλα ανάλογα με τις αντιδράσεις και το πολιτικό κόστος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι πέραν όλων αυτών το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα πλήττει θεμελιώδη δικαιώματα, αφαιρεί κατακτήσεις, ανατρέπει το καθεστώς συνταξιοδότησης των μητέρων με μεγάλο κόστος για τις ίδιες, για τις οικογένειές τους, για την κοινωνία και για όλους τους εργαζόμενους και δεν εξασφαλίζει τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού μας συστήματος. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι πρέπει πάραυτα να αποσυρθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία

της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι οκτώ μαθητές και μαθήτριες και πέντε συνοδοί καθηγητές από το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Άμφισσας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Αντωνίου έχει το λόγο.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θέλει να εμφανίσει στον ελληνικό λαό το ασφαλιστικό νομοσχέδιο σαν μια δήθεν μεγάλη μεταρρύθμιση. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είχε δηλώσει την αποφασιστικότητά του να προχωρήσουν οι αλλαγές στο ασφαλιστικό λέγοντας ότι απαλλάσσουν το ασφαλιστικό σύστημα από τις παθογένειες, τις στρεβλώσεις και τις αδυναμίες του παρελθόντος. Πολύ μεγάλες δηλώσεις κενές όμως περιεχομένου.

Αν η Κυβέρνηση ήθελε πραγματικά να απαλλάξει το σύστημα από τις παθογένειες, τις στρεβλώσεις και τις αδικίες, αν νοιαζόταν πραγματικά για τα ταμεία των ασφαλισμένων και για το μέλλον τους, θα έπρεπε να ξεκινήσει από την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και της ανασφάλιστης εργασίας. Δυστυχώς η Ελλάδα εξακολουθεί να είναι η χώρα όπου οι νόμοι δεν εφαρμόζονται, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί δεν λειτουργούν, γιατί δεν έχουν ούτε τα μέσα ούτε το προσωπικό ούτε τους πόρους.

Αντίθετα, μάλιστα χρησιμοποιούνται για να συγκαλύπτουν και όχι για να αποκαλύπτουν και να επανορθώνουν τις αδικίες εις βάρος των εργαζομένων και των ασφαλισμένων.

Με τις αλλαγές αυτού του νομοσχεδίου υπολογίζεται ότι εξοικονομούνται για το ασφαλιστικό σύστημα το πολύ 450.000.000 ευρώ το χρόνο. Αν θέλατε, κυρία Υπουργέ, να περιορίσετε την εισφοροδιαφυγή, όχι μόνο αυτοί οι πόροι θα είχαν ήδη εξοικονομηθεί, αλλά και ακόμα περισσότεροι.

Μόνο το 7% της ετήσιας εισφοροδιαφυγής αν είχατε εισπράξει, δεν θα υπήρχε κανένα λογιστικό επιχείρημα για τις σημερινές δήθεν μεταρρυθμίσεις σας. Όμως από το 2004 μέχρι σήμερα η Κυβέρνησή σας παρέλαβε την εισφοροδιαφυγή στα 3,5 δισεκατομμύρια και την ανέβασε στα 6.000.000.000 ευρώ.

Το πώς το καταφέρατε, αυτό είναι γνωστό. Από τη μια μεριά η ανυπαρξία ελέγχων και από την άλλη μεριά οι χαριστικές ρυθμίσεις κάθε τόσο έκλειναν το μάτι πονηρά και έλεγαν στους κακοπληρωτές «μην πληρώνετε, θα σας καλύψουμε εμείς». Αντί όμως η Κυβέρνηση να έρθει να συγκρουστεί με τα συμφέροντα που ζουν από την εισφοροδιαφυγή και τη μαύρη εργασία, επέλεξε να συγκρουστεί με τους εργαζόμενους και τους ασφαλισμένους των ταμείων. Αυτή είναι, όπως θα έλεγε ο λαός, η «μαγκιά» και η «παλικαριά» της Κυβέρνησής σας.

Έρχεστε σήμερα να δημιουργήσετε απεργοσπαστικούς μηχανισμούς, να συκοφαντήσετε το κίνημα των εργαζομένων, να προσπαθήσετε μέσω δικαστικής οδού να αντιμετωπίσετε την οργή του ελληνικού λαού.

Θα ήθελα, κυρία Υπουργέ, να σας ρωτήσω πόσο «μαγκιά» και «παλικαριά» είναι να τα βάζετε με τις γυναίκες και τη μητρότητα; Οι ελάχιστες θετικές διορθώσεις που έφερε η κυρία Υπουργός, για ορισμένες βέβαια κατηγορίες γυναικών, δεν μπορούν βέβαια να συγκαλύψουν το γεγονός ότι διακόσιες πενήντα χιλιάδες μητέρες ανήλικων παιδιών, που είναι μεταξύ σαράντα και σαράντα οκτώ χρονών, θα χρειαστεί να δουλέψουν μέχρι και πέντε χρόνια επιπλέον προκειμένου να πάρουν σύνταξη.

Δεν φτάνουν όλες οι διακρίσεις που έχουν να αντιμετωπίσουν οι γυναίκες στην αγορά εργασίας, δεν φτάνουν τα βάρη που αναλαμβάνουν στο σπίτι με τα παιδιά, με το νοικοκυριό, με τη φροντίδα των ηλικιωμένων, τους ζητάτε τώρα να σηκώσουν και το βάρος της διάσωσης του ασφαλιστικού συστήματος. Τους ζητάτε να ανατρέψουν τον προγραμματισμό της ζωής τους. Κυρία Υπουργέ, είστε γυναίκα, είστε μητέρα. Ξέρετε ότι αυτό είναι τεράστια αδικία.

Φαίνεται τελικά ότι στα κριτήριά σας δεν υπάρχει το κριτήριο της κοινωνικής δικαιοσύνης, γιατί, αν υπήρχε, ούτε τη γυναίκα αγρότισσα θα είχατε ξεχάσει που, αν και είναι η πιο σκληρά εργαζόμενη, συνταξιοδοτείται στα εξήντα πέντε της. Όχι μόνο δεν εξομοιώσατε την αγρότισσα με τις υπόλοιπες εργαζόμενες, αλλά ούτε καν της δίνετε επίδομα για την απόκτηση παιδιού

ούτε της αναγνωρίζετε πλασματικό εργάσιμο χρόνο, όπως στις άλλες εργαζόμενες μητέρες.

Κύριοι της Κυβέρνησης, θα ήθελα να ρωτήσω, είναι «μαγκιά» και «παλικαριά» να κάνετε περικοπές παροχών σε τετρακόσιες χιλιάδες ανθρώπους που απασχολούνται προσωρινά ή εποχικά, σ' αυτούς που είναι οι πιο ευάλωτοι εργαζόμενοι και που, όταν αδικούνται, δεν μπορούν καν να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους; Είναι όχι μόνο αναληγσία και αδικία απέναντί τους, αλλά είναι και πρόκληση να λέτε ότι έτσι θα χτυπήσετε την εισφοροδιαφυγή. Ποιοι γραφειοκράτες σκέφτηκαν πάλι αυτές τις φοβερές ρυθμίσεις;

Ο Πρωθυπουργός -είναι γνωστό στο πανελλήνιο- είχε δεσμευτεί ότι ούτε αύξηση ορίων ηλικίας θα υπήρχε στο μέλλον, μέσω των μεταρρυθμίσεων αυτών, ούτε μείωση των συντάξεων. Σε αυτό το νομοσχέδιο φέρνεται ακριβώς αυτές τις ρυθμίσεις. Έχουμε αύξηση στα όρια ηλικίας στο Ι.Κ.Α. και τα ειδικά ταμεία, από τα πενήντα οκτώ στα εξήντα έτη με τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης για τους προ του 1993 ασφαλισμένους. Έχουμε μείωση των πρόωγων και επικουρικών συντάξεων για ένα εκατομμύριο τουλάχιστον εργαζόμενους και μεγάλη περικοπή, βέβαια, των επικουρικών.

Ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο της δήθεν μεταρρυθμίσεώς σας είναι η ενοποίηση των ταμείων. Το είπαν πάρα πολλοί συνάδελφοι, ότι με την ενοποίηση αυτή δεν θα καταφέρετε τίποτα, διότι ούτε αναλογιστικές μελέτες έχετε κάνει ούτε σχέδιο αναδιοργάνωσης υπάρχει ούτε προγραμματισμός. Και εδώ προχειρότητα και βιασύνη. Και γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά -και πάνω από όλα οι ασφαλισμένοι- ότι τα επόμενα χρόνια για να πάρουν τη σύνταξη τους θα ταλαιπωρηθούν πάρα πολύ και θα υπάρχει μια χαοτική κατάσταση.

Βέβαια, κύριοι συνάδελφοι, η πιο αδικημένη πάλι από τις πολιτικές της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι η νέα γενιά. Δεν πρωτοτυπείτε, κυρία Υπουργέ, ούτε σε αυτό το νομοσχέδιο όσον αφορά τη νέα γενιά, η οποία βιώνει από το 2004 μέχρι τώρα τις αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις τη «μαύρη» εργασία, μια εισοδηματική πολιτική που την έχει οδηγήσει στα 500 και 600 ευρώ να πληρώνεται. Και έρχεται σήμερα αυτή η νέα γενιά και φτάνει να ζει κάτω από τεράστια ανασφάλεια για το μέλλον το ασφαλιστικό.

Έρχεστε να κάνετε μια κακή αντιγραφή της πρότασης του Π.Α.ΣΟ.Κ. για τη δημιουργία του ταμείου αλληλεγγύης γενεών. Και εδώ πάτε να αντιγράψετε μια πολιτική και λάθος πάλι την αντιγράφετε. Θα προσπαθήσετε, υποτίθεται, να στηρίξετε αυτό το ταμείο μέσω του 4% από το Φ.Π.Α. που θα εισπράξετε από τους πολλούς και αδύναμους και πολύ φοβόμαστε ότι εδώ θα είναι και μια δικαιολογία για να αυξήσετε το Φ.Π.Α..

Βέβαια αν θέλετε πραγματικά να αντιμετωπίσετε το ασφαλιστικό σύστημα από το 2004 μέχρι σήμερα κάνετε άλλου είδους πολιτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Και όσον αφορά την αύξηση των φαρμακευτικών δαπανών, ούτε θα χαρίζετε 180.000.000 στις φαρμακευτικές εταιρείες. Η πολιτική σας εδώ είναι πάλι απαράδεκτη, διότι στο σκεπτικό και αυτής της πολιτικής σας είναι να οδηγήσετε τον ελληνικό λαό, λόγω της ανασφάλειας και των μικρών παροχών, στην ιδιωτική ασφάλιση.

Ο κόσμος αύριο από το δρόμο θα σας δείξει για άλλη μια φορά ότι παλεύει αυτές τις αντιλαϊκές και φιλελεύθερες πολιτικές και να είστε σίγουροι ότι θα χάσετε πολύ σύντομα την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, για να ανατραπούν αυτές οι πολιτικές σας!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει η κ. Παρασκευή Μπουζάλη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΜΠΟΥΖΑΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας αποτε-

λεί εθνικό θέμα. Είναι η συνέχεια στις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες που έγιναν με τους νόμους Σουφλιά, Σιούφα και με το νόμο Ρέππα, να προχωρήσουμε ένα βήμα παραπάνω, ώστε να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και παράλληλα για την επίτευξη του στόχου μας να λειτουργήσουμε κάτω από την ομπρέλα της συναίνεσης, όπως είχε πει ο κ. Ρέππας το Νοέμβριο του 2001, σε συνέντευξή του στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ».

Έτσι, λοιπόν, όλοι μας έχουμε διαπιστώσει το μέγεθος του προβλήματος που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία, διότι καλώς ή κακώς όλοι επιθυμούμε να ασπαστούμε αρχές και πολιτικές που θα διασφαλίζουν ένα βιώσιμο αλλά κοινωνικά δίκαιο ασφαλιστικό σύστημα.

Άκουσα με προσοχή τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μιλούν για κοινωνικές αδικίες, εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή, καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων, ανυπαρξία αναλογιστικών μελετών και, το χειρότερο, για ένα νομοσχέδιο που το χαρακτήρισαν ως τον οδοστρωτήρα των κοινωνικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων. Εκφράσεις πραγματικά βαρύγδουπες. Αλλά, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το μέγεθος της ευθύνης όλων μας απέναντι στους πολίτες αυτού του τόπου δεν εξαργυρώνεται με γενικολογίες. Σας ρωτώ λοιπόν:

Είναι ή δεν είναι κοινωνική αδικία οι μεγάλες διαφοροποιήσεις που υπάρχουν στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη μεταξύ των ασφαλισμένων;

Είναι ή δεν είναι κοινωνική αδικία το γεγονός ότι υπάρχουν συνταξιούχοι που λαμβάνουν μεγαλύτερη σύνταξη από το μισθό που έπαιρναν ως εργαζόμενοι;

Είναι ή δεν είναι κοινωνική αδικία ότι αρκετοί συμπολίτες μας συνταξιοδοτούνται για περισσότερα χρόνια απ' ό,τι δούλεψαν;

Είναι ή δεν είναι κοινωνική αδικία, όταν κάποιοι συνταξιοδοτούνται στα τριάντα πέντε ή σαράντα πέντε έτη και καταφεύγουν σε «μαύρη» εργασία, στερώνοντας ταυτόχρονα από έναν άνεργο μια θέση εργασίας;

Όσον αφορά το θέμα της εκτεταμένης εισφοροδιαφυγής, κανείς εδώ και δύο δεκαετίες που κυβερνούσε το Π.Α.ΣΟ.Κ. δεν έκανε κάποια τολμηρή κίνηση για να αντιμετωπίσει αυτό το σοβαρό πρόβλημα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ελαχιστοποίηση της εισφοροδιαφυγής είναι πραγματικά μια πολύ δύσκολη υπόθεση. Και σε άλλα κράτη, όπως για παράδειγμα στη Σουηδία, που διαθέτει ένα από τα πιο ανεπτυγμένα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης στον κόσμο, οι εισφορές πληρώνονται από τους εργοδότες απευθείας στην εφορία και από εκεί οδηγούνται στα κρατικά ταμεία. Με τέτοιες τομές ίσως να αντιμετωπίζονται αυτά τα θέματα, τα αλλά όχι ασκώντας κριτική με αόριστη επιχειρηματολογία. Εμείς, πάντως, με το άρθρο 151 κάνουμε ένα βήμα μπρος, αφού παρέχουμε τη δυνατότητα στους εργοδότες να υποβάλουν ηλεκτρονικά την αναγγελία πρόσληψης του μισθωτού. Το μέτρο αυτό αναμένεται να μειώσει σημαντικά το έργο του Ο.Α.Ε.Δ. αλλά και των Επιθεωρήσεων Εργασίας και οι έλεγχοι να γίνονται και ευκολότερα αλλά και ταχύτερα.

Τα αποθεματικά των ταμείων: Αγαπητοί συνάδελφοι του Π.Α.ΣΟ.Κ., η περιουσία 21.000.000.000 ευρώ του 2003 έφθασε με σταθερό αυξητικό βηματισμό στα 31.000.000.000 ευρώ το 2006, δηλαδή αύξηση άνω του 40%, ενώ το 2007 ξεπέρασε τα 34.000.000.000 ευρώ. Αντίθετα, κατά την περίοδο 1999-2001 από τα ίδια στοιχεία προκύπτει καθαρή απώλεια ύψους 2.000.000.000 της αξίας των χρεογράφων, που σημαίνει βέβαια και ισόρροπη πραγματική ζημία για την περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, και στόχους θέσαμε για την απόλυτη διαφάνεια στη διαχείριση της περιουσίας των ασφαλιστικών οργανισμών, αλλά και διάταξη ψηφίσαμε το Δεκέμβριο του 2006 που υποχρεώνει για πρώτη φορά τα διοικητικά συμβούλια των ταμείων να υποβάλουν και ισολογισμούς και αναλογιστικές μελέτες και επιχειρησιακά σχέδια επί ποινή έκπτωσής τους. Αξίζει να σας αναφέρω ότι μεγάλος αριθμός ταμείων είχε να κλείσει ισολογισμούς από τις αρχές της δεκαετίας του '90, ενώ αρκετά ταμεία δεν είχαν εκπονήσει ποτέ αναλογιστικές

μελέτες και φυσικά δεν είχαν επικαιροποιήσει τις υπάρχουσες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος πήραμε μια απόφαση ευθύνης, μια απόφαση που αφορά την πρόοδο και την ανάπτυξη του κοινωνικού συνόλου αυτής της χώρας. Αναλάβαμε να δώσουμε λύση στο τεράστιο πρόβλημα που μετακυλίνουν οι προηγούμενες κυβερνήσεις στις επόμενες, μέσα από πολιτικές. Αναλάβαμε να προωθήσουμε μεταρρυθμίσεις θετικές, κοινωνικά δίκαιες, ήπιες, οι οποίες θα διασφαλίζουν τα συμφέροντα ολόκληρης της κοινωνίας και βέβαια τη μακροχρόνια βιωσιμότητα του συστήματος.

Όλοι βέβαια γνωρίζουμε ότι έχει αλλοιωθεί ο χαρακτήρας του ασφαλιστικού μας συστήματος. Το ισχύον σύστημα χαρακτηρίζεται από πολυνομία, από τεράστια γραφειοκρατία, από πολυδιάσπαση υπηρεσιών και βέβαια από αντιφατική νομοθεσία. Η μεταρρύθμιση, λοιπόν, που προτείνουμε είναι ουσιαστική, στηρίζει τη βιωσιμότητα του συστήματος, την αλληλεγγύη των γενεών, την κοινωνική συνοχή, αφού προβλέπει: Δραστική μείωση των ασφαλιστικών ταμείων, δημιουργία ενιαίου μηχανογραφικού συστήματος αλλά και ενιαίων ελεγκτικών μηχανισμών, παροχή επιπλέον έξι μηνών για άδεια μητρότητας, παροχή πλασματικού χρόνου ασφάλισης πέραν της γονικής άδειας ανατροφής των παιδιών, μείωση του 50% των εισφορών κατά τον πρώτο χρόνο απασχόλησης μετά τη γέννηση του παιδιού και έως τα τρία παιδιά, σταδιακή επέκταση της προϋπόθεσης για πρόωρη συνταξιοδότηση και στους πατέρες στην περίπτωση που τα παιδιά τους έχουν αναπηρία, παράταση της συνταξιοδότησης με τριετήμια χιλιάδες ένσημα μέχρι το τέλος του 2009, καθιέρωση του μοναδικού αριθμού ασφάλισης, πρόβλεψη αντικινήτρων στην περίπτωση της πρόωρης συνταξιοδότησης αλλά και λήψη κινήτρων προσαύξησης της σύνταξης κατά 3,3% ανά έτος παραμονής στην εργασία από τα εξήντα πέντε έως τα εξήντα οκτώ. Δημιουργία του Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών. Δημιουργία μεικτών κλιμακίων ελέγχου για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι οι αλλαγές που προωθούνται μέσα από τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος είναι θετικές και στοχεύουν στην εξυγίανση του συστήματος. Πρόθεσή μας είναι μόνο η βιωσιμότητα του συστήματος και η κατοχύρωση των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων και σε καμμία περίπτωση η δημιουργία λίγων και προνομιούχων. Στηρίζουμε τις αλλαγές και γνωρίζουμε ότι ο δρόμος για την επίτευξη του στόχου είναι και μακρύς αλλά και δύσκολος. Όμως η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού είναι αναγκαία και πρέπει να προχωρήσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Μπουζάλη και για την ακρίβεια του χρόνου σας.

Το λόγο έχει ο κ. Αργύρης Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρακολούθησα με πολλή προσοχή την προ ημερησίας συζήτηση για το ασφαλιστικό που έγινε σ' αυτήν την Αίθουσα στις 15 Φεβρουαρίου και δύο ομιλίες μου έκαναν εντύπωση από τους επικεφαλής των κομμάτων της Αριστεράς.

Είπε ο κ. Αλαβάνος επί λέξει ότι «όταν εμείς οι Αριστεροί ακούμε τους Δεξιούς να μιλάνε για ισότητα μάς πιάνει ρίγος». Και η Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος είπε ότι «η αλληλεγγύη των γενεών προκαλεί κοινωνικό ρήγμα και είναι κολακεία προς τους νέους. Δεν υπάρχουν ηλικιακές αλλά μόνον ταξικές διαφορές στην κοινωνία».

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Έτσι καταλάβατε.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά λέξη είναι, κυρία Παντελάκη. Βεβαίως σας ενochλεί. Το ξέρω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ντινόπουλε, παρακαλώ όχι διάλογο.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτές οι δογματικές προσεγγίσεις είναι πράγματι αποκαλυπτικές γιατί εξηγούν τις αντιδράσεις της Αριστεράς στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Είναι αλήθεια ότι για δεκαετίες η Αριστερά μονοπώλησε την κοινωνική ευαισθησία και αποδείχθηκε ικανότατη στον ανάλογο πολιτικό διά-

λογο. Ευαίσθητη η Αριστερά, ανάγνητη η Δεξιά! Εμείς που «σαρώνουμε» τα δικαιώματα των εργαζομένων και εσείς που τα υπερασπίζεστε! Εσείς καλοί, εμείς κακοί!

Όμως εσείς τι ασφαλιστικό μοντέλο προτείνετε; Να πληρώνει το κράτος τα ελλείμματα των ταμείων.

Το κράτος είναι επίκεντρο του πολιτικού σας λόγου για το ασφαλιστικό, αυτό το κράτος που δοκιμάστηκε και στο σοσιαλισμό για επτά δεκαετίες.

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Καθολικά επιτυχημένο.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Και αντί να συρρικνωθεί και να εξαφανιστεί, γιγαντώθηκε και η αταξική κοινωνία δεν ήλθε ποτέ. (Θόρυβος από την πτέρυγα του Κ.Κ.Ε.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, δεν είναι καφενείο εδώ! Τι συζήτηση είναι αυτή;

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εδώ έχουμε μία ανάλογη επανάληψη και στο ασφαλιστικό του δόγματος «Καλή η Αριστερά και κακή η Δεξιά. Καλό κράτος, κακές κυβερνήσεις που το λεηλατούν». Το κράτος να πληρώνει τα ελλείμματα των ταμείων. Μα, το κράτος πληρώνει από τα λεφτά που εισπράττει από τους πολίτες. Στον κρατικό προϋπολογισμό συνεισφέρουν οι Έλληνες, όχι πολίτες κάποιας άλλης χώρας.

Λέτε: «Ληστεία στις επικουρικές», δηλαδή, να μην έχει το ταμείο λεφτά και να δίνει υψηλές επικουρικές συντάξεις, να τις εισπράττουν οι λίγοι και να τις πληρώνουν οι πολλοί. Γιατί το επικουρικό ταμείο από τον κρατικό προϋπολογισμό θα πάρει λεφτά που δεν έχει, δηλαδή, από τους φορολογούμενους Έλληνες. Είναι αυτό ισότητα;

Όμως, ποιος φταίει που το ταμείο δεν έχει λεφτά; Οι κακές διοικήσεις του. Οι συνενώσεις των ταμείων δεν προστατεύουν τα αποθεματικά; Ποιες διοικήσεις ελέγχεις καλύτερα, τις εκατόν πενήντα πέντε ή τις δεκατρείς;

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Αυτές που θέλεις.

ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αναλογιστικές μελέτες. Είναι μια άλλη επιχειρηματολογία, λες και δεν ξέρουμε τι λεφτά έχουν τα ταμεία. Η αναβλητικότητα χαρακτηρίζει την πολιτική προσέγγισή σας στο ασφαλιστικό και είναι ίδιον όσων δεν έχουν την ευθύνη των αποφάσεων και την πίεση της κοινωνίας.

Εντύπωση προκαλούν και όσα λέει για το ασφαλιστικό των γυναικών η Αριστερά, με την για δεκαετίες στήριξη των γυναικών κινημάτων. Αλήθεια, πιστεύετε ότι οι νέες γυναίκες σήμερα το μόνο που σκέπτονται είναι η συνταξιοδότηση, ότι, δηλαδή, θέλουν σώνει και καλά να γίνουν απόμαχες στα πενήντα, με μια μειωμένη συνταξούλα; Εδώ τόσες πενηντάρες φεύγουν από τη δουλειά με κρύα καρδιά, γιατί στην ουσία εξαναγκάζονται να το κάνουν, επειδή το παιδί τους έγινε δεκαοκτώ χρονών και πρέπει να πάρουν σύνταξη ως μητέρες ανηλίκων. Και εμείς που τους λέμε ότι μπορούν να μείνουν μέχρι τα πενήντα πέντε και ως ενηλικιώθηκε το παιδί τους και να πάρουν στα πενήντα πέντε σύνταξη πλήρη ως μητέρες ανήλικου, παρά το γεγονός ότι το παιδί δεν θα είναι ανήλικο, εμείς είμαστε κοινωνικά ανάγνητοι.

Και έρχομαι στην αλληλεγγύη των γενεών. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στον περασμένο αιώνα, η κοινωνική ανισότητα είχε όντως ταξικό χαρακτήρα, ακόμα και στην Ελλάδα, με την ιδιότητα και, για ορισμένους, στρεβλή εξέλιξη της αστικής τάξης. Όμως, σήμερα βιώνουμε μια νέα και επικίνδυνη κοινωνική παθολογία. Η κοινωνική και οικονομική ανισότητα προσλαμβάνει ηλικιακό χαρακτήρα. Το χάσμα των γενεών δεν είναι πλέον ιδεολογικά αλλά οικονομική πραγματικότητα που εξελίσσεται σε κοινωνική αδικία.

Ρωτήστε τους σημερινούς τριαντάρηδες για τη γενιά του πολυτεχνείου. «Έχουν πάρει τα καλύτερα επαγγελματικά πόστα και εμάς μας καταδικάζουν στα 700 ευρώ». Αυτό θα σας απαντήσουν.

Πόσοι σημερινοί δεκαοχτάρηδες πιστεύουν ότι θα ζήσουν καλύτερα από τους γονείς τους; Γιατί εμείς, οι γονείς τους, οι σημερινοί σαραντάρηδες και πενηντάρηδες ζούμε καλύτερα από τους γονείς μας. Και αυτοί οι γονείς έζησαν καλύτερα από τους δικούς τους, από τους παππούδες, μας δηλαδή, της προπολεμικής Ελλάδας και της Μικρασιατικής Καταστροφής.

Αυτές είναι αλήθειες που μπορεί να μην ανταποκρίνονται σε

μια μαρξιστική ανάλυση της ταξικής κοινωνίας. Όμως και ο Μαρξ, με την οξυδέρκεια και τον προφητικό του λόγο, δεν θα τις διαπίστωνε, αν ζούσε σήμερα; Πώς, λοιπόν, εσείς απαξιώνετε την αλληλεγγύη των γενεών, όπως αυτή γίνεται πράξη στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο; Εμείς να παίρνουμε σύνταξη, σε ορισμένες περιπτώσεις και μεγαλύτερη από το μισθό, να είμαστε περισσότερα χρόνια συνταξιούχοι και λιγότερα εργαζόμενοι και τα παιδιά μας ας κόψουν το λαϊμό τους!

Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο είναι αλήθεια ότι προσφέρεται για λαϊκισμό, λαϊκισμό που ταυτίζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση με έναν πεισματικό συντηρητισμό. Να μην αλλάξουμε τίποτα. Σας ενοχλεί πολιτικά το μεταρρυθμιστικό έργο της Νέας Δημοκρατίας, γιατί αναιρεί στην πράξη τη βάση της ιδεολογικής σας δύναμης, ότι η Αριστερά κάνει τις μεγάλες αλλαγές και ότι η Δεξιά επιμένει στη συντήρηση.

Είναι αλήθεια ότι πρόκειται για μια αντίληψη που έχει ακόμα ρίζες στην ελληνική κοινωνία. Όμως, είναι μύθος που μέρα με τη μέρα καταρρέει. Και αν αυτός ο μύθος αποτελεί τη βάση της ιδεολογίας σας, δεν νομίζω ότι το πολιτικό επικοινωνιακό της μπορεί να στηριχθεί και πάντως, όχι να διεκδικήσει ουσιαστικές παρεμβάσεις στην ελληνική κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Χαιρόμαστε. Εμείς είμαστε οι αντίπαλοί σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Κατρίνης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Φαίνεται ότι ως νέος συνάδελφος έχω την τύχη του πρωτάρη, γιατί όταν τοποθέτησα την κάρτα μου χτες για να εγγραφώ ως ομιλητής, δεν φανταζόμουν ότι θα μπορούσα να μιλήσω σε μια τόσο ανθρώπινη ώρα και όχι στις τρεις η ώρα τα ξημερώματα, όπως αναγκάστηκαν πολλοί κορυφαίοι συνάδελφοί μου, για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα να τοποθετούνται τρεις η ώρα το πρωί και βέβαια κανένας να μην μπορεί να τους δει.

Βέβαια, κυρία Πρόεδρε, εσείς ποντάρετε στο γεγονός ότι χιλιάδες ασφαλισμένοι εδώ και μήνες ξενυχτούν, αγωνιώντας για τις ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου, γι' αυτό ίσως θα μπορούσαν να παρακολουθήσουν. Η νεολαία που ξενυχτά βέβαια δεν το παρακολουθεί, γιατί αυτό το νομοσχέδιο δεν την αφορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια που απευθύνεται στο σύνολο της κοινωνίας προϋποθέτει δημόσια διαβούλευση, διάλογο και υψηλό αίσθημα ευθύνης. Στο σχέδιο νόμου, που κατατέθηκε από την Κυβέρνηση και επιχειρείται η ψήφισή του με συνοπτικές διαδικασίες, δεν υπήρξε στοιχειωδώς αυτή η δημόσια διαβούλευση. Αντίθετα, υπάρχει έλλειμμα σχεδιασμού και περίσσειμα κοινωνικής αναληψίας.

Ο εισηγητής σας, κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή, με περηφάνια μίλησε για την πρώτη μεγάλη μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης Καραμανλή. Αυτό, αλήθεια, ανταποκρίνεται στο αίσθημα των πολιτών; Ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα;

Η μεταρρύθμιση απαιτεί διάλογο και συναίνεση. Σε όλη την πορεία μέχρι σήμερα δεν είδαμε κανένα διάλογο και καμμία συναίνεση, με εξαίρεση την υποχώρηση της Κυβέρνησης στο ταμείο των εργαζομένων στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης υπό το φόβο του επικοινωνιακού κόστους. Αυτή είναι η πολιτική πυξίδα της Κυβέρνησης, η επικοινωνιακή διαχείριση της καθημερινότητας και όχι η ουσιαστική λύση των προβλημάτων. Βέβαια, η πιο ηχηρή απάντηση στην Κυβέρνηση έρχεται μέσα από την κοινωνία, η οποία αντιδρά σ' αυτή τη μεθοδευμένη προσπάθεια αμφισβήτησης της κοινωνικής ασφάλισης.

Εσείς απέναντι σ' αυτήν την αντίδραση συμπεριφέρεστε σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Όλοι οι εργαζόμενοι ξαφνικά παραλογίστηκαν και αδιαφορούν εδώ και μήνες με το μεταρρυθμιστικό σας σχέδιο, που σύμφωνα με σας δίνει διέξοδο και απάντηση στο ασφαλιστικό ζήτημα;

Πριν από λίγο ήταν έξω από τη Βουλή εκπρόσωποι των υπαλλήλων στις Συνεταιριστικές Οργανώσεις. Διαμαρτύρονται για τις αιφνιδιαστικές αλλαγές που εσείς επιφέρετε και ενώ όλοι συμφωνούμε ότι θα πρέπει το καθεστώς εξυγίανσης να διατη-

ρηθεί τουλάχιστον μέχρι το 2013, γιατί συμβάλλει στην ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας, ενώ σας το έχουν ζητήσει Βουλευτές, ενώ και οι ίδιοι σας Βουλευτές επιμένουν, εσείς ουδέμία συγκίνηση δείχνετε. Εμφανίζετε ως μεταρρύθμιση την ενοποίηση των ταμείων χωρίς κανένα σχεδιασμό, χωρίς καμμία αναλογιστική μελέτη, χωρίς καμμία επιχειρηματολογία, η οποία να είναι πειστική και ιδιαίτερα τα τέσσερα τελευταία χρόνια που έχετε εκτοξεύσει το έλλειμμα των ταμείων στα 8.000.000.000 ευρώ. Και, βέβαια, κανείς δεν ξεχνάει τη θλιβερή ιστορία των αμαρτωλών ομολόγων.

Η κυρία Υπουργός προβάλλει ως επιχείρημα για την ενοποίηση των ταμείων την πάταξη της εισφοροδιαφυγής. Η εισφοροδιαφυγή που πριν από ένα χρόνο ήταν στο 16%, σήμερα έχει ξεπεράσει το 21% και σύμφωνα με ασφαλείς προβλέψεις, στο τέλος του χρόνου θα είναι στο 25%. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι ένας στους τέσσερις θα είναι ανασφάλιστος στο σύστημα αυτό. Ελεγκτικοί μηχανισμοί υπάρχουν βέβαια, αλλά τους έχετε αδρανοποιημένους. Είναι υποστελεχωμένοι, με αποτέλεσμα η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία να στερεί πόρους από το ασφαλιστικό σύστημα.

Κυρία Υπουργέ, συντάξατε ένα νομοσχέδιο –και φέρετε ακέραια την ευθύνη– το οποίο αποτελεί απειλή συνολικά για τη νέα γενιά, ένα νομοσχέδιο που αγγίζει το πολύ ευαίσθητο κομμάτι των συντάξεων και όχι το κομμάτι της απασχόλησης, το οποίο αποτελεί το μεγαλύτερο πρόβλημα για κάθε ελληνική οικογένεια σήμερα. Οδηγείτε συνειδητά τους νέους στην ανασφάλιση και αδήλωτη εργασία, ενώ ταυτόχρονα επιάρεστε για την πλασματική μείωση της ανεργίας μέσα από την επέκταση των προγραμμάτων «STAGE» χωρίς ασφάλιση.

Όλο αυτό συμβάλλει στην εμπέδωση του αισθήματος ανασφάλειας στη νέα γενιά και όχι βέβαια όσον αφορά την κατοχύρωση της σύνταξης –αυτό αποτελεί έναν πολύ μακρινό στόχο– αλλά σε σχέση με την εξασφάλιση εργασίας, η οποία γίνεται αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης, οδηγεί στην αντίδραση των νέων και αυτό βέβαια οδηγεί στη σταδιακή αποστροφή τους από την πολιτική.

Μιλάμε για ανθρώπους οι οποίοι επένδυσαν όνειρα και ελπίδες και τους κόπους της προηγούμενης γενιάς των γονέων τους στη γνώση για μια ανταγωνιστική παρουσία στο χώρο εργασίας και ξαφνικά διαπιστώνουν ότι αποτελεί στόχο ο συμβιβασμός με το ελάχιστο.

Το νομοσχέδιό σας δεν ακουμπά καθόλου αυτή τη νέα γενιά, τη νέα γενιά των δυνατοτήτων στην οποία, όμως, δεν δίνονται ευκαιρίες. Αντ' αυτού το νομοσχέδιο προβλέπει αύξηση ορίων ηλικίας και δίνει κίνητρα παραμονής στην εργασία για όσους βρίσκονται σε διαδικασία συνταξιοδότησης, αποστερώντας από τη νέα γενιά μια επιπλέον ευκαιρία.

Για την αρνητική αυτή εξέλιξη που θα υπάρχει η Κυβέρνηση τρεπεί σιγή ιχθύος. Είναι η σιγή του ενόχου. Όλο το νομοσχέδιο οδηγεί μαθηματικά στη μελλοντική αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών.

Τις αστοχίες και την κακοδιαχείριση της σημερινής πολιτικής ηγεσίας καλούνται να πληρώσουν αυτοί που βρίσκονται εδώ και λίγα χρόνια μόνο στην αγορά εργασίας.

Η μόνη επικοινωνιακή σας κίνηση είναι η σύσταση του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης των Γενεών, για το οποίο, όμως, επιφυλάσσετε αμφίβολη χρηματοδότηση. Δημιουργείτε αμφίβολα ψευτοδιλήμματα, όπως αποκρατικο-ποιήσεις εδώ και τώρα ή αβεβαιότητα για το μέλλον του ασφαλιστικού. Μιλάτε για απόδοση 4% επί των εισπράξεων του Φ.Π.Α. και αυτό αποτελεί άλλοθι για τη μελλοντική αύξηση του Φ.Π.Α..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική έχει τους δικούς της κανόνες ηθικής. Αυτούς παραβίασε η Κυβέρνηση βάνουσα με την κατάθεση αυτού του νομοσχεδίου. Δεν τολμήσατε, βέβαια, να την παρουσιάσετε στο κυβερνητικό σας πρόγραμμα, γιατί όλοι γνωρίζετε τι θα συμβεί. Όταν αρκετοί –μεταξύ των οποίων και ο ομιλών– μιλούσαμε πριν από τις εκλογές για την κρυφή ατζέντα της Νέας Δημοκρατίας που παρέμενε ανενεργή, για να ενεργοποιηθεί μετά τις εκλογές, μας λιοδορούσατε.

Ο κύριος Πρωθυπουργός προέταξε τα τρία «δεν», για να καθησυχάσει το εκλογικό σώμα και να μην υποστεί το κόμμα

του τις συνέπειες αυτής της αντικοινωνικής επέλασης στο ασφαλιστικό σύστημα. Τα τρία «δεν» έγιναν μετά τις εκλογές «ίσως», αργότερα «μάλλον» και με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο που φέρνεται σήμερα αποτελούν πλέον κορυφαίο δείγμα ανακολουθίας.

Αμφιβάλλω, κυρία Υπουργέ, αν έχετε βρεθεί ποτέ σε ιατρείο ασφαλιστικού οργανισμού πέρα από κάποια προεκλογική επίσκεψη. Αν έχετε κάνει ποτέ χρήση των υπηρεσιών υγείας αυτών των οργανισμών, θα είχατε τη δυνατότητα να συναναστραφείτε με αρκετούς ασφαλισμένους – Έλληνες και μετανάστες- ανθρώπους χαμηλών οικονομικών στρωμάτων, που ζητούν στοιχειώδη περίθαλψη από τον ασφαλιστικό τους φορέα και να ζήσετε την αγωνία τους, ειδικά όταν έχει λήξει η ισχύς του βιβλιαρίου υγείας και δεν εργάζονται. Αντιμετωπίζουν, όμως, ένα επείγον ιατρικό πρόβλημα και επαφίνονται στην καλή διάθεση των ιατρών, για να τους περιθάλψουν. Αμφιβάλλω, κυρία Υπουργέ, αν συναναστρέφεστε –έστω και ευκαιριακά- με αυτούς τους ανθρώπους, για να τους ρωτήσετε πώς τους φαίνεται σήμερα ο διπλασιασμός των απαιτούμενων ενσήμων για την παροχή της στοιχειώδους κοινωνικής περίθαλψης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που κατέθεσε η Κυβέρνηση και πιθανότατα θα ψηφίσει στηριζόμενη στην ισχυρή κοινοβουλευτική της πλειοψηφία είναι θνησιγενές. Η προσέγγιση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στο πρόβλημα εκφράζεται με την απαξίωση του ασφαλιστικού συστήματος, με την κατάργηση κοινωνικών δικαιωμάτων, τη μείωση των συντάξεων, την αύξηση των ορίων ηλικίας και την πλήρη αδιαφορία για τη νέα γενιά.

Εμείς πιστεύουμε ότι η βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος βασίζεται στην αύξηση της απασχόλησης, σε μια γενναία και δίκαιη αναδιανομή του εισοδήματος, με ουσιαστική πάταξη της φοροδιαφυγής.

Καταψήφισμα αυτό το νομοσχέδιο, που έχει μικρό ορίζοντα ισχύος και εφαρμογής. Έχει ημερομηνία λήξης στις επόμενες εκλογές, αφού η νέα διευρυμένη προοδευτική πλειοψηφία που θα προκύψει στις επόμενες εκλογές θα προχωρήσει σε κατάργησή του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Παρακαλώ τον κ. Μπεγλίτη να έρθει στο Βήμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα νομοσχέδιο που, κατά την άποψή μου, έχει δύο βασικούς στόχους. Εξυπηρετεί δύο στοχεύσεις της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας:

Ο ένας στόχος είναι η ουσιαστική δέσμευση απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι το αντίτιμο απέναντι στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την άρση της δημοσιονομικής επιτήρησης. Εδώ έχουμε και μας ακολουθεί ως συλλογική ευθύνη –ακολουθεί ως συλλογική ευθύνη την Κυβέρνηση- το ζήτημα της απογραφής. Είναι η δέσμευση της Κυβέρνησης, προκειμένου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να εγκρίνει το σταθεροποιητικό πρόγραμμα. Αυτός είναι ο πρώτος στόχος.

Ο δεύτερος στόχος είναι καθαρά εσωτερικός, ένας στόχος πολιτικής σκοπιμότητας. Ουσιαστικά η επικοινωνιακή ανάγκη της Κυβέρνησης να αναδείξει ένα μεταρρυθμιστικό «φαίνεσθαι», για να μπορέσει να το εξαργυρώσει εσωκομματικά και στην πολιτική ζωή της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε η Κυβέρνηση, αν ήθελε να κάνει μια ουσιαστικά μεγάλη ασφαλιστική μεταρρύθμιση, να εμπνευστεί από δύο –ιστορικά θα τα χαρακτηρίζα- παραδείγματα:

Το ένα της Γερμανίας, που χρειάστηκε πάνω από πέντε χρόνια ένας ουσιαστικός ανοικτός διάλογος μεταξύ των πολιτικών κομμάτων, μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και κατέληξε σε μία ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση. Και το άλλο ιστορικό παράδειγμα, είναι το παράδειγμα της Ισπανίας όπου δύο διαδοχικές κυβερνήσεις, σοσιαλιστική και συντηρητική, όλοι οι κοινωνικοί εταίροι και οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας συζήτησαν περίπου

για οκτώ χρόνια για να καταλήξουν στην ιστορική συμφωνία του Τολέδο για την μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Είδατε κανένα διάλογο στην Ελλάδα; Είδατε κανένα διάλογο μετά το Σεπτέμβριο του 2007;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβάζοντας το νομοσχέδιο, από τα εκατόν πενήντα τέσσερα άρθρα, συγκράτησα ότι τα εκατόν τριάντα εννιά από αυτά ρυθμίζουν μία σειρά διοικητικών αναγκών. Εγώ θα έλεγα ότι έχουμε ένα σχέδιο νόμου που ρυθμίζει ουσιαστικά σχέσεις εξουσίας, που ρυθμίζει νομική εξουσία. Εκατό τριάντα εννιά άρθρα με ένα πληθωρισμό ακρωνυμίων δίχως περιεχόμενο, ακρωνύμια δίχως ουσιαστικό περιεχόμενο, ακρωνύμια αδειανά πουκάμισα. Χρειάστηκε αυτό το σχέδιο νόμου, για να προβλέψουμε σε εκατόν τριάντα εννιά άρθρα το πώς θα ρυθμίζονται οι σχέσεις μεταξύ των διοικητικών συμβουλίων και του κυβερνητικού επιτρόπου, κυρία Υπουργέ; Πιστεύω ότι αυτές οι ρυθμίσεις δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ρυθμίσεις, όπως είπα, αναδιανομής εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα χρειαζόταν ουσιαστικά ένα άρθρο για την εισφοροδιαφυγή. Το άρθρο 151, κυρία Υπουργέ, δεν καταπολεμά την εισφοροδιαφυγή. Θα χρειαζόταν ένα άρθρο που θα έλεγε ότι έχουμε ανάγκη από την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας και όχι να πάμε σε νέες γραφειοκρατικές διαδικασίες. Θα χρειαζόταν, κυρία Υπουργέ, να απαλείψετε –να δεσμευθείτε ότι θα την απαλείψετε σήμερα και κάνω έκκληση στην όποια κοινωνική σας ευαισθησία- την πρόβλεψη για την αύξηση των ημερών ασφάλισης από πενήντα σε εκατό για τους εποχικά εργαζόμενους, γι' αυτούς τους καταφρονεμένους της ζωής, γι' αυτούς τους εργαζόμενους σε περιοχές με υψηλό δομικό ποσοστό ανεργίας. Ζητώ από εσάς να δεσμευθείτε σήμερα γι' αυτούς τους εργαζόμενους, που δεν έχουν ισχυρή συνδικαλιστική εκπροσώπηση για να υπερασπιστούν τα συμφέροντά τους, αλλά έχουν ένα δικαίωμα που πρέπει εμείς να το υπερασπιστούμε, το στοιχειώδες ανθρώπινο δικαίωμα στην ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε το άρθρο 146 που αφορά τη μείωση των επικουρικών συντάξεων. Μελετήστε το, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, και κάντε μία προβολή στο χρόνο. Ελάτε στο 2021, όταν μετά από μία οκταετία θα φθάσουμε στο 20% επικουρική σύνταξη της κυρίας σύνταξης. Πιστεύω, επειδή θα ψηφίσει η Πλειοψηφία το νομοσχέδιο, ότι τότε, το 2021, θα έχουμε στην πράξη κατάργηση των επικουρικών συντάξεων και των επικουρικών ταμείων. Προσέξτε τι θα ψηφίσετε. Είναι ένα κρίσιμο ζήτημα και έχετε μεγάλη ευθύνη. Όπως μεγάλη ευθύνη έχετε για το σχέδιο νόμου που ψηφίστηκε από την Πλειοψηφία πριν δύο χρόνια και προβλέπει το 4% επί της τιμής του φαρμάκου να αποδίδεται από τις μεγάλες φαρμακευτικές εταιρείες στα ταμεία. Πέρασαν τα δύο χρόνια και η Κυβέρνηση δεν φέρνει την κοινή υπουργική απόφαση για να υλοποιήσει αυτό το 4% στα ταμεία, ύψους πάνω από 300.000.000. Προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, τι ψηφίζετε. Έχουμε ένα σχέδιο νόμου που ουσιαστικά το μόνο «δεν» που τηρεί είναι ότι δεν υπάρχει ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Έχουμε αύξηση των ειδικών ορίων συνταξιοδότησης, άρθρο 143. Έχουμε αύξηση των ειδικών ορίων συνταξιοδότησης για τις γυναίκες, έχουμε κρίσιμα ζητήματα που συνδέονται με το κοινωνικό κράτος, με ένα κράτος συνοχής και αλληλεγγύης, που πλήττονται από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα σήμερα χρειάζεται –και εδώ είναι η πολιτική ευθύνη όλων των πολιτικών δυνάμεων- μία μεγάλη δημοκρατική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος. Όχι κάτω απ' αυτές τις προϋποθέσεις, όχι με την αντίληψη της κυβερνητικής Πλειοψηφίας. Χρειαζόμαστε ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος, ένα κοινωνικό κράτος που θα εγγυάται ουσιαστικά τη συνοχή και την αλληλεγγύη, ιδιαίτερα μάλιστα σε μία περίοδο μεγάλων ανακατατάξεων στον περιβάλλοντα γεωστρατηγικό χώρο, σε μία περίοδο που χρειάζεται να ενισχύσουμε αντί να απορυθμίσουμε και να αποδυναμώσουμε το κοινωνικό κράτος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης.

Πόση ώρα θέλετε, κύριε Πρόεδρε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Δεκαπέντε λεπτά, ίσως με μία παράταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Δεν νομίζω να υπάρχει κανείς μέσα ή έξω από την Αίθουσα που να μην πιστεύει ότι έχουμε φθάσει στα άκρα της πτώχευσης, γιατί περί αυτού ομολογούμε σήμερα. Έχουμε φθάσει στο έσχατο σημείο. Γιατί φθάσαμε όμως εδώ; Φθάσαμε γιατί ακολουθήσαμε έναν ντεμέκ καπιταλισμό ο οποίος είχε οδυνηρά, οδυνηρότατα αποτελέσματα. Υπήρξαμε εραστές της μαζικής παραγωγής, όλοι για μαζική παραγωγή η οποία βεβαίως φέρνει και μία μαζική κατανάλωση. Μέχρι εκεί καλά. Δεν φροντίσαμε όμως όλα αυτά τα χρόνια όλες οι κυβερνήσεις και οι νεοφιλελεύθερες αλλά και οι σοσιαλιστικές να προβούν σε μία ανακατανομή του πλούτου. Όταν λοιπόν έχουμε μαζική κατανάλωση χωρίς να έχουμε ανακατανομή του πλούτου, τότε αυτομάτως στέλνουμε τον άλλο στο δανεισμό, στην υπερχρέωση, στον ευτελισμό. Αυτό κάναμε με τους πολίτες μας. Τους αμολήσαμε την «καλούμπα» της μεγάλης κατανάλωσης, της μαζικής κατανάλωσης –και ακόμα προχθές τα ίδια κάνατε, αυξήσατε τα ωράρια των καταστημάτων για περισσότερη κατανάλωση- και ο άλλος αυτήν τη στιγμή είναι όμηρος των τραπεζών και πέφτει το σύστημα. Δεν είναι ότι πέφτει το σύστημα μόνο εδώ, πέφτει και στη «μήτρα» του καπιταλισμού και βλέπετε ότι αρχίζει και συγκλονίζεται εκεί με τράπεζες να δονούνται, με παρεμβάσεις του κράτους, με εκκλήσεις στη «J.P. MORGAN» να παραλάβει τα φορτία των άλλων τραπεζών και εμείς εδώ είμαστε «γυμνοί στη θύελλα». Περί αυτού πρόκειται.

Συνεχίζετε κι εσείς μία λιτότητα η οποία ξεκίνησε το 1985, μία μονομερή λιτότητα. Περί αυτού πρόκειται. Έρχεσθε και νομοθετείτε πάλι εις βάρος των εργαζομένων, εις βάρος των μη προνομιούχων. Περί αυτού πρόκειται και δεν υπάρχει κανένας σ' αυτόν τον τόπο που να στηρίζει το νομοσχέδιό σας. Εάν μπορούσαν να μιλήσουν πίσω από παραβάν με αλλοιωμένη τη φωνή οι δικοί σας Βουλευτές, θα έλεγαν χειρότερα απ' αυτά που λέμε εμείς. Η κομματική πειθαρχία οδηγεί και το λόγο τους, αλλά και αύριο την ψήφο τους. Διαφωνούν όλοι, διαφωνεί και η ΔΑΚΕ και θα σας το αποδείξω παρακάτω. Αυτή είναι μία πραγματικότητα την οποία δεν μπορείτε να εντοπίσετε.

Μειώστε τα υπερκέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων. Μειώστε τα κέρδη και φροντίστε γρήγορα μία ανακατανομή του πλούτου προς τους φτωχούς, διαφωνείτε δεν θα μπορούσατε να κινήσετε τη «μηχανή». Τη «μηχανή» εξόδου από την κρίση θα την βγάλει ο απλός πολίτης εάν του δώσετε αυτά που του ανήκουν.

Από καπιταλισμό ντεμέκ, όπως σας είπα πριν, έχετε οδηγηθεί πλέον σ' ένα φεουδαρχικό σύστημα. Ή μήπως δεν έχουμε φεουδαρχικό σύστημα σήμερα; Πρώτη φορά το ακούτε οι Βουλευτές για τον εργοστασιάρχη που σας λέει «εγώ θα καθαρίσω για πενήντα-εξήντα ψήφους το εργοστάσιο»; Όταν λοιπόν μπορεί και αλλοιώνει την ελευθέρω βούληση, τη συνείδηση του εργαζομένου, δεν έχουμε φεουδαρχισμό, δεν έχουμε το «φέουδο» που λέγεται «IKEA», δεν έχουμε το «φέουδο» που λέγεται «PRAKTIKER»;

Κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε πάρα πολύ καλά τους κανόνες αγοράς από την οικογενειακή σας δράση.

Πείτε μου σας παρακαλώ πάρα πολύ. Κλείσανε ή δεν κλείσανε τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια μικρομάγαζα σε όλη την Αθήνα όταν άνοιξε το «IKEA»; τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια μαγαζιά που εσείς λέγατε ότι είναι η σπονδυλική στήλη της οικονομίας. Όλοι αυτοί είναι μικρομεσαίοι. Δεν έχουμε λοιπόν φεουδαρχικό σύστημα σήμερα; Σήμερα δεν κάνει κουμάντο το «CARREFOUR» και τα άλλα μεγάλα υπερκαταστήματα στις τιμές; Και έρχεστε και εκλιπαρείτε; Ο δικός σας Υπουργός Ανάπτυξης δεν έχει τη δυνατότητα να επιβάλλει τους νόμους να

συγκρατήσουμε τις τιμές; Και παρακαλάτε μήπως και μπορέσουν αυτοί να δεχθούν μήπως και μειώσουν τα υπερκέρδη τους;

Και σας είπα την πρόταση. Μια και ρεαλιστική. Θα καλέσετε αυτές τις αλυσίδες, το «CARREFOUR» και το «LIDL» και θα τους πείτε: «θα πουλάτε όσο πουλάτε στη Γαλλία και τη Γερμανία. Κόψτε το λαϊμό σας». Παρ' ότι εκεί οι μισθοί, κυρία Υπουργέ, όπως ξέρετε είναι δυο και δυόμισι φορές παραπάνω από την Ελλάδα. Έκανα ένα πείραμα. Το έχω ξαναπει στη Βουλιά. Πήγα στο Στρασβούργο πέρυσι που ήμουν Ευρωβουλευτής και πήρα μια μάρκα μακαρόνια, συγκεκριμένου βάρους. Έκανε 0,29 ευρώ. Στη συνέχεια πηγαίνοντας στην Φρανκφούρτη πήρα από την ίδια αλυσίδα σουπερμάρκετ το ίδιο μακαρόνι στο ίδιο βάρος 0,31 ευρώ. Και ήρθα εδώ στην ίδια αλυσίδα στην Καλλιθέα και πήρα το ίδιο μακαρόνι στο ίδιο βάρος 1 ευρώ. Τρεις φορές πάνω.

Επομένως, λοιπόν, φοβάστε να αναμετρηθείτε μ' αυτό που είναι ο εχθρός της κοινωνίας. Και ο εχθρός της κοινωνίας είναι το αδιότακτο κεφάλαιο είναι οι πολυεθνικές επιχειρήσεις, είναι αυτοί οι οποίοι ελέγχουν σήμερα την Κυβέρνησή σας. Και δεν νομίζω ότι αμφισβητεί κάποιος ότι είστε όμηρος του κεφαλαίου. Είστε όμηρος εκείνων που κανονικά θα έπρεπε να έχετε απέναντί σας. Αλλά δυστυχώς συμπλέετε απολύτως.

Έρχεστε λοιπόν εδώ σ' αυτήν την επέλαση κατά του φτωχού και του μη προνομιούχου και τον κοροϊδεύετε, τον εμπαίζετε. Θυμάμαι τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού. Κατ' αρχάς, έχω την αίσθηση –δεν είναι εδώ να του το πω κατά πρόσωπο, το λέω σε εσάς να του το μεταφέρετε- ότι την Πέμπτη πρέπει να κοιταχθεί καλά στον καθρέφτη του. Έχω την αίσθηση ότι θα έχει μεγαλώσει η μύτη του. Διότι πρόκειται για μεγάλο ψέμα. Ποια «δεν»; Τολμάτε να υπερασπίζεστε το «δεν» ακόμα; Να σας πω μερικά σημεία.

Πρώτα-πρώτα επικουρικές συντάξεις: 20%. Επικουρικές συντάξεις των 780 ευρώ σήμερα σε ορισμένα ταμεία γίνονται 280 ύστερα από δέκα χρόνια. Στους φαρμακοϋπαλλήλους η μείωση είναι περίπου 76%. Δεν είναι λεηλασία αυτή, κυρία Υπουργέ; Δεν κόβουμε λοιπόν ποσά; Αλλά και τα δυο κόμματα έχετε τον δικό σας τρόπο να επελαύνετε εναντίον την τσέπη αλλά και της προσδοκίας των αδυνάτων. Ήρθε ο νόμος Ρέππα πριν από μερικά χρόνια ο οποίος βεβαίως πίστευε ότι θα λύσει το θέμα για σαράντα χρόνια. Τελικά δεν έχει λυθεί ούτε για πέντε-έξι χρόνια. Και έβαλε χέρι. Με δυο τρόπους.

Πρώτος. Η σύνταξη δεν πάει στο 80% αλλά στο 70%. Δηλαδή, αυτός που έπαιρνε 1000 ευρώ, θα πάρει 700. Όχι επί του τελευταίου μισθού, αλλά επί του μισθού της πενταετίας. Δηλαδή, αν έπαιρνε 630 ευρώ και τον δεύτερο χρόνο έγιναν 740 ευρώ και μετά έγιναν 1000 ευρώ, επί του μέσου όρου της πενταετίας δηλαδή, επί των 800 ευρώ, το 70%. Άρα, λοιπόν, έχανε αυτομάτως αυτός που έπαιρνε 1000 ευρώ τελικό μισθό, 200 τόσα ευρώ. Και σ' αυτήν την λεηλασία προστίθεται η δική σας λεηλασία σήμερα.

Και εσείς ως γυναίκα είναι δυνατόν να μην έχετε την στοιχειώδη αλληλεγγύη; Εδώ το νομοσχέδιό σας είναι μητροκτόνο. Χτυπάει αλύπητα τη γυναίκα. Σήμερα η γυναίκα με τρία παιδιά και είκοσι χρόνια εργασίας μπορούσε να βγει στη σύνταξη. Δηλαδή, αν ήταν δεκαοκτώ ετών άρχισε να δουλεύει μπορούσε να βγει στα τριάντα οκτώ. Δέκα εφτά χρόνια πάνω. Άλλα τόσα. Θα πάει στα πενήντα πέντε, κύριε Υπουργέ. Ή δεν είναι έτσι.

Και καταλαβαίνω ότι έχετε μια μανία με τους αριθμούς και γι' αυτό ασχολείστε μονίμως με τους αριθμούς. Εξ' ου και τα ολόκληρα τμήματα της Κυβέρνησης με τις δημοσκοπήσεις οι οποίες είναι απελπιστικές και θα γίνονται διαρκώς απελπιστικότερες. Και να σας θυμίσω ότι καμμία κυβέρνηση που ψήφισε ασφαλιστικό νόμο δεν βγήκε τις δυο επόμενες εκλογές. Θυμηθείτε το 1993 με τον δικό σας νόμο χάσατε δύο εκλογές συνεχόμενες. Θυμηθείτε τον νόμο Ρέππα έχασαν δυο εκλογές. Και του 2004 και του 2007. Τώρα με εσάς δεν ξέρω αν θα περιοριστείτε στις δυο επόμενες εκλογές ή θα πάτε ακόμα μακρύτερα.

Αυτός είναι ένας κανόνας. Δεν ξέρω πώς δεν το σκεφτήκατε. Μιλάτε, λοιπόν, για αριθμούς. Κυρία Υπουργέ, πρόβλεψη για το δημογραφικό δεν κάνατε; Όταν μ' αυτό τον τρόπο χτυπάμε,

στριμώνχουμε τη γυναίκα στη γωνία δεν ασχοληθήκατε καθόλου με το δημογραφικό; Δηλαδή τόσο πολύ σας απασχολούν τα λεφτά; Λεφτά ή παιδιά, κυρία Υπουργέ; Λεφτά ή παιδιά; Από το 1992 έχετε τις μελέτες. Δώστε τις σας παρακαλώ από την εφαρμογή του προηγούμενου ασφαλιστικού μέχρι σήμερα. Πόση μείωση έχουμε στο δημογραφικό; Τα ξέρετε τα στοιχεία αυτά, κυρία Υπουργέ. Ξέρουμε πολύ καλά ότι έχετε γράψει το βιβλίο «Η άτεκνη χώρα».

Πείτε μας, λοιπόν, τι μείωση είχαμε από την εφαρμογή αυτών των ασφαλιστικών νόμων που έφερε η Νέα Δημοκρατία και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. στο δημογραφικό τα τελευταία χρόνια και πόση θα έχουμε τώρα. Το έχετε σκεφτεί; Έχετε υπόψη σας την έκθεση του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας, που λέει ότι σε σαράντα χρόνια από σήμερα η Ελλάδα θα κατοικείται και από Έλληνες; Θυμάμαι μέχρι τώρα αυτά που έλεγε ο κ. Σκανδαλίδης, την τοποθέτησή του, και όχι μόνο αυτά που είχε πει τότε, αλλά και την αγωνία με την οποία εξέφραζε ο αξιότιμος τότε Υπουργός Εσωτερικών ότι το 2025 θα είμαστε 6,3 εκατομμύρια και το 2050 3,5 εκατομμύρια.

Και εμείς, λοιπόν, ασχολούμαστε με τα λεφτά τα οποία θέλουμε να τα δώσουμε ως υπερκέρδη σε κάποιες επιχειρήσεις και όχι πώς μέσα από αυτούς τους πόρους θα εξασφαλίσουμε τη δυνατότητα, την ευκαιρία και την ευχέρεια σε μία γυναίκα να μπορέσει να κάνει ένα παιδί.

Αποκλείετε, λοιπόν, τα παιδιά. Και αυτός είναι ο μέγας κίνδυνος. Θυμάστε τι είχατε πει τότε εσείς η ίδια στο βιβλίο σας «Η άτεκνη χώρα», σελίδα 51: «Καμμία συγχώνευση των ασφαλιστικών ταμείων», γράφεται στη σελίδα 51, κυρία Υπουργέ, «δεν θα σώσει την κατάσταση, εάν δεν ληφθούν τα μέτρα για την ανάπτυξη των γεννήσεων». Πείτε μου σας παρακαλώ πάρα πολύ ποιο είναι το σωστό. Αυτό που γράφατε το 1997 στο βιβλίο σας, το οποίο το έχω μπροστά μου και το διαβάζω, ή αυτά που πράττετε σήμερα. Γιατί εάν πράττετε...

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ -ΠΑΛΜΙΑ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Τα ίδια είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό -δοξου Συναγερμού): Δεν είναι τα ίδια, γιατί λέτε καμμία συγχώνευση αν δεν αυξηθούν οι γεννήσεις. Πώς θα έρθουν οι γεννήσεις, όταν εσείς τις αποκρούετε, αποκλείοντας τις γυναίκες από τη δυνατότητα να κάνουν σπίνι, στριμωγμένες σε αυτό το πλαίσιο που θέλετε εσείς, να πάνε μέχρι τα πενήντα πέντε;

Εμείς έχουμε πρόταση, κυρία Υπουργέ και είναι και ριζοσπαστική και εφαρμόσιμη. Δώστε δύο χρόνια πριμ για κάθε παιδί στο ζευγάρι, όχι μόνο στη γυναίκα. Δύο χρόνια και θα δείτε πώς θα γίνονται παιδιά. Να μπορούν να φύγουν στα οκτώ χρόνια, εάν κάνουν τέσσερα παιδιά. Και εάν μία γυναίκα κάνει πέντε παιδιά να παίρνει σύνταξη στην ηλικία που τα κάνει, έστω και είκοσι πέντε ετών. Θα έχει εκπληρώσει το καθήκον της για την πατρίδα με πέντε παιδιά, γιατί βεβαίως αυτά τα πέντε παιδιά θα γίνουν αχθοφόροι, εάν θέλετε, πέραν όλων των άλλων εθνικών και του ίδιου αυτού του ασφαλιστικού συστήματος, εάν κάνει πέντε παιδιά μία γυναίκα. Προσπαθήστε, λοιπόν, να νομοθετήσετε προς τη σωστή πλευρά, γιατί είναι λάθος η πλευρά και οι ζημιές οι οποίες γίνονται θα είναι ανεξίτηλες και θα προκαλέσετε ανήκεστη βλάβη στον κοινωνικό ιστό.

Μία πρόβλεψη που δεν έχει γίνει ποτέ και από σοσιαλιστές, αλλά και από τους ντεμέκ καπιταλιστές, είναι τι γίνεται με τα ορφανά. Εμείς προτείνουμε αυτή η ενιαία εθνική σύνταξη, για την οποία πολύς λόγος γίνεται, αλλά δεν βλέπουμε να προχωρά στην πράξη, να εισπράττεται από κάθε ορφανό παιδί. Σκοτώνονται σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα οι γονείς ενός παιδιού οκτώ ετών. Αυτό το παιδί να παίρνει την ενιαία εθνική σύνταξη μέχρι τα είκοσι πέντε του χρόνια, να έχει τη δυνατότητα να μπορέσει να επιβιώσει, γιατί σήμερα ποια είναι η κατάληξη ενός παιδιού και συμβαίνει; Να το πάρει ο παππούς, η γιαγιά με αδύναμα οικονομικά ενδεχομένως ή να πάει κάπου αλλού η να καταλήξει δεν ξέρω πώς, μιας και αυτά τα ιδρύματα έχετε αρχίσει να τα καταργείτε το ένα πίσω από το άλλο.

Να υπάρχει, λοιπόν, εθνική ενιαία σύνταξη και για τα ορφανά παιδιά. Να υπάρχει μία πρόβλεψη, που θα βοηθά αυτά τα παι-

διά να κρατηθούν σε ένα δρόμο που έχουμε εμείς ανάγκη, ένα δρόμο σωστό και όχι ένα δρόμο κατακλυσίας, που συμβαίνει με αυτή την απόρριψη, την αναληγσία την κοινωνική την οποία δέχονταν εσείς.

Και δεν είναι ο νόμος αυτός ο ίδιος, ο οποίος είναι νόμος ο οποίος βλάπτει σοβαρά τα συμφέροντα των εργαζομένων. Είναι και το πονηρό που υπάρχει μέσα, ότι σε εβδομήντα και πλέον περιπτώσεις θα υπάρχει υπουργική απόφαση, η οποία υπουργική απόφαση ενίοτε όχι μόνο θα διορθώνει, αλλά θα αλλάζει και πράγματα τα οποία δεν προβλέπει ο νόμος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Έρχεστε, λοιπόν, εν κρυπτώ να νομοθετήσετε. Αυτά είναι σήμερα τα επιβαρυντικά που ξέρουμε, αυτά που έχουν βγάλει τον κόσμο έξω στο δρόμο. Και δεν υπάρχει ένας κλάδος ο οποίος -επαναλαμβάνω- να μην είναι εναντίον σας. Η Δ.Α.Κ.Ε., στο πανελλήνιο συνέδριο της Δ.Α.Κ.Ε.. Ελπίζω να θυμόσαστε, κυρία Υπουργέ, ότι η Δ.Α.Κ.Ε. είναι η δική σας παράταξη.

Το πρόβλημα στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δημιουργήθηκε από τη δέσμευση των αποθεματικών των ταμείων και τη μη αξιοποίησή τους προς όφελος των ταμείων, από την άρνηση της σημερινής Κυβέρνησης -της δικής σας- να υλοποιήσει τις δεσμεύσεις που είχε από τους νόμους του 1990-1993 και ιδιαίτερα από την άρνησή της να καταβάλει τα ποσά που όφειλε μέσω τριμερούς χρηματοδότησης, από την άσκηση -σας λέει η Δ.Α.Κ.Ε., κυρία Υπουργέ- κοινωνικής πολιτικής σε βάρος των ασφαλιστικών οργανισμών, από την ανεξέλεγκτη αύξηση των αναπηρικών συντάξεων, που έγιναν στο πλαίσιο των πελατειακών σχέσεων -αλήθεια, πόσες έχετε απορρίψει;- από την απόλυτη ανικανότητα του κράτους να διαχειριστεί θέματα όπως η εισφοροδιαφυγή -ένα εκατομμύριο Έλληνες και ξένοι ανασφάλιστοι- από τις μη ελεγχόμενες δαπάνες υγείας, τις συντάξεις σε νεκρούς, τη μη αποτελεσματική αξιοποίηση των αποθεματικών.

Και καταλήγει η Δ.Α.Κ.Ε. στο τελευταίο πανελλήνιο συνέδριό της: Με βάση τα παραπάνω είναι σαφές ότι οι προτάσεις της Κυβέρνησεως για μείωση των συντάξεων, καθώς και η αύξηση των ορίων ηλικίας δεν λύνει το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης και επιδεινώνει την ήδη επιβαρυνόμενη κατάσταση των σημερινών ασφαλισμένων.

Δεν τα λένε οι φανατικοί, αν θέλετε, της Αριστεράς, όπως θέλετε να το παρουσιάσετε. Γιατί δεν μπορώ να καταλάβω πώς χρεώνεται φανατισμός σε κάποιον, ο οποίος πλήττεται; Έτσι; Τα λέει η Δ.Α.Κ.Ε., οι δικοί σας άνθρωποι, πράγμα που αποδεικνύει ότι κανένας εργαζόμενος δεν αποδέχεται την πολιτική της Κυβερνήσεώς σας.

Και βεβαίως, επειδή ο χρόνος είναι αμείλικτος, κυρία Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι επί της περιόδου της Νέας Δημοκρατίας έχουν ανέβει τα χρωστούμενα. Από 1,5 δισεκατομμύρια έχουν πάει 3,8 δισεκατομμύρια. Δεν χρειαζόταν αυτός ο νόμος για να μπορέσετε να ελέγξετε τα οικονομικά. Γιατί αν μαζεύατε τα λεφτά τα οποία δεν μαζέψατε και αν μπορούσατε να απαλείψετε την κλοπή, η οποία γίνεται ιδιαίτερα με τα φάρμακα, τότε δεν θα είχατε ανάγκη αυτό το νόμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Εμείς βεβαίως καταψηφίζουμε αυτό το νόμο. Και επειδή δεν θέλουμε να συνεχίσουμε σε τέτοια κακοποιά, αν θέλετε, σκεπτικά, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός αποχωρεί από τη συνεχία, σας αφήνει μόνους σας, να προχωρήσετε κάτι για το οποίο θα ντρέπεστε για πάρα πολλά χρόνια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

(Στο σημείο αυτό αποχωρούν από την Αίθουσα του Κοινοβουλίου οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και έξι συνοδοί-καθηγητές από το Μου-

σικό Σχολείο Πτολεμαΐδας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Μιλένα Αποστολάκη, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, λίγες μέρες πριν την αιφνιδιαστική κατάθεση του νομοσχεδίου, το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας σας άκουσε να κάνετε μια εντυπωσιακή –είναι η αλήθεια– δήλωση. Είπατε ότι το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας είναι μια ωρολογιακή βόμβα, την οποία εσείς, ως θαυματοποιοί –δεν το είπατε αυτό, το υπονοήσατε όμως– απενεργοποιήσατε.

Ήταν μια δήλωση που ασφαλώς εντασσόταν σε όλη αυτή την επικοινωνιακή προσπάθεια, μια επικοινωνιακή προσπάθεια που άλλωστε υπηρέτει και η αιφνιδιαστική κατάθεση νομοσχεδίου, η κατάθεση που έρχεται ουσιαστικά να αλλάξει στην ατζέντα.

Η Κυβέρνησή σας βυθιζόταν από τη δυσσομία των σκανδάλων που εσείς οι ίδιοι παράξατε, η υπόθεση Ζαχόπουλου είχε καταντήσει πλέον ένα ανέκδοτο που έβλαπτε ευθέως τον Πρωθυπουργό. Είχατε ανάγκη, λοιπόν, από μια άμεση, από μια εντυπωσιακή αλλαγή της ατζέντας, επανερχόμενοι στο ιδεολόγημα των μεταρρυθμίσεών σας.

Ήρθατε λοιπόν να παρουσιάσετε αυτήν τη μεταρρύθμιση, ισχυριζόμενοι ότι απενεργοποιείτε την ωρολογιακή βόμβα. Αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι μετά τη δήλωσή σας, ο κάθε ελάχιστος σκεπτόμενος πολίτης - δεν χρειάζεται να είναι ούτε εξαιρετικά καχύποπτος ούτε επιφυλακτικός απέναντί σας– σκέφθηκε αμέσως, πώς είναι δυνατόν να υπήρχε μία ωρολογιακή βόμβα στα χέρια σας και επί τέσσερα χρόνια να μην κάνετε τίποτα για να αντιμετωπίσετε αυτό τον τόσο οξύ κίνδυνο. Σκέφτηκε, επίσης, πώς είναι δυνατόν, ενώ υπήρχε αυτή η ωρολογιακή βόμβα στα χέρια σας, εσείς την ίδια στιγμή, προχωρούσατε σε χαριστικές ρυθμίσεις με τη μορφή τροπολογιών, χαρίζοντα δισεκατομμύρια ευρώ. Σας θυμίζω την πρόσφατη χαριστική ρύθμιση για την «ALPHA BANK». Ή πώς είναι δυνατόν ενώ υπήρχε αυτή η ωρολογιακή βόμβα, εσείς να προχωράτε στην προκλητική εθελουσία έξοδο στον Ο.Τ.Ε., οδηγώντας σε πρόωρη συνταξιοδότηση με προκλητικά μισθολογικά κίνητρα, ανθρώπους σε πολύ νέα ηλικία.

Είναι αυτές οι αντιφάσεις που καθιστούν τη σημερινή σας απόπειρα ελάχιστα πιστευτή. Είναι αυτές οι αντιφάσεις, μαζί με πολλές άλλες βέβαια, που οδηγούν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους σε μαζικές κινητοποιήσεις. Αύριο, το τρίτο στη συνέχεια μαζικό συλλαλητήριο, είναι βέβαιο ότι θα απαντήσει με έναν ηχηρό τρόπο σ' αυτές τις μεθοδεύσεις. Μεθοδεύσεις που αναδεικνύουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την ασυνέπεια της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού προσωπικά.

Θυμόμαστε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς αντέδρασε ο Πρωθυπουργός όταν μέσα από την τυπωμένη εκδοχή του προεκλογικού προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας επανήλθε η πραγματικότητα, η επαναφορά δηλαδή από την Κυβέρνηση της ισχύος του νόμου Σιούφα, που με νομοθετική πρωτοβουλία των μετέπειτα κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε σε πάρα πολλές διατάξεις του ουσιαστικά αχρηστευτεί. Έσπευσε ο Πρωθυπουργός τότε, έσπευσε ο υπεύθυνος του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας, κυρία Υπουργέ, να διαβεβαιώσει το σύνολο των αγωνιούντων ασφαλισμένων και εργαζομένων ότι ο νόμος Σιούφα δεν επανέρχεται και η ασφαλιστική μεταρρύθμιση έτσι όπως την εγγύσατε εσείς, προσδιορίζεται μέσα από τα περίφημα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού.

Ήταν ένας άλλος τρόπος να υπαρπάξετε την ψήφο των Ελλήνων πολιτών στις εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου, έτσι όπως την υπαρπάξατε με αντίστοιχα ψεύδη και ασυνέπειες στις προηγούμενες εκλογές, ψευδόμενοι απέναντι σε διακόσιες πενήντα χιλιάδες συμβασιούχους, ψευδόμενοι στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, απέναντι στην οποία δεσμευτήκατε για αξιοκρατία και την επόμενη στιγμή η πρώτη σας κίνηση ήταν να κατεδαφίσετε το οικοδόμημα του Α.Σ.Ε.Π., τη μοναδική πραγματικά ουσιαστική τομή σε ό,τι αφορά το ζήτημα της αξιοκρατίας στη χώρα μας.

Ερχόμαστε, λοιπόν, τώρα στην πραγματική σας στόχευση,

που είναι η κατεδάφιση του δημόσιου χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος στη χώρα μας, γιατί αυτήν τη λογική και αυτήν τη στόχευση υπηρετεί το νομοσχέδιό σας. Και τα όρια ηλικίας αυξάνετε -αφήστε τα κόλπα με τα γενικά και τα ειδικά όρια ηλικίας, μην υποτιμάτε τη νοημοσύνη των Ελλήνων πολιτών- και τις συντάξεις μειώνετε και ουσιαστικά, συνεχίζετε την αδιέξοδη πολιτική σας απέναντι στο ζήτημα της μητρότητας και της εργαζόμενης γυναίκας.

Κυρία Υπουργέ, είστε γυναίκα και είστε μητέρα. Πολλοί συνάδελφοι επικαλέστηκαν αυτή σας την ιδιότητα και αυτή σας την αδιαμφισβήτητη ευαισθησία. Οδηγείτε αυτή τη στιγμή σε ανατροπή τον οικογενειακό προγραμματισμό χιλιάδων οικογενειών, γιατί αυτό το ζήτημα δεν αφορά μόνο τις γυναίκες, για να κερδίσετε πόσα; Πενήντα εκατομμύρια ευρώ από το 2013 και μετά και οδηγείτε σε αδιέξοδο χιλιάδες εργαζόμενες γυναίκες. Όλες σας οι ρυθμίσεις είναι ρυθμίσεις ανατροπής, ρυθμίσεις που αντιμετωπίζουν ουσιαστικά το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας, ως ένα πρόβλημα παροχών και όχι ως ένα πρόβλημα εσόδων όπως είναι το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας. Και ουσιαστικά μ' αυτό τον τρόπο απαγορεύετε και τη πρόωρη συνταξιοδότηση, που γνωρίζετε πολύ καλά ποιοι κατ' αρχάς καταφεύγουν σε αυτόν. Καταφεύγουν κυρίως ανήμποροι, απολυμένοι του ιδιωτικού τομέα, που δεν έχουν δυνατότητα μετά από ένα συγκεκριμένο όριο ηλικίας να βρουν αλλού αξιοπρεπή δουλειά.

Πέρα από αυτό, γνωρίζετε ότι ουσιαστικά ψαλιδίζετε τις επικουρικές συντάξεις, οδηγώντας με μαθηματική ακρίβεια, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, στην κατάργηση των επικουρικών συντάξεων.

Κυρία Υπουργέ, το 2004 η κυβέρνηση σας παρέλαβε το Ι.Κ.Α. με πλεόνασμα 1.300.000.000 ευρώ και τα ταμεία με χρέος που έφθανε τα 2.700.000.000 ευρώ. Σήμερα το έλλειμμα του Ι.Κ.Α. έχει εκτοξευθεί στο 1.500.000.000 ευρώ, ενώ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν θα το έχετε, κυρία Αποστολάκη. Δεν υπάρχει κανένα περιθώριο σήμερα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μία φράση να ολοκληρώσει, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ακριβώς για να ολοκληρώσει. Δεν χρειάζεται, νομίζω, συνήγορο, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν φάνηκε από αυτό που είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Αποστολάκη, ολοκληρώστε.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Τα χρέη των ταμείων έχουν εκτοξευθεί στα 8.000.000.000 ευρώ. Η εισφοροδιαφυγή έχει εκτοξευθεί και η χρηματοδότηση του συστήματος υπονομεύθηκε με πολύ μεγάλη συνέπεια από την Κυβέρνησή σας τέσσερα χρόνια τώρα.

Θα τον ψηφίσετε το νόμο, είναι βέβαιο. Αλλά αυτός ο νόμος είναι ένας νόμος που από την επόμενη κυβέρνηση -και είναι δέσμευση αυτό από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δέσμευση από την κυβερνητική πλειοψηφία της επόμενης εκλογικής μάχης- θα καταστεί ανενεργός. Θα σας το πουν αυτό και αύριο οι χιλιάδες εργαζόμενοι. Θα είναι ένας νόμος που θα καταστεί ανενεργός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ, κυρία Αποστολάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μιλτιάδης Βέρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ πολύ να τηρείται ακριβώς ο χρόνος. Δεν υπάρχει περιθώριο, τουλάχιστον μέχρι την ψηφοφορία.

Ορίστε, κυρίες συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΕΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ. Από εμένα γίνετε αυστηρή;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, θα ξεκινήσω

με μία ελληνική παροιμία: Ήταν στραβό το κλίμα, αλλά το έφαγε και ο γαϊδαρός. Σε αυτήν την παροιμία περιλαμβάνεται ολόκληρη η φιλοσοφία της Κυβέρνησης για την αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων της χώρας και ιδιαίτερα για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, όσο το ασφαλιστικό. Χρησιμοποιείται κάθε τρόπος από την πλευρά σας, με αστυνομική βία, με απειλή επιστράτευσης, κατευθυνόμενες εισαγγελικές και δικαστικές παρεμβάσεις, φθάνοντας ακόμα και στην ποινικοποίηση του ιερού δικαιώματος της απεργίας. Αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση την ελληνική κοινωνία εμπαίζοντάς την για τρία χρόνια με δήθεν διάλογο, χρησιμοποιώντας το ασφαλιστικό ως επικοινωνιακό τρικ, προκειμένου τεχνηέντως να απεγκλωβιστεί από τα συνεχόμενα σκάνδαλα που δημιουργεί.

Αντ' αυτού, τι κάνει η Κυβέρνηση; Δείχνει το πιο πονηρό και αντιλαϊκό της πρόσωπο στον Έλληνα πολίτη, αφού επί τέσσερα χρόνια δημιούργησε διαρκείς πληγές με την πολιτική της, στηλιτεύοντας και καταστρατηγώντας με κάθε δυνατό τρόπο το ασφαλιστικό σύστημα πρώτον, με την υποχρηματοδότηση, δεύτερον, με την κακοδιοίκηση και τη ληστεία των αποθεματικών των ταμείων με την εγκληματική επενδυτική συμπεριφορά να μετατρέψουν τα ομόλογα σταθερής απόδοσης σε τίτλους υψηλού ρίσκου -και απολογία ακόμα η Κυβέρνησή σας δεν έχει δώσει, με το πόρισμα Ζορμπά να παραμένει στα αζήτητα- και τρίτον, με την εκτίναξη της εισφοροδιαφυγής. Το 2004 ήταν 16% επί των εσόδων και το 2006 ήταν στο 23%.

Παρέλαβε το Ι.Κ.Α. με πλεόνασμα και το παραδίδει ελλειμματικό. Ρύθμισε χαριστικά σε μεγαλοφειλέτες πολλά δισεκατομμύρια ευρώ, με τελευταίο παράδειγμα την «ALPHA BANK».

Τι κάνει μετά από τέσσερα χρόνια η Κυβέρνησή σας; Φέρνει στη Βουλή αυτό το νομοσχέδιο της διοικητικής και οργανωτικής μεταρρύθμισης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, που βέβαια μόνο μεταρρύθμιση δεν είναι, και μάλιστα με συνοπτικές διαδικασίες. Το κατέθεσε ημέρα Παρασκευή ή Πέμπτη αργά το βράδυ, μεσούσης της αποκριάς και εν όψει Καθαράς Δευτέρας, και το έφερε στην επιτροπή την Τρίτη το μεσημέρι. Γιατί άραγε; Μήπως για να αιφνιδιάσει και να κερδίσει πολιτικό χρόνο; Μήπως γιατί ο Πρωθυπουργός έχει μετατρέψει τη θητεία του σε ένα ραντεβού στα τυφλά με την κοινωνία και με σαφώς αταξική αντίληψη; Μήπως για να άρει τις όποιες κατακτήσεις του ελληνικού λαού, προϊόν αγώνα και αίματος της κοινωνίας;

Τελικά, τότε είχατε δίκιο; Πέρυσι που κατά χιλιάδες οι εργαζόμενοι -αναφέρθηκε και από άλλους συναδέλφους- εξήλθαν πρόωρα σε εθελούσια έξοδο, ή φέτος που αυξάνετε τα όρια συνταξιοδότησης; Νομίζω ότι είναι και οξύμωρο και αντιφατικό και οφείλετε μια απάντηση.

Όσο και αν το θέλετε βέβαια, δεν θα πετύχετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης. Το βλέπετε καθημερινά, μέσα από την αντίδραση του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας. Σκουπίδια στους δρόμους, δυναμικές κινητοποιήσεις της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α., διακοπές ρεύματος, γιατρούς με άσπρες μπλούζες στους δρόμους, δικαστήρια με άδειες αίθουσες, κλειστά φαρμακεία, κλειστά συμβολαιογραφεία, δημόσιες υπηρεσίες να απεργούν, οι εργαζόμενοι στις Δ.Ε.Κ.Ο., το ίδιο. Και δεν θα συνεχίσω τον μακρύ κατάλογο, αφού όλοι οι εργαζόμενοι με κάθε τρόπο δείχνουν την αντίθεσή τους σε αυτήν την επιχειρούμενη απορρύθμιση. Ακόμη και συνδικαλιστές -και αυτό έχει σημασία- φίλα προσκείμενοι σε σας και στην Κυβέρνησή σας συμμετέχουν ενεργά. Και το κυριότερο, κάποιοι εκ των Βουλευτών σας, προκειμένου να περισώσουν την πολιτική τους αξιοπρέπεια και την προσωπική τους αξιοπρέπεια, ψελλίζουν περί αποτυχίας μακροπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα της επιχειρούμενης ασφαλιστικής σας μεταρρύθμισης. Βέβαια, είναι υποχρεωμένοι να πειθαρχήσουν.

Αυτήν, λοιπόν, τη μεταρρύθμιση-απορρύθμιση που έχει ως μόνο αποτέλεσμα τη δημιουργία ανασφάλειας, αβεβαιότητας, απογοήτευσης και δυσανεξίας σε εκατομμύρια ασφαλισμένους, θα την πληρώσετε ακριβά.

Επί της ουσίας, τι κάνετε με το επιχειρούμενο νομοσχέδιο σας; Κουτσουρεύετε τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα της γυναίκας, καταδικάζοντάς την, ως μητέρα και ως εργαζόμενη, κατά πέντε χρόνια παραπάνω εργασία. Μειώνει τις κύριες και επι-

κουρικές συντάξεις, που για τις τελευταίες το πετσόκομμα θα φτάσει στο 45% με 50%. Ακούστηκε και η άποψη προηγουμένως, ότι ενδεχομένως στα ταμεία των φαρμακοπαλλήλων θα φτάσει και 70%.

Αυξάνει το χρόνο παραμονής στην εργασία, κατά δυο χρόνια για πολλούς εργαζόμενους και καταργεί το όριο κατοχύρωσης, σύνταξη στα τριάντα επτά έτη εργασίας. Αυξάνει το όριο ηλικίας του εργαζομένου σε βαριά και ανθυγιεινή εργασία. Στερεί την ουσία την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη από τους εποχικά εργαζόμενους, που κατά πλειοψηφία είναι μεγάλης ηλικίας, αφού για την υγειονομική περίθαλψη των ασφαλισμένων στο Ι.Κ.Α., αυξάνετε τα έτη σε εκατό και σε ογδόντα για τους οικοδόμους από τα πενήντα που ισχύουν σήμερα. Τιμωρείτε τον εργαζόμενο των εξήντα και εξήντα δυο ετών, που θα υποστεί ποινή, αν θα συνταξιοδοτηθεί πρόωρα, με μείωση 6% αντί 4,5% που ισχύει σήμερα.

Πού είναι τα μέτρα σας για την καλπάζουσα ιατροφαρμακευτική δαπάνη, όταν σύμφωνα με τους υπολογισμούς, πρέπει άμεσα να επιστραφούν 180.000.000 ευρώ, ανά έτος, από το 4% που οφείλουν να επιστρέψουν οι φαρμακευτικές εταιρείες στα ταμεία;

Με μεγάλη λύπη ο καθένας διαπιστώνει πως ακόμη και το Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών, θα μπορούσε να αποτελεί πραγματική μεταρρύθμιση. Είναι πρόταση που υπάρχει στο Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Στην πραγματικότητα είναι μια πομφόλυγα. Ο λόγος; Πρώτον, 4% από το Φ.Π.Α.. Δεύτερον, από κοινωνικούς πόρους και τρίτον, από αποκρατικοποιήσεις, δηλαδή εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Και ερωτώ: Υπάρχει λύση; Μπορεί το κράτος να λειτουργήσει, ως εγγυητής ή θα συνεχίσει να λειτουργεί, υπέρ των λίγων, των ισχυρών, των υμετέρων και εις βάρος των πολλών και μη προνομιούχων, όπως συνολικά λειτουργεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με αυτή την ασφαλιστική κατεδάφιση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, για όλους αυτούς τους λόγους και από στοιχειώδη σεβασμό προς τον κάθε εργαζόμενο, το συνταξιούχο, τη μητέρα και το νέο, αρνούμαι την κατεδάφιση της κοινωνικής συνοχής, αρνούμαι την απαξίωση του μόχθου της ζωής των εργαζομένων, αρνούμαι την ανατάραξη που δεν παράγει προοπτική, αρνούμαι την παρακμιακή και ισοπεδωτική προς τα κάτω πολιτική σας, αρνούμαι την άρση των κατακτήσεων και δικαιωμάτων του ελληνικού λαού.

Καταψηφίζω το νομοσχέδιό σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα η Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, κ. Φάνη Πετραλιά-Πάλλη.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα είναι ένα. Θέλουμε ή δεν θέλουμε να δώσουμε λύση στο ασφαλιστικό πρόβλημα; Θέλουμε ή δεν θέλουμε να διασφαλίσουμε τα δικαιώματα των σημερινών ασφαλισμένων και των συνταξιούχων και να εγγυηθούμε τα δικαιώματα των αυριανών γενεών;

Αυτό είναι το πραγματικό ζήτημα και δεν χωράει πλέον καμία υπεκφυγή, καμμία αναβολή, καμμία μετάθεση από κανέναν. Το πρόβλημα είναι εδώ. Ή το κοιτάμε, λοιπόν, κατάματα και δίνουμε λύσεις ή το αφήνουμε, όπως έκαναν προηγούμενες κυβερνήσεις, να εκδικηθεί τους πολίτες για τη δική μας απραξία.

Η Κυβέρνηση έχει απαντήσει. Εμείς δεν βάζουμε στη ζυγαριά κανένα πολιτικό κόστος όταν καλούμαστε να υλοποιήσουμε την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, για την οποία δεσμευτήκαμε απέναντι στους πολίτες. Δεν ξεπουλάμε τις δεσμεύσεις για τις οποίες λάβαμε την ισχυρή εντολή από τον ελληνικό λαό. Λύνουμε το πρόβλημα. Τώρα που δεν είναι νωρίς, αφού ξέρουμε όλες τις παραμέτρους και έχουν ωριμάσει οι συνθήκες. Τώρα που δεν είναι αργά και έχουμε την πολυτέλεια να μπορούμε να μην αιφνιδιάσουμε κανέναν και να έχουμε τη δυνατότητα του μεταβατικού χρόνου. Απαραίτητος ο μεταβατικός χρόνος ώστε να μην αιφνιδιαστεί κανείς. Τώρα, γιατί οι ανάγκες των εργαζομένων και των συνταξιούχων δεν μπορούν να περιμένουν. Υπερ-

βαίνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι ανάγκες τους δικούς σας χρόνους πολιτικής αντίδρασης.

Εμείς, ναι, απενεργοποιήσαμε την ωρολογιακή βόμβα του Ασφαλιστικού. Εμείς υπογράφουμε τη ληξιαρχική πράξη γέννησης ενός νέου, υγιούς ασφαλιστικού συστήματος που δίνει σιγουριά και προοπτική. Εσείς ζητάτε να περιμένουμε τη ληξιαρχική πράξη θανάτου του σημερινού μας συστήματος. Ε, αυτό, λοιπόν, δεν θα το κάνουμε. Δεν θα αντικαταστήσουμε την κοινωνική αλληλεγγύη με την κοινωνική ανευθυνότητα. Έχουμε χρέος απέναντι σε όλους τους Έλληνες, απέναντι στους νέους ανθρώπους, απέναντι στις γενιές που έρχονται.

Σε ό,τι αφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο και επειδή πραγματικά αυτό το διήμερο έχουν ακουστεί απίστευτες ανακρίβειες –που, βέβαια, πρέπει να σας πω ότι δεν μπορεί παρά να παράγονται από πολιτικές σκοπιμότητες– πρέπει να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα.

Το νομοσχέδιο αυτό, πρώτα απ' όλα, δεν πραγματεύεται σε καμία περίπτωση τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων, το ύψος των συντάξεων, ή των εισφορών. Δεν αναφέρεται και δεν αγγίζει –και το ξέρετε πολύ καλά– τα γενικά όρια ηλικίας. Και αυτό είναι ξεκάθαρο. Δεν αλλάζουν όσα ισχύουν σήμερα στους όρους, στις προϋποθέσεις και τα καταστατικά με τα οποία εντάσσονται στους νέους φορείς τα σημερινά ταμεία και οι ασφαλισμένοι. Άλλο ένα «δεν»: Δεν εξαιρείται κανείς από τις ενοποιήσεις των ταμείων. Τηρούμε μέχρι κεραίας τα τρία «δεν» και με τη διοικητική αναδιάρθρωση και με τις στοχευμένες ασφαλιστικές παρεμβάσεις και με το θεσμικό και τρίτο τμήμα του νομοσχεδίου.

Με αυτές τις παρεμβάσεις μπαίνουμε μέσα στην καρδιά του ασφαλιστικού συστήματος και δίνουμε λύσεις. Δίνουμε δραστικές, συνολικές και ουσιαστικές απαντήσεις σε όλα εκείνα τα σημεία στα οποία γεννώνται οι παθογένειες, οι στρεβλώσεις που σήμερα υποθηκεύουν τη βιωσιμότητα του συστήματος και αδρανοποιούν το κορυφαίο, κοινωνικό και αναπτυξιακό του ρόλο. Γιατί, να το παραδεχθούμε, αυτή είναι η εικόνα σήμερα, η εικόνα ενός γερασμένου, απονευρωμένου από τις βασικές του αξίες συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που δεν μπορεί, κύριοι συνάδελφοι, να το σώσει ούτε καν η κρατική χρηματοδότηση, ακόμη και τώρα που επιβεβαιώνεται και στην πράξη η βούληση της Κυβέρνησης για την τήρηση των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την τριμερή χρηματοδότηση και αναγνωρίζονται πλήρως –και αυτό δείχνει την τεράστια διαφορά της πολιτικής αντίληψης– οι ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις του κράτους.

Σας θυμίζω λοιπόν ότι ο κρατικός προϋπολογισμός επιχορήγησε το 2007 τους φορείς της κοινωνικής ασφάλισης που εποπτεύονται από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας με 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ και με 12.000.000.000 ευρώ το 2008. Έχουμε δηλαδή, μια αύξηση της τάξεως του 27% σε ένα χρόνο. Οι δαπάνες του συστήματος για το 2007 συνολικά έφτασαν το 12,6% του Α.Ε.Π., με ραγδαία αυξανόμενη τάση. Με μία τάση που εάν το δούμε μακροπρόθεσμα, υπολογίζεται ότι, με αυτούς τους ρυθμούς, θα οδηγηθούμε στο 25% του Α.Ε.Π.. Όσο δηλαδή χρειάζομαστε για να καλύψουμε τις ανάγκες της υγείας, της παιδείας, του πολιτισμού.

Εγγράφηκε στον φετινό προϋπολογισμό, για πρώτη φορά, πίστωση η οποία είναι ακριβώς το 1% του Α.Ε.Π. για τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α.. Αποφασίσαμε ότι η συνολική οφειλή που υπάρχει και η οποία έχει δημιουργηθεί από το 2003 έως το 2007, θα αποπληρωθεί με την έκδοση των ειδικών ομολόγων. Όμως, είναι λογικό, τίποτε να μην αρκεί. Το σύστημα είναι άρρωστο. Η αναποτελεσματική δομή του ευνοεί την γραφειοκρατία μέσα από το χάος των χιλίων νόμων και διατάξεων. Ναι, το επαναλαμβάνω, είναι ακριβής ο αριθμός.

Όλο αυτό το σύστημα που το διέπουν οι πάνω από χίλιοι νόμοι και διατάξεις, δημιουργεί πολλές αδικίες για τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους. Δημιουργεί χιλιάδες εστίες, για να αναπτυχθεί η εισφοροδιαφυγή και η αδήλωτη εργασία. Να διογκωθούν τα ελλείμματα, να διαμορφωθούν όροι για την άνιση μεταχείριση των ασφαλισμένων, να μεγεθυνθούν ανορθολογικά οι δαπάνες της υγείας. Να είναι αναποτελεσματική η

διαχείριση της περιουσίας, την οποία με πολύ κόπο δημιουργήσαν οι ασφαλισμένοι σε αυτά τα ταμεία, να μη φέρνει το επιθυμητό αποτέλεσμα ο όποιος έλεγχος.

Πώς θα μπορούσε, άλλωστε, να υπάρχει αποτέλεσμα, χωρίς την υποδομή για τη διασταύρωση των στοιχείων;

Σε αυτό, λοιπόν, το μείζον πρόβλημα του πολυκερματισμού, απαντήσαμε με τις ενοποιήσεις και τις εντάξεις.

Το νομοσχέδιο περιγράφει πλήρως –και αυτό, επιτρέψτε μου να σας πω ότι από μόνο του είναι μεγάλη αλλαγή– τη μετάβαση από τους εκατόν τριάντα τρεις φορείς και κλάδους, στους δεκατρείς φορείς, αλλά και τη λειτουργία αυτών των φορέων. Με μια και μοναδική προτεραιότητα: Να πάμε όλο το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης προς τα πάνω. Αυτός είναι ο στόχος. Να πάμε προς τα πάνω, ώστε να υπάρχει ένα υψηλότερο επίπεδο παροχών και υπηρεσιών, για όλους τους ασφαλισμένους.

Οι ενοποιήσεις γίνονται με βασικές αρχές. Ενοποιούνται ομοειδείς κλάδοι. Το κάθε ταμείο μπαίνει με λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, την οποία ακολουθούν οι εντασσόμενοι φορείς. Δεν αναμιγνύονται τα αποθεματικά των υπό ενοποίηση ή υπό ένταξη ταμείων.

Στα νέα διοικητικά συμβούλια, την πλειοψηφία έχουν οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι. Αντιπροσωπεύεται στα διοικητικά συμβούλια το σύνολο των υπό ένταξη επαγγελματικών κλάδων. Και οι νέες διοικήσεις δεν διορίζονται από τον Υπουργό ούτε από την Κυβέρνηση, αλλά επιλέγονται, μετά από προκήρυξη, από θεσμικά όργανα.

Διασφαλίζουμε την λειτουργικότητα. Στο ίδιο το κείμενο του νόμου, περιέχονται λεπτομερώς οι τεχνικές διατάξεις με λίγες νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο. Έχει ληφθεί η μέριμνα για όλες τις πτυχές των ενοποιήσεων και των εντάξεων. Υπάρχει και το σαφές χρονοδιάγραμμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας περιέγραψα το πρόβλημα και τη λύση που προτείνουμε με το παρόν νομοσχέδιο στη σημαντικότερη πτυχή του ασφαλιστικού ζητήματος, στη δομή του, που αποτελεί το θεμέλιο, τη βάση για ένα ασφαλές και ποιολογικό οικοδόμημα. Δεν είναι, ωστόσο, η μόνη, ούτε αρκεί προφανώς, για να γεφυρώσει το χάσμα που υπάρχει αυτή τη στιγμή ανάμεσα στην αντίληψη που υπηρετεί το ασφαλιστικό μας σύστημα και στις πραγματικές κοινωνικές συνθήκες, συνθήκες που το έχουν ξεπεράσει πλέον. Και το έχουν ξεπεράσει εδώ και πολύ καιρό. Ανάγκες ταυτισμένες με την κοινωνική πρόοδο, που όχι μόνο δεν ικανοποιούνται αλλά απλώς κάνουν μικρότερο τον ορίζοντά του.

Σε αυτές, λοιπόν, τις ανάγκες απευθύνονται οι στοχευμένες ασφαλιστικές παρεμβάσεις. Και είναι τόσο ορατές, που πραγματικά, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, με εκπλήσσει που δείχνετε να μην τις αντιλαμβάνεσθε. Που δεν αντιλαμβάνεσθε τη βασική αρχή που διέπει όλα τα υγιή ασφαλιστικά συστήματα στον κόσμο. Ο συνταξιοδοτικός βίος δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από τον εργασιακό. Εσείς, που προφανώς θεωρείτε δίκαιο να υπάρχουν την ίδια στιγμή ασφαλισμένοι που φεύγουν στα πενήντα τους χρόνια και άλλοι που επειδή δεν εμπίπτουν σε λεγόμενες ευνοϊκές ρυθμίσεις, δεν μπορούν να κατοχυρώσουν, μετά από πολύ περισσότερα χρόνια ασφάλισης, ούτε καν την κατώτατη σύνταξη. Ασφαλισμένοι, που με τον ίδιο μισθό και τις ίδιες προϋποθέσεις και στο ίδιο ταμείο ασφάλισης, έχουν τεράστιες αποκλίσεις στη σύνταξή τους.

Πρώτιστα συνταξιοδοτημένοι, που έχοντας ήδη το εισόδημα της σύνταξης, συνεχίζουν να δουλεύουν, με καθεστώς αδήλωτης εργασίας, στερώντας ευκαιρίες και θέσεις από νέους ανθρώπους που προσπαθούν να ζήσουν την οικογένειά τους, με ένα επίδομα ανεργίας. Εσείς που προφανώς θεωρείτε ότι είναι υπεύθυνο το να αφήσουμε στην τύχη τους, τους συνταξιούχους, που σε λίγο δεν θα μπορούν να λαμβάνουν την επικουρική τους σύνταξη, επειδή τα ταμεία τους έδιναν τόσον καιρό από αυτά που πολύ απλά, δεν είχαν. Γιατί τα ταμεία που έδιναν 70%, 80% και 100% της κυρίας σύνταξης, είναι πρώτα σε αυτήν εδώ την λίστα που κατέθεσα και στην επιτροπή της Βουλής και που αναφέρονται όλα τα επικουρικά ταμεία με κόκκινο τα ελλειμματικά –και θα έλεγα όλα κόκκινο– και με μπλε τα πλεονασματικά, αλλά που πρέπει να σας πω ότι είναι εκείνα που έχουν

κοινωνικούς πόρους.

Αυτά, λοιπόν, είναι τα επικουρικά ταμεία σήμερα. Ορισμένα μάλιστα έχουν και οργανικά ελλείμματα που σημαίνει ότι το Μάρτιο δεν έχουν να δώσουν τις επικουρικές συντάξεις. Διαστρεβλώνοντας αυτές τις αληθείες φτιάχτηκαν, θα έλεγα, οι μεγάλες ανακρίβειες που όλες αυτές τις μέρες ακούγονται και εντός Βουλής αλλά και εκτός Βουλής. Και θα σας πω συγκεκριμένα ότι ναι, στη σφαίρα της φαντασίας είναι ότι με το νομοσχέδιο μειώνονται οι επικουρικές συντάξεις.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτό που γίνεται είναι ότι θέτουμε από το 2013 ένα όριο ασφαλείας ως κατώτατο όριο. Όποιο ταμείο μπορεί να δώσει ως δώσει παραπάνω, αρκεί να μην λείπει απλώς ότι έχει τη δυνατότητα, αλλά να το αποδεικνύει με την αναλογιστική του μελέτη. Τις διασφαλίζουμε, λοιπόν, τις επικουρικές συντάξεις. Δεν τις μειώνουμε.

Όπως είναι απόλυτη στρέβλωση να λέγεται ότι με τον επαναπροσδιορισμό των ειδικών ορίων θίγουμε τις εργαζόμενες μητέρες, γιατί, στην ουσία, αυτό που οριοθετούμε είναι οι απίστευτες και πολλαπλές παρενέργειες που έχει φέρει το ισχύον καθεστώς.

Σας λέω μόνο ότι πληθαίνουν οι αποφάσεις των δικαστηρίων που δικαιώνουν προσφυγές ανδρών οι οποίοι στη λογική της ισότητας και κάνοντας χρήση των ειδικών ορίων για τις γυναίκες, φεύγουν από την αγορά εργασίας στα τριάντα οκτώ, στα σαράντα και στα σαράντα πέντε χρόνια. Αυτό οριοθετούμε. Και παράλληλα διασφαλίζουμε την πλήρη σύνταξη στις μητέρες ανηλίκων, όπως ισχύει και σήμερα, που έχουν συμπληρώσει το πεντηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους. Ακόμη και αν το παιδί της δεν είναι τότε ανήλικο δηλαδή στα πενήντα πέντε, όπως ισχύει σήμερα, αρκεί η ανηλικότητα του παιδιού και ο συντάξιμος χρόνος να υπάρχουν και να θεμελιώνονται στο πεντηκοστό έτος της ηλικίας. Και το επιπλέον θετικό από την ισχύουσα σημερινή διάταξη είναι ότι παίρνει πλήρη σύνταξη η μητέρα ακόμα κι αν θεμελιώνει ανηλικότητα και στο πεντηκοστό πρώτο και στο πεντηκοστό δεύτερο και στο πεντηκοστό τρίτο και πεντηκοστό τέταρτο.

Ο διπλός ρόλος της σύγχρονης γυναίκας απαιτεί ακόμη μεγάλο αγώνα από την πλευρά της και πολλά βήματα από την πολιτεία για να φθάσουμε εκεί που πρέπει. Έτσι, λοιπόν, αναγνωρίζουμε στην εργαζόμενη μάνα το δικαίωμά της να έχει ίσες ευκαιρίες, το δικαίωμά της να έχει επαγγελματικές φιλοδοξίες, να έχει ισότιμες ευκαιρίες να μην περιορίζεται στο να αποζητά μόνο την πρόωρη αποχώρησή της από τον εργασιακό βίο. Τις ανάγκες της σύγχρονης γυναίκας, του σήμερα, δεν μπορεί να τις προσάψει ένα πλαίσιο όπως το ισχύον, που απευθύνεται στις ανάγκες που είχε πριν από σαράντα και πενήντα χρόνια. Και γι' αυτό, αυτό το πλαίσιο με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση το ενισχύουμε με τρεις σημαντικές ρυθμίσεις που απευθύνονται στην προστασία της μητρότητας. Σε εκείνη, ακριβώς, την περίοδο κατά την οποία η εργαζόμενη μάνα χρειάζεται την στήριξη της πολιτείας, σε εκείνη ακριβώς την περίοδο που το μωρό έχει ανάγκη από την ίδια του τη μάνα.

Και εδώ πρέπει να πω ότι προς τιμήν της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τα τρία αυτά άρθρα τα οποία αναφέρονται στα θέματα της μητρότητας τα ψηφίσατε, κύριοι συνάδελφοι. Ψηφίσατε στην επιτροπή την ειδική παροχή προστασίας μητρότητας που στην ουσία αυξάνει σε δεκατρείς μήνες το διάστημα που η εργαζόμενη μάνα μπορεί να επιλέξει και να μείνει κοντά στο παιδί της έχοντας κάνει χρήση τεσσάρων μηνών άδειας του τοκετού και της λοχείας, των τριετήσεων μηνών της συλλογικής σύμβασης και το καινούργιο μέτρο των έξι μηνών με τον βασικό εκάστοτε μισθό, ο οποίος και προσμετράται για τη σύνταξη, αλλά και επιπλέον της παρέχει και την ασφάλιση μαζί με τα επιδόματα.

Δεύτερο μέτρο για την προστασία της μητρότητας: Η επέκταση του πλασματικού χρόνου που θα ισχύει πλέον για όλους τους φορείς και όχι μόνο για το Ι.Κ.Α., όπως ίσχυε σήμερα. Τα τεσεράμισι χρόνια έγιναν πέντε χρόνια. Μέχρι σήμερα ίσχυε από το 2003 για τις μητέρες που αποκτούσαν παιδί. Από αύριο που θα έχει ψηφιστεί το νομοσχέδιο ισχύει από το 2000. Μέχρι

σήμερα θεμελιωνόταν με τον πλασματικό χρόνο το δικαίωμα. Από αύριο που θα ψηφιστεί ο νόμος προσαυξάνεται η σύνταξη, προσμετράται ο πλασματικός χρόνος στην προσαύξηση του ποσού της σύνταξης. Μέχρι σήμερα αφαιρείτο η γονική άδεια. Από αύριο που θα ψηφιστεί ο νόμος δεν προσμετράται ο χρόνος άδειας ανατροφής. Και βεβαίως, μπορεί να κάνει χρήση διαζευκτικά των μέτρων ο πατέρας.

Άλλο μεγάλο μέτρο για την προστασία της μητρότητας είναι η μείωση στο 50% των ασφαλιστικών εισφορών για το πρώτο δωδεκάμηνο, εφόσον η μητέρα θελήσει να επιστρέψει στην εργασία της.

Και επιτρέψτε μου εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκαθαρίσω το ζήτημα της στήριξης της αγρότισσας. Ακριβώς, κύριοι συνάδελφοι, επειδή αναγνωρίζουμε τις ιδιαίτερες συνθήκες που τις αφορούν, τις ιδιαίτερες ανάγκες της και τον κρίσιμο ρόλο της, ακριβώς επειδή χρειάζεται συνολική πολιτική - γιατί εμείς δεν νομοθετούμε αποσπασματικά - για όλα αυτά τα θέματα αποφασίσαμε να έλθουν αργότερα. Θα έλθουν αργότερα. Θα αποτελέσουν το περιεχόμενο ενός ξεχωριστού νομοσχεδίου που θα αφορά το σύνολο του αγροτικού κόσμου, το σύνολο του Ο.Γ.Α..

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε ό,τι αφορά το ζήτημα της εισφοροδιαφυγής, ενώ συμφωνούμε ότι αποτελεί δυναμική στα θεμέλια του ασφαλιστικού μας συστήματος, ξαφνικά εμφανίζεστε αυτές τις ημέρες σαν να το αγνοείτε. Και εδώ θέλω να σας κάνω κάποιες ερωτήσεις. Συμβάλλει ή δεν συμβάλλει στη μείωση της εισφοροδιαφυγής η δημιουργία για πρώτη φορά μεικτών κλιμακίων Ι.Κ.Α. και Σ.Ε.Π.Ε.;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα μου δώσετε λίγο χρόνο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πόσα λεπτά, χρειάζεστε, κυρία Υπουργέ;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ –ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δεύτερον, συμβάλλει η καθιέρωση ενιαίων διευθύνσεων επιθεώρησης και ελέγχου στα νέα ταμεία;

Τρίτον, συμβάλλει η υποχρεωτική και συμβατή μηχανογράφηση των νέων φορέων με κέντρο την «Η.Δ.Ι.Κ.Α. Α.Ε.»;

Καθιερώσαμε την ηλεκτρονική διασταύρωση στοιχείων μέσω της on line σύνδεσης του «Η.Δ.Ι.Κ.Α.» με τις υπηρεσίες ελέγχου επαγγέλματος, συντάξεων και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των ταμείων. Γίνεται, υποχρεωτική πλέον η απόκτηση της κάρτας Α.Μ.Κ.Α. με τον ένα και μοναδικό αριθμό, που θα ακολουθεί τον κάθε Έλληνα από την αρχή του βίου του και για την εργασία -και αυτό είναι το καινούργιο που φέρνουμε- και για όλο τον ασφαλιστικό του βίο. Θεσμοθετούμε, το τέλος των ευνοϊκών ρυθμίσεων των χρεών προς τα ταμεία.

Ο επανακαθορισμός των απαιτούμενων ημερομισθίων για τη λήψη παροχών υγείας στο Ι.Κ.Α. γίνεται τη στιγμή που όλοι γνωρίζουμε ότι γύρω απ' αυτό το ζήτημα έχουν στηθεί ολόκληρες επιχειρήσεις από κάποιους που κερδοσκοπούν, επιβαρύνοντας το σύστημα της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ενώ οι οικονομικά αδύναμοι εργαζόμενοι πιέζονται να δουλεύουν ανασφάλιστοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πόσο χρόνο χρειάζεστε, κυρία Υπουργέ; Συγγνώμη.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Η αύξηση -ξέρετε πολύ καλά- είναι μικρή. Δέκα ημερομίσθια το χρόνο. Και βεβαίως γίνονται εξαιρέσεις για τους οικοδόμους και βεβαίως για τη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη. Σ' αυτά, λοιπόν, καλείστε να τοποθετηθείτε, κύριοι συνάδελφοι.

Κράτησα για το τέλος τη γέννηση ενός νέου, ουσιαστικού θεσμού για την κοινωνική αλληλεγγύη. Του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης των Γενεών που ήταν μία πρόταση και της Αντιπολίτευσης, αλλά και των κοινωνικών εταίρων. Και βεβαίως το 10% του κοινωνικού πόρου, πηγαίνει στο κεφάλαιο αυτό γιατί αυτό απαιτεί η κοινωνική αλληλεγγύη. Είναι ο πόρος που προέρχεται από τις ασθενέστερες τάξεις της κοινωνίας μας και επιστρέφει σ' αυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πόσο χρόνο χρειάζεστε, κυρία Υπουργέ;

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Θα πάρω από τη δευτερολογία μου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, να τελειώσω λέγοντας ότι αυτό που είναι το ενδεχόμενο σ' ένα ασφαλιστικό σύστημα δημόσιο, υποχρεωτικό, αναδιανεμητικό σαν το δικό μας είναι να κερδίζει το στοίχημα της κοινωνικής συνοχής. Είναι να πορευτούμε ισορροπημένα θέτοντας τους όρους ώστε όλοι όσοι συμμετέχουν σ' αυτό και πρώτα απ' όλα το ίδιο το κράτος -και εμείς δεχόμαστε την ευθύνη μας σ' αυτό- να επιβιβάζει στην πράξη την κοινωνική αλληλεγγύη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από τις όποιες γενικότερες πολιτικές διαφορές μας, πέρα ακόμα και από τις διαφωνίες μας για τα επιμέρους θέματα του παρόντος νομοσχεδίου, είναι αυτονόητο ότι κανείς σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα δεν λέει ότι δεν θέλει να λυθεί το ασφαλιστικό. Αν θέλουμε να είμαστε απολύτως ειλικρινείς, κανείς δεν υπάρχει που να μην αποδέχεται ότι η κυβερνητική πρόταση αποτελεί μια έμπρακτη απόδειξη της ανάληψης ευθύνης για ένα ζήτημα που φέρει διαχρονικά φορτία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία Υπουργέ.

ΦΑΝΗ ΠΕΤΡΑΛΙΑ-ΠΑΛΛΗ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας. Όλοι το ξέρουμε και ξέρουμε ότι δεν έχουν τέλος τα προβλήματα. Εμείς φέρνουμε ενώπιόν σας μία ολοκληρωμένη, μελετημένη ασφαλιστική μεταρρύθμιση που θωρακίζει τα δικαιώματα των σημερινών ασφαλισμένων και συνταξιούχων, εξασφαλίζει τις αυριανές γενιές και εγγυάται τη σιγουριά στις γενιές που έρχονται. Θα έλεγα ότι θα ήταν πολλαπλάσιο το όφελος, αν αυτή η μεγάλη μεταρρύθμιση, εκτός από το ασφαλιστικό, σημάει και την απαρχή μιας νοοτροπίας συναίνεσης και ευθύνης.

Η Κυβέρνηση έκανε το μεγάλο βήμα με ευθύνη απέναντι στην κοινωνία. Θα έλεγα ότι εμείς έστω και την ύστατη ώρα ελπίζουμε να μας ακολουθήσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Υπουργέ και εσείς και ο Πρωθυπουργός και οι συνάδελφοί σας, το Υπουργικό Συμβούλιο, έχετε πλήρη δικαίωμα να ενταχθείτε στο καθεστώς των βαρέων και ανθυγιεινών, διότι μας προτείνετε ένα νομοσχέδιο σκουπίδι. Το νομοσχέδιό σας είναι σκουπίδι, όχι μόνο γιατί έχει προκαλέσει αυτήν την κατάσταση, προκαλώντας μία κατηγορία, ανάμεσα στις άλλες των εργαζομένων, που δεν αναγνωρίζονται ως εργαζόμενοι με σταθερές θέσεις εργασίας. Ήταν συμβασιούχοι και χρειάστηκαν χρόνια αγώνων για να αναγνωριστούν. Δεν τους αναγνωρίζετε τα βαρέα και ανθυγιεινά. Και σε αυτούς τους ανθρώπους εσείς θέλετε να βάλετε χέρι στα αποθεματικά τους, στα ταμεία που έχουν. Παρά την μετριοπάθεια τους τους έχετε προκαλέσει με τα Μ.Α.Τ., με τον κ. Σανιδά, με τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς, κάνοντας ο Δήμαρχος της Αθήνας σκουπιδοτόπο το κέντρο της Αθήνας και έναν ιστορικό τόπο, όπως τον Ελαιώνα.

Είναι σκουπίδι, γιατί μολύνει τις ελπίδες των ανθρώπων για μία καλύτερη ζωή, να φύγουν νωρίτερα από τη δουλειά, να ζήσουν με καλύτερες συνθήκες, με αξιοπρέπεια, με ασφάλεια. Είναι και ένα νομοσχέδιο που όταν γίνει νόμος δεν θα εφαρμοστεί και το ξέρετε. «Αρπα – κόλλα» το κάνετε, στα γρήγορα. Είναι μη εφαρμόσιμο και θα χρειαστεί συνεχώς μπαλώματα, εφόσον παραμένετε εσείς στην Κυβέρνηση. Το αίτημα είναι να αποσυρθεί το νομοσχέδιο. Και αν δεν αποσυρθεί αυτό το νομοσχέδιο που χτυπάει έναν από τους πυλώνες του κοινωνικού κράτους, το αίτημα θα είναι να αποσυρθεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Τι περιμένει σήμερα κάποιος από μια κυβέρνηση η οποία δεν βλέπει μονάχα τις μεσημεριανές εκπομπές στη μεσημεριανή ζώνη, η οποία διαβάσει ειδήσεις, παρακολουθεί το διεθνή Τύπο,

παρακολουθεί τα διεθνή γεγονότα; Η χώρα μας συμμετέχει, βρίσκεται και αυτή μπλεγμένη, όπως ανεξάρτητα όλες οι χώρες του κόσμου, σε μία σε βάθος διεθνή κρίση, η οποία κάθε μέρα αναπτύσσεται όλο και περισσότερο. Έχουμε πια χρεοκοπία μεγάλων τραπεζικών ομίλων. Έχουμε χρεοκοπία της «BEAR STEARNS», που είχαμε στην κρίση του 1929. Πουλάει τις μετοχές δύο δολάρια, όταν πριν από μερικά χρόνια ήταν 170 δολάρια. Έχουμε τη «UBS» την Ευρωπαϊκή Τράπεζα και Αμερικάνικες Τράπεζες. Και όλα αυτά ξεκίνησαν με τον ίδιο τρόπο που ξεκινάει το ασφαλιστικό, δηλαδή οι κοινωνικές στεγαστικές ανάγκες, οι ανάγκες των φτωχών, έγιναν η βάση για να αναπτυχθεί ένα τεράστιο σύστημα κερδοσκοπίας.

Τι θα περίμενε κάποιος σήμερα από μία σοβαρή κυβέρνηση; Τι να βάλει σε προτεραιότητα; Να βάλει σε προτεραιότητα την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κρίσης, οι οποίες ήδη είναι μέσα στην Ελλάδα. Τα στοιχεία της κρίσης, όπως είναι η τεράστια άνοδος του πετρελαίου, του χρυσού, της τιμής των σιτηρών, έρχονται και μαζί με τους εσωτερικούς παράγοντες με τα καρτέλ, με τα κυκλώματα των μεσαζόντων δημιουργούν ένα τεράστιο κύμα ακρίβειας. Θα περίμενε κάποιος αντί η Κυβέρνηση να διαιρεί την κοινωνία με το ασφαλιστικό να έλθει και να παρουσιάσει μία σειρά από μέτρα για να αντιμετωπίσουμε την ακρίβεια. Τίποτα από αυτά.

Δεύτερον, θα περίμενε κάποιος από μία στοιχειωδώς σοβαρή κυβέρνηση ανεξάρτητα από την ιδεολογία και από την πολιτική της φιλοσοφία, να χρησιμοποιήσει τα βασικά εργαλεία, ώστε η Ελλάδα να δεχθεί όσο το δυνατόν πιο μειωμένες ή να μη δεχθεί τις συνέπειες της κρίσης. Ποια είναι τα βασικά εργαλεία, τα εργαλεία που αναγκάζονται να χρησιμοποιούν σήμερα οι μεγάλες δυνάμεις παρά τη δική τους φιλοσοφία;

Είναι νομίζω πολύ συμβολικό και εκφραστικό του τέλους της εποχής των αγορών χωρίς έλεγχο, αυτού που λέμε νεοφιλελευθερισμός, το γεγονός ότι η Κυβέρνηση Μπους, ο κ. Μπους, με το αξιολύπητο πρόσωπο που βλέπουμε στις τηλεοράσεις μας, παραδέχεται ότι η Αμερική είναι σε μεγάλη κρίση και είναι υποχρεωμένος να χρησιμοποιήσει εργαλεία δημόσιας παρέμβασης.

Βλέπουμε πως αν υπάρχει μία ελπίδα να μειώσουν, να καθυστερήσουν αυτήν την κρίση, αυτό θα γίνει μέσα από τα δημόσια εργαλεία που υπάρχουν ακόμα στην Αμερική, όπως από το Federal Reserve, από την Κεντρική Τράπεζα, από τη δημιουργία, όπως ετοιμάζεται, ενός ομοσπονδιακού fund, το οποίο θα αρχίσει να αγοράζει όλους τους επισφαλείς τίτλους, τους οποίους κατέχουν οι διάφορες αμερικάνικες τράπεζες που είναι υπό κατάρρευση.

Τι θα περίμενε κάποιος από μία στοιχειωδώς σοβαρή Κυβέρνηση, η οποία διαβάει τις ειδήσεις ή αν δεν μπορεί να τις διαβάσει, τις βλέπει έστω στην τηλεόραση; Να χρησιμοποιήσει τα εργαλεία του δημοσίου. Και τι βλέπουμε από εσάς; Βλέπουμε αυτό το ασύλληπτο! Ένα από τα βασικά εργαλεία, το κεντρικό αν θέλετε, στην εποχή της επανάστασης στην πληροφορική και στις επικοινωνίες, που είναι ο Ο.Τ.Ε., να περνάει σε ξένα χέρια.

Βλέπουμε να περνάει μέσα από μία εταιρεία, τη «MARFIN INVESTMENT BANK», η οποία ελέγχεται στα κεφάλαια σε μεγάλο βαθμό από κεφάλαια των Εμιράτων και να έρχεται και να πουλιέται ο Ο.Τ.Ε. στην «DEUTSCHE TELECOM», στους Γερμανούς, όταν η ίδια η Γερμανία έχει δώσει παραδείγματα στις τηλεπικοινωνίες -ρωτήστε τους Υπουργούς που ασχολούνται με την Ευρωπαϊκή Ένωση- προσταγής της εθνικής της αγοράς. Η «MARFIN INVESTMENT BANK» εισπράττει 2,35 δισεκατομμύρια ευρώ, μέσα από τη φοβερή προμήθεια που της δώσατε τη δυνατότητα να κάνει. Μέσα σε εννιά μήνες να βγάζει τεράστια κέρδη, παίζοντας με τον Ο.Τ.Ε. Εσείς είστε έτοιμοι να πουλήσετε και το 13%, ώστε να έχει μία άνεση ο νέος ιδιοκτήτης.

Έρχεστε εσείς εδώ -Υπουργός- και λέτε για τα κοινωνικά ζητήματα: «Σας δίνουμε και 10% των τιμών των αξιών που θα προκύψουν από τις ιδιωτικοποιήσεις». Δίνετε 10% από τον Ο.Τ.Ε., τον οποίο παραχωρείτε στους Γερμανούς για το Ταμείο Αλληλεγγύης; Γι' αυτό έχετε τα Μ.Α.Τ. έξω από εδώ. Γι' αυτό περιφρουρείτε και τη Βουλή και το Μέγαρο Μαξίμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζο-

σπαστικής Αριστεράς)

Διότι οι εργαζόμενοι δεν είναι μίζαδοροι, δεν παίρνουν μίζα και γιατί ξέρουν το κόλπο. Το βλέπουν τώρα με τον Ο.Τ.Ε.

Σας καλούμε να μην προχωρήσετε σ' αυτήν την πώληση που προτείνετε δηλαδή των μετοχών εκείνων, προκειμένου η «DEUTSCHE TELECOM» να γίνει ο απόλυτος κυρίαρχος του Ο.Τ.Ε. Αυτή είναι η κατάσταση.

Δυστυχώς, έχετε μία αντεστραμμένη λογική. Τι θα περίμενε κάποιος και τι κάνετε; Κάνετε το εξής: Εσείς λέτε: «τι μας νοιάζει τώρα η τρίτη ηλικία, οι συνταξιούχοι; Θέλουμε να εξοικονομήσουμε πόρους χωρίς να θίγουμε όσους ευνοούνται σήμερα από τον προϋπολογισμό, από τις πολιτικές μας, από τη φορολογία. Ασυδοσία.

Το μέσο είναι αυτό. Τι μας νοιάζει η ζωή της γιαγιάς που δούλεψε επί 30-40 χρόνια, η οποία προσφέρει κοινωνική υπηρεσία σήμερα φυλάσσοντας τα παιδιά, παίρνοντάς τα από το σχολείο, διαβάζοντάς τα. Εμάς μας ενδιαφέρει να πιάσουμε τους δημοσιονομικούς στόχους και γιατί μας το ζητάει το Σύμφωνο Σταθερότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και γιατί δεν θέλουμε να θίγουμε τους δικούς μας, αυτούς που μας στηρίζουν, αυτούς που χρηματοδοτούν την πολιτική μας παρουσία, αυτούς που είδαμε μέσα από το σκάνδαλο του Υπουργείου Πολιτισμού να διαπλέκονται και να κάνουν συναλλαγές με το Μέγαρο Μαξίμου, είτε είναι στον οικονομικό χώρο είτε στον εκδοτικό χώρο.

Το μέσο είναι οι ζωές των ανθρώπων και ο στόχος είναι δημοσιονομικός, ενώ θα έπρεπε να ήταν το εντελώς αντίστροφο, το μέσο να είναι ο προϋπολογισμός και να πούμε πως θα καλυτερεύσουμε τη ζωή των ανθρώπων και της τρίτης ηλικίας. Αλλά θα σας έλεγα και της νεολαίας. Διότι είναι ο τέταρτος μεγάλος νόμος που έρχεται –οι δύο από εσάς, ο τρίτος από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο τέταρτος ο δικός σας- ο οποίος δημιουργεί συνθήκες ασφαλιστικές και συνταξιοδοτικές ακόμα και περιθάλψης στις νέες γενιές, χειρότερες από αυτές που είχαν οι γονείς τους. Αυτό είναι πιστεύω μία συμβολική απεικόνιση μιας ακραίας, ανάληπτης πολιτικής.

Και ξαναλέω αυτό το οποίο έχω πει εδώ: Ότι ο Ηρόδοτος έχει πει «ότι η κοινωνία που πάει μπροστά είναι αυτή όπου τα παιδιά βάζουν τους γονείς τους και κοινωνία δυστυχισμένη είναι αυτή που οι γονείς θάβουν τα παιδιά τους». Και με συμβολικό τρόπο, ναι, η δικιά σας Κυβέρνηση, οι κυβερνήσεις και τα μέτρα και οι τέσσερις βασικοί νόμοι για το Ασφαλιστικό «θάβουν» τη νέα γενιά κι έχουν δημιουργήσει τα «STAGE» και την ανασφάλιστη εργασία, έχουν δημιουργήσει την μερική απασχόληση και έτσι έχουν δημιουργήσει τους χιλιάδες συμβασιούχους. Αυτή είναι η κατάσταση και αυτός είναι ο νόμος σας. Αυτός είναι ο δικός σας νόμος, ο οποίος, πρώτον, επιτίθεται στις πιο ευαίσθητες και στις πιο αδύναμες κοινωνικές ομάδες. Επιτίθεται σ' αυτούς που δουλεύουν στα βαρέα και ανθυγιεινά. Επιτίθεται σ' αυτούς που πλησιάζοντας στη συνταξιοδότηση βρέθηκαν άνεργοι και τα έχουν χαμένα, με τα παιδιά τους να σπουδάζουν, με δαπάνες οι οποίες είναι στην κορυφή τους σ' αυτήν τη φάση της ηλικίας. Και τους λέτε: «Θα μειωθούν οι συντάξεις, αν πάρετε πρόωρη σύνταξη».

Επιτίθεστε στις εργαζόμενες μητέρες και εγώ δεν περίμενα σ' αυτό το θέμα τουλάχιστον, να είναι γυναίκα Υπουργός η οποία θα προτείνει αυτές τις ρυθμίσεις. Επιτίθεστε στους νέους. Επιτίθεστε στο «άνθος», αν θέλετε, των εργαζομένων, σε όλους αυτούς τους επιστημονικούς συλλόγους -που στην πλειοψηφία τους τα προεδρεία πρόσκυνται στη Νέα Δημοκρατία- μ' έναν νόμο, ο οποίος κατεβάζει γενικά όλες τις κατακτήσεις, με τα μέτρα σας για την επικουρική σύνταξη, με το χρόνο συνταξιοδότησης κ.λπ.. Κατεβάζει όλους τους παρονομαστές προς τα κάτω, ανοίγει το δρόμο προς την ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού συστήματος, όπως εξάλλου αναφέρεται και στο προοίμιο σας, και οδηγεί στο χάος.

Αρκεί μόνο ένα στοιχείο –πολλά θα μπορούσε να πει κάποιος- για να δείξει σε τι κατεύθυνση οδηγεί και τι αποτελέσματα έχει ο τρόπος που κινείστε. Σύμφωνα με τεκμηριωμένες μελέτες που έχουν γίνει και οι οποίες παρουσιάστηκαν σήμερα το πρωί στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού, απ' όλο αυτό

το επιστημονικό δυναμικό της Ν.Ε.-Γ.Σ.Ε.Ε., η παράταση της εργάσιμης ηλικίας κατά ένα έτος, στα 66, προσθέτει τρεις μήνες βιωσιμότητας στα ασφαλιστικά ταμεία. Η παράταση κατά δύο έτη, στα εξήντα επτά, προσθέτει εφτάμισι μήνες βιωσιμότητας στα ασφαλιστικά ταμεία. Η μείωση της εισφοροδιαφυγής μόνο κατά 20% στο Ι.Κ.Α. –σύμφωνα με τη μελέτη της ΙΝ.Ε.-Γ.Σ.Ε.Ε., την οποία θα έπρεπε να είχατε διαβάσει, γιατί είναι καθηγητές Πανεπιστημίου που την έκαναν- έχει ως αποτέλεσμα αύξηση των αποθεματικών του κατά 40% και βιωσιμότητα συν εφτάμισι χρόνια. Δεν πήρατε αυτό το δρόμο, διότι δεν μπορείτε να χτυπήσετε την εισφοροδιαφυγή. Και μας είπατε διάφορα παραμύθια. Όπως παλιά γυρνούσαν στους δρόμους οι ομάδες, που είναι η Ε.Σ.Α. του Ναυτικού και της Αεροπορίας, μας λέτε τάχα για τις ομάδες των ελεγκτών του Ι.Κ.Α. κλπ.. Τίποτα απ' αυτά δεν κάνετε. Είστε συνένοχοι σ' αυτήν την τεράστια εισφοροδιαφυγή. Είναι σαν ένα κράτος το οποίο έχει μεγάλο πρόβλημα ναρκωτικών και η κυβέρνησή του έχει μία Υπηρεσία δίωξης ναρκωτικών με δύο-τρεις υπαλλήλους, αντί να έχει έναν ολόκληρο στρατό που θα το αντιμετωπίσει. Αυτό κάνετε. Γιατί από τα δεκατρία ελεγκτικά κέντρα που προβλέπονταν για το Ι.Κ.Α. λειτουργούν μόνο τέσσερα; Πείτε μας, απαντήστε στον Ελληνικό Λαό, γιατί απ' αυτά τα τέσσερα που λειτουργούν όλα υπολειπονται; Είμαι Βουλευτής Ηρακλείου. Πριν από δύο-τρεις εβδομάδες επισκέφθηκα τα γραφεία του Ι.Κ.Α. και τους ελεγκτές στο Ηράκλειο, όπου υπάρχει μια κάλυψη κατά 25% των αναγκών που χρειάζονται. Γιατί το Ι.Κ.Α. έχει το _ των θέσεων κενές, για τους ελεγκτές; Γιατί -και διαφεύσατε μας- μέσα στα γραφεία του Ι.Κ.Α. και των ελεγκτικών μηχανισμών των υπάρχουν ογδόντα χιλιάδες υποθέσεις σχετικά με την εισφοροδιαφυγή που προέρχονται από οικοδομές, από ανάγκες οικοδομών και που είναι, αν θέλετε, οι πιο εύκολες για να εισπραχθούν; Γιατί δεν υπάρχει προσωπικό να αξιοποιήσει αυτούς τους πόρους, οι οποίοι φθάνουν από 4,5 έως 6.000.000.000 ευρώ ετησίως;

Έχετε ευθύνη, έχετε συνεισφορά σε έγκλημα, έχετε ηθική αυτοργία. Καλύπτετε την εισφοροδιαφυγή. Το μεγάλο κεφάλαιο στη χώρα μας είναι αυτοί που εισφοροδιαφεύγουν.

Λέτε ότι πληρώνετε τα ταμεία και δεν αντέχει ο προϋπολογισμός. Όχι δεν πληρώνετε τα ταμεία, δεν πληρώνετε την ασφάλιση. Πληρώνετε αυτούς που εισφοροδιαφεύγουν και έχουν όλους αυτούς τους διαφυγόντες πόρους τα ταμεία. Νομίζω ότι θα μπορούσε κάποιος να δει με ποιο τρόπο θα μπορούσε να αξιοποιήσει την περιουσία των ταμείων, αντί να κόβει τις συντάξεις και να αυξάνει το χρόνο ηλικίας. Να αναφέρω ένα παράδειγμα: Στην Ολλανδία το 25% των πόρων των ταμείων είναι από την αξιοποίηση της περιουσίας τους. Στην Ελλάδα η αξιοποίηση της περιουσίας των ταμείων φθάνει το 1,92% των πόρων. Τα άλλα είναι εισφορές. Και πώς μπορεί να φθάνει παραπάνω, όταν έγιναν όλα αυτά τα πάρτι και καλέσατε και προσκεκλημένους από το εξωτερικό την «JP.MORGAN» και τους άλλους να γλεντήσουν πάνω σε αυτές τις υποθέσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο-τρία λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εντάξει, δύο-τρία λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Όπως τρία-τέσσερα, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Όχι, κύριε Πρόεδρε, τρία-τέσσερα λεπτά. Δύο λεπτά ακόμη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Εντάξει, δύο, τρία, τέσσερα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχετε δύο λεπτά, γιατί έχει και ψηφοφορία μετά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Από την Ομόνοια μέχρι το Σύνταγμα –σήμερα μας ήρθε αυτή η πληροφορία- υπάρχουν εκατόν είκοσι ακίνητα του Ι.Κ.Α., τα οποία είτε έχουν δοθεί σε ευτελείς τιμές είτε ρημάζουν. Δεν

έχετε κάνει τίποτε για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, δεν έχετε κάνει τίποτε να αξιοποιήσετε φορολογικούς πόρους. Να ξαναπώ ότι στην Ελλάδα η φορολογική επιβάρυνση του κεφαλαίου είναι 15%, ενώ ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 25%. Θέλει επομένως μία μεγάλη στροφή στην πολιτική.

Σήμερα, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κάναμε μία ειδική συνεδρίαση. Είπαμε, δεν θα ασχοληθούμε καθόλου με το νομοσχέδιό σας και θα ασχοληθούμε με τις προτάσεις μας. Και πάνω σ' αυτήν τη βάση κάναμε μία σειρά προτάσεις που θα σας δώσουμε και τη νομοτεχνική επεξεργασία, όπου αναφέρουμε συγκεκριμένες ρυθμίσεις. Μπορεί να είμαι κουραστικός, αλλά θα πω για την εισφοροδιαφυγή, έτσι για να πάρει κάποιος μία εικόνα, πως ανταποκρίνεται στην προγραμματική πρόκληση ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς:

Διασταύρωση και αξιοποίηση στοιχείων από επιθεωρήσεις εργασίας, εφορίες, Δ.Ε.Η.. Πλήρη μηχανοργάνωση των ασφαλιστικών ταμείων. Ενίσχυση των ελεγκτικών οργάνων με προσωπικό. Νομιμοποίηση της παρέμβασης και του ελέγχου μέσα στις επιχειρήσεις. Κατάργηση των χαριστικών ρυθμίσεων για τους κακοπληρωτές εργοδότες κ.λπ.. Λόγω χρόνου δεν συνεχίζω. Θα το καταθέσω. Πάλι το ξέχασα στα έδρανά μου το σχετικό κείμενο.

Τέλος, πριν καταλήξω, θα ήθελα να απευθυνθώ προς το ΠΑ.ΣΟ.Κ., την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Άκουσα τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να προτείνει διάφορες συνεργασίες μέσα στη Βουλή και άκουσα επίσης να διαφωνεί με μία λογική των διαφορετικών οχθών. Δεν ξέρω, αν μπορούμε να πούμε ότι είμαστε όλοι στις ίδιες όχθες και η Νέα Δημοκρατία και το ΛΑ.Ο.Σ. και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και το Κ.Κ.Ε. και ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Εγώ δεν το δέχομαι και πιστεύω ότι και οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν το δέχονται. Περιθώριο για ειδικότερες και ευρύτερες συνεργασίες δεν υπάρχει. Ας δώσουμε, όμως, μία κοινή μάχη για το ασφαλιστικό, μία κοινή μάχη για την απόσυρση του νομοσχεδίου της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και μία κοινή μάχη για όσα μέτρα είναι στην ίδια φιλοσοφία με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και περιλαμβάνονται στο νόμο του 2002, στο νόμο Ρέππα.

Και αναφέρομαι συγκεκριμένα. Δεν μιλάω για όλο το νόμο Ρέππα, αν θέλετε, αλλά για συγκεκριμένα μέτρα και πρέπει να πάρει θέση το ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε ποια όχθη βρίσκεται. Εμείς σας καλούμε να συνεργαστούμε τώρα και με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με το Κ.Κ.Ε. και με όλους πρώτον, για να καταργηθεί η απαράδεκτη ρύθμιση του νόμου Ρέππα, η οποία προβλέπει τη μείωση των συντάξεων μέσα από μία μεταβατική φάση από 80% σε 70% σε Δ.Ε.Κ.Ο., τράπεζες και δημόσιο.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεύτερον, σας καλούμε να δώσουμε μία κοινή μάχη, ώστε να καταργηθεί ο διαχωρισμός παλιών και νέων εργαζομένων, ο οποίος περιλαμβάνεται στο νόμο Ρέππα, σχετικά με τη συνταξιοδότηση των γυναικών, τη συνταξιοδότηση στα τριάντα πέντε έτη και πενήντα οκτώ χρονών, στη συνταξιοδότηση 10.000 ημερών και εξήντα δύο έτη, τη συνταξιοδότηση των οικοδόμων, όπου προβλέπονται πολύ χειρότεροι όροι για...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, όμως, κύριε Πρόεδρε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε και σας ευχαριστώ για την πολύ μεγάλη ανοχή που δείξατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Προχωρήστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Τρίτον, ζητούμε να δώσουμε μία κοινή μάχη σχετικά με τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης, τα οποία ουσιαστικά εισάγουν την ιδιωτική ασφάλιση μέσα στην κοινωνία.

Διαλέξτε όχθη. Θα περίμενα εγώ από τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να δώσει απάντηση σ' αυτά τα τρία ζητήματα. Από-

συρση του νομοσχεδίου της Νέας Δημοκρατίας. Απόσυρση των ρυθμίσεων της ίδιας φιλοσοφίας στο νομοσχέδιο του κ. Ρέππα.

Καταλήγοντας, θέλω να πω ότι γίνεται μία μεγάλη μάχη. Η μάχη τώρα αρχίζει. Η μάχη, ακόμα και αν ψηφιστεί το νομοσχέδιο, θα αρχίσει και θα συνεχιστεί μέχρι τους έξι μήνες που χρειάζεται να εφαρμοστεί, για την ακύρωση και την ανυπακοή απέναντι στο νομοσχέδιο, για τη διαμόρφωση ενός νέου προγράμματος όλου του εργατικού κινήματος, αν θέλετε, σύμφωνα με προτάσεις που έχουν κάνει το Τ.Ε.Ε. και άλλοι φορείς και για να φύγει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και να προχωρήσουμε σε νέες πολιτικές, στη βάση μιας νέας πλειοψηφίας των δυνάμεων, με επίκεντρο τη Ριζοσπαστική Αριστερά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το Γυμνάσιο Μακροχωρίου Καστοριάς.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χρήστος Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω σε ποια όχθη αισθάνεται ότι βρίσκεται ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού κ. Αλαβάνος. Ένα είναι βέβαιο, ότι εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρισκόμαστε στην όχθη όπου βρίσκονται οι εργαζόμενοι αυτήν την ώρα, που δίνουν τη μάχη τους ενάντια στο αντιστασιακό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Επίσης, ένα είναι βέβαιο, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με τις αξίες του και τις αρχές του, υποστηρίζει πάντοτε την προοδευτική μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, γιατί πιστεύουμε σε ένα ισχυρό κοινωνικό κράτος, που προσδιορίζεται μαζί με τις σύγχρονες προοπτικές για την ανάπτυξη.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε. Σ' αυτήν την κατεύθυνση ήταν και η πρόθεση του Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για συνεργασία όλων των προοδευτικών δυνάμεων και μέσα στη Βουλή και έξω από τη Βουλή, στους μαζικούς χώρους, στα κοινωνικά κινήματα, κυρίως με μία και βασική επιδίωξη. Πρώτα απ' όλα, για να σταματήσει η υλοποίηση των σχεδίων της Κυβέρνησης για την κατάρρευση και την κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους και δεύτερον, για να προωθήσουμε μία συνεργασία ανάμεσα σε όλες εκείνες τις δυνάμεις που θα μπορούσαν να προσφέρουν μία σύγκλιση των απόψεων για μία προοδευτική μεταρρύθμιση στη χώρα, σε όλα τα επίπεδα, συμπεριλαμβανομένου του κοινωνικού κράτους, συμπεριλαμβανομένης της μεταρρύθμισης, όσον αφορά το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε προηγουμένως με πολύ μεγάλη προσοχή την κυρία Υπουργό να αναφέρεται στην εισαγωγική της ομιλία, υποστηρίζοντας το νομοσχέδιο -όπως εξάλλου και χθες- στη μεγάλη τομή την οποία ακολούθησε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από την πλευρά της διαδικασίας, δηλαδή, στην ενεργοποίηση ενός ουσιαστικού κοινωνικού διαλόγου.

Θέλω, κυρία Υπουργέ, να σταματήσουμε να «παίζουμε τις κουμπάρες» στην Αίθουσα αυτή και να ρωτήσω ευθέως: Μπορείτε να μου πείτε, παρακαλώ, έναν φορά, εκτός του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, έναν άλλο φορά ο οποίος δήλωσε δημοσίως στη Βουλή ή οπουδήποτε αλλού ότι συμφωνεί με τις μεταρρυθμίσεις τις οποίες προτείνετε; Έναν φορά.

Δεύτερον: Υπάρχει κάποιος φορέας, πέραν των εκπροσώπων του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, οι οποίοι «εν κρυπτώ» συνεργάστηκαν με το Υπουργείο, προκειμένου να διαμορφώσουν αυτό το νομοσχέδιο, κάποιος άλλος φορέας ο οποίος να συζήτησε μαζί σας, με βάση τους κανόνες και τη δεοντολογία που προβλέπεται για τον κοινωνικό διάλογο σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε τέτοιους είδους νομοσχέδια; Παρακαλώ πολύ, ονομάστε τον.

Εφόσον, όμως, δεν μπορείτε να δώσετε απαντήσεις σ' αυτά τα δύο ερωτήματα, παρακαλώ πολύ, μην προσβάλλετε το Κοινοβούλιο, επιμένοντας ότι προηγήθηκε κοινωνικός διάλογος σ' αυτό το νομοσχέδιο. Είναι ένα νομοσχέδιο κατάπτυστο, ένα νομοσχέδιο το οποίο βρίσκει μπροστά του την συνολική αντίδραση από ολόκληρη την ελληνική κοινωνία, ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτό, είτε το νομοθετήσει η Βουλή είτε όχι, γιατί θα συναντήσει παντού την αντίδραση των εργαζομένων, σε όλους τους τομείς.

Γι' αυτό ο κόσμος είναι στους δρόμους. Γι' αυτό η ελληνική κοινωνία γνωρίζει μία τρομακτική ανασφάλεια. Γιατί αυτήν τη στιγμή όλοι συνεδηγοποιούν ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει βάλει σαν στόχο πρώτα απ' όλα το βάθρο του κοινωνικού συστήματος της χώρας μας, αλλά κυρίως, έχει βάλει σαν στόχο τις νέες γενιές.

Και αυτό είναι το κρίσιμο θέμα, όπως επίσης ακριβώς αυτό είναι το θέμα πάνω στο οποίο θα μπορούσαν να αναζητηθούν κοινές συγκλίσεις με τις άλλες δυνάμεις της Αριστεράς.

Γιατί πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συμφωνείτε όλοι ότι ένα από τα βασικά σημεία που έχουμε υποχρέωση ως ευνομούμενη πολιτεία, ως σύγχρονη δημοκρατική πολιτεία είναι να διασφαλίσουμε την αλληλεγγύη των γενεών, όταν δηλαδή η μία γενιά προετοιμάζει την επόμενη και προσπαθεί με κάθε τρόπο να διασφαλίσει τα καλύτερα δυνατά δικαιώματα για την επόμενη γενεά. Ακριβώς αυτό που είπε η κυρία Υπουργός ότι εξασφαλίζεται με αυτό το νομοσχέδιο, τη στιγμή μάλιστα που όλος ο εργατικός κόσμος της χώρας, όλοι οι επαγγελματικοί φορείς τονίζουν ακριβώς το αντίθετο.

Στην πραγματικότητα τινάζετε στον αέρα κάθε προοπτική για τη νέα γενιά της πατρίδας μας, βυθίζετε στην ανασφάλεια τους νέους ανθρώπους, εκείνους οι οποίοι αυτήν τη στιγμή σπουδάζουν με τις οικονομίες των οικογενειών τους, με σκληρό τρόπο και πολλές ώρες εργασίας, προσπαθώντας να εξασφαλίσουν και να πάρουν τα καλύτερα εφόδια, στη μόρφωση και στη γνώση, για να μπορούν να μπουν σε μία εξαιρετικά ανταγωνιστική αγορά εργασίας. Και αυτοί οι άνθρωποι, σήμερα που μιλάμε, με το νομοσχέδιο το οποίο παρουσιάζετε, δεν γνωρίζουν, αν θα έχουν κοινωνική ασφάλιση, όταν πιάσουν δουλειά και ολοκληρώσουν τον εργασιακό τους βίο.

Επιπλέον, παρουσιάσατε δήθεν για τον κοινωνικό διάλογο το νομοσχέδιό σας την παραμονή των Απόκριων. Και βεβαίως πέσανε οι μάσκες και αποκαλύφθηκε το πιο στυγνό πρόσωπο της Δεξιάς, ένα πρόσωπο το οποίο στην πραγματικότητα είναι ανάληγτο. Γιατί είναι ανάληγτο το πρόσωπο μιας κυβέρνησης, η οποία βάζει σαν στόχο περίπου τετρακόσιες χιλιάδες ανθρώπους, εποχιακούς εργαζόμενους, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή χάνουν την ιατροφαρμακευτική τους περίθαλψη, αν δεν έχουν εκατό μεροκάματα. Και εκείνοι οι οποίοι δεν εργάζονται οκτώ ώρες την ημέρα, αλλά εργάζονται τρεις ώρες, είναι εποχιακοί, είναι μετανάστες, αυτοί άραγε πότε θα βρουν κοινωνική ή ιατροφαρμακευτική ασφάλιση;

Απ' αυτούς βρήκε η Νέα Δημοκρατία να διασφαλίσει πόρους, γιατί αισθάνεται ότι κάπου πρέπει να ενισχύσει τον προϋπολογισμό της. Έναν προϋπολογισμό τον οποίο οδήγησε στα ελλείμματα και από εκεί και πέρα ψάχνει να βρει κονδύλια από παντού. Και αποκαλύπτεται ξανά το στυγνό πρόσωπο της Δεξιάς, γιατί αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας ως ένα θέμα καθαρά δημοσιονομικό, τη στιγμή που είναι βαθύτατα πολιτικό, που είναι ένα θέμα στο οποίο κρίνονται τα κόμματα, οι κυβερνήσεις, οι πολιτικοί, για το βαθμό της κοινωνικής τους ευαισθησίας, ακριβώς τη στιγμή που έχουμε την υποχρέωση να παρεμβαίνουμε συνεχώς και να προωθούμε τις μεταρρυθμίσεις.

Κυρία Υπουργέ, εμφανιστήκατε στη Βουλή σαν να φέρατε με το νομοσχέδιό σας τη συνταγή για τη σωτηρία του ασφαλιστικού συστήματος. Τίποτα όμως δεν κάνατε. Μια τρύπα στο νερό κάνατε. Στην πραγματικότητα δεν χρειάζεται καμμία απολύτως μεταρρύθμιση αυτή τη στιγμή. Και οι αλλαγές τις οποίες προτείνετε, στην πραγματικότητα δεν ευνοούν σε καμμία περίπτωση, κανέναν εργαζόμενο. Πείτε μου έναν εργαζόμενο, μία κατηγορία εργαζομένων, οι οποίοι ευνοούνται από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου σας. Δεν υπάρχει εργαζόμενος στη χώρα ο οποίος να αισθάνεται, όχι ότι λύνεται το πρόβλημά του, αλλά ότι παίρνει μία ανάσα από το νομοσχέδιό σας και από τις ρυθμίσεις σας. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Επιπλέον, αναφέρεσθε στο παρελθόν. Βρίσκετε βέβαια εκεί και ορισμένους άλλους, οι οποίοι θεωρούν ότι μέσα στη σύγχυση και στη θολούρα μπορούν να ψαρέψουν και ορισμένες ψήφους για να ενισχύσουν την εκλογική τους πελατεία. Αναφέρεσθε στο παρελθόν και λέτε «μα, εμείς βρήκαμε ένα κατεδαφισμένο κοινωνικό κράτος, ένα νόμο ο οποίος έθιγε τα κοινωνικά δικαιώματα, ένα νομικό πλαίσιο το οποίο δεν δημιουργούσε ασφάλεια για τους εργαζόμενους». Και βέβαια, αποκρύπτετε από τον ελληνικό λαό και από τη δημόσια συζήτηση ότι οι βασικές προϋποθέσεις για τη λειτουργία του σημερινού νομοθετικού πλαισίου δεν τηρήθηκαν από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Και σας ερωτώ, κυρία Υπουργέ, ευθέως: Για ποιο λόγο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατία επέλεξε να μη χρηματοδοτήσει το ασφαλιστικό σύστημα, όπως προβλέπεται από την παρούσα νομοθεσία; Για ποιο λόγο δεν χρηματοδοτήσατε το 1% ετησίως; Για ποιο λόγο δεν προχωρήσατε σε όλες τις αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες απαιτούνται για την ενοποίηση των ταμείων; Όλα τα κόμματα της Βουλής είναι έτοιμα να συζητήσουν το θέμα της ενοποίησης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**).

Σας ερωτώ, όμως, το εξής: Σήμερα προτείνετε με 139 άρθρα, δηλαδή από το άρθρο 1 έως το άρθρο 139, ενοποιήσεις των ταμείων. Πείτε μας μία αναλογιστική μελέτη την οποία έχετε στη διάθεσή σας και δώστε την στη Βουλή. Δεν υπάρχει καμμία απολύτως. Και αυτό η Νέα Δημοκρατία το ονομάζει μεταρρύθμιση. Ε, σας διαβεβαιώ ότι πρόκειται περί μεταρρύθμισης της ανευθυνότητας.

Όμως, μεταρρύθμιση στην ανευθυνότητα στην πραγματικότητα είναι προσβολή στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Γι' αυτό το λόγο καταψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκ μέρους όλου του Σώματος επιθυμώ να εκφράσω τα συλλυπητήριά μας για τον τραγικό θάνατο των τριών στρατιωτικών που επέβαιναν στο ελικόπτερο που έπεσε το μεσημέρι. Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια των ενόπλων δυνάμεων και στις οικογένειες των θανόντων.

Ζήτησε το λόγο ο Αρχηγός του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που δικαιούται κατά τον Κανονισμό να λάβει το λόγο, παρά το γεγονός ότι είχε γίνει συνεννόηση ότι θα μιλήσει αργότερα.

Συνεπώς, ζητώ την κατανόηση του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, που ήταν η σειρά του να μιλήσει. Οι Αρχηγοί προηγούνται.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι, ζητώ κι εγώ την κατανόηση του Κομμουνιστικού Κόμματος. Θα ήθελα κι εγώ, εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να εκφράσω τη βαθιά θλίψη και οδύνη μας για τη σημερινή τραγική απώλεια των τριών στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεών μας. Εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας και τη συμπαράστασή μας στις οικογένειές τους. Προφανώς, επισημαίνουμε την αυτονόητη ανάγκη της πλήρους διερεύνησης των αιτιών του δυστυχήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές τις μέρες –σήμερα, αύριο- η Ελλάδα απεργεί και διαδηλώνει. Ο Έλληνας και η

Ελληνίδα αγωνιούν, ανησυχούν, φοβούνται για το εισόδημά τους, για την οικογένειά τους, για τα παιδιά τους. Ξέρετε τι λένε; Αυτό που λέει η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, αυτό που λέμε και εμείς: «Φθάνει πια! Πάρτε πίσω το νομοσχέδιό σας!»

Σας το φωνάζουν όλοι: Οι εργαζόμενοι στη Δ.Ε.Η., στην Τράπεζα της Ελλάδος, στους Οργανισμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στα λιμάνια, στην πολιτική αεροπορία, στις Τράπεζες.

Σας το φωνάζουν οι δημοσιογράφοι, οι εργαζόμενοι στα μέσα ενημέρωσης, δικηγόροι, δικαστικοί επιμελητές, γιατροί, φαρμακοποιοί, μηχανικοί, δάσκαλοι, καθηγητές της Μέσης Εκπαίδευσης, εργαζόμενοι του ιδιωτικού και του δημοσίου τομέα. «Πάρτε το πίσω», λένε. Πάρτε το πίσω, κύριοι συνάδελφοι! Φθάνει πια αυτή η κοροϊδία!

Εσείς, βέβαια, κωφεύετε. Αφήνετε τις πόλεις να πνίγονται στα σκουπίδια. Αφήνετε τα νοικοκυριά χωρίς ρεύμα, τις επιχειρήσεις χωρίς ηλεκτρικό, χωρίς ρευστό στο ταμείο τους. Οχυρώνεστε πίσω από τον αυταρχισμό σας, πίσω από τα Μ.Α.Τ., τους απεργοπαστικούς κομματικούς μηχανισμούς, τις δικαστικές διώξεις των απεργών, την ποινικοποίηση του δικαιώματος της απεργίας. Δεν ακούτε, δεν καταλαβαίνετε την κραυγή αγωνίας της κοινωνίας και δεν υπάρχει ούτε ένας κλάδος εργαζομένων που να συμφωνεί μαζί σας.

Δεν μπορείτε να κοιτάξετε στα μάτια τον εργαζόμενο. Τι θα του πείτε; Είχαν προγραμματίσει τη ζωή τους. Πώς να αντέξουν την προοπτική αύξησης των ορίων ηλικίας και μείωσης των συντάξεων που δικαιούνται; Οι εργαζόμενες μητέρες και αυτές είχαν προγραμματίσει τη ζωή τους. Μητέρες με ανήλικα παιδιά ξέρουν ότι με τη δική σας πολιτική, υποχρεώνονται να δουλέψουν πέντε με δέκα χρόνια παραπάνω. Θα τους πείτε ότι δεν αξίζουν; Πώς θα τους πείτε ότι από τη μία χαρίζετε στην «ALPHA BANK» 1.000.000.000 ευρώ, υποχρεώσεων, για να αναγκαστούν αυτές να δουλέψουν άλλα πέντε χρόνια της ζωής τους; Αυτή είναι η δικαιοσύνη; Να χαρίσουμε 1.000.000.000 στις Τράπεζες και να δουλέψουν άλλα πέντε χρόνια οι γυναίκες, για να πάρουν αυτά που δικαιούνται από το ασφαλιστικό σύστημα; (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Οι ασφαλισμένοι βλέπουν να αυξάνονται τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Τι θα τους πείτε;

Οι εργαζόμενοι στα βαρέα και ανθυγιεινά ξέρουν ότι υποχρεούνται να αντέξουν άλλα δύο χρόνια κοπιαστικής και ανθυγιεινής δουλειάς.

Και σε αυτούς, τι θα τους πείτε; Ότι πληρώνουν αυτά που χαρίσατε στους κακοπληρωτές σας;

Όλοι πια ξέρουν, συνειδητοποιούν το πραγματικό ζήτημα. Και δεν είναι τα ψέματα, τα οποία εσείς τους λέτε, δηλαδή ότι το σύστημα αντιμετωπίζει κάποια προβλήματα και άρα, το νομοσχέδιο πρέπει να διασφαλίσει ότι περνάει στον έλεγχο του Υπουργού Οικονομίας, όλα τα αποθεματικά των ταμείων, δηλαδή να τα διαχειρίζεται ως πραγματικός τσάρος, όπως και με όποιους θέλει και όπως έχουμε δει να τα διαχειρίζεται τα τελευταία χρόνια, με το πρόσφατο σκάνδαλο των ομολόγων.

Ξέρουμε όλοι ότι δεν φταίνε οι ασφαλισμένοι, αλλά ότι εσείς, η Κυβέρνησή σας, δεν έχει τη βούληση ή την ικανότητα να βάλει τέλος στην εισφοροδιαφυγή και τη μαύρη, ανασφάλιστη εργασία.

Ξέρουμε όλοι μας καλά ότι η διαχείρισή σας είναι άκρως προβληματική και δεν θα λύσουν κανένα πρόβλημα ορθολογικής διαχείρισης οι ενοποιήσεις, τις οποίες εσείς θα κάνετε. Οι πολίτες, αντιθέτως, θα έχουν ως συνέπεια να αντιμετωπίσουν γραφειοκρατικά εκτρώματα, νέες ταλαιπωρίες, νέα προβλήματα, ενώ βεβαίως τα ταμεία θα διευθύνουν οι «ημέτεροι», για να πλουτίζουν οι ύποπτες χρηματιστηριακές και ανώνυμες off shore εταιρείες.

Ξέρουμε καλά ότι προσπαθείτε, με την απαξίωση των εργαζομένων και των απεργιών τους, να προετοιμάσετε και το επόμενο στάδιο, δηλαδή την ολοκληρωτική ισοπέδωση των δικαιωμάτων όλων των εργαζομένων και την επικράτηση της ιδιωτικής ασφάλισης, για όποιον την αντέχει η τσέπη του.

Κυρίες και κύριοι, φτάνει πια! Έχετε ήδη εγκληματήσει ενά-

ντια στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα. Επί τέσσερα χρόνια υπονομεύσατε τα ασφαλιστικά ταμεία. Δεν τηρήσατε τις υποχρεώσεις του κράτους απέναντί τους. Τι περιμένετε σήμερα; Πραγματικά, πέστε μου, τι περιμένετε σήμερα; Τι περιμένετε τέσσερα χρόνια, για να δώσετε αυτά που υποχρεούται να δώσει το ελληνικό κράτος στα ασφαλιστικά ταμεία; Περιμένετε να τα πάρετε από τις εργαζόμενες μητέρες;

Καταλυστεύσατε τα αποθεματικά, με τα περιβόητα δομημένα ομόλογα. Και πάλι, τι περιμένετε ακόμα; Να εμφανιστούν ως δια μαγείας και να σας γεμίσουν τα ταμεία, επιστρέφοντας τα χρήματα που έκλεψαν οι «ημέτεροι» κομματικοί σας μεσάζοντες; Προφανώς όχι. Το έχετε εγκαταλείψει αυτό, το έχετε σκεπάσει, το έχετε κουκουλώσει αυτό το πρόβλημα. Αυτό το οποίο θέλετε, για να καλύψετε τα ελλείμματα, είναι να τα πληρώσει και πάλι ο εργαζόμενος και ο φτωχός συνταξιούχος.

Και βεβαίως, μεσοσύσης αυτής της αναταραχής, της κοινωνικής αντίδρασης, προχωρήσατε σε έναν αιφνιδιασμό, για την εκποίηση και τον αφελληνισμό του Ο.Τ.Ε.. Απαιτούμε να σταματήσει αμέσως αυτήν την εγκληματική ενέργεια εναντίον της ελληνικής οικονομίας.

Από τις κινήσεις σας, εγείρονται ουσιαστικά και τεράστια ερωτηματικά. Πιστεύετε, ναι ή όχι, ότι ο Ο.Τ.Ε. είναι εθνικής στρατηγικής σημασίας επιχείρηση; Εάν η απάντηση είναι ναι, τότε γιατί προχωράτε στο ξεπούλημά του;

Θα προχωρήσατε, ναι ή όχι, σε περαιτέρω πώληση μετοχών του δημοσίου στην «DEUTSCHE TELEKOM»; Τι ποσοστό σκοπεύετε να εκχωρήσετε; Θα δώσετε τον έλεγχο του Οργανισμού στη γερμανική εταιρεία; Αντιλαμβάνεστε ότι εκχωρείτε μία στρατηγικής σημασίας επιχείρηση σε μία ξένη εταιρεία, χωρίς την έγκριση του Ελληνικού Λαού; Με ποιο δικαίωμα το κάνετε αυτό;

Και κάτι ακόμα. Πριν λίγες εβδομάδες, δήθεν αγωνιούσατε για την προστασία του Οργανισμού από τον κ. Βγενόπουλο και την MIG. Σήμερα, αποκαλύπτεται το σχέδιό σας σε όλη του την έκταση. Η Κυβέρνηση των μεσαζόντων ξαναχτυπάει και πάλι, με μεσάζοντα αυτήν την φορά την ίδια την MIG. Το μεγάλο ερώτημα που ανακύπτει είναι: Γιατί ενώ η «DEUTSCHE TELEKOM» γνωρίζει, από το 2006, την πρόθεσή σας να βρει στρατηγικό γυναιχίο για τον Ο.Τ.Ε., δεν αγοράζει τις μετοχές κατευθείαν από το ελληνικό δημόσιο, αλλά προτιμά να αγοράσει ολόκληρο το πακέτο από έναν μεσάζοντα, ο οποίος εν τω μεταξύ έχει αγοράσει το 18 προς 20% των μετοχών και βεβαίως, με τεράστια κέρδη για τη συγκεκριμένη εταιρεία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ποιος το οργάνωσε όλο αυτό; Ήταν κάτι που έγινε κάτω από τα μάτια σας; Δεν τα βλέπετε αυτά; Νομίζω ότι μία Κυβέρνηση που μπόρεσε και οργάνωσε τόσο καλά τα θέματα των επικίνδυνων ομολόγων, είναι σίγουρο ότι τα βλέπει αυτά καθημερινά...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

...σίγουρα είναι αυτή που έχει την ευθύνη για την όλη υπόθεση και την ουσιαστική, αν θέλετε, αφαίμαξη και τον αφελληνισμό του Ο.Τ.Ε. Ζημιώνεται ο ελληνικός λαός, ζημιώνεται η οικονομία. Δεν έχει καμμία διαφορά με αυτά που συζητάμε και σήμερα, διότι αυτός ο δημόσιος πλούτος, είτε είναι τα αποθεματικά των ταμείων, είτε είναι ο Ο.Τ.Ε., είτε είναι η Δ.Ε.Η., εσείς τον Ο.Τ.Ε. τον έχετε για εκποίηση και για ιδιοτελή εκμετάλλευσή.

Υπερτριπλασιάσατε τα ελλείμματα των ταμείων, με τη δική σας κακοδιαχείριση. Και τι περιμένετε τώρα; Γιατί δεν πετάξατε έξω από την πόρτα τις ανίκανες και επικίνδυνες διοικήσεις των δικών σας κομματικών επιλογών στα ταμεία;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αυτοί δεν έχουν ευθύνες, κυρία Υπουργέ; Ή τις δικές τους ευθύνες, θα τις χρεώσετε και πάλι και θα τις πληρώσουν οι εργαζόμενοι, οι ασφαλισμένοι, οι νοικοκυρές; Τι θα τους πείτε;

Εκτινάξατε, επίσης, στα ύψη την εισφοροδιαφυγή. Δεν έχει ευθύνες ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών; Αυτός είναι εκτός ευθυνών; Ο Υπουργός ο οποίος, σήμερα, ψάχνει για να καλύψει, μέσα από τις ενοποιήσεις των ταμείων, τα ελλείμματα της οικονομίας; Αυτός δεν έχει καμμία ευθύνη;

Το σχέδιό σας ήταν και παραμένει η απαξίωση του δημόσιου

ασφαλιστικού συστήματος, η εκχώρηση ενός μεγάλου μέρους του στον ιδιωτικό τομέα. Να εξαναγκάσετε, δηλαδή, τον εργαζόμενο να προστρέξει στα ιδιωτικά ταμεία, να βγάλει από την τσέπη του και άλλα λεφτά για μία επίφοβη ασφάλιση.

Τώρα, έρχεστε να νομοθετήσετε, χωρίς προηγούμενους να έχετε κάνει κανένα σοβαρό, ουσιαστικό, διάλογο και με κανέναν, βεβαίως. Επί τέσσερα χρόνια, ουδέποτε καταθέσατε υπεύθυνη πρόταση για συζήτηση, παρά μόνο φημολογίες, κινδυνολογίες και αναβολές και τώρα, επισπευσμένα, καταθέτετε το νομοσχέδιο μόνο προς ψήφιση. Πραξικοπηματικά, να περάσει άρον-άρον από τη Βουλή, χωρίς μελέτη, χωρίς διάλογο, πρόχειρα, αυταρχικά, επικίνδυνα. Περιφρονήσατε τους πάντες. Τα δώσατε όλα σε επικοινωνιακά σόου. Προφανώς, γι' αυτό αλλάξατε και τέσσερις Υπουργούς. Είπατε ψέματα στον ελληνικό λαό με τα τρία «δεν». Τώρα, φέρνετε στη Βουλή ένα εξάμβλωμα, που δεν λύνει κανένα πρόβλημα. Εξοικονομεί το πολύ 7% με 8% της εισφοροδιαφυγής. Προχειρότητα, αυταρχισμός, επικοινωνιακός λαϊκισμός. Αυτή είναι η μεταρρύθμισή σας. Εφαρμόζετε μία πολιτική εργασιακού μεσαίωνα.

Βεβαίως, για να περάσετε το νομοσχέδιό σας, διαιρείτε τους Έλληνες. Αυτό κάνετε. Τέσσερα χρόνια αυτό κάνετε. Λοιδορείτε τους εργαζόμενους, ζητάτε ακόμα και λευκή επιταγή, για να συνεχίσετε το γκρέμισμα του ασφαλιστικού συστήματος, μέσα από αδιαφανείς υπουργικές αποφάσεις, εκεί όπου δεν θα μπορούν να βλέπουν το φως της δημοσιότητας, ή τουλάχιστον, να το πάρουν χαμπάρι πολύ αργότερα, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι και οι ασφαλισμένοι.

Δημιουργείτε, βεβαίως, και ένα λειτουργικό και διοικητικό χάος, που θα προκαλέσει επίσης και χιλιάδες δίκες. Δεν είναι το κατεστημένο και τα συμφέροντα, όπως λέει ο κύριος Πρωθυπουργός, που αντιδρούν σε αυτές τις αλλαγές. Τα αναχρονιστικά συμφέροντα και κατεστημένα, είναι εκείνα τα οποία στηρίζουν –και είναι οι μόνοι που στηρίζουν– τη δική σας πολιτική. Αυτός που αντιδρά είναι ο ελληνικός λαός. Έπρεπε να τον ακούσετε και να αποσύρετε το νομοσχέδιο. Αυτή είναι η επιταγή του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Νομίζω ότι αυτή είναι η θέση και των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Θα ήθελα να πω στον κ. Αλαβάνο, το εξής: Ας είμαστε ενωμένοι στον αγώνα για την απόσυρση του νομοσχεδίου και να μη συζητάμε, αν θέλετε, ποια είναι εκείνα τα οποία μπορεί να διαχωρίσουν ή να διαιρέσουν τους εργαζόμενους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Οι εργαζόμενοι δεν ενδιαφέρονται για την α' ή β' δήθεν δική μας διαφωνία. Αυτό που θέλουν τώρα και στο οποίο πρέπει να προχωρήσουμε, κύριε Αλαβάνε, είναι να παλέψουμε για να αποσύρουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Από κει και πέρα, εδω είμαστε, χωρίς προϋποθέσεις, χωρίς το άλλοθι των προϋποθέσεων, να καθίσουμε κάτω και να συζητήσουμε για το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος. Εμείς, έχουμε ήδη πρόταση. Με μεγάλη χαρά να το συζητήσουμε και μακάρι να βρούμε και κοινό τόπο, αλλά μη βάζετε σήμερα, μέρα αγώνα, διάφορες προϋποθέσεις, που δεν θα βοηθήσουν στην ενότητα, ώστε να αποσύρουμε αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ανέβασε ένα θρίλερ-παραμύθι, για την επικείμενη κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος, τέσσερα χρόνια κινδυνολογώντας, τέσσερα χρόνια απαξιώνοντας το σύστημα, αλλά διαψεύδεται και γι' αυτό. Οι μελέτες, τις οποίες η ίδια η Κυβέρνηση παρήγγειλε, από το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, λένε ότι το σύστημα θα μπορούσε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα μέχρι και το 2030, αν βεβαίως εφαρμόζατε, όχι επιλεκτικά, την κείμενη νομοθεσία.

Ερωτώ: Εξασφαλίσαμε, ναι ή όχι, την πλεονασματική λειτουργία του Ι.Κ.Α., με τον πόρο του 1% του Α.Ε.Π.; Φθάσαμε σήμερα, τα μεγάλα ταμεία, όπως ο Ο.Α.Ε.Ε., να ρευστοποιούν την περιουσία τους, για να πληρώσουν τις συντάξεις.

Η Κυβέρνηση Καραμανλή μετέτρεψε το ετήσιο πλεόνασμα

του 1,3 δις ευρώ του Ι.Κ.Α., σε έλλειμμα 1,5 δις ευρώ, δηλαδή, 3.000.000.000 ευρώ διαφορά. Ανέβασε από τα 2,5 στα 8.000.000.000 ευρώ το χρέος του κράτους προς τα ταμεία. Άφησε την εισφοροδιαφυγή να φθάσει στα 6.000.000.000 ευρώ. Αυτά είναι δικά σας κατορθώματα. Εσείς φέρατε το σύστημα σ' αυτό το σημείο. Τώρα, φέρνετε το νομοσχέδιο κάτω από τον ψεύτικο «μανδύα» της μεταρρύθμισης. Αυτό κρύβει επικίνδυνες, αντιλαϊκές, αντεργατικές πολιτικές. Ούτε βιωσιμότητα αντιμετωπίζει, ούτε αδικίες, ούτε ανισορροπίες καταργεί. Το αντίθετο. Δημιουργεί τεράστια αβεβαιότητα, ιδιαίτερα στις νεότερες γενιές. Αμφισβητεί και τον δημόσιο και κοινωνικό χαρακτήρα, αλλά ουσιαστικά αποκαρδιώνει και τους εργαζόμενους και τις νέες γενιές.

Οι ενοποιήσεις των ταμείων είναι και βίαιες και ισοπεδωτικές, Αποσπασματικές, χωρίς σχέδιο. Δεν βάζουν τάξη, ούτε προσφέρουν καλύτερες υπηρεσίες. Θα υπάρχει καλύτερη υγειονομική περίθαλψη, θα υπάρχει καλύτερη φαρμακευτική αντιμετώπιση, θα αντιμετωπιστεί η γραφειοκρατία, θα υπάρχει καλύτερη σύνταξη; Κανένα, μα κανένα απ' αυτά δεν προσφέρει το νομοσχέδιό σας. Είναι ένα συνονθύλευμα, για να καλύψει τις δημοσιονομικές «τρύπες», που παρουσιάζετε κάτω από τη «ρουμπρέκα» της δήθεν μεγάλης τομής.

Δεν είναι μεγάλη τομή, είναι μεγάλη πληγή, που πληρώνει ο Έλληνας εργαζόμενος και ασφαλισμένος και βεβαίως, μία «μαύρη τρύπα» που ανοίγει και που θα «καταπιεί» συντάξεις, εφάπαξ, υπηρεσίες πρόνοιας.

Οι εντάξεις επιμέρους ταμείων στο Ι.Κ.Α. γίνονται χωρίς χρηματοδότηση από το κράτος, χωρίς αναλογιστικές μελέτες. Ουδείς ρωτήθηκε, ουδείς συμφώνησε. Το αποτέλεσμα θα είναι κομπούζιο και θύματα θα είναι και πάλι οι ασφαλισμένοι.

Το νομοσχέδιο δεν κάνει τίποτα για την εισφοροδιαφυγή, που έχει φθάσει στο 22%. Έχουμε περικοπές συντάξεων στο 50%. Ένας άντρας ασφαλισμένος στο ΙΚΑ που παίρνει 1.200 ευρώ μισθό, θα έπαιρνε κανονικά 980 ευρώ στο 65ο έτος της ηλικίας του. Με το δικό σας νομοσχέδιο, θα πάρει 670 ευρώ το 2013. Από 980 σε 670 ευρώ. Το επαναλαμβάνω, από 980 σε 670 ευρώ. Αυτές ήταν οι προεκλογικές σας υποσχέσεις, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Υγειονομική περίθαλψη ασφαλισμένων στο Ι.Κ.Α.. Θα αρχίζει, όχι από τα πενήντα έτη, όπως σήμερα, αλλά από τα εκατό ή τα ογδόντα, για τους οικοδόμους. Είναι βεβαίως ντροπή για την Ελλάδα, ο εποχιακός και προσωρινά εργαζόμενος ή και ο μετανάστης, να μην έχει υγειονομική περίθαλψη.

Ευελξία για την εργοδοσία. Ασφυξία όμως για τον εργαζόμενο. Κερδοσκοπία για την εργοδοσία. Απελπισία για τον εργαζόμενο. Υιοθετήσατε και την ιδέα μας για το Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών. Αλλά όπως συνηθίζετε, την κακοποιήσατε και αυτήν. Την αναποδογυρίσατε. Αντί να υποβοηθή τις νέες γενιές, θα πληρώνουν οι γενιές αυτές, με βασικό πόρο το Φ.Π.Α. και, βεβαίως, με το 10% των κοινωνικών πόρων. Και, ουσιαστικά, μιλάμε για εξομείωση των παροχών προς τα κάτω. Όχι βελτίωση των παροχών.

Βεβαίως, η αυθαιρέσια και η αδικία είναι η κορύφωση αυτού του νομοσχεδίου. Αλλά εκεί που έχει εξαντληθεί η αναληψία σας, είναι στην επικίνδυνη ελαφρότητα με την οποία αντιμετωπίζετε το μεγάλο ζήτημα, για το οποίο μιλάτε, αλλά δεν κάνετε ουσιαστικά τίποτα –το αντίθετο– του δημογραφικού προβλήματος της χώρας μας. Και αυτό το κάνετε με την κατάργηση, την υπονόμευση, την απαξίωση των κοινωνικών δικαιωμάτων και του ρόλου της γυναίκας, όπως αυτού που επιφυλάσσετε για την εργαζόμενη μητέρα.

Έχουμε, όχι απλώς κουρασθεί, αλλά και συνηθίσει μ' αυτή την εύκολη υποκρισία της Κυβέρνησης. Πίσω από τις μεγάλες λέξεις, υπηρετείτε και εξυπηρετείτε τα συμφέροντα των διαφόρων ισχυρών.

Ο κ. Καραμανλής, παλιότερα, μιλούσε στη Βουλή το πρωί με θερμά λόγια για την γυναίκα στην κοινωνία, ενώ το απόγευμα ανακινώντας το νομοσχέδιο που πλήττει πρωτίστως την εργαζόμενη γυναίκα και μητέρα. Υποκρισία χωρίς όρια. Στο νομοσχέδιο, απλώς χρυσώνετε το χάπι, ενώ καταλύετε τα ουσιαστικά δικαιώματα για τις γυναίκες. Μιλάτε για τις αγρότισσες. Τις

εξαιρείτε όμως και αυτές από τα πενιχρά που δίνετε δήθεν ως αντιστάθμισμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ.)

Πριν κλείσω, όμως, θα ήθελα να πω δυο λόγια και για το επικίνδυνο παιχνίδι που παίζετε και στη Δ.Ε.Η. Είναι σε όλους μας γνωστό, ότι το ταμείο ασφάλισης των εργαζομένων στην Δ.Ε.Η. δημιουργήθηκε με τον νόμο 2773/1999, με τη σύμφωνη γνώμη, όχι μόνο του Π.Α.Σ.Ο.Κ., αλλά και της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ. Λόγω της ιδιαιτερότητάς του, ως νεοσύστατος ασφαλιστικός φορέας εξαιρέθηκε από την ενοποίηση των ταμείων, που προέβλεπε ο ν. 3029/2002. Γιατί επιχειρεί σήμερα η Κυβέρνηση, αυταρχικά και χωρίς επιχειρήματα, την ένταξη του Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η. στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Ε.Α.Μ.; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Αυτή η ρύθμιση συνδέεται απόλυτα με τα σχέδια για ξεπούλημα της Δ.Ε.Η. σε ιδιωτικά συμφέροντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Και μετά μας λείπει, γιατί εγείρονται και εξεγείρονται οι εργαζόμενοι στη Δ.Ε.Η. Μα εσείς είστε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που αθετείτε την δική σας υπογραφή, αυτή που βάλατε εσείς, μαζί με τους εργαζόμενους στη Δ.Ε.Η. Έχουν κάθε λόγο και, βεβαίως, αυτά είναι τα μέσα τα οποία μπορούν να χρησιμοποιήσουν. Γι' αυτό η Κυβέρνηση φέρει στο ακέραιο την ευθύνη για τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων στη Δ.Ε.Η. και για την ταλαιπωρία των χιλιάδων καταναλωτών. Προσπαθείτε να τρομοκρατήσετε, βεβαίως, τον εργαζόμενο. Εμείς θα είμαστε κοντά του, για να μην μπορέσετε να τρομοκρατήσετε τους εργαζόμενους και να μην μπορέσετε να σταματήσετε του δικαίους αγώνες τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το ενιαίο ταμείο για τα μέσα ενημέρωσης είναι έκτρωμα αποκλεισμών. Τεχνικοί ραδιοφώνου και τηλεόρασης, συντάκτες των portals, αυτοαπασχολούμενοι, μένουν εκτός. Τράπεζα Ελλάδος: Επίσης γνωστή η καταστροφική πορεία που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία, από το 2004 μέχρι και σήμερα. Την ίδια στιγμή, μέσα σε μία επιχείρηση παραπληροφόρησης, διαστρέβλωσης της πραγματικότητας, προσπαθεί να πείσει ότι οι ρυθμίσεις θίγουν μόνο –ακούστε!– προνομιούχες ομάδες. Αλλά η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία είναι η ουσία. Το νομοσχέδιο αυτό σφραγίζει την καταστροφική πορεία που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία, από το 2004 μέχρι και σήμερα. Την ίδια στιγμή, μέσα σε μία επιχείρηση παραπληροφόρησης, διαστρέβλωσης της πραγματικότητας, προσπαθεί να πείσει ότι οι ρυθμίσεις θίγουν μόνο –ακούστε!– προνομιούχες ομάδες. Αλλά η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική.

Αυτό είναι ένα ασφαλιστικό συνονθύλευμα, όπου θίγονται όλοι οι εργαζόμενοι. Θίγονται σε βάθος χρόνου ακόμα και οι σημερινοί συνταξιούχοι. Θίγονται περισσότερο οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα, από τον δημόσιο τομέα, οι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. και των άλλων ταμείων, οι εργαζόμενοι στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, οι γυναίκες, οι νέοι εργαζόμενοι. Δεν υπάρχει ούτε ένας εργαζόμενος, που να ωφελείται από αυτές τις ρυθμίσεις, μισθωτός ή αυτοαπασχολούμενος.

Υπάρχουν, όμως, πολλοί άλλοι, που ωφελούνται σε βάρος τους και σε βάρος των ταμείων και της προοπτικής τους. Ξέρετε ποιοι ωφελούνται, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Ωφελούνται οι τράπεζες και οι μεγάλες επιχειρήσεις, διότι δεν θα πληρώσουν αυτά που τους αναλογούν στο σύστημα. Ωφελούνται και ενθαρρύνονται όλοι όσοι δεν είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους, όσοι είναι κακοπληρωτές, όσοι παρακρατούν τις εισφορές των εργαζομένων και δεν τις αποδίδουν στα ταμεία. Ωφελούνται όσοι απομυζούν τα ταμεία, όσοι καταληστεύουν τους πόρους τους, όσοι εκμεταλλεύονται την ανυπαρξία ελέγχου και την πελατειακή σχέση, που έχει διαμορφώσει η Κυβέρνηση για τους «ημέτερους» προμηθευτές υπηρεσιών στα ταμεία. Η ουσία είναι μία. Με τις ρυθμίσεις σας, καταδαφίζετε το δημόσιο σύστημα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε μπροστά σε ένα κοινοβουλευτικό πραξικόπημα ενάντια στον εργαζόμενο, στη γυναίκα, στον ασφαλισμένο, στη νέα γενιά της χώρας. Τα χαρακτηριστικά της πολιτικής σας αποτυπώνονται σε πέντε σημεία. Πρώτα απ' όλα, με το νομοσχέδιο αυτό και την πολιτική σας, μας κοροϊδεύετε

όλους, ή προσπαθείτε τουλάχιστον. Δεύτερον, αδικείτε τον ασφαλισμένο και τον εργαζόμενο. Τρίτον, κλέβετε από τον μέσο και φτωχότερο Έλληνα ασφαλισμένο. Τέταρτον, προχωράτε σε ακόμη μεγαλύτερη κακοδιαχείριση του συστήματος και πάνω απ' όλα, σαν να μην έφθαναν αυτά, λοιδορείτε και υβρίζετε τους εργαζόμενους που αντιδρούν.

Εμείς, έχουμε μία άλλη αντίληψη και θα ήθελα, κλείνοντας, να καταθέσω τις δικές μας δώδεκα προτάσεις, τις οποίες έχουμε καταθέσει εδώ και καιρό.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να τις ακούσετε. Ξέρω ότι δεν σας αρέσει να ακούτε τις προτάσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ., γιατί εσείς, θέλετε να λέτε συνεχώς ότι δεν υπάρχουν προτάσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ., θα τις ακούτε συνεχώς, μήπως και μάθετε και κάτι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Εμείς, θεωρούμε πρώτα απ' όλα ότι, το πρόβλημα του ελληνικού ασφαλιστικού συστήματος είναι πρόβλημα χαμηλών πόρων και όχι υψηλών παροχών. Το ζητούμενο, για εμάς, είναι να διασφαλίσουμε και να ενισχύσουμε τους πόρους. Κάνει το αντίθετο η Νέα Δημοκρατία. Αφαιρεί πόρους, για να καλύψει δημοσιονομικές τρύπες. Για εμάς, το ασφαλιστικό είναι και εργαλείο αναδιανομής υπέρ των αδυνάτων και όχι μηχανισμός εκμετάλλευσης υπέρ των λίγων και «ημέτερων».

Γι' αυτό, βάζουμε τις εξής προτεραιότητες: Πρώτον, εγγύηση των πόρων του ασφαλιστικού συστήματος, ενίσχυση της κρατικής χρηματοδότησης για τα ταμεία, μέσα από την ανάληψη από το κράτος των δαπανών για τις προνοιακές παροχές, με προτεραιότητα για τον Ο.Α.Ε..

Δεύτερον, δημιουργία ενιαίου φορέα για τη βεβαίωση και είσπραξη ασφαλιστικών εισφορών, καθώς και την θεσμοθέτηση ενός πάγιου συστήματος εξόφλησης οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία.

Τρίτον, αύξηση της βασικής σύνταξης του αγρότη και της αγρότισσας στα 550 ευρώ, για τον μεμονωμένο και στα 950 ευρώ για το ζευγάρι.

Τέταρτον, σταδιακή εξίσωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των αγροτών, με εκείνα των ασφαλισμένων των άλλων ταμείων. Σύνταξη στους αγρότες στα τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης, ανεξαρτησία ορίου ηλικίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

Πρώτη σύνταξη στην ηλικία των εξήντα ετών, για όσους εργάζονται σε πραγματικά δύσκολες συνθήκες.

Πέμπτον, αύξηση της σύνταξης του ανασφάλιστου, επίσης στα 550 ευρώ και 950 ευρώ αντίστοιχα. Η δέσμευσή μας αυτή αφορά, με τα ίδια εισοδηματικά κριτήρια και στη γυναίκα νοικοκυρά που δεν έχει σήμερα σύνταξη και τα ποσά θα αναπροσαρμοστούν, όταν καταθέσουμε, προεκλογικά πια, και το κυβερνητικό μας πρόγραμμα.

Έκτο: Αναμόρφωση των κριτηρίων χορήγησης του Ε.Κ.Α.Σ. και διπλασιασμός των δικαιούχων.

Έβδομο: Μετεξέλιξη του Ε.Κ.Α.Σ. σταδιακά σε βασική σύνταξη, ως κοινή αφετηρία για όλες τις συντάξεις, διαχωρισμός της προνοιακής σύνταξης και ενίσχυση των κινήτρων ασφάλισης.

Όγδοο: Βελτίωση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων, για όσους έχουν διαδοχική ασφάλιση.

Ένατο: Αναμόρφωση του θεσμού των βαρέων και ανθυγιεινών, με κριτήρια επιστημονικά, που να βασίζονται στις σημερινές συνθήκες και τις ανάγκες και θα αντιμετωπίζουν ισότιμα εργαζόμενους δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Δέκατο: Την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών στην υγεία, την περίθαλψη, την αξιοποίηση των πόρων, τη σύμπραξη και τη συνεργασία μεταξύ των ταμείων.

Ενδέκατο: Ενίσχυση και διεύρυνση των υποδομών και των διευκολύνσεων για τη στήριξη της οικογένειας και της εργαζόμενης μητέρας.

Και τέλος, η σύσταση του Εθνικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης, χωρίς όμως τις απαράδεκτες αντιλήψεις και τις δικές σας πρακτικές, που απομυζούν τον ίδιο τον πολίτη, που αφορά τις νέες γενιές και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων τους.

Αυτές είναι οι δικές μας προτάσεις. Εμείς έχουμε καταθέσει τις προτάσεις μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

Η Ελλάδα και ο έλληνας εργαζόμενος αισθάνεται βαριά την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, είτε είναι στο ασφαλιστικό, είτε είναι στο εισόδημά του, είτε είναι στην ακρίβεια, είτε είναι στην αξιοκρατία, είτε είναι στη διαφάνεια. Για όλα αυτά, ο Έλληνας αισθάνεται μια βαριά κατάθλιψη από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ζητά ελπίδα, ζητά έναν νέο δρόμο και αυτόν τον δρόμο ανοίγουμε εμείς, με μάχες, κοντά στους εργαζόμενους, μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί και στο πεζοδρόμιο. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Αρχίζουμε να διαμαρτυρόμαστε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Έχετε δίκιο, κύριε Χαλβατζή, που διαμαρτύρεστε, αλλά είχαμε συμφωνήσει ότι η ονομαστική ψηφοφορία θα γίνει στις 20.00'. Και νομίζω ότι με τη συνέπεια που έχουμε δείξει μέχρι σήμερα στο να τηρούμε τους χρόνους και για τον προγραμματισμό των υποχρεώσεων που έχουν οι συνάδελφοι Βουλευτές, και εσείς και ο κ. Παναγιωτόπουλος και η Υπουργός, που ζήτησε το λόγο, για να υπάρξει λόγος και αντίλογος, θα μιλήσετε μετά από είκοσι πέντε λεπτά, που θα ολοκληρωθεί η ονομαστική ψηφοφορία. Ζητώ και πάλι την κατανόησή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία, διακόπτοντας τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Απασχόλησης. Θα εισέλθουμε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» όπου θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία στο άρθρο 3.

Καλούνται επί του καταλόγου ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Γκιουλέκας και ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Δημήτριος Λιντζέρης.

Οι αποδεχόμενοι το άρθρο 3 λέγουν «ΝΑ!».

Οι μη αποδεχόμενοι το άρθρο 3 λέγουν «ΟΧΙ!».

Οι αρνούμενοι ψήφο λέγουν «ΠΑΡΩΝ».

Σας ενημερώνω ότι έχουν έρθει ήδη στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες και fax συναδέλφων, που σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, γνωστοποιούν την ψήφο τους επί του άρθρου 3 του νομοσχεδίου. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογιστούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

Παρακαλώ πολύ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου. (ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν καταθέσει επιστολές προς τον Πρόεδρο της Βουλής οι Βουλευτές, ο Υπουργός Τουριστικής Ανάπτυξης κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος, ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Ιωάννης Βαλινάκης, η κ. Κρινιώ Κανελλοπούλου, ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος και ο κ. Ιωάννης Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης.

Η επιστολή του κ. Σπηλιωτόπουλου έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό (Μόσχα) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 18 Μαρτίου 2008, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» και επί του άρθρου 3, ψηφίζω, «ΝΑ!».

Η επιστολή του κ. Βαρβιτσιώτη έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό (Παρίσι) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του

Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 18 Μαρτίου 2008, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» και επί του άρθρου 3, ψηφίζω, «ΝΑ!».

Η επιστολή του κ. Βαλινάκη έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό (Μόσχα, για διμερείς επαφές με Ρώσους ομολόγους), και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 18 Μαρτίου 2008, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» και επί του άρθρου 3, ψηφίζω, «ΝΑ!».

Η επιστολή της κ. Κανελλοπούλου έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, ευρισκόμενη σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό (Λουμπλιάν) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 18 Μαρτίου 2008, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» και επί του άρθρου 3, ψηφίζω, «ΝΑ!».

Η επιστολή του κ. Χαρακόπουλου έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό (Ρωσία) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 18 Μαρτίου 2008, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» και επί του άρθρου 3, ψηφίζω, «ΝΑ!».

Η επιστολή του κ. Γιαννέλλη-Θεοδοσιάδη έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό (Παρίσι) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις 18 Μαρτίου 2008, στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» και επί του άρθρου 3, ψηφίζω, «ΝΑ!».

Αυτές οι ψήφοι προσμετρώνται στο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας.

Επίσης, έχει καταθέσει επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Βελόπουλος.

Η επιστολή του κ. Βελόπουλου έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε, σας ενημερώνω ότι λόγω προβλήματος υγείας για το οποίο βρίσκομαι σε αναρρωτική άδεια, δεν δύναμαι να παραστώ στην ονομαστική ψηφοφορία επί του νομοσχεδίου «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις». Αν ήμουν παρών, θα καταψήφιζα το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αυτή η ψήφος δεν προσμετράται στο αποτέλεσμα της ψηφοφορίας.

Οι επιστολές κατατίθενται και καταχωρίζονται στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό κατατίθενται για τα Πρακτικά οι προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 296 Βουλευτές.

Υπέρ του άρθρου τρίτου, δηλαδή «ΝΑΙ», ψήφισαν 152 Βουλευτές.

Κατά του άρθρου τρίτου, δηλαδή «ΟΧΙ», ψήφισαν 144 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΡΙΤΟ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Έβερτ Μιλτιάδης	+	
Σουφλιάς Γεώργιος	+	
Ρουσόπουλος Θεόδωρος	+	
Χηνοφώτης Παναγιώτης	+	
Πατριανάκου Φεβρωνία	+	
Κατσέλη Λούκα		+
Παπαδημητρίου Γεώργιος		+
Ραγκούσης Ιωάννης		+
Δραγώνα Θάλεια		+
Κουβέλης Σπυρίδων		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		+
Μπανιάς Ιωάννης		+

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)	+	
Αβραμόπουλος Δημήτριος	+	
Αλογοσκούφης Γεώργιος	+	
Παυλόπουλος Προκόπιος	+	
Βουλγαράκης Γεώργιος	+	
Πιπιλή Φωτεινή	+	
Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα	+	
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος		+
Διαμαντοπούλου Άννα		+
Παπουτσής Χρήστος		+
Ράπτη Αναστασία - Σουλβάνα		+
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		+
Καφαντάρη Ευθαλία (Λίλα)		+
Φιλίνη Άννα		+
Κοροβέσης Περικλής - Ηλίας		+
Πλεύρης Αθανάσιος		+

Β' ΑΘΗΝΩΝ

Μητσστάκης Κυριάκος	+	
Μείμαράκης Ευάγγελος -Βασίλειος	+	
Γακουμάτος Γεράσιμος	+	
Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)	+	
Λιάπης Μιχάλης -Γιώργος	+	
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)	+	
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος	+	
Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα	+	
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη	+	
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+	
Ντινόπουλος Αργύριος	+	
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+	
Πολύδωρας Βύρων	+	
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+	
Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)	+	
Κασίμης Θεόδωρος	+	
Παπαθανασίου Γιάννης	+	
Λοβέρδος Ανδρέας		+
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)		+
Χρυσοχοϊδης Μιχαήλ		+

Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)	+
Δημαράς Ιωάννης	+
Δαμανάκη Μαρία	+
Κακλαμάνης Απόστολος	+
Ευθυμίου Πέτρος	+
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	+
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)	+
Γείτονας Κωνσταντίνος	+
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)	+
Σακοράφα Σοφία	+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	+
Χαλβατζής Σπυρίδων	+
Μαυρικός Γεώργιος	+
Πρωτούλης Ιωάννης	+
Μελά Παναγιώτα - Εύα	+
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος	+
Δραγασάκης Ιωάννης	+
Παπαγιαννάκης Μιχαήλ	+
Ψαριανός Γρηγόριος	+
Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις	+
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος	+

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Μαγγίνας Βασίλειος	+
Σαλμάς Μάριος	+
Λιβανός Σπυρίδωνας - Παναγιώτης (Σπήλιος)	+
Σταμάτης Δημήτριος	+
Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)	+
Βερελής Χρήστος	+
Γιαννακά Σοφία	+
Μωραΐτης Νικόλαος	+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

Μανώλης Ιωάννης	+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	+
Μανιάτης Ιωάννης	+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Τατούλης Πέτρος	+
Λυκουρέντζος Ανδρέας	+
Ρέππας Δημήτριος	+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ

Παπασιώζος Κωνσταντίνος	+
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+
Τσιρώνης Δημήτριος	+

ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Βλάχος Γεώργιος	+
Δούκας Πέτρος	+
Καντερές Νικόλαος	+
Σταύρου Απόστολος	+
Μπούρας Αθανάσιος	+
Πάγκαλος Θεόδωρος	+
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)	+
Οικονόμου Βασίλειος	+
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)	+
Κουμπούρης Δήμος	+
Λεβέντης Αθανάσιος	+
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	+

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

Μπεκίρης Μιχαήλ	+
Παπαδημάτος Νικόλαος	+
Ράγιου-Μεντζελοπούλου Αναστασία (Νατάσα)	+
Παπανδρέου Γεώργιος	+
Κατσιφάρας Απόστολος	+
Βέρρας Μιλτιάδης	+
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος	+
Καραθανασόπουλος Νικόλαος	+

Τσούκαλης Νικόλαος	+	Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		Καραμανλής Κωνσταντίνος	+
Μπασιάκος Ευάγγελος	+	Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	Ιωαννίδης Ιωάννης	+
Κουτσούμπας Ανδρέας	+	Ορφανός Γεώργιος	+
Τόγιας Βασίλειος	+	Ράππη Ελένη	+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		Καλαφάτης Σταύρος	+
Φώλιας Χρήστος	+	Τζιτζικώστας Απόστολος - Ιωάννης	+
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		Βενιζέλος Ευάγγελος	+
Δαϊλάκης Σταύρος	+	Καστανίδης Χαράλαμπος	+
Τζίμας Μαργαρίτης	+	Αράπογλου Χρυσή	+
Αηδόνης Χρήστος	+	Καϊλή Ευδοξία - Εύα	+
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		Μαγκριώτης Ιωάννης	+
Παυλίδης Αριστοτέλης	+	Ζιώνας Ιωάννης	+
Βαληνάκης Ιωάννης	+	Καλαντίδου Σοφία	+
Καραμάριος Αναστάσιος	+	Κουράκης Αναστάσιος	+
Νικητιάδης Γεώργιος	+	Καρατζαφέρης Γεώργιος	+
Ζωΐδης Νικόλαος	+	Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		Καράογλου Θεόδωρος	+
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	+	Σαλαγκούδης Γεώργιος	+
Γερωντόπουλος Κυριάκος	+	Ρεγκούζας Αδάμ	+
Κελέτης Σταύρος	+	Γερανίδης Βασίλειος	+
Ντόλιος Γεώργιος	+	Τσιόκας Θεοχάρης	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		Αμμανατίδου - Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	+
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+	Βελόπουλος Κυριάκος	
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
Λιάσκος Αναστάσιος	+	Καλογιάννης Σταύρος	+
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη	+	Τασούλας Κωνσταντίνος	+
Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	Παντούλας Μιχαήλ	+
Μαρίνος Γεώργιος	+	Αργύρης Ευάγγελος	+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		Αλυσανδράκης Κωνσταντίνος	+
Καρανίκας Ηλίας	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ	
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		Καλαντζής Γεώργιος	+
Βαρβαρίγος Δημήτριος	+	Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	+
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		Χριστοφιλογιάννης Δημήτριος	+
Κοντογιάννης Γεώργιος	+	Τιμοσίδης Μιχαήλ	+
Κανελλοπούλου Κρινιώ	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ	
Αδρακτάς Παναγιώτης	+	Σιούφας Δημήτριος	+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+	Τσιάρας Κωνσταντίνος	+
Κουτσούκος Γιάννης	+	Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+
Κατρίνης Μιχάλης	+	Αναγνωστόπουλος Γεώργιος	+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		Ρόβλιας Κωνσταντίνος	+
Χαλκίδης Μιχαήλ	+	ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ	
Φωτιάδης Ηλίας	+	Μπουζάλη Παρασκευή	+
Τσαβδαρίδης Λάζαρος	+	Πετσάλνικος Φίλιππος	+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ	
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος	+
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	Γκερέκου Αγγελική (Αντζελα)	+
Αυγενάκης Ελευθέριος	+	Χαραλάμπους Χαράλαμπος	+
Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ	
Κεγκέρογλου Βασίλειος	+	Παρίσης Αλέξανδρος	+
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ	
Σκουλάς Ιωάννης	+	Κιλτίδης Κωνσταντίνος	+
Σκραφνάκη Μαρία	+	Τσιτουρίδης Σάββας	+
Αλαβάνος Αλέξανδρος	+	Φλωρίδης Γεώργιος	+
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ		ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ	
Μπέζας Αντώνιος	+	Κασαπίδης Γεώργιος	+
		Τσιαρτσιώνης Νικόλαος	+
		Παπαδόπουλος Μιχάλης	+
		Παπακωνσταντίνου Γεώργιος	+
		Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+

NOMOS KOPINΘΙΑΣ			Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)	+
Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος	+		Λαφαζάνης Παναγιώτης	+
Κόρκα-Κώνστα Αθηνά	+		Αράπογλου Δήμητρα	+
Κόλλιας Κωνσταντίνος	+			
Μπεγλίτης Παναγιώτης		+	NOMOS ΠΕΛΛΗΣ	
			Καρασμάνης Γεώργιος	+
NOMOS ΚΥΚΛΑΔΩΝ			Τζαμτζής Ιορδάνης (Δάνης)	+
Βρούτσης Ιωάννης	+		Φουντουκίδου - Θεοδωρίδου Παρθένα	+
Μανούσου - Μπινοπούλου Αριάδνη	+		Τζάκρη Θεοδώρα	+
Ρήγας Παναγιώτης		+		
			NOMOS ΠΙΕΡΙΑΣ	
NOMOS ΛΑΚΩΝΙΑΣ			Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	+
Σκανδαλάκης Παναγιώτης	+		Κουκοδήμος Κωνσταντίνος	+
Αποστολάκος Γρηγόριος	+		Καρπούζας Αντώνιος	+
Γρηγοράκος Λεωνίδα		+	Αμοιρίδης Ιωάννης	+
			NOMOS ΠΡΕΒΕΖΗΣ	
NOMOS ΛΑΡΙΣΗΣ			Τρυφωνίδης Γεώργιος	+
Χαρακόπουλος Μάξιμος	+		Παπαχρήστος Ευάγγελος	+
Ζώης Χρήστος	+			
Αγοραστός Κωνσταντίνος	+		NOMOS ΡΕΘΥΜΝΗΣ	
Έξαρχος Βασίλειος		+	Κεφαλογιάννη Όλγα	+
Νασιώκας Έκτορας		+	Λαμπίρης Ηλίας	+
Σαχινίδης Φίλιππος		+		
Τσιόγκας Δημήτριος		+	NOMOS ΡΟΔΟΠΗΣ	
Ροντούλης Αστέριος		+	Στυλιανίδης Ευριπίδης	+
			Χατζή Οσμάν Αχμέτ	
NOMOS ΛΑΣΙΘΙΟΥ			Πεταλωτής Γεώργιος	+
Πλακιωτάκης Ιωάννης	+			
Καρχιμάκης Μιχαήλ		+	NOMOS ΣΑΜΟΥ	
			Θαλασσινός Θαλασσινός	+
NOMOS ΛΕΣΒΟΥ				
Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης Ιωάννης	+		NOMOS ΣΕΡΡΩΝ	
Σηφουνάκης Νικόλαος		+	Καραμανλής Αχιλλέας	+
Σκοπελίτης Σταύρος		+	Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία	+
			Λεονταρίδης Θεόφιλος	+
NOMOS ΛΕΥΚΑΔΟΣ			Καριπίδης Αναστάσιος	+
Σολδάτος Θεόδωρος	+		Κουτμερίδης Ευστάθιος	+
			Μπόλαρης Μάρκος	+
NOMOS ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ			Πολατίδης Ηλίας	+
Νάκος Αθανάσιος	+			
Σούρλας Γεώργιος	+		NOMOS ΤΡΙΚΑΛΩΝ	
Καρτάλης Κωνσταντίνος		+	Χατζηγάκης Σωτήριος	+
Ζήση Ροδούλα		+	Λέγκας Νικόλαος	+
Γκατζής Νικόλαος		+	Χαΐδος Χρήστος	+
			Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)	+
NOMOS ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ			Κανταρτζής Αχιλλέας	+
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+			
Σαμαράς Αντώνιος	+		NOMOS ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	
Σαμπαζιώτης Δημήτριος	+		Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+
Καλαντζάκου Σοφία	+		Σταϊκούρας Χρήστος	+
Κουσελάς Δημήτριος		+	Σταυρογιάννης Νικόλαος	+
			Καλλιώρας Ηλίας	+
NOMOS ΞΑΝΘΗΣ			Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)	+
Κοντός Αλέξανδρος	+			
Μάντατση Τσετίν		+	NOMOS ΦΛΩΡΙΝΗΣ	
Σγουριδής Παναγιώτης		+	Κωνσταντινίδης Ευστάθιος	+
			Λιάνης Γεώργιος	+
A' ΠΕΙΡΑΙΩΣ				
Μιχαλολιάκος Βασίλειος	+		NOMOS ΦΩΚΙΔΟΣ	
Μελάς Παναγιώτης	+		Μπούγας Ιωάννης	+
Σημίτης Κωνσταντίνος		+		
Παντελάκη Ελπίδα		+	NOMOS ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	
Δρίτσας Θεόδωρος		+	Βαγιωνάς Γεώργιος	+
Αποστολάτος Βαΐτσης (Βάης)		+	Φλωρίνης Αθηναίος	+
			Δριβελέγκας Ιωάννης	+
B' ΠΕΙΡΑΙΩΣ				
Τραγάκης Ιωάννης	+		NOMOS ΧΑΝΙΩΝ	
Νεράντζης Αναστάσιος	+		Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+
Νιώτης Γρηγόρης		+	Βολουδάκης Μανούσος - Κωνσταντίνος	+
Λιντζέρης Δημήτριος		+	Νικηφοράκης Στυλιανός	+
Διαμαντίδης Ιωάννης		+		

Σκουλάκης Εμμανουήλ

+

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

Κοσμίδης Ιωάννης

+

Τσουρή Ελπίδα

+

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ: «ΝΑΙ»

152

.....".....": «ΟΧΙ»

144

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ

296

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ »

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο τρίτο του νομοσχεδίου έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το τέταρτο άρθρο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο τέταρτο έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πέμπτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο πέμπτο έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έκτο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο έκτο έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έβδομο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο έβδομο έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο όγδοο ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο όγδοο έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο ένατο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς το άρθρο ένατο έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμ. 172/7 τροπολογία, η οποία και θα αποτελέσει ιδιον άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 172 και ειδικό 7, έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται ως ιδιον άρθρο στο νομοσχέδιο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμ. 174/8 τροπολογία, η οποία θα αποτελέσει ιδιον άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 174 και ειδικό 8, έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται ως ιδιον άρθρο στο νομοσχέδιο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής: «Κύρωση των Συμβάσεων Παραχώρησης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των Οργανισμών Λιμένος Πειραιώς (Ο.Λ.Π. Α.Ε.) και Θεσσαλονίκης (Ο.Λ.Θ. Α.Ε.), ρυθμίσεις για το προσωπικό της Ο.Λ.Π. Α.Ε. και της Ο.Λ.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό, επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Επανερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλουμε και εμείς ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κ.Κ.Ε., να εκφράσουμε τη θλίψη μας και τα συλλυπητήριά μας, για τον τραγικό χαμό των τριών αξιωματικών που απανθρακώθηκαν στο ελικόπτερο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με διάφορους τρόπους το τελευταίο διάστημα τίθεται το ερώτημα: Χρειάζονται ή δεν χρειάζονται αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα; Ανοικτά και καθαρά λέμε ότι χρειάζονται αλλαγές. Ποιες αλλαγές όμως; Σε ποια κατεύθυνση;

Κατά την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, χρειάζονται αλλαγές προς όφελος των εργατών και όλων των εργαζομένων. Το νομοσχέδιό σας, κυρία Υπουργέ, φέρνει παραπέρα αλλαγές σε βάρος των εργαζομένων, της συντριπτικά μεγάλης πλειοψηφίας των ασφαλισμένων και φέρνει αλλαγές προς όφελος των μονοπωλίων.

Πρέπει να τονίσουμε ότι ο παραγόμενος πλούτος στις μέρες μας, στη χώρα μας και σ' όλο τον κόσμο, δεν είναι απλά περισσότερος, αλλά είναι πολλαπλάσιος σε σύγκριση μ' αυτόν, ο οποίος παραγόταν πριν από τριάντα ή σαράντα χρόνια. Η κοινωνικοποίηση της παραγωγής έχει φθάσει σε δυσθεώρητα ύψη. Η ιδιοποίηση όμως των αποτελεσμάτων της, γίνεται από όλο και λιγότερους ανθρώπους, από μία χούφτα μονοπώλια. Γι' αυτό υποστηρίζουμε την ανάγκη βαθύτερων αλλαγών μέχρι και το επίπεδο της εξουσίας, για να μπορέσουν οι εργαζόμενοι να απολαύσουν το αποτέλεσμα της δουλειάς τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**.)

Το δεύτερο που θέλουμε να σημειώσουμε, είναι ότι στις λίγο κάτω από τετρακόσιες σελίδες του νομοσχεδίου, μαζί με την εισηγητή έκθεση και με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, αναφέρονται πάρα πολλά και σε λεπτομέρειες. Δεν αναφέρονται όμως οι βασικές αιτίες, για την κατάσταση που έφθασαν σήμερα τα ασφαλιστικά ταμεία και γενικότερα το ασφαλιστικό σύστημα. Δεν αναζητήθηκαν, δεν αναδείχθηκαν από την Κυβέρνηση οι ρίζες του προβλήματος, δεν αποκαλύφθηκαν -και φυσικά δεν θα μπορούσε να γίνει αυτό ούτε από την Κυβέρνηση, ούτε και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση- οι ένοχοι της διαχρονικής λεηλασίας των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν τονίστηκαν οι μεγάλες φοροαπαλλαγές, εισφοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο από όλες τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ. Δεν έγινε λόγος για τους υπεύθυνους για την ανασφάλιστη εργασία. Δεν αναφέρθηκαν καθόλου οι αιτίες για τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Δεν ειπώθηκε τίποτα για τη μη πληρωμή από το κράτος των υποχρεώσεών του, απέναντι στα ασφαλιστικά ταμεία.

Δεν μιλήσατε και δεν είπατε τίποτα για την υψηλή ανεργία, για τους χαμηλούς μισθούς, για τα μεροκάματα, για τις άτοκες

καταθέσεις των αποθεματικών για πάνω από τριάντα πέντε χρόνια, για τα χρήματα που χόθηκαν από τις κομπίνες, από την κλοπή, από τις διάφορες δραστηριότητες του Χρηματιστηρίου και φυσικά για τα δομημένα ομόλογα, δεν ειπώθηκε τίποτα.

Αυτές τις μέρες, ασκείται μια κριτική και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τον ΛΑ.Ο.Σ. για την έλλειψη αναλογιστικών μελετών, σχετικά με την εξέλιξη των ασφαλιστικών ταμείων.

Τελικά είναι λογιστικό, είναι οικονομικό πρόβλημα ή είναι κατ'εξοχήν πολιτικό πρόβλημα; Εμείς επιμένουμε ότι είναι βαθύτατα πολιτικό πρόβλημα το ασφαλιστικό, η κοινωνική ασφάλιση και η σημερινή κατάσταση καθώς και η λεηλασία των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων.

Ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά: Η κοινωνική ασφάλιση, αποτέλεσε μια σημαντική κατάκτηση του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Χρειάστηκαν πολλοί αγώνες, χύθηκε πολύ αίμα και για την κοινωνική ασφάλιση και για το οκτώωρο και για τις συλλογικές συμβάσεις. Και όμως, εν μια νυκτί με κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με την στήριξη της Νέας Δημοκρατίας, καταργήθηκε το οκτώωρο και έχουμε όλες αυτές τις συνεχείς επιθέσεις στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Ως Κ.Κ.Ε. εδώ και πολλά χρόνια, αντιπαλέψαμε και αντιπαλεύουμε όλη αυτήν τη μεθόδευση, που γίνεται για τα ασφαλιστικά ταμεία. Και φυσικά η επίθεση στα ασφαλιστικά ταμεία δεν αφορά μόνον τις συντάξεις, αλλά σχετίζεται με τις κοινωνικές παροχές, σχετίζεται με τα μεγάλα προβλήματα της υγείας.

Και η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας και η ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διαχρονικά υποστήριζαν ότι το Κ.Κ.Ε. όταν αναδείκνυε τα προβλήματα της κοινωνικής ασφάλειας και την επίθεση που γίνεται στα ασφαλιστικά ταμεία, έλεγαν ότι το Κ.Κ.Ε. κινδυνολογεί. Καμιά φορά δεν κινδυνολογήσαμε. Αυτό που κάναμε, ήταν να υποστηρίζουμε ότι πρέπει να αλλάξει το ασφαλιστικό σύστημα και να αλλάξει προς όφελος των εργαζομένων. Αντίθετα εσείς κινδυνολογούσατε, υποστηρίζοντας ότι το ασφαλιστικό σύστημα θα καταρρέει, ότι τα ασφαλιστικά ταμεία δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.

Αναδεικνύαμε την πραγματικότητα και η πραγματικότητα δυστυχώς είναι σκληρή, είναι σκληρότατη για την εργατική τάξη για τα βαθιά λαϊκά στρώματα.

Η προώθηση της λεγόμενης μεταρρύθμισης, δηλαδή η προώθηση των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων, η παραπέρα ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης, δυστυχώς τείνει να γίνει πραγματικότητα και με το καινούργιο νομοσχέδιο.

Έχουμε ουσιαστική συρρίκνωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Και όπως ειπώθηκε και χθες, από την ομιλία της Γενικής Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε. δεν είναι ελληνική πρωτοτυπία, γιατί πολλές φορές τονίστηκε η ανικανότητα των διοικητικών συμβουλίων των ταμείων, τα οποία διοικητικά συμβούλια εσείς διορίζετε. Δεν είναι ελληνικό ζήτημα. Σ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ίδια γραμμή, η ίδια επίθεση αναπτύσσεται ενάντια στα ασφαλιστικά και κοινωνικά δικαιώματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και η κοινωνική ασφάλιση -το έχουμε τονίσει πολλές φορές- σχετίζεται άμεσα με το σύνολο των εργασιακών δικαιωμάτων. Σχετίζεται με το ύψος του μισθού, με το ύψος του μεροκάματου. Συναρτάται με το επίπεδο των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας, μιας υγείας δημόσιας, η οποία συνεχώς και συνεοδηγείται, υποβαθμίζεται.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε πάρα πολλές δεκάδες, ίσως εκατοντάδες χιλιάδες νέους ανθρώπους, οι οποίοι είναι ανασφάλιστοι, οι οποίοι εργάζονται με ελαστικές σχέσεις εργασίας, με τετράωρα, με δίμηνες, με τετράμηνες, με εξαμήνες συμβάσεις. Αμείβονται με 350, 400, 500 ευρώ, με ποσά τα οποία δεν αρκούν ούτε για τις μετακινήσεις τους και για τα βασικά τους, τα καθημερινά τους έξοδα. Αυτοί οι νέοι, κατά τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου, θα αποκτήσουν ή θα θεμελιώσουν ασφαλιστικά δικαιώματα, ύστερα από σαράντα ή από πενήντα χρόνια εργασιακής περιπλάνησης. Αλλά φυσικά, δεν θα σας περιμένουν μέχρι τότε. Θα πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους, θα παλέψουν για να επιφέρουν ριζικές αλλαγές στη σημερινή πραγματικότητα.

Να μιλήσουμε όμως και για τις ευθύνες, γι αυτούς τους νέους

με τις ελαστικές σχέσεις εργασίας. Οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, ξεκίνησαν από τα τοπικά σύμφωνα απασχόλησης. Οι δίμηνες, τετράμηνες, εξαμήνες συμβάσεις, ξεκίνησαν από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και εκεί, δήμαρχοι και νομάρχες, δημοτικοί και νομαρχιακοί σύμβουλοι, οι οποίοι εξελέγησαν με τη στήριξη της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Συνασπισμού, προώθησαν όλες αυτές τις διαδικασίες. Και σήμερα αυτές οι δημοτικές αρχές, εφαρμόζουν τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Υμνεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση το νόμο του Ρέππα. Γιατί; Επειδή από το 80% που υπολογίζονταν η σύνταξη, με βάση τον τελευταίο μισθό, έφτασε στο 70% και υπολογίζεται στην τελευταία πενταετία;

Θέλουμε να τονίσουμε γι άλλη μια φορά, ότι όλη αυτή η θεωρία για την αλληλεγγύη των γενεών, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μια απάτη. Προσπαθείτε με λεκτικούς ακροβατισμούς και σχήματα, να δημιουργήσετε εντυπώσεις. Η αλληλεγγύη δεν εφαρμόζεται με τον κατακερματισμό των γενεών, μ' αυτούς οι οποίοι ασφαλίστηκαν πριν από σαράντα χρόνια, μ' αυτούς που ασφαλίστηκαν το 1983, με αυτούς που ασφαλίστηκαν μετά το 1993. Κάθε γενιά με τον αγώνα της, δημιουργεί τον πλούτο και τις κατακτήσεις της. Και επειδή στον καπιταλισμό, αυτόν τον πλούτο τον νέμονται ελάχιστοι, είναι φανερό ότι και αυτές οι νέες γενιές, αργά ή γρήγορα θα ενστερνιστούν τα συνθήματα και την ανάγκη για βαθύτερες αλλαγές και θα παλέψουν γι αυτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε, ακουμπά μία πολύ ευαίσθητη και κρίσιμη διαδικασία στην ελληνική κοινωνία, η οποία αφορά το πολύ σημαντικό θέμα της απονομής της κοινωνικής δικαιοσύνης. Μέσα από αυτό το νομοθέτημα, η Κυβέρνηση εγγυάται σε γενικό πολιτικό επίπεδο, μεταξύ των άλλων, δύο βασικές αρχές. Η πρώτη αρχή, είναι ότι το ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, θα εξακολουθήσει να έχει τον χαρακτήρα της κοινωνικής αναδιανομής και η δεύτερη ότι θα εξακολουθήσει να έχει δημόσιο χαρακτήρα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θα παρακαλέσω, κύριε Πρόεδρε -καταλογίστε το, ως αδυναμία μου- να υπάρξει στην Αίθουσα η σχετική ησυχία που υπήρχε και στους άλλους συναδέλφους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, για να μπορώ να φέρω σε πέρας την αποστολή που έχω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχετε δίκιο.

Παρακαλώ ησυχία, κύριοι συνάδελφοι!

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Λέω, λοιπόν, ότι με το νομοσχέδιο αυτό, η Κυβέρνηση κατοχυρώνει αφ' ενός μεν το να παραμείνει το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης αναδιανεμητικό, αφ' ετέρου το να διατηρήσει το δημόσιο χαρακτήρα του.

Άκουσα με προσοχή τα όσα είπαν οι συνάδελφοι αγορητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Άκουσα με προσοχή τα όσα είπε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γεώργιος Παπανδρέου. Κατέθεσε δώδεκα προτάσεις. Κάποιες είναι ενδιαφέρουσες. Αυτό που γεννάται όμως ως εύλογη απορία στην αντίληψη του μέσου Έλληνα και της μέσης Ελληνίδας είναι, γιατί στην εικοσαετία που κυβερνούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο κ. Παπανδρέου ήταν επίλεκτο μέλος της ηγετικής ομάδας του κινήματος και εξέχον μέλος των κυβερνήσεων του κινήματος σ' αυτήν την εικοσαετία, δεν προχώρησαν στην εφαρμογή των προτάσεων αυτών.

Άκουσα ακόμη συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εξέχοντες κοινοβουλευτικούς, να μεταχειρίζονται εκφράσεις του τύπου «θυμίζει γερμανική κατοχή για τους ασφαλισμένους», «κοινοβουλευτικό πραξικόπημα». Θεωρώ ότι λίγο καιρό μετά, ξαναδιαβάζοντας αυτά που είπαν σ' αυτήν την Αίθουσα, θα έχουν μετανιώσει για τον τρόπο με τον οποίο τοποθετήθηκαν απέναντι στο συγκεκρι-

μένο νομοσχέδιο.

Να τους θυμίσω ότι σ' όλη την Ευρωζώνη, χώρες όπως η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιταλία που αντιμετωπίζουν αντίστοιχο πρόβλημα, πρόβλημα δημογραφικής γήρανσης του πληθυσμού, ήρθαν πολύ νωρίτερα να σταθούν απέναντι στην ανάγκη μεταρρύθμισης στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και προχώρησαν σε γενναία μεταρρύθμιση του συστήματος αυτού. Στην Ελλάδα, δεν είναι ακριβές το να λέγεται ότι ο διάλογος ξεκίνησε και εξαπλώθηκε τους τελευταίους μήνες. Η πρώτη δημόσια πρόκληση διαλόγου, πρόκληση-πρόσκληση, απευθύνθηκε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το Δεκέμβριο του 2004, με επιστολές που αποστείλαμε τόσο εγώ τότε ως Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας όσο και ο συνάδελφος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών Γεώργιος Αλογοσκούφης προς όλους τους κοινωνικούς εταίρους, για να ξεκινήσουμε αυτόν το διάλογο.

Το ότι χρειάζεται δημόσιος διάλογος, νομίζω ότι αποτελεί κοινό τόπο. Το ότι το ασφαλιστικό χρειάζεται αλλαγές, επίσης αποτελεί κοινό τόπο, αποτελεί κατάκτηση του κοινού νου. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι και από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είχε γίνει προσπάθεια, να διεξαχθεί ένας δημόσιος διάλογος επί κυβερνήσεων Κωνσταντίνου Σημίτη, πάνω στην ανάγκη μεταρρυθμίσεων στο ασφαλιστικό. Από αυτόν το διάλογο στο μέτρο που προχώρησε ή δεν προχώρησε –γιατί υπάρχουν ενστάσεις και περιόχου αντιθέτου από τα συνδικάτα τότε- φθάσαμε στο ν. 3029/2002, για τον οποίο δημόσια έχουμε δηλώσει –το κάνω σήμερα ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και το έχω κάνει στο παρελθόν ως Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, που ανέλαβε καθήκοντα από τον προηγούμενο συνάδελφο Δημήτρη Ρέππα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ότι υπήρξε ένας θετικός νόμος, τον οποίο κατήρτισε και ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αλλά δεν εφάρμοσε ποτέ όχι μόνο στο σύνολό του αλλά στην πλειοψηφία των μέτρων που πρότεινε και θέσπιζε.

Δεν θέλω να θυμίσω τις κακές στιγμές σας. Δεν θέλω να θυμίσω ότι από την ένταξη των ταμείων, τελικά έγινε κατορθωτή η ένταξη μόνο ενός ταμείου, του Τ.Α.Π.Ι.Α.Τ. κάτω από συνθήκες οι οποίες ελέγχονται και για τη διαφάνειά τους αλλά και για την κατηγορία που επικρέμαται επί των κεφαλών σας ότι με την ένταξη του Τ.Α.Π.Ι.Α.Τ., δεν κάνατε τίποτε άλλο παρά να δωρίσετε σε μεγάλη τράπεζα πάνω 600.000.000 ευρώ. Διότι με την ένταξη αυτή, φορτώθηκαν τα ελλείμματα του συγκεκριμένου ταμείου στο Ι.Κ.Α.. Ήταν, λοιπόν, δώρο προς μεγάλη ιδιωτική τράπεζα αυτό, ναι ή όχι;

Αυτήν την επισήμανση δεν την κάνω για να σηκώσω την ένταση στην Αίθουσα ούτε γιατί μου αρέσει η πολιτική του τύπου «τα δικά σας, τα δικά μας, τι κάναμε, τι κάνατε» κ.ο.κ.. Έχει κουράσει αυτή η πολιτική, όπως έχει κουράσει ο συμψηφισμός λαθών, ο συμψηφισμός ανεπάρκειας, ο συμψηφισμός παραλείψεων. Όλα αυτά έχουν κουράσει τον ελληνικό λαό. Αλλά εδώ θα μετρήσουμε την αξιοπιστία του καθενός και της καθεμιάς, γιατί ακούγονται σημαντικές προτάσεις από όλες τις πλευρές. Και όπως είπα πριν, μεταξύ των δώδεκα προτάσεων του Γεωργίου Παπανδρέου, υπάρχουν και προτάσεις αξιόλογες, αλλά η αξιοπιστία των όσων λέμε, προσδιορίζεται, κυρίως και κύριοι συνάδελφοι, από τα όσα κάναμε και από τα όσα κάνουμε. Άλλα λέτε σήμερα, άλλα λέγατε τότε και άλλα κάνατε τότε.

Να σας θυμίσω, επίσης, ότι δύο νόμοι που υποτίθεται ότι απετέλεσαν το απαύγασμα της πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις εργασιακές σχέσεις και στα ασφαλιστικά θέματα, ο ν. 3212 και ο ν. 3227, ήρθαν τότε προς ψήφιση, ήρθαν στις αρχές του 2004 και πήραν Φ.Ε.Κ., δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το Φλεβάρη του 2004, ενώ στις αρχές Μαρτίου είχαμε εκλογές, τις οποίες τις χάσατε και γυρίσατε στα έδρανα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Τόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εκήδετο, τόσο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. φρόντιζε για τα εργασιακά ζητήματα του ελληνικού λαού, για τα ζητήματα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα, ώστε το ν. 3029, έναν καλό νόμο που ψήφισε, τον άφησε σχεδόν ανενεργό στο 80% των διατάξεών του, ενώ το ν. 3232 και το ν. 3227, που ρύθμιζαν θέματα ασφάλισης και εργασίας, τους ψήφισε στο παρά πέντε, για να τους διαλαλήσει στα προεκλογικά μπαλκόνια και στους τηλεοπτικούς προεκλογικούς άμβωνες,

γνωρίζοντας ότι δεν θα κληθεί να τους εφαρμόσει ποτέ. Μία μεγίστη αδυναμία του ν. 3029/2002, ήταν ότι ο νόμος προέβλεπε ρυθμίσεις, αλλά δεν προέβλεπε την πλήρη χρηματοδότηση για την εφαρμογή των ρυθμίσεων αυτών.

Και επειδή κάνω μία αναδρομή στο οδοιπορικό των λαθών, της ανεπάρκειας και των παραλείψεων των δικών σας, τις οποίες έρχεστε σήμερα να καλύψετε με μία κούφια ρητορική και με προπέτασμα οξύτητας σε βάρος της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπορώ να παραλείψω την ιστορία του νόμου Γιαννίτση. Έκανε μία προσπάθεια ο κ. Γιαννίτσης, θετική σε ορισμένα, αρνητική σ' άλλα. Υπονομεύθηκε μέσα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., υπονομεύθηκε μέσα από μερίδια του συνδικαλιστικού κινήματος που ανήκαν στο σκληρό κομματικό πυρήνα. Αλλά αν θέλετε να μιλήσουμε για την πολιτική φιλοσοφία του νόμου Γιαννίτση ή για την πολιτική φιλοσοφία της επιτροπής Σπράου –σας θυμίζω ότι ο καθηγητής Σπράου, υπήρξε σύμβουλος του τότε Πρωθυπουργού και Αρχηγού του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κώστα Σημίτη- θα σας πω ότι η επιτροπή Σπράου, στην εισήγησή της εισήγαγε στοιχεία κεφαλαιοποιητικά, πολύ ενισχυμένα, στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, στοιχεία τα οποία εφαρμόστηκαν με τη συνταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου σε χώρες τις Λατινικής Αμερικής όπως η Χιλή και δημιούργησαν συνθήκες κοινωνικού εκβαρβαρισμού. Αυτή είναι η αλήθεια. Με ποιο πολιτικό δικαίωμα, λοιπόν, έρχεστε σήμερα, φοράτε την τήβεννο του δημοσίου κατηγορού, μας κουνάτε απειλητικά το δείκτη των χεριών σας και μας κατηγορείτε;

Θέλετε να θυμίσω και άλλα; Συνολικά χρέη ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, όταν παρέλαβα τις ευθύνες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: 9,2 δισεκατομμύρια ευρώ συνολικό χρέος, τα «πράσινα» χρέη προς τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, εκ των οποίων 4,1 δισεκατομμύρια ευρώ προς το Ι.Κ.Α., 330.000.000 ευρώ προς τον Ο.Α.Ε., Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Σ.Α., Τ.Α.Ε., 400.000.000 ευρώ προς το Ταμείο Νομικών, 2.000.000.000 ευρώ προς τα δημόσια νοσοκομεία και κατά κυριολεξία, έπρεπε να σπάσουμε το κεφάλι μας να εξασφαλίσουμε κονδύλια παραπάνω απ' αυτά που είχατε προϋπολογίσει, από τον προϋπολογισμό που ψηφίσατε και παραλάβαμε για να εφαρμόσουμε, για να μπορέσουμε να καλύψουμε τα ελλείμματα και να πληρώσουμε τις συντάξεις.

Τι κάνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία; Επιχειρεί μία ήπια προσαρμογή, διότι αν δεν επιχειρήσει σήμερα να κάνει αυτήν τη μεταρρύθμιση, μετά από είκοσι έως τριάντα χρόνια, θέτουμε εν αμφιβόλω την καταβολή των συντάξεων σ' αυτήν τη γενιά των 600 και 700 ευρώ, για την οποία όχι υποκριτικά –εγώ θέλω να πιστεύω ειλικρινά- εμφανίζονται να κόπτονται οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και οι συνάδελφοι των κομμάτων της Αριστεράς. Εάν η Νέα Δημοκρατία δεν προχωρήσει σε αυτή τη διαδικασία μεταρρύθμισης αυτή η γενιά δεν θα πάρει ποτέ σύνταξη. Τελεία και παύλα.

Ήταν πολύ εύκολο για τον Καραμανλή και για όλους μας, να πετάξουμε πίσω από την πλάτη μας αυτό το φορτίο και να πούμε δεν βαριέσαι, πόσο θα κυβερνήσει η Νέα Δημοκρατία; Δημοκρατία έχουμε. Τα κόμματα εναλλάσσονται στην εξουσία. Πέντε-δέκα χρόνια ακόμη με τη βοήθεια του ελληνικού λαού. Όσο θέλει και ό,τι πει ο ελληνικός λαός. Όταν πάψει να κυβερνά, τότε ας έρθει ο επόμενος, να αναλάβει στην πλάτη του το φορτίο το οποίο θα είναι πολύ μεγαλύτερο και περισσότερο δυσβάσταχτο και ας βγάλει τα κάστανά από τη φωτιά.

Τέτοια στάση ελλείψεως υπευθυνότητας απέναντι στα προβλήματα του τόπου, δεν ταιριάζει στη Νέα Δημοκρατία, δεν ταιριάζει σε κανέναν από μας. Θα ήταν ολέθριο αυτό που μας λέτε, να μην κάνουμε τίποτα. Θα ήταν ολέθριο, αν ακολουθούσαμε τη συνταγή σας να αποσυρθεί το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Θα κάνω δύο παρατηρήσεις ακόμα και θα κλείσω. Άκουσα τον κ. Παπανδρέου, να κόπτεται για τις γυναίκες. Προφανώς δεν γνωρίζει ότι τη μεγαλύτερη ζημιά στις γυναίκες, την έκαναν οι κυβερνήσεις των ψευδοεκσυγχρονιστών, στις οποίες υπήρξε επιφανής κυβερνητικό και κομματικό στέλεχος. Ακούστε, γιατί είναι χαρακτηριστικό το πώς εννοούσαν οι τότε εκσυγχρονιστές την κοινωνική δικαιοσύνη απέναντι στην Ελληνίδα γυναίκα.

Όταν αναλάβαμε το Μάρτιο του 2004, μία γυναίκα η οποία έχανε τον άνδρα της και ήταν κάτω από σαράντα ετών, έπαιρνε τη σύνταξη για δύο έως τρία χρόνια. Στη συνέχεια η καταβολή της συντάξεως, διεκόπτετο και επαναλαμβανόταν όταν αυτή η γυναίκα έφθανε τα 60. Δεν φταίνε όλοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., για όνομα του Θεού και εγώ δεν έρχομαι να αμφισβητήσω το αίσθημα κοινωνικής δικαιοσύνης του συνόλου των μελών της Εθνικής Αντιπροσωπείας, πόσον μάλλον των μελών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μία γυναίκα, λοιπόν, που έχανε τον άνδρα της σ' αυτήν την τραγική συγκυρία, έπρεπε για είκοσι ολόκληρα χρόνια να αναθρέψει παιδιά, να τα μεγαλώσει χωρίς να της καταβάλλεται η παραμικρή σύνταξη, η καταβολή της οποίας επαναλαμβανόταν, όταν ίσως δεν την είχε και τόσο ανάγκη, όταν είχε περάσει μέσα από τις συμπληγάδες της καθημερινότητας, της ζωής και πλέον είχε φθάσει σ' ένα πέρας καλό ή κακό.

Ήρθε η Νέα Δημοκρατία το καλοκαίρι του 2005 με το ν. 3385 και αποκαταστήσαμε με γενναίο τρόπο αυτήν την αδικία. Επίσης με γενναίο τρόπο, αποκαταστήσαμε την αδικία, την οποία διαπράττατε εις βάρος εκατοντάδων χιλιάδων συνταξιούχων της χώρας, για τους οποίους κόπτεται σήμερα η ηγετική ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –υποκριτικά και ο Πρόεδρός σας– στην υπόθεση του Λ.Α.Φ.Κ.Α.. Φεβρουάριος του 2004. Η Νέα Δημοκρατία ως αντιπολίτευση, έλεγε να καταργήσουμε την κράτηση του Λ.Α.Φ.Κ.Α.. Εσείς ήρθατε και νομοθετήσατε για την παράταση της κρατήσεως υπέρ του Λ.Α.Φ.Κ.Α. για τρία ακόμη χρόνια.

Εκεί που εσείς νομοθετήσατε και συνεχίσατε και θα συνεχίζατε να τον παρακρατείτε εάν σας είχε επιλέξει ο ελληνικός λαός και μετά το Μάρτιο του 2004, εμείς ήρθαμε να επιστρέψουμε 870.000.000 ευρώ σε εκατοντάδες χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι καλές είναι οι προθέσεις που εκφράζονται εδώ, καλά τα καλά λόγια, καλές οι ευχές. Δεν αμφισβητώ την ειλικρίνεια των συναδέλφων από όλες τις πλευρές της Βουλής. Αλλά εδώ, μετρώμεθα με βάση αυτά τα οποία έχουμε κάνει και αυτά που κάνουμε καθημερινά ως κυβερνήσεις. Στην αναξιοπιστία των πράξεων, όχι των λόγων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εμείς αντιπαράθετουμε την αξιοπιστία της κυβερνητικής καθημερινότητας, στην οποία μπορεί να γίνονται λάθη, παραλείψεις και να υπάρχουν ανεπάρκειες.

Ο ελληνικός λαός, όμως, βλέπει ότι αυτή η Κυβέρνηση προσπαθεί, δίνει λύσεις, βελτιώνει τη ζωή του και σ' ό,τι αφορά το ζήτημα κοινωνικής ασφάλισης, κατοχυρώνει το δημόσιο χαρακτήρα, το χαρακτηρισμό αναδιανομής υπέρ των αδυνάτων και υπέρ των μη προνομιούχων και επιχειρεί να διασφαλίσει τη βιωσιμότητα και την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος αυτού, τουλάχιστον για τα επόμενα τριάντα χρόνια. Μέσα απ' αυτήν τη λογική, καλώ ένθερμα τους συναδέλφους να στηρίξουν και να υπερψηφίσουν το συγκεκριμένο νομοθέτημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δραγασάκης για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να εκφράσω εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, τη θλίψη μας για το ατύχημα που είχαμε σήμερα το πρωί στην Αεροπορία. Εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στις οικογένειες των θυμάτων.

Συζητώντας το νομοσχέδιο για την κοινωνική ασφάλιση, αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα, που το έχουμε δει και σ' άλλες περιπτώσεις είτε μιλούμε για τον Ο.Τ.Ε. είτε μιλούμε για την παιδεία και το άρθρο 16. Πάντα προκύπτει ένα γενικότερο πολιτικό πρόβλημα, που έχει αυτή εδώ η Κυβέρνηση. Το πρόβλημα αυτό είναι πολύ εμφανές και στο θέμα που συζητούμε, το κρίσιμο θέμα της κοινωνικής ασφάλισης.

Θα έλεγα ότι το πρόβλημα συνίσταται στο ότι η Κυβέρνηση αυτή ήρθε σε λάθος εποχή. Προσπαθεί να κάνει πράγματα τα οποία έλεγε η κ. Θάτσερ στη Βρετανία το 1978 και τα υλοποίησε στη συνέχεια ως Πρωθυπουργός. Δυστυχώς για την Κυβέρ-

νηση, όμως, οι εποχές έχουν αλλάξει. Αυτό που τότε φάνταζε ως νέο, ως πολλά υποσχόμενο νέο μοντέλο, αποδείχτηκε ένα μοντέλο καταστροφής για τα εργασιακά και τα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Σήμερα, δεν ζούμε μέρες ελπιδοφόρας προοπτικής των ιδεών, που έχουν στο επίκεντρό τους την ελεύθερη αγορά, αυτό που ονομάστηκε νεοφιλελευθερισμός. Σήμερα ζούμε τη βαθύτατη κρίση αυτού του μοντέλου. Ζούμε την κρίση αυτή στην Αμερική και την Αγγλία, στον αγγλοσαξωνικό χώρο, εκεί που γεννήθηκαν αυτές οι ιδέες.

Ποιος θα το περίμενε ότι η βρετανική κυβέρνηση, που επί χρόνια διαπαιδαγωγούσε τη βρετανική κοινή γνώμη για το πόσο κακές είναι οι κρατικοποιήσεις, σήμερα θα κρατικοποιούσε μια μεγάλη τράπεζα; Ποιος θα περίμενε ότι η κυβέρνηση του κ. Μπους, σήμερα θα ενεργοποιούσε ποικίλα μέτρα κρατικών παρεμβάσεων, για να μπορέσει να διασώσει το σύστημα;

Ποιος θα περίμενε ότι το σύνθημα «εθνικοποιείτε τις τράπεζες όσο είναι καιρός» θα το έλεγαν δυνάμεις όχι της Αριστεράς, αλλά δυνάμεις του κατεστημένου; Βεβαίως, όλος αυτός ο νέος κρατικός παρεμβατισμός, είναι ένας παρεμβατισμός με σκοπό τη διατήρηση του συστήματος, του να μην αλλάξει το σύστημα. Αυτό, όμως, δείχνει και το πολιτικό πρόβλημα που έχει η Νέα Δημοκρατία.

Το θέμα είναι ότι το πρόβλημα της Νέας Δημοκρατίας γίνεται πρόβλημα της κοινωνίας. Το ζούμε όλοι. Γέμισαν σκουπίδια οι πόλεις, η νοικοκυρά δεν ξέρει πότε να μαγειρέψει, αν θα έχει ρεύμα ή όχι. Όλη η κοινωνία αναστατη, γιατί; Ποιο συγκεκριμένο πρόβλημα επιλύει αυτό το νομοσχέδιο, δηλαδή ποιο πρόβλημα επιλύει προς όφελος των εργαζομένων και προς όφελος της κοινωνικής ασφάλισης;

Εγώ θα ήθελα να επαναλάβω, γιατί πρέπει να αποσυρθεί αυτό το νομοσχέδιο. Πρώτον, δεν αντιμετωπίζει κανένα από τα μεγάλα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος είτε αυτό είναι εισφοροδιαφυγή είτε είναι εργασιακές σχέσεις είτε είναι άλλοι παράγοντες που δημιουργούν ελλείμματα είτε είναι θέμα των αποθεματικών, που πρέπει να αποκατασταθούν για να λειτουργήσει το σύστημα και στο μέλλον.

Δεύτερον, δεν υπήρξε διάλογος. Εμείς στην επιτροπή της Βουλής, θυμίζω ότι είχαμε πει, όταν αποχωρήσαμε από το δήθεν διάλογο, πως θα έρθουμε στο διάλογο όταν υπάρχει γραπτή πρόταση της Κυβέρνησης.

Ο διάλογος, λοιπόν, με τους φορείς, πριν από όλα έπρεπε να αρχίσει όταν συντάχθηκε το νομοσχέδιο. Σήμερα το πρωί, σε μια ανοιχτή συνεδρίαση που είχαμε ως Κοινοβουλευτική Ομάδα, ήρθαν οι φορείς, τους ρωτήσαμε και μας είπαν. Μας είπε, κυρία Υπουργέ, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου ο κ. Παξινός ότι δεν υπήρξε διάλογος. Μας είπε ο εκπρόσωπος του Τ.Ε.Ε. ότι δεν υπήρξε διάλογος. Μας είπαν οι εκπρόσωποι του Ταμείου της Εθνικής Ασφαλιστικής ότι δεν υπήρξε διάλογος αν και υποσχέθηκε ο προηγούμενος από εσάς Υπουργός να τους καλέσει. Μας είπαν οι εκπρόσωποι των εργαζομένων της Τράπεζας της Ελλάδας ότι «μόνο τρεις μέρες μετά την απεργία μας φώναξε η Υπουργός για να μας πει τις θέσεις της, όχι για να ακούσει τις δικές μας». Και ήθελα να ρωτήσω, κυρία Υπουργέ, επί τη ευκαιρία. Τι μαθαίνετε από τις Βρυξέλλες; Διότι απαιτείται σύμφωνη γνώμη και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Κακώς κατά τη γνώμη μας, αλλά εσείς τα θεσμοθετήσατε αυτά. Το έχετε σίγουρο; Λοιπόν δεν υπήρξε διάλογος.

Ανεβαίνοντας πριν από λίγο στο γραφείο μου, πήρα την έκθεση της Ο.Κ.Ε.. Η Ο.Κ.Ε. υποτίθεται είναι ο θεσμός, που εσείς μαζί με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συγκροτήσατε –εμείς είχαμε επιφυλάξεις και έχουμε για τον τρόπο συγκρότησής του– για να εκφράζει μια γνώμη συμβουλευτική προς τις πολιτικές δυνάμεις, την Κυβέρνηση, το Κοινοβούλιο. Τη μελετήσατε αυτήν την έκθεση;

Τρίτος λόγος που πρέπει να αποσυρθεί: Θα ακολουθήσει χάος αν ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο. Όχι μόνο τάξη δεν μπαίνει, αλλά από την επόμενη μέρα, εφόσον ψηφιστεί το νομοσχέδιο αυτό, θα έχουμε μια μακρά διαδικασία νομικών προστριβών, δικαστικών διενέξεων διότι πολλά άρθρα του είναι αντισυνταγματικά. Θα ανακαλύψετε ότι πολλά ταμεία που πάτε να βάλετε μαζί, έχουν άνισους όρους, διαφορετικές εισφορές, διαφορετι-

κές παροχές. Θα ανακαλύψετε ότι δεν γίνονται αυτά τα οποία δεν έχετε σχεδιάσει και απλώς τα νομοθετείτε.

Και τέλος, υπάρχει ένα πρόβλημα δημοκρατίας. Εμείς δεν αμφισβητούμε την τυπική νομιμότητα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας αλλά δεν παύει να αποτελεί μια Κυβέρνηση μειοψηφίας. Η κοινωνία είναι απέναντί σας. Πώς είναι δυνατόν μια Κυβέρνηση να νομοθετεί και μάλιστα για θέματα και ρυθμίσεις που ο κόσμος θα τα νιώσει το 2013, το 2015, το 2020; Ποια είναι η πραγματική νομιμοποίηση αυτής της Κυβέρνησης;

Θα ήθελα να ανοίξω μια παρένθεση για κάτι που είπε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Είπε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να εκφράσουμε την συμπάραστασή μας στους εργαζόμενους, για το αίτημα να αποσυρθεί αυτό το νομοσχέδιο. Οι εργαζόμενοι ενδιαφέρονται να αποσυρθεί ό,τι μειώνει τις συντάξεις τους. Το αν αυτό λέγεται νόμος Σιούφα, το αν λέγεται νόμος Ρέππα, το αν λέγεται νόμος Πετραλιά είναι δευτερεύον. Ο κόσμος δεν θέλει να μειωθούν οι συντάξεις του. αυτό είναι το πρόβλημα.

Δεύτερον, ο κόσμος θέλει να αποκατασταθούν τα αποθεματικά των ταμείων. Αν τα αποθεματικά χάθηκαν με τις άτοκες καταθέσεις στην Τράπεζα της Ελλάδας, αν χάθηκαν με άσκοπες και κακές επενδύσεις στο Χρηματιστήριο, αν χάθηκαν από τα δομημένα ομόλογα, αυτό είναι δευτερεύον. Ο κόσμος έχει συγκεκριμένα αιτήματα. Επομένως δεν είναι της εποχής, ένας νέος πατερναλισμός να λέμε εμείς τι θέλουν οι εργαζόμενοι. Το αίτημα της εποχής, είναι να ακούσουμε τους εργαζόμενους, να προσπαθήσουμε να τους καταλάβουμε και να μπορέσουμε μαζί τους να οικοδομήσουμε και να ενισχύσουμε μια προσπάθεια κοινής δράσης, η οποία αναπτύσσεται, ενάντια σ' ό,τι βλάπτει τις συντάξεις, σ' ό,τι βλάπτει τις προοπτικές του ασφαλιστικού συστήματος.

Υπάρχει και ένας τελευταίος λόγος που πρέπει να αποσυρθεί αυτό το νομοσχέδιο, κυρία Υπουργέ, και είναι ο πιο ουσιαστικός. Ο λόγος είναι ότι υπάρχει άλλος δρόμος, υπάρχει άλλη πολιτική. Μπορεί εσείς να μη συμφωνείτε αλλά υπάρχει. Εφαρμόστηκε σε πολλές χώρες, εφαρμόστηκαν διάφορες πολιτικές. Δεν είναι δυνατόν να αγνοούμε την διεθνή εμπειρία. Όπου εφαρμόστηκε πολιτική ενοποίησης των ταμείων, έγινε με διάλογο, έγινε με αναλογιστικές μελέτες. Δεν είναι λογιστικές οι μελέτες, κύριε Χαλβατζή. Είναι αναλογιστικές. Δηλαδή πριν αποφασίσουμε τι θα κάνουμε, πρέπει να μελετήσουμε την πορεία των εσόδων και των εξόδων ενός ταμείου και να ξέρουμε, ας πούμε, τι έλλειμμα θα έχει σε δέκα χρόνια, σε είκοσι χρόνια. Αυτό είναι οπωσδήποτε αναγκαίο και οι δικοί σας εκπρόσωποι, όπου υπάρχουν, ζητούν να υπάρχουν αυτές οι μελέτες.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Και για πενήντα χρόνια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Και πενήντα, βεβαίως. Εκτός αν εσείς δεν θέλετε να ξέρετε τι θα γίνει στο μέλλον. Είναι άλλη υπόθεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε Δραγασάκη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Υπήρξαν μεγάλες μεταβατικές περιόδοι, υπήρξαν χώρες, που σχεδίασαν την ενοποίηση των ταμείων τους σε ορίζοντα δεκαπέντε ετών. Αυτοί δεν ήξεραν τι έκαναν και ξέρετε εσείς; Η τελευταία χώρα ήταν η Αυστρία.

Επομένως υπάρχει άλλος δρόμος και σ' ό,τι αφορά τη διαδικασία και σ' ό,τι αφορά το περιεχόμενο. Εμείς και με την πρωινή εκδήλωση που κάναμε ως Κοινοβουλευτική Ομάδα και με την ομιλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και μ' άλλες πρωτοβουλίες που θα συνεχίσουμε να παίρνουμε, μαζί με τα συνδικάτα και μαζί με τα κινήματα, θα τεκμηριώνουμε διαρκώς ότι υπάρχουν πόροι για να υπάρξει βιώσιμο σύστημα, για να υπάρξει και βελτίωση, τουλάχιστον, των κατώτερων συντάξεων και να μπορεί ο νέος κόσμος να νιώθει μια σιγουριά για το μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δραγασάκη.

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να συμφωνήσετε να προηγηθεί ο κ. Βρεττός για επτά λεπτά.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το Σώμα συνεφώνησε. Έχετε το λόγο, κύριε Βρεττέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ τόσο εσάς όσο και τους συναδέλφους, που συμφώνησαν να μιλήσω λόγω του προβλήματος του χεριού μου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, άκουσα από τη Νέα Δημοκρατία τόσο την κυρία Υπουργό όσο και τον Πρωθυπουργό και τους Βουλευτές, να λένε ότι έφεραν το ασφαλιστικό επειδή θέλουν να προβλέψουν, ώστε στο μέλλον να πάει σωστά η Ασφαλιστική δραστηριότητα στη χώρα μας κι ότι δεν υπολογίζουν το πολιτικό κόστος, ότι θα μπορούσαν να μην το κάνουν, να μην φέρουν το νομοσχέδιο και να κερδίσουν απ' όλη αυτή την υπόθεση. Το φέρνουν όμως και έχουν την επιβάρυνση του πολιτικού κόστους.

Εγώ πιστεύω ότι δεν είναι έτσι. Θα σας πω τέσσερις λόγους για τους οποίους η Νέα Δημοκρατία θεωρεί τον εαυτό της υποχρεωμένο να φέρει το νομοσχέδιο αυτό.

Ο πρώτος λόγος, είναι ότι έχει μια συγκεκριμένη πολιτική. Ποια είναι η πολιτική αυτή; Είναι ότι θέλει να ιδιωτικοποιήσει, να παραδώσει στον ιδιωτικό τομέα τόσο την υγεία όσο και την ασφάλιση. Αυτός είναι ο ιδεολογικός στόχος της Νέας Δημοκρατίας και νομίζω ότι τον εξυπηρετεί με τον τρόπο αυτό.

Ο δεύτερος λόγος, είναι ότι είχε δεσμευθεί ο κ. Αλογοσκούφης στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να φέρει το ασφαλιστικό με ανάλογες ρυθμίσεις μ' αυτές που φέρνει σήμερα, προκειμένου να βγούμε από την επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η δέσμευση αυτή ήταν γνωστή. Την είχε πει. Την είχαμε ακούσει, την είχαμε επιβεβαιώσει.

Ο τρίτος λόγος, είναι ότι στο διάστημα αυτό των τεσσάρων ετών, η Νέα Δημοκρατία διαχειρίστηκε τα ασφαλιστικά ταμεία με εντελώς πρόχειρο τρόπο. Αναφέρω μερικά παραδείγματα. Πρώτον, τα ελλείμματα αυξήθηκαν δραματικά. Δεύτερον, δεν αξιοποίησε το 1% που είχε ο «νόμος Ρέππα» για το Ι.Κ.Α., εκτός από τον τελευταίο χρόνο. Τρίτον, έκανε διάφορες χαριστικές πράξεις, όπως είναι η υπόθεση με την ALPHA BANK και βέβαια τα ομόλογα. Τέταρτον, αυξήθηκε δραματικά τα τελευταία 4 χρόνια η εισφοροδιαφυγή. Συνεπώς επιδείνωσε τα ασφαλιστικά ταμεία έτσι, που να χρειάζεται μια επέμβαση της μορφής που κάνει σήμερα για να μπορέσει να δικαιολογηθεί για το μέλλον.

Ο τέταρτος λόγος που θεωρώ επίσης ότι είναι σημαντικός, είναι ότι η Νέα Δημοκρατία υπολογίζει και στον επικοινωνιακό τομέα, δηλαδή εκτιμά ότι με τον τρόπο αυτό, φαίνεται προς τα έξω ότι είναι μια Κυβέρνηση ισχυρή, η οποία δεν υπολογίζει το πολιτικό κόστος, ότι κάνει μεταρρυθμίσεις –αυτές είναι οι μεταρρυθμίσεις;- και συνεπώς θα έχει μακροπρόθεσμα κέρδος σαν μια ισχυρή Κυβέρνηση, που κάνει αυτό που θέλει προκειμένου να εξυπηρετήσει τον ελληνικό λαό.

Αυτοί, κατά την άποψή μου, είναι οι τέσσερις λόγοι, για τους οποίους η Νέα Δημοκρατία έφερε το νομοσχέδιο αυτό.

Προφανώς, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν εξυπηρετείται το ασφαλιστικό με αυτά που φέρνει η Νέα Δημοκρατία. Το κύριο πρόβλημα –το ξέρετε πολύ καλά- είναι το πρόβλημα της υπογεννητικότητας στη χώρα μας, το δημογραφικό. Και εκεί βλέπουμε το παράδοξο, η Νέα Δημοκρατία να χτυπάει τις πολύτεκνες μητέρες. Αντί να τις υποστηρίξει τις χτυπάει. Είναι περίεργο αυτό το πράγμα, όπως κι άλλα περίεργα που εμφανίζει το νομοσχέδιο αυτό.

Το δεύτερο περίεργο είναι ότι κάνει μία αναταξινόμηση των ταμείων. Τα μαζεύει από εκατόν τριάντα τρία σε δεκατρία, χωρίς να κάνει μελέτες. Αυτό είναι απίστευτο και όμως, είναι αληθινό. Είναι απίστευτο ότι κάνουμε μια αναδιοργάνωση των ταμείων και δεν έχουμε μια μελέτη που να μας λέει ποια θα είναι τα αποτελέσματα αυτής της αναδιοργάνωσης.

Ξέρετε, λέμε ότι δεν υπήρξε διάλογος. Διάλογος δεν υπήρξε προφανώς, γιατί διάλογος δεν είναι να καθίσουμε σ' ένα τραπέζι και να μιλήσουμε και να τελειώσει η υπόθεση. Διάλογος είναι να πάρουμε μολύβι και χαρτί και να πούμε: «Ξέρεις εγώ θεωρώ ότι αυτή είναι η άποψή μου. Την μετρώ ότι είναι έτσι.

Υπάρχει μια μελέτη η οποία το επιβεβαιώνει. Τα δεδομένα είναι το α, το β, το γ κ.λπ.». Και γίνεται συζήτηση επί των δεδομένων και περνάει πολύς χρόνος, περνάνε μήνες, περνάνε χρόνια, για να καταλήξουμε σε ορισμένα πράγματα, για να είναι σοβαρά, για να μπορεί να τα πιστέψει και ο εργαζόμενος.

Αυτό δεν είναι διάλογος, δεν είναι συζήτηση. Αυτό είναι ένα φιάσκο, είναι μια φούσκα και λυπάμαι πάρα πολύ. Εγώ σας εκτιμώ, κυρία Υπουργέ, αλλά βλέπω ότι μιλάτε για διάλογο και ότι τους είδατε όλους. Χαίρω πολύ! Και που τους είδατε, τι έγινε; Τίποτα δεν έγινε. Δεν έγινε τίποτα, διότι άλλο είναι ο ουσιαστικός διάλογος που βασίζεται σε δεδομένα. Λυπάμαι πάρα πολύ, δεν κάνατε κάτι τέτοιο και γι' αυτό και θα αποτύχει όλη αυτή η υπόθεση.

Θα ήθελα τώρα να πω και δυο λόγια, για τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τα σοβαρά νομοσχέδια, όπως είναι αυτό. Ξέρετε πολύ καλά ότι είμαι τόσα χρόνια στη Βουλή και σέβομαι απεριόριστα τα κόμματα της Αριστεράς, τόσο το Κ.Κ.Ε. όσο και το Συνασπισμό.

Πιστεύω, όμως, ότι εδώ υπάρχει ένα έλλειμμα συνεννόησης μεταξύ μας, αγαπητοί συνάδελφοι, και μπορώ να πω και ότι οι ευθύνες είναι ως ένα βαθμό και δικές μας, αλλά εκτιμώ ότι οι ευθύνες είναι ίσως περισσότερο δικές σας.

Αυτήν τη στιγμή ανήκουμε στην Αντιπολίτευση και εμείς και εσείς. Είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε σοβαρή δουλειά και έξω, αλλά κυρίως εδώ μέσα. Εγώ θα ήμουν πολύ ικανοποιημένος και πολύ ευχαριστημένος, αν είχαμε μαζευτεί και είχαμε κάνει δέκα τροπολογίες και να λέγαμε: «Ξέρεις, αυτές τις δέκα τροπολογίες τις υποστηρίζουμε όλοι μαζί, για το συμφέρον των εργαζομένων». Ας ξεχάσουμε ό,τι έκανε ο νόμος Ρέππα, που είχε τα θετικά του, αλλά να παραδεχθώ ότι είχε και τα αρνητικά του.

Όμως, εδώ έχουμε τη Νέα Δημοκρατία απέναντί μας, έχουμε την Κυβέρνηση, την οποία κυβέρνηση και είμαστε υποχρεωμένοι να καθίσουμε κάτω και να πούμε ότι θα δώσουμε έναν κοινό αγώνα, να πετύχουμε πέντε πράγματα. Σήμερα το πρωί, ήμουν κάπου, σ' ένα δημόσιο χώρο και ένας πολίτης, χωρίς να με ξέρει έλεγε: «Μα, καλά εντάξει, δεν τα βρίσκουμε με την Κυβέρνηση. Τουλάχιστον, η Αντιπολίτευση δεν τα βρίσκει μεταξύ της;». Αυτός ο άνθρωπος, τελικά, απεδείχθη ότι ανήκει στο Κ.Κ.Ε. είπε αυτό το απλό πράγμα που εμείς δεν μπορούμε να κατανοήσουμε.

Αυτό είναι μια μεγάλη ευθύνη δική μας. Επίσης δεν μπορώ να καταλάβω γιατί φεύγει ένα κόμμα από τη Βουλή. Δεν μπορώ να καταλάβω τη λειτουργία των κομμάτων, όταν σηκώνονται και φεύγουν απάνω σε τόσο σοβαρά νομοσχέδια. Θα δώσουμε τη μάχη μας εδώ. Μπορεί να μην πετύχουμε τίποτα, αλλά ο κόσμος βλέπει. Θα δει ότι εμείς, τουλάχιστον, δίνουμε τη μάχη μας και ως αρνηθεί η κυρία Υπουργός να δεχθεί οτιδήποτε.

Συνεπώς υπάρχει και από μια ευθύνη, αγαπητοί συνάδελφοι. Ξέρω ότι δεν είμαι αρεστός που λέω αυτά τα πράγματα. Μου δίνει, όμως, το περιθώριο η μακρά θητεία μου σ' αυτήν την Αίθουσα, να μπορώ να σας ζητήσω να είμαστε πολύ πιο ενωμένοι, πολύ πιο ενωτικοί.

Είπε την άλλη φορά ο Πρόεδρος του Συνασπισμού: «Δεν θα πάρουμε». Τι δεν θα πάρουμε; Εμείς προτείναμε να κάνουμε συνεννόηση και στη Βουλή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Άστο αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Τι δεν θα πάρουμε; Είμαστε υποχρεωμένοι ο ένας να παίρνει από τον άλλο, διότι έτσι μόνο μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα και σοβαρά προβλήματα, αυτά που δημιουργούνται από την κυβερνητική πολιτική.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, για την υπομονή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο ένας από τον άλλο, αλλά από όλα τα κόμματα, κύριε Βρεττέ. Όχι μόνο μεταξύ μερικών κομμάτων, αλλά από όλα τα κόμματα, διότι όλοι έχουν ευαισθησίες και ενδιαφέρον για τα εθνικά και τα κοινωνικά μας ζητήματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Συμφωνώ απόλυτα, κύριε Πρόεδρε, από όλα τα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο κ. Κελέτης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω, για να ικανοποιήσω λίγο και το θυμικό των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με μία υπόθεση. Βέβαια, πρέπει να καταβάλω μεγάλη προσπάθεια, γιατί η υπόθεση αυτή είναι εντελώς εξωπραγματική.

Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι μετά από κάποια χρόνια, ο κ. Παπανδρέου είναι Πρωθυπουργός της χώρας και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβέρνηση. Ποιο θα ήταν το πρόγραμμα και πώς θα απαντούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος; Με τα δώδεκα μέτρα τα οποία μας ανακοίνωσε ο κ. Παπανδρέου σήμερα.

Ποια ήταν τα μέτρα αυτά; Προσέξτε. Μέτρα απάντησης στο πρόβλημα το ασφαλιστικό: Αύξηση των συντάξεων του Ο.Γ.Α. Αυτό είναι το πρώτο. Αύξηση της σύνταξης του ανασφάλιστου. Αναμόρφωση της χορήγησης του Ε.Κ.Α.Σ. που θα μετατραπεί σε βασική σύνταξη. Βελτίωση του τρόπου υπολογισμού των συντάξεων. Εγγύηση από το κράτος και εξασφάλιση, μόνο από το κράτος, των οικονομικών του συστήματος της ασφάλισης. Από τα δώδεκα μέτρα –και δεν έχω τον πλήρη κατάλογο εδώ, διότι δυστυχώς, παρ' ό,τι ζήτησα την ομιλία του κ. Παπανδρέου, ακόμη δεν κατέστη δυνατόν αυτή να διανεμηθεί– τα δέκα είναι παροχές.

Και το ερώτημα είναι: Πού θα βρείτε τα λεφτά για να δώσετε τις παροχές αυτές; Διότι το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος δεν είναι, κύριοι, οι παροχές. Αυτό δείχνει ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι τελείως έξω από την πραγματικότητα. Δεν καταλαβαίνει, δεν κατανοεί ποιο είναι το πρόβλημα σήμερα. Μα, αν είναι να κάνουμε παροχές, αυτό είναι το μόνο εύκολο. Ποια κυβέρνηση δεν θέλει να το κάνει αυτό; Το ζήτημα είναι πού θα βρούμε τα χρήματα. Και σ' αυτό, λοιπόν, το πρόβλημα, ερχόμαστε να δώσουμε απάντηση με το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αναμφισβήτητο –και αυτό είναι ανεξάρτητο από το περιεχόμενο του σημερινού σχεδίου νόμου– ότι το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης και προστασίας είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα όλων των σύγχρονων και προηγμένων κοινωνιών. Και βέβαια, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση η Ελλάδα. Το ζητούμενο σ' αυτές τις κοινωνίες είναι η αξιοπρεπής διαβίωση, το καλύτερο επίπεδο ζωής, η παροχή ποιοτικών υπηρεσιών υγείας και κοινωνικής φροντίδας στους συνταξιούχους απόμαχους της εργασίας και της ζωής και ταυτόχρονα, η εξασφάλιση του δικαίωματος παροχής σύνταξης στους σημερινούς και τους αυριανούς εργαζόμενους.

Ζητούμενο επίσης είναι η κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών, όχι μόνο μεταξύ των γενεών που έρχονται, αλλά και απέναντι στις γενιές που έχουν περάσει και σήμερα βρίσκονται στη σύνταξη και που ο πλούτος που παράγεται σήμερα από τους ενεργούς οικονομικά πολίτες θα πηγαίνει σ' ένα μεγάλο μέρος και σ' αυτούς τους ανθρώπους. Και βέβαια, όσο το προσδόκιμο όριο ηλικίας, ο μέσος όρος ζωής αυξάνει, τόσο το πρόβλημα διογκώνεται, αφού αντιστοιχούν περισσότεροι ανενεργοί οικονομικά πολίτες σε λιγότερους ενεργούς.

Η σχέση αυτή στην Ελλάδα σήμερα ξέρετε ότι δεν είναι ούτε καν 2 προς 1. Είναι 1,75 προς 1, όταν γίνεται παραδεκτό ότι η σχέση για ένα βιώσιμο σύστημα υπολογίζεται στο 4 προς 1, τέσσερις ενεργοί μ' ένα συνταξιούχο. Και βέβαια, η σχέση αυτή συνεχώς επιδεινώνεται σε μια κοινωνία, όπως η δική μας, που αντιμετωπίζει έντονο δημογραφικό πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κοινωνίες και τα πολιτικά συστήματα είναι υποχρεωμένα, μπροστά σ' αυτήν την πραγματικότητα, να μη συνεχίσουν να κλείνουν τα μάτια, να σκύφουν πάνω στο πρόβλημα και να πάρουν αποφάσεις αναγκαίες που θα ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες.

Το θέμα βέβαια της δοσολογίας είναι ένα τεράστιο ζήτημα που σηκώνει και μεγάλη συζήτηση. Η επιλογή λύσεων σοκ, λύσεων μιας και έξω που θα ταράκουνήσουν το σύστημα και την κοινωνία δεν μπορεί να εφαρμοστεί, ιδιαίτερα σε μια κοινωνία, όπως η ελληνική, με τα τόσα παράδοξα, τις αμέτρητες ιδι-

αιτερότητες και τους παραλογισμούς, τις τάσεις και τις νοοτροπίες που έχουν καλλιεργηθεί με ευθύνη και του πολιτικού μας συστήματος επί τόσα χρόνια. Έτσι είναι αναπόφευκτο να επιλεγεί η λύση των ήπιων δόσεων που παρατείνουν την αντοχή και τη βιωσιμότητα του συστήματος για κάποια χρόνια και ταυτόχρονα, βάζουν τα θεμέλια για ένα σύστημα που μπορεί να έχει προοπτική.

Μια τέτοια παρέμβαση είναι και το νομοσχέδιο που σήμερα συζητάμε. Είναι το ελάχιστο δυνατό που θα μπορούσε σήμερα να κάνει μια υπεύθυνη κυβέρνηση που στέκεται με σοβαρότητα και αίσθημα ευθύνης απέναντι στα προβλήματα του τόπου και τους πολίτες.

Είναι ένα σχέδιο νόμου που προωθεί τον εξορθολογισμό στον τρόπο λειτουργίας του συστήματος, που προσπαθεί να περιορίσει την κατασπατάληση των πόρων και την αδιαφάνεια στη διαχείριση των κεφαλαίων των ταμείων, που μπορεί να κάνει το σύστημα ακόμη πιο αποτελεσματικό στις παροχές προς τους πολίτες και λιγότερο γραφειοκρατικό.

Αυτά επιτυγχάνονται με τη μείωση του αριθμού των ταμείων από το εξωφρενικό νούμερο των εκατόν δεκατριών –αν θυμάμαι καλά– και τις συνενώσεις ομοειδών ταμείων με καθαρά κριτήρια, το νέο τρόπο διοίκησης και διαχείρισης της περιουσίας και το νέο τρόπο διοίκησης και την ενοποίηση του προσωπικού.

Επίσης, μ' αυτό το σχέδιο νόμου γίνονται σημαντικά βήματα στην προσπάθεια να εξαλειφθούν οι εξωφρενικές και εντελώς ασύμβατες με τα σημερινά δεδομένα ειδικές περιπτώσεις που αποτελούν τις εξαιρέσεις και που, όμως, με τον τρόπο αυτό δημιουργούν ένα αίσθημα κοινωνικής αδικίας και θέτουν βόμβα στην ενότητα του συστήματος και της κοινωνίας μας.

Επίσης, δίνει βιωσιμότητα και προοπτική στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης με τη δημιουργία του κεφαλαίου αλληλεγγύης των γενεών, ενώ λαμβάνει πρόνοιες κοινωνικού χαρακτήρα εκεί όπου πράγματι είναι αναγκαίο, όπως η επέκταση του μέτρου αναγνώρισης πλασματικού χρόνου, η επιπλέον άδεια μητρότητας και η καταβολή μειωμένων εισφορών για τις μητέρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα το ασφαλιστικό σύστημα είναι σε άμεση συνάρτηση με το δημογραφικό πρόβλημα. Ήδη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει θεσμοθετήσει σημαντικά μέτρα για την πολύτεκνη και ιδιαίτερα για την τρίτεκνη οικογένεια. Σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να συνεχίσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό θέλω.

Το ασφαλιστικό δεν είναι μόνο οικονομικό, λογιστικό ή διαχειριστικό θέμα. Είναι και ένα κατ'εξοχήν κοινωνικό θέμα. Χρειαζόμαστε ελληνικές οικογένειες με περισσότερα παιδιά. Εκεί πρέπει να επενδύσει το κράτος, στην ενίσχυση της οικογένειας, της μητρότητας, της κοινωνικής πρόνοιας για τα ανήλικα παιδιά, στην εκπαίδευση των νέων μας. Η κατεύθυνση πόρων προς τα εκεί δεν είναι σπατάλη. Είναι επένδυση για το μέλλον και εξασφαλίζοντας πόρους από ένα ασφαλιστικό σύστημα που θα λειτουργεί ορθολογικά μπορούμε να κατευθύνουμε όλο και περισσότερους πόρους σε μια τέτοια επένδυση για τις επόμενες γενιές των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κελέση.

Το λόγο έχει ο κ. Τσαβδαρίδης.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα μας αναπτύχθηκε όπως και η Δημόσια Διοίκηση, η οικονομία, οι υποδομές: απρογραμματίστα, ευκαιριακά, πελατειακά. Σταδιακά δημιουργήθηκε και στον τομέα αυτό μια χαώδης κατάσταση, με πολυδιάσπαση υπηρεσιών, αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, δαιδαλώδη και αντιφατική νομοθεσία.

Αποτέλεσμα: Μεγάλη εισφοροδιαφυγή, μεγάλες ανισότητες στις συντάξεις, σπατάλες στις δαπάνες περίθαλψης, αδιαφάνεια και χαμηλές αποδόσεις στη διαχείριση της περιουσίας, πολλαπλές στρεβλώσεις ως προς τις πρόωρες συνταξιοδοτή-

σεις, την ένταξη στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα και τις αναπηρικές συντάξεις.

Με τους πιο πάνω τρόπους διαχρονικά, από τη δεκαετία του 1930, δημιουργήθηκαν και λειτουργούν σήμερα περισσότεροι από εκατόν πενήντα πέντε φορείς και κλάδοι κύριας και επικουρικής ασφάλισης, υγείας και πρόνοιας.

Ο κρατικός προϋπολογισμός επιχορήγησε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης με 14,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2007 και με 18.000.000.000 ευρώ το 2008. Στα επόμενα χρόνια, αν δεν μεταβληθεί η κατάσταση, η δαπάνη θα φθάσει στο 25% του Α.Ε.Π., πράγμα που σημαίνει ότι θα πρέπει να διατίθεται για τις συντάξεις ολόκληρο το ποσό που σήμερα καλύπτει τις ανάγκες για την υγεία, την παιδεία και τον πολιτισμό, γεγονός που θα οδηγήσει στην κατάρρευση του κοινωνικού κράτους.

Τα συνεχώς αυξανόμενα ελλείμματα των ταμείων, το αυξανόμενο προσδόκιμο όριο ζωής των πολιτών, η υπογεννητικότητα, η ανεργία και η αδήλωτη εργασία, η συνεχώς μειούμενη αναλογία των εργαζόμενων προς τους συνταξιούχους και η προφανής υποχρέωση να ληφθεί μέριμνα για το μέλλον των νέων οδηγούν στην αναγκαιότητα μιας γενναίας μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος, ώστε αφ'ενός να αντέξει τις επόμενες δεκαετίες και αφ'ετέρου να εξυγιάνει τη σημερινή κατάσταση και να δώσει ελπίδα και προοπτική για το μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές «Κασσάνδρες» πίστευαν ότι η Κυβέρνηση δεν θα τόλμιζε να προχωρήσει στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Πίστευαν ότι θα υποχωρούσαμε και ότι θα επιδεικνύαμε την ίδια ατολμία που επέδειξαν παλαιότερα οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίες φοβούμενες το πολιτικό κόστος υποθήκευσαν το μέλλον των νέων ανθρώπων της χώρας.

Η σημερινή Κυβέρνηση, όμως, τολμά χωρίς αιφνιδιασμούς, μετά από διάλογο με όλους τους κοινωνικούς φορείς να προχωρήσει σε μία ουσιαστική όσο και ήπια μεταρρύθμιση, με στόχο τη βιωσιμότητα του συστήματος και την αλληλεγγύη των γενεών, αρχές που διαχρονικά πρέπει να τηρούνται, αφού μ' αυτές εξασφαλίζεται η κοινωνική συνοχή, η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ασφαλιστική μεταρρύθμιση υπήρξε προεκλογική δέσμευση και προσωπικό στοιχείο του Πρωθυπουργού Κώστα Καραμανλή, προκειμένου να δώσουμε με μία ριζική παρέμβαση στο σύστημα, ένα τέτοιο βαθμό βιωσιμότητας, ώστε να μην κινδυνεύουν οι συντάξεις και της παρούσας γενιάς, αλλά και των γενεών που θα έρθουν μετά από εμάς. Στόχος μας είναι ο περιορισμός της σπατάλης, η ταχύτερη και καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων στην ασφάλιση, τη συνταξιοδότηση και την περίθαλψη. Στόχος μας είναι οι επόμενες γενιές να πάρουν κι αυτές σύνταξη. Στόχος μας είναι ένα βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, χωρίς τις στρεβλώσεις και τις αδικίες του παρελθόντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει πάντα ο εύκολος τρόπος για κάθε κυβέρνηση να σπρώχνει τα όποια προβλήματα κάτω από το χαλί και να τα μεταφέρει στο μέλλον. Με αυτόν τον τρόπο, όμως, έρχεται η στιγμή που τα προβλήματα γίνονται τόσα πολλά, που σκοντάφτουμε πάνω τους. Δεν υπάρχει καλόπιστος πολίτης που να αρνείται την ανάγκη να ασχοληθεί η Κυβέρνηση με το ασφαλιστικό. Βεβαίως, οι συντεχνίες και κάποιοι βολεμένοι μπορεί να αντιδρούν. Εμείς, όμως, δεσμευτήκαμε απέναντι στον ελληνικό λαό και προχωράμε στη δημιουργία ενός ισορροπημένου ασφαλιστικού συστήματος επ' ωφελεία των πολλών και όχι των λίγων.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σταθώ σύντομα στα θέματα του Ο.Γ.Α., όπως η μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης της αγρότισσας, τα προβλήματα που υπάρχουν με τις αναπηρίες στους αγρότες, το θέμα των εργαζομένων μητέρων οι οποίες δεν έχουν πλασματικές πενταετίες, τα τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης χωρίς όριο ηλικίας, τα οποία πρέπει να ρυθμιστούν επιτέλους, για να μπορέσουν να αναπνεύσουν και οι αγρότες μας, οι οποίοι όλα αυτά τα χρόνια αντιμετωπίζουν σοβαρότατα προβλήματα.

Ακόμη, θα ήθελα να σταθώ στην τροπολογία που καταθέσαμε και αφορά στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των εργαζομένων

στις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις, τα οποία με ρύθμιση στο νομοσχέδιο παραμένουν ανέπαφα μέχρι την 1.1.2010.

Αυτό το οποίο ζητάμε, κυρία Υπουργέ, είναι η συγκεκριμένη ρύθμιση να ισχύσει μέχρι την 1.1.2013, διότι τότε ολοκληρώνονται τα εξυγιαντικά προγράμματα που εφαρμόζονται στις συνεταιριστικές οργανώσεις. Και βεβαίως, οι χίλιοι πεντακόσιοι περίπου εργαζόμενοι των συνεταιριστικών οργανώσεων δεν θα επιβαρύνουν ούτε με 1 ευρώ τον προϋπολογισμό, αφού τα χρήματα καλύπτονται από τις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις.

Σας καλώ, λοιπόν, να αλλάξετε την ημερομηνία και να ισχύσει η ρύθμιση μέχρι την 1.1.2013, ώστε να υπάρχει πλήρης κάλυψη των ανθρώπων αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αλλαγές που προωθούμε είναι θετικές, διότι αποβλέπουν στη σωτηρία ενός συστήματος που έχει οδηγηθεί σε αδιέξοδο. Είναι επιτακτικές, διότι όσο καθυστερεί η μεταρρύθμιση, τόσο μεγαλώνει το αδιέξοδο, τόσο πιο επώδυνες θα είναι οι λύσεις που θα επιβάλλει η σκληρή πραγματικότητα για όλη την κοινωνία. Και κυρίως, έχουν στόχο τη μείωση για τις νεότερες γενιές.

Εάν κάποιος δεν ήθελε να αναλάβει το πολιτικό κόστος, θα μπορούσε βραχυχρόνια να μην αγγίξει το τεράστιο αυτό πρόβλημα, να αφήσει τα πράγματα ως έχουν ή να κάνει επιφανειακές αλλαγές, να μεταθέσει, δηλαδή, το πρόβλημα και το αδιέξοδο του σε μία επόμενη κυβέρνηση. Μία παρόμοια επιλογή θα συνιστούσε, όμως, έσχατη ανευθυνότητα. Μία τέτοια επιλογή είναι για την Κυβέρνηση και για όλους εμάς στη Νέα Δημοκρατία, αδιανόητη. Είναι πέρα για πέρα ξένη προς την πολιτική μας φιλοσοφία και τη διαδρομή μας. Εμείς έχουμε επιλέξει να είμαστε χρήσιμοι στον τόπο, έστω και αν πρόσκαιρα δεν γίνουμε αρεστοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχασαν πολύτιμο χρόνο, παρ' ότι ο ελληνικός λαός τους έδωσε πολλές ευκαιρίες για να ανταποκριθούν στις δίκαιες απαιτήσεις του. Γνωρίζουμε ότι ο δρόμος που ακολουθούμε είναι δύσβατος και ανηφορικός. Οδηγός μας είναι η ευθύνη απέναντι στο κοινωνικό σύνολο και η εμπιστοσύνη των πολιτών.

Κλείνοντας, θέλω για μία ακόμα φορά να επισημάνω ότι με τις συγκεκριμένες πρωτοβουλίες μας αποδεικνύουμε έμπρακτα ότι η πολιτική μας έχει μέλλον, είναι αξιόπιστη και αποτυπώνεται ανάγλυφα και σ' αυτό το νομοσχέδιο της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, το οποίο ζητώ από όλους να το ψηφίσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσαβαρίδη.

Το λόγο ο κ. Αγοραστός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Παπανδρέου, διαπίστωσα ότι γλώσσα λανθάνουσα την αλήθεια λέει, διότι είπε ότι θα αυξήσει τους φόρους, ήθελε να πει τους πόρους, είπε τους φόρους, συνεπώς κάτι ξέρει ο θυμόσοφος ελληνικός λαός που λέει αυτήν την παροιμία.

Βέβαια, περίμενα με τα δώδεκα αυτά μέτρα που σήμερα κατέθεσε, να μας καταθέσει και την αντίστοιχη αναλογιστική μελέτη, μια και έχει μέτρα, τα οποία, όπως ισχυρίστηκε, είναι μέτρα που οδηγούν σ' ένα άλλο ασφαλιστικό, ένα καλύτερο ασφαλιστικό. Πού είναι η αναλογιστική μελέτη; Ακούω τόσους μήνες που γίνεται ο διάλογος από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης ότι «δεν υπάρχουν αναλογιστικές μελέτες, δεν έχετε αναλογιστικές μελέτες» και σήμερα έρχεται εδώ ο Αρχηγός τους και προτείνει ένα σύστημα ασφαλιστικό, χωρίς αναλογιστική μελέτη. Χαρακτηριστικό του Αρχηγού, αλλά και των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης, είναι ο εθισμός στη συγκρουσιολαγνεία. Έχουν μια έμφυτη συγκρουσιολαγνεία για όλα τα πράγματα. Θεωρούν ότι μέσα από τη σύγκρουση μπορούν να πετύχουν, να εξασφαλίσουν ψήφους διαμαρτυρίας. Μας μίλησαν για ένα άλλο ασφαλιστικό, ένα άλλο ασφαλιστικό είναι επιβεβλημένο. Κινήθηκαν μεταξύ του αόριστου ευχάριστου και του συγκεκριμένου καταστροφικού. Διακρίνονταν οι ομιλίες τους από μια

επιβλαβή ασάφεια, χωρίς να υπάρχει μια επωφελής σαφήνεια και αρκέστηκαν σε γενικόλογες αισθαντικές ομιλίες, χρησιμοποιώντας και επιδιώκοντας επικοινωνιακά τεχνάσματα. Θα πρέπει να τους πω ότι δυστυχώς η πολιτική δεν γίνεται με ευχές. Γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία έχει ξεκάθαρες, λεπτομερείς θέσεις.

Ακόμη θέλω να τους υπενθυμίσω -γιατί το έχουν ξεχάσει- ότι η αναλογιστική μελέτη έχει κατατεθεί στη Βουλή στη συνάντησή της Τρίτης 6 Νοεμβρίου στην αίθουσα της Γερουσίας - και το λέω αυτό γιατί λέτε, λέτε, το ξαναλέτε, το επικαλείστε- με τα αποτελέσματα των αναλογιστικών προβλέψεων των εθνικών συνταξιοδοτικών σχημάτων του Ι.Κ.Α., του Ο.Γ.Α. στις 31 Δεκεμβρίου 2005 και της διεθνούς χρηματοοικονομικής και αναλογιστικής υπηρεσίας, τμήμα κοινωνικής ασφάλισης, το διεθνές γραφείο εργασίας, Γενεύη 15 Οκτωβρίου 2007. Συνεπώς καταρρίπτονται όλες οι αιτιάσεις που είχατε μέχρι σήμερα, ότι δεν υπήρξαν ασφαλιστικές μελέτες, ότι δεν μιλήσαμε με όρους τεχνοκρατικούς, ότι δεν είχαμε τεχνοκρατική συγκρότηση των θέσεων μας.

Πρέπει να τους γυρίσουμε και λίγο πίσω, όταν τα κοινωνικά συστήματα παγκοσμίως άλλαζαν, όταν τα κοινωνικοασφαλιστικά συστήματα, οι όροι, οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, παροχές, ο βαθμός βιωσιμότητας και ανταγωνιστικότητας άλλαζαν στις χώρες του Ο.Ο.Σ.Α.. Άλλαξαν μέσα στη δεκαετία 1994-2004 σε τριάντα χώρες του Ο.Ο.Σ.Α., από τις οποίες οι δεκαεννέα ήταν ευρωπαϊκές. Τότε βέβαια εξαγόραζαν χρόνο, εξαγόραζαν χρόνο εξουσίας σε βάρος των ασφαλιζόμενων. Βέβαια είναι σύνθηρες το φαινόμενο ότι ασκούν αντιπολίτευση ξεχνώντας ή προσποιούμενοι απώλεια μνήμης για τα παρελθόντικά τους πεπραγμένα και ξεχνούν οι περισσότεροι απ' αυτούς ότι συμμετείχαν σε μια κυβέρνηση που έπαιρνε αποφάσεις με άσχημες διαστάσεις για το ασφαλιστικό. Γι' αυτό και γινόταν απρογραμματίστη, ευκαιριακά, πελατειακά το σύστημα. Έτσι αναπτύχθηκε, όπως αναπτύχθηκε και η Δημόσια Διοίκηση, η οικονομία και οι υποδομές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπάρχον σύστημα νοσεί. Αυτό είναι γνωστό. Εμείς προτείνουμε λύσεις. Περιμένουμε και τεχνοκρατικές λύσεις από σας και κάνουμε αποδεκτή κάθε τεχνοκρατική λύση η οποία είναι συμφέρουσα.

Υπήρχε μία αναλογία ασφαλιζόμενων προς συνταξιούχους 1 προς 1,75 όταν απαιτείται τουλάχιστον αναλογία 1 προς 4. Η αναλογία 1 προς 1,75 έγινε τα τελευταία τέσσερα χρόνια ή ήταν αποτέλεσμα μιας οικονομικής και ασφαλιστικής πολιτικής των προηγούμενων δεκαετιών; Βέβαια η παρούσα Κυβέρνηση αύξησε και την απασχολησιμότητα και μείωσε την ανεργία, άρα αύξησε τους ασφαλιζόμενους.

Ακόμη υπήρχε ένα σύστημα το οποίο χαρακτηριζόταν από ανισότητες, αδικίες και υπερβολές. Θα σας πω για έναν μη προνομιούχο του συστήματος. Παραδείγματος χάριν, ο εργάτης ή ο αγρότης το πληρώνει τρεις φορές διά των ασφαλιστικών του εισφορών, διά της φορολογίας, αφού ο κρατικός προϋπολογισμός επιχορηγεί ευθέως μη βιώσιμα και άκρως ελλειμματικά ταμεία και διά των λεγόμενων κοινωνικών πόρων, αφού καταβάλλει ποσά σε συγκεκριμένες συναλλαγές περί τρίτων. Ο μη προνομιούχος καταβάλλοντας τις ίδιες και μεγαλύτερες εισφορές στο σύστημα για ίσα ή και περισσότερα έτη εργασίας και σε καταφανώς δυσκολότερες συνθήκες εισπράττει πολύ μικρότερη σύνταξη. Παραδείγματος χάριν, για το Ι.Κ.Α. είναι 500 ευρώ η κατώτατη σύνταξη έναντι της υψηλότερης σύνταξης -και σας την καταθέτω- 5.370,21 ευρώ στο Τ.Α.Π. -Ο.Τ.Ε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή δεν είναι στρέβλωση του συστήματος; Θέλετε να διατηρηθούν αυτές οι ανισότητες; Πείτε στους ανθρώπους που τους παροτρύνετε να κατέβουν στο δρόμο ότι αυτός με τα 4.000 ευρώ σύνταξη κατεβαίνει με τον άνθρωπο που έχει 500 ευρώ σύνταξη και αυτός που έχει 500 ευρώ στηρίζει τον άλλον με τα 3.000 και τα 4.000 ευρώ.

Κύριοι συνάδελφοι, η επιχειρούμενη μεταρρύθμιση, αυτή που θα γίνει από μεθαύριο νόμος του κράτους δεν αλλάζει τα γενικά όρια ηλικίας. Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών δεν αλλάζει. Το ύψος των παροχών συντάξεων που ήδη κατά κανόνα είναι χαμηλό δεν αλλάζει. Οι προσδοκίες και τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα δεν αλλάζουν. Ο τρόπος υπολογισμού των συντάξεων δεν αλλάζει. Πηγαίνουμε στην κάρτα ασφάλισης και υγείας για να μπορέσουμε να χτυπήσουμε την εισφοροδιαφυγή. Έχουμε απτά αποτελέσματα γιατί κάνουμε ελέγχους. Δεν κάνατε ελέγχους στο παρελθόν. Διακόσιες είκοσι περιπτώσεις παράνομα χορηγούμενων συντάξεων πιάστηκαν από διασταυρώσεις που κάνουμε και 2,5 εκατομμύρια ευρώ επιστράφηκαν στο κράτος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε Αγοραστή. Κατά λάθος σας έβαλα οκτώ λεπτά, κανονικά ήταν επτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κανείς δεν μπορεί να αισθάνεται ικανοποίηση όταν εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχοι εισπράττουν σήμερα 500-600 ευρώ το μήνα σύνταξη. Στην αρνητική αυτή πραγματικότητα οφείλουμε να απαντήσουμε με τόλη και δικαιοσύνη και στο πλαίσιο αυτό αυξήσαμε το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, το Ε.Κ.Α.Σ., και το πήγαμε στα 230 ευρώ, αυξήσαμε τις συντάξεις του Ο.Γ.Α. και πήγαν στα 330 ευρώ, αυξήσαμε το κατώτατο επίδομα ανεργίας στα 404 ευρώ, συγκροτείται ένα ταμείο συνοχής ύψους 2.000.000.000 ευρώ, καθιερώνεται η κατώτατη εθνική σύνταξη και διασφαλίζουμε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης χρηματοδοτώντας το. Στόχος μας είναι ένα πιο ανταποδοτικό σύστημα με πιο ισχυρή αναλογία μεταξύ εισφορών και παροχών, ένα πιο ορθολογικό και δίκαιο σύστημα και συνεπώς ένα πιο βιώσιμο σύστημα με μακροχρόνια προοπτική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, έχετε υπερβεί το χρόνο σας κατά δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Για τον Ο.Γ.Α. έχουμε μεγαλύτερη ευαισθησία και βλέπουμε με σεβασμό και με ενδιαφέρον τον θέμα της αγρότισσας. Ήταν δική μας πρόταση. Είναι χαρά μας που το αναγνωρίζετε και έρχεστε μαζί να το ψηφίσουμε και όταν το φέρουμε να είστε εδώ να το ψηφίσετε και να το υποστηρίξετε. Με σεβασμό και με ενδιαφέρον η κυρία Υπουργός είπε ότι πρόκειται να εξεταστεί και ξέρετε ότι πρόκειται να εξεταστεί και θα δικαιωθεί, όπως και το θέμα των ασφαλισμένων στις συνεταιριστικές οργανώσεις που πρέπει να δώσουμε το δικαίωμα μέχρι το 2010 ή το 2011 να έχουν τα ίδια δικαιώματα, όπως κάναμε και για τις άλλες τάξεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παράκληση να πειθαρχήσετε στο χρόνο, γιατί είναι πολλοί που περιμένουν και θα είναι άδικο άλλοι να μιλάνε περισσότερο από επτά λεπτά και άλλοι καθόλου.

Η κ. Παπανδρέου έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε ένα πολύ σοβαρό θέμα, το ασφαλιστικό, αλλά όχι δυστυχώς με σοβαρό τρόπο. Η συζήτηση στη Βουλή θα έπρεπε να είναι το αποκορύφωμα ενός μακροχρόνιου διαλόγου με τους κοινωνικούς εταίρους και να υπάρχει μία κατά το δυνατόν ευρεία συναίνεση.

Η κοινωνία γνωρίζει ότι το ασφαλιστικό σύστημα έχει προβλήματα, όπως έχουν όλα τα ασφαλιστικά συστήματα, αλλά ταυτόχρονα το ασφαλιστικό είναι ένα από τα βασικά θέματα που αφορούν το σύνολο της κοινωνίας. Οι πολίτες πρέπει να αισθάνονται σιγουριά για το μέλλον, για τις συντάξεις τους, αλλά και για βασικές υπηρεσίες περίθαλψης.

Εδώ είχαμε μία κινδυνολογία εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας για ένα μακρύ χρόνο και ένα προσχηματικό διάλογο. Και είναι κρίμα, γιατί είμαστε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης του ευρώ και θα έπρεπε να είχαμε διδαχθεί ορισμένα πράγματα για το τι συμβαίνει στις άλλες χώρες. Ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις έχουν γίνει σε πολλές χώρες, αλλά σε καμία χώρα δεν υπήρξε αυτή η γενική κατακραυγή που υπάρχει σήμερα στη χώρα μας, γιατί υπήρξε ένας ουσιαστικός διάλογος. Και για να υπάρχει ουσιαστικός διάλογος θα πρέπει η Κυβέρνηση να έχει σχέδιο, να έχει προτάσεις και πάνω από όλα να είναι ειλικρινής. Να μην προσπαθεί ούτε να παραπληροφορήσει ούτε να αποκρύψει τις προθέσεις της.

Και έρχεται το τριήμερο της Καθαράς Δευτέρας σκόπιμα και καταθέτει το σχέδιο νόμου, το οποίο δεν το έχει συζητήσει με κανέναν. Ο διάλογος που έγινε, δήθεν, στη Βουλή ήταν γενικός και αόριστος και τώρα έρχεται με συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες όμως θίγουν σχεδόν όλους τους εργαζόμενους.

Κοιτάτε, ο κοινωνικός διάλογος είναι βασική παράμετρος του πολιτισμού μίας χώρας. Είναι γεγονός ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει αυτή η κουλτούρα του διαλόγου, αλλά είναι απαράδεκτο η ίδια η Κυβέρνηση να υπονομεύει την οποιονδήποτε δυνατότητα διαλόγου, ακόμα και για βασικά θέματα. Εμπαιζετε τους εργαζόμενους, εμπαιζετε το κοινωνικό σύνολο και έχετε καταφέρει όλη η Ελλάδα να βρίσκεται σε κινητοποίηση.

Δεν σας ενοχλεί αυτό; Δεν σας προβληματίζει; Πώς είναι δυνατόν να θεωρείτε ότι έχετε ένα καλό σχέδιο νόμου, ότι λύνετε ένα πολύ σοβαρό θέμα και ταυτόχρονα να μη συμφωνεί κανείς μαζί σας; Αυτό σημαίνει ότι κάτι στραβό υπάρχει από τη δική σας την πλευρά. Δεν μπορεί όλη η κοινωνία να είναι αντίθετη. Μπορεί ίσως κάποιοι να θίγονται, γιατί σε οποιαδήποτε αλλαγή κάποιου μπορεί να θίγονται, αλλά θα υπήρχε μία πλειοψηφία που θα συμφωνούσε. Σήμερα, όμως, όλοι διαφωνούν μ' αυτό το οποίο εσείς θέλετε να ψηφίσετε εδώ στη Βουλή.

Όταν δεν υπάρχει το αίσθημα της κοινωνικής ασφάλειας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, αυτό έχει επιπτώσεις στην πορεία της χώρας, στην κοινωνική συνοχή, στην παραγωγικότητα και στην ανταγωνιστικότητα και αυτό έχει επιπτώσεις στο ίδιο το ασφαλιστικό σύστημα. Η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας τα τελευταία χρόνια πάει από το κακό στο χειρότερο. Με τις προτάσεις αυτές και με την πολιτική που έχετε ακολουθήσει μέχρι τώρα, είτε αφορά τους μισθούς είτε αφορά τη φορολογία και τις χαριστικές ρυθμίσεις για τους λίγους, έχετε προκαλέσει τεράστιο ρήγμα στην κοινωνική συνοχή.

Αυτό σημαίνει ότι ακόμα και αν το ψηφίσετε λόγω της κοινοτικής πειθαρχίας που επιβάλλετε στους Βουλευτές, δεν πρόκειται να λυθεί κανένα θέμα. Όχι μόνο δεν θα λυθεί το ασφαλιστικό αλλά θα επιβαρυνθεί ακόμη περισσότερο η πρόοδος, η προοπτική αυτής της χώρας, διότι οι εργαζόμενοι θα αντιδράσουν. Θα τους υποχρεώσετε να πάνε στη δουλειά τους, αλλά θα αντιδρούν όντας στη δουλειά. Θα έχουμε περαιτέρω μείωση της παραγωγικότητας, μείωση της ανταγωνιστικότητας, μείωση της ανάπτυξης, μείωση τελικά των εσόδων του κράτους.

Δεν λύνονται τα προβλήματα με ένα συνονθύλευμα μέτρων και διατάξεων, που στόχο έχουν να αποπροσανατολίσουν την κοινή γνώμη από μια μίζερη και δυσώδη κατάσταση που υπήρχε. Και υπήρχε μια σκοπιμότητα επικοινωνιακή να έρθει το ασφαλιστικό τώρα, για να σταματήσουν τα άλλα θέματα, τα οποία ήταν πραγματικά θλιβερά.

Μιλάτε για τη μεγάλη μεταρρύθμιση και ότι ο κ. Καραμανλής δεν πρόκειται να υποχωρήσει και δεν τον ενδιαφέρει το πολιτικό κόστος. Κοιτάτε, μεταρρυθμίσεις η χώρα μας χρειάζεται. Αλλά όταν λέμε μεταρρύθμιση, εννοούμε ότι θα αλλάξουμε κάποια πράγματα, τα οποία θα βελτιώσουν την ποιότητα ζωής των πολιτών, θα βελτιώσουν την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, τουλάχιστον θα έχουν έφελος μεγάλες κατηγορίες πολιτών, έστω αν κάποιοι θίγονται.

Εσείς με οποιαδήποτε λεγόμενη μεταρρύθμιση έχετε κάνει, έχετε αρνητικά αποτελέσματα. Να πάρουμε τις Δ.Ε.Κ.Ο.; Κάνετε τις περίφημες μεταρρυθμίσεις στις Δ.Ε.Κ.Ο., τριπλασιάστηκαν τα ελλείμματα. Να πάρουμε την παιδεία; Πάλι είχαμε τον κόσμο, κυρίως τη νεολαία, στους δρόμους. Ποια μεταρρύθμιση κάνατε στην παιδεία; Βλέπετε καμμία αλλαγή στην παιδεία; Βλέπετε κανένα αποτέλεσμα; Τον Ο.Τ.Ε.; Θέλατε να τον πουλή-

στε, τώρα πάτε έμμεσα και τον ξεπουλάτε, πληρώνοντας ένα πολύ υψηλό τίμημα, γιατί πρέπει να πληρωθεί και ο ενδιάμεσος. Η Δ.Ε.Η.; Τα ίδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το να ονομάζει κάποιος κάτι μεταρρύθμιση, μπορεί τελικά να υπονομεύει το μέλλον αυτής της χώρας. Λέτε ότι δεν θίγονται τα όρια ηλικίας. Κοιτάξτε, κύριοι συνάδελφοι, για τα όρια ηλικίας: ο μέσος όρος αποχώρησης ήταν το 2003 τα 62,7 χρόνια. Τον κατεβάσατε στα 60,7. Επιβαρύνθηκε πολύ περισσότερο το ασφαλιστικό θέμα, λόγω των πρόωγων συνταξιοδοτήσεων, τις οποίες εσείς προωθήσατε.

Ακολουθήσατε μια πολιτική αποδιάρθρωσης τελείως του ασφαλιστικού συστήματος και με το να μη δίνει το κράτος τη συμμετοχή του, η οποία είναι απαραίτητη και προβλέπεται από το νόμο, αλλά και με την πολιτική που ακολουθήσατε, με την επιβάρυνση των ταμείων και με τα δομημένα ομόλογα, αλλά και με τη διαχείριση την οποία κάνετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλετου)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και έτσι η εισφοροδιαφυγή από 3,5 δισεκατομμύρια που ήταν το 2003, έχει φτάσει πάνω από 6.000.000.000 το χρόνο.

Και έρχεστε τώρα, επιβαρύνετε τις γυναίκες, τις μητέρες. Και, κυρία Υπουργέ, οι μητέρες πρέπει να έχουν κάποια προνόμια. Διότι δυστυχώς για τη χώρα μας –και όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά στην Ελλάδα συμβαίνει ιδιαίτερα– δεν υπάρχει κοινωνική υποδομή για μια γυναίκα, για να κάνει και να μεγαλώσει παιδί. Δεν υπάρχει ισότητα στο χώρο εργασίας. Και είναι το ελάχιστο που πρέπει να κάνει η πολιτεία προς αυτές τις γυναίκες, τις μητέρες, να τους δώσει ορισμένα προνόμια. Και εσείς αντί να τους τα αυξήσετε, τους τα μειώνετε.

Η ιατροφαρμακευτική περιθαλψή έχει ανέβει και όλες αυτές οι ρυθμίσεις που κάνετε θα εξασφαλίσουν πιθανόν 450.000.000 το πολύ το χρόνο. Μα, μόνο να μειώνατε λίγο την εισφοροδιαφυγή, να μην χαρίζατε δισεκατομμύρια στις τράπεζες, που είχαν τεράστια κέρδη, όχι μόνο στην ALPHA BANK, αλλά και στην Εμπορική και στην Εθνική. Έχετε χαρίσει δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες. Έχετε χαρίσει πολλά εκατομμύρια ευρώ σε μεγάλες επιχειρήσεις με διάφορες χαριστικές ρυθμίσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Παπανδρέου, ολοκληρώστε.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Εάν αυτά μόνο κάνατε, όχι μόνο δεν θα χρειαζόταν να επιβαρύνετε τους πολλούς, αλλά θα μπορούσατε να ελαφρύνετε λίγο τους πολλούς, γιατί το πρόβλημα στην Ελλάδα είναι ότι η πλειονότητα των συντάξεων είναι πάρα πολύ χαμηλές. Δεν είναι ότι δίνουμε πολλά. Είναι ότι δεν θέλετε να βρείτε αυτές τις διαδικασίες που να πληρώσουν αυτοί που θα πρέπει να πληρώσουν, δηλαδή αυτοί που έχουν, οι λίγοι. Εσείς πάντα βρίσκετε την εύκολη λύση, να επιβαρύνετε του πολλούς, για να διευκολύνετε τους λίγους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Αλλά η κοινωνία είναι εναντίον σας. Και νομίζω ότι θα πρέπει να συναισθανθείτε ότι δεν μπορεί, δεν έχει δικαίωμα σε καμμία χώρα, καμμία κυβέρνηση σε οποιαδήποτε χώρα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρία Παπανδρέου, έχετε υπερβεί το χρόνο σας.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

... οποιαδήποτε πολιτική κι αν ακολουθεί, να προκαλεί αυτήν την τεράστια κοινωνική αναστάτωση. Γιατί αυτή η τεράστια κοινωνική αναστάτωση είναι εις βάρος της νεολαίας, εις βάρος του μέλλοντος αυτής της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Παπανδρέου.

Ο κ. Πολατίδης. Απών. Διαγράφεται.

Το λόγο έχει ο κ. Αηδόνης.

Κύριοι συνάδελφοι, απευθύνω παράκληση να μην υπερβαίνε-

τε το χρόνο. Είναι σε βάρος των άλλων συναδέλφων που δεν θα μιλήσουν και θα διαμαρτύρονται.

Ορίστε, κύριε Αηδόνη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, όπως επίσης και την κ. Πετραλιά, να επιτίθενται, γιατί μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο συνεχίζουν να ισχύουν οι ακάθεκτες δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού για τα τρία «δεν».

Εκείνο το οποίο μπορούμε να ρωτήσουμε εμείς είναι πάρα πολύ απλό: Ο ελληνικός λαός, που σήμερα αντιδρά στο σύνολό του, δεν καταλαβαίνει; Δεν έχει τη στοιχειώδη νοημοσύνη να αντιληφθεί ότι όλα αυτά τα οποία έρχονται είναι στοιχεία που τον αφορούν και είναι ρυθμίσεις οι οποίες ουσιαστικά τον οδηγούν προς τα πίσω; Δεν είναι ρυθμίσεις μέσα από τις οποίες χάνει μια σειρά από κοινωνικά κεκτημένα; Είναι μήπως κάποιο νέο στοιχείο λογικής, το οποίο έχετε εσείς ανακαλύψει και δεν το έχει αντιληφθεί ο ελληνικός λαός, αλλά και εμείς; Μήπως, εάν υπάρχει κάποια τέτοια νέα τεχνονομία, θα πρέπει να την παρέχετε και σε εμάς, για να μπορέσουμε να ακολουθήσουμε τους δικούς σας δρόμους; Μήπως, όμως, υπάρχει και μία κοινή λογική που λέει «επιτέλους, σταματήστε να κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε»;

Φεβρουάριος του 2004, 18 Μαρτίου του 2008. Τέσσερα χρόνια χρειάστηκαν, για να κυοφορηθεί το νομοσχέδιο για το ασφαλιστικό. Ακόμα ηχούν στη μνήμη μου οι δεσμεύσεις του κ. Καραμανλή από το Φεβρουάριο του 2004 ότι δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, ότι θα γίνει σύγκλιση των συντάξεων με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι θα προστατεύονται οι επικουρικές συντάξεις προς όφελος των ασφαλισμένων, ότι θα ενισχυθούν οι ευεργετικές συνταξιοδοτικές διατάξεις για τις μητέρες. Χρειάστηκαν τέσσερα χρόνια, για να έρθει αντιμέτωπος ο ελληνικός λαός με την αλήθεια. Κοντά, λοιπόν, στις αποκρίσεις κάψαμε και τον καρνάβαλο και έλωσαν και οι μάσκες.

Τέσσερα χρόνια λοιπόν, για να γεννηθεί το έκτροπο που παρασύρει και διαλύει τα κοινωνικά δικαιώματα δεκαετιών. Έψαξα και βρήκα μόνο ένα ανάλογο προηγούμενο. Βρίσκεται, δυστυχώς, μέσα το ζωικό βασίλειο. Είναι αυτό του γορίλα. Γεννάει κάθε τέσσερα χρόνια και ζει σε ομάδες μ' έναν αρχηγό. Όταν συναντά άλλες ομάδες, χτυπά τα χέρια του στο στήθος, για να δείξει τη δύναμή του.

Σήμερα, λοιπόν, εσείς εδώ κάνετε αυτό ακριβώς. Μετά από τέσσερα χρόνια, γεννήσατε το δικό σας γορίλα και χτυπάτε τα χέρια, για να φοβηθεί ο ελληνικός λαός. Μόνο που απέναντί σας πρέπει να καταλάβετε, επιτέλους, ότι υπάρχουν άνθρωποι. Υπάρχουν ανάγκες και προβλήματα. Και αυτοί δεν φοβούνται, δεν κάνουν πίσω, γιατί έχουν συναντήσει δυστυχώς την απόγνωση. Και όταν φθάνεις εκεί, δεν κάνεις πίσω, υπάρχει ένας μόνος δρόμος, ο δρόμος της σύγκρουσης και αυτόν θα τον ακολουθήσει ο ελληνικός λαός από εδώ και πέρα, να είστε βέβαιοι.

Μας έλεγε, λοιπόν, ο κ. Καραμανλής, με τη δική του λογική, ότι δεν θα αυξηθεί τα όρια ηλικίας. Τρομερή νοημοσύνη! Ρωτώ, λοιπόν, τους συναδέλφους που υπερασπίστηκαν εδώ μία σειρά από θέματα: Όταν το πενήντα οκτώ γίνεται εξήντα για τους ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α. και τα ειδικά ταμεία, όταν το πενήντα πέντε γίνεται πενήντα επτά για αυτούς που υπάγονται στα βαρέα και ανθυγιεινά, όταν καταργείται η δυνατότητα συνταξιοδότησης με τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης και συνδυάζεται με το πενηντοστό όγδοο έτος της ηλικίας, όταν αυξάνετε το χρόνο εργασίας σε πέντε έτη για τις μητέρες που έχουν ανήλικα παιδιά, τι σημαίνει αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι; Αύξηση ή μείωση των ορίων ηλικίας;

Επιτρέψτε μου να σταθώ μόνο σ' ένα από αυτά. Γνωρίζετε ποια είναι τα επαγγέλματα που εντάσσονται στα βαρέα και ανθυγιεινά; Μήπως δεν είναι οι οικοδόμοι, δεν είναι οι εργάτες που δουλεύουν στα ναυπηγεία, δεν είναι οι εργάτες στα λατομεία; Στη Δράμα, από όπου κατάγομαι, υπάρχει μεγάλος αριθμός εργαζομένων στα λατομεία. Η συντριπτική τους πλειοψηφία στα πενήντα και στα σαράντα τους έχουν κατεστραμμένες σπονδυλικές στήλες και εσείς έρχεστε εδώ να τους πείτε τι; Ότι πρέπει να δουλέψουν μέχρι τα πενήντα επτά; Η μόνη λέξη που

αξίζει, δυστυχώς, στο νομοσχέδιό σας είναι η λέξη ντροπή. Δεν υπάρχει καμιά άλλη λέξη, για να χαρακτηρίσει αυτό το νομοσχέδιο.

Μας είπε, λοιπόν, και κάτι άλλο ο κ. Καραμανλής, ότι δεν θα μειώσει τις συντάξεις. Όταν η ποινή για όσους αποχωρούν πρόωρα επανέρχεται στο 6% το χρόνο, όταν με το πλαφόν του 20% θα υπάρξει δραστική μείωση των επικουρικών συντάξεων, αυτό -για να καταλάβουμε- θα είναι μείωση ή αύξηση; Με αυτά τα μέτρα, λοιπόν, γίνεται σύγκλιση με τις συντάξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή με μερικές τριτοκοσμικές χώρες;

Το θέμα, όμως, είναι παράλληλα ότι παρακολουθούμε και ένα μεγάλο θέατρο του παραλόγου. Από τη μία αυξάνουμε τα όρια ηλικίας και από τη άλλη δίνουμε κίνητρα εθελούσιας εξόδου στους εργαζόμενους στον Ο.Τ.Ε., στα λιμάνια, στις τράπεζες.

Το θέμα είναι πού δίνετε αυτά τα κίνητρα. Εκεί δυστυχώς που έχει βγει το πωλητήριο. Και εκείνο για το οποίο γίνεται, λοιπόν, είναι για να απαλλαγούν τα νέα αφεντικά από τα βάρη και τις ασφαλιστικές εισφορές. Ο τίτλος, λοιπόν, του έργου είναι ότι η Ελλάδα πωλείται σε τιμή ευκαιρίας και αυτή είναι η πραγματικότητα.

Έρχεστε ακόμα και αυξάνετε τις προϋποθέσεις για να μπορέσει κάποιος ασφαλισμένος να έχει βιβλιάριο υγείας. Το μόνο που θα πετύχετε είναι να δημιουργήσετε νέες στρατιές ανασφάλιστων. Αυτό θα είναι το αποτέλεσμα. Μην αυταπατάσθε ότι θα μπορέσει να συμβεί οτιδήποτε άλλο.

Ας έρθουμε, λοιπόν, στον ισχυρισμό ότι αυτό το νομοσχέδιο γίνεται για να εξασφαλίσει δήθεν τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Όταν κάποιος ενδιαφέρεται για τη βιωσιμότητα, ασκεί πολιτικές σ' αυτήν την κατεύθυνση. Τέσσερα χρόνια είστε Κυβέρνηση. Έπρεπε, λοιπόν, οι πολιτικές σας να είναι σ' αυτήν την κατεύθυνση. Ποιες είναι, λοιπόν, οι πολιτικές σας και ποια είναι τα αποτελέσματά τους; Πρώτα απ' όλα έχουμε εδώ και τέσσερα χρόνια διάφορους Υπουργούς της Κυβέρνησής σας, όπου όποιοι ερχόταν κοίταζε να κάνει και μία νέα ρύθμιση. Να ρυθμίσει τι και να χαρίσει τι; Η κάθε ρύθμιση, λοιπόν, ήταν ένας διαγωνισμός Υπουργών για το ποιος θα χαρίσει καλύτερα. Και εκείνο το οποίο έχετε κάνει, δυστυχώς και έχετε πετύχει, είναι να υπάρχει ένας μεγάλος τίτλος σήμερα, να έχετε εισάγει πραγματικά το πρότυπο αυτού του οποίου είπε και η εισηγήτριά μας, του επιχειρηματία-μπαταχτή. Ξέρετε ποιο είναι το σύνθημά σας; Μην πληρώνεις τώρα, ο επόμενος Υπουργός θα έχει τη δική του καλή ρύθμιση. Αυτό δυστυχώς είναι το αποτέλεσμα.

Πού έχουμε φθάσει; Η εισφοροδιαφυγή ήταν 3,5 δισεκατομμύρια και φθάσαμε στα 6.000.000.000. Το Ι.Κ.Α. από 1,5 δισεκατομμύριο πλεόνασμα, έφθασε σήμερα να έχει προβλήματα, όπως επίσης και τα χρέη να έχουν εκτιναχθεί στα 8.000.000.000. Αυτές είναι οι πολιτικές που ασκήσατε στο παρελθόν για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος. Μήπως δεν τα γνωρίζετε αυτά; Μήπως δεν καταλαβαίνετε τι γίνεται ακριβώς σήμερα; Εάν, λοιπόν, ενδιαφερόσασταν πραγματικά να έχουμε σήμερα πραγματικές λύσεις για το ασφαλιστικό, θα ακολουθούσατε στο παρελθόν άλλες πολιτικές και δεν θα μας φέρνατε εδώ πέρα σήμερα και τον ελληνικό λαό, μπροστά σε μία λαιμητόμο για να του πείτε ότι αυτό πρέπει να γίνει.

Κλείνω μ' ένα τελευταίο που έχει να κάνει με το παραμύθι της μεταρρύθμισης.

Άκουσα πολλούς να μας λένε ότι κάνετε μεταρρύθμιση. Όταν μειώνεις τις συντάξεις είναι μεταρρύθμιση; Όταν ακυρώνεις ασφαλιστικά δικαιώματα και εργατικά κεκτημένα, είναι μεταρρύθμιση; Όταν προσφέρει χειρότερα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα στη νέα γενιά, είναι μεταρρύθμιση; Όταν επιτίθεται στο κοινωνικό κράτος, είναι μεταρρύθμιση; Εάν αυτά είναι μεταρρύθμιση τότε εμείς μάλλον πρέπει να πάμε να ζήσουμε αλλού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Αηδόνη.

Ο κ. Βερελής έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συλ-

λυπηθούμε τις οικογένειες των τριών αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων που έχασαν τη ζωή τους σήμερα. Δυστυχώς προστίθενται σε άλλους τέσσερις που για τον ίδιο ακριβώς λόγο έχασαν τη ζωή τους πριν από ενάμιση περίπου χρόνο.

Το ελικόπτερο το οποίο κατέπεσε σήμερα ήταν σαράντα δύο ετών. Το προηγούμενο ήταν τριάντα εννέα ετών. Όλα αυτά τα ελικόπτερα ΧΙΟΥΙ, είχε προγραμματιστεί να αναβαθμιστούν, ακριβώς εκεί που έπασχαν και μετά από εκθέσεις του εργοστασίου που τα κατασκεύασε. Παραγγέλλθηκαν τα υλικά, αλλά δεν έγινε αυτή η αναβάθμιση. Αντιθέτως, θεωρήθηκε ότι αυτοί που τα παρήγγειλαν κακώς το έκαναν και σύρθηκαν άνθρωποι στα δικαστήρια, αντί να βρίσκονται στα δικαστήρια σήμερα αυτοί που το έκαναν, αυτοί δηλαδή οι οποίοι απέρριψαν την αναβάθμιση, η οποία κόστιζε 1,5 εκατομμύριο περίπου ευρώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η ευθύνη η οποία υπάρχει. Οι θάνατοι αυτοί δυστυχώς είχαν προεξοφληθεί και οφείλει η Κυβέρνησή σας, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να δώσει εξηγήσεις και να τιμωρήσει τους πολιτικά και υπηρεσιακά υπευθύνους.

Αγαπητή κυρία Υπουργέ, παρατηρώ ότι σήμερα είσατε μόνη σας στην Αίθουσα. Οι οικονομικοί Υπουργοί, οι οποίοι υποτίθεται σας έδωσαν τις κατευθύνσεις, σας στήριξαν για να έρθετε εδώ βορά, όχι της Αντιπολίτευσης, αλλά κυρίως των συναδέλφων σας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι σε κάθε παρέμβασή τους βρίσκουν κάτι να διαφωνήσουν, να διαφοροποιήσουν τη θέση τους με τρόπο ο οποίος δεν θα δημιουργεί πρόβλημα. Δεν άκουσα σχεδόν καμμία ομιλία η οποία να μην έχει μία διαφοροποίηση, μία ευχή, κάτι το οποίο ουσιαστικά να είναι καταγγελτικό υποδορίως.

Εσείς, λοιπόν, είσατε μόνη σας και η κυρία Υπουργός εξέπεμψε μια ωδή στο κενό με λυρικότητα, η οποία ενδεχομένως με εντυπωσίασε, αλλά ήταν μια ωδή στο κενό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζονται οι μεταρρυθμίσεις; Βεβαίως χρειάζονται. Πού χρειάζονται; Παντού χρειάζονται. Πότε χρειάζονται; Συνεχώς χρειάζονται οι μεταρρυθμίσεις. Κάνει αυτή η Κυβέρνηση μεταρρυθμίσεις; Όχι. Χρησιμοποιεί ως πολιτικό προκάλυμμα τη λέξη «μεταρρυθμίσεις», προκειμένου να μπορέσει κατά την άποψή της να βγάλει πολιτικό όφελος και στην ουσία να έχουμε μία διαχείριση, η οποία έχει μία σειρά από χαρακτηριστικά, όπως στο νομοσχέδιο το οποίο έχουμε αυτήν τη στιγμή μπροστά μας.

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του; Ποια είναι η κατεύθυνση της Νέας Δημοκρατίας; Εξυπηρετεί επικοινωνιακά το πολιτικό της συμφέρον. Η συντηρητική της πρόθεση είναι μία εξίσωση προς τα κάτω. Γιατί; Γιατί δεν μπορεί να φανταστεί η Κυβέρνησή σας ότι υπάρχει ένα ισοζύγιο εισροών-εκροών στο ασφαλιστικό σύστημα.

Ασχολείτε αποκλειστικά και μόνο με τις εκροές και μ' έναν τρόπο που θίγει εκατομμύρια ασφαλισμένους. Εάν το όφελος από τη μείωση αυτών των εκροών με θύματα όλους αυτούς οι οποίοι θίγονται, ανέρχεται σε 350.000.000 έως 400.000.000 ευρώ -ούτε εσείς νομίζω ξέρετε ακριβώς- έχετε σκεφθεί ότι αυτά τα χρήματα είναι ίσως λιγότερα από τα χρήματα τα οποία έχουμε απολέσει λόγω των δομημένων ομολόγων; Ποιων δομημένων ομολόγων; Αυτών που αυτοί οι οποίοι τα εφηύραν τα λάνσαραν και τα πλήρωσαν, είχαν θεωρήσει τον εαυτό τους πιο έξυπνο από την κοινωνία.

Η Νέα Δημοκρατία πιστεύει ότι ο καθένας πρέπει να πληρώνει τη μοίρα του. Πώς θα την πληρώνει; Μέσω της ιδιωτικής ασφάλισης. Και από εκεί και πέρα ο δείκτης κοινωνικής προστασίας που είχε φτιαχτεί συστηματικά από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα τελευταία χρόνια, από το 1981 και δώθε, με μια συστηματική προσπάθεια να εξυπηρετηθεί το λαϊκό συμφέρον, είναι θέμα που ανάγεται σε μια λογική θολή περί μεταρρύθμισης. Δίδονται βορά οι καταθέσεις των ιδιωτικά ασφαλιζόμενων στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Και ας κάνετε μια προσπάθεια και έναν κόπο να δείτε ποιες είναι οι αποδόσεις αυτών που ασφαλιζονται ιδιωτικά.

Σας πληροφορώ, εάν δεν το γνωρίζετε, ότι είναι τραγικές αυτές οι αποδόσεις. Εκεί θέλετε να στείλετε τους πάντες, προκειμένου να υπάρχει μία απόδοση, η οποία ικανοποιεί ποιους;

ικανοποιεί τα μεγάλα κεφάλαια που βρίσκονται πίσω από τις ασφαλιστικές εταιρείες. Αυτοί είναι τελικά οι κερδοσύμμοι αυτής της ιστορίας.

Το ασφαλιστικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει κάποιες παραμέτρους, που αν δεν τις εξυπηρετεί, σε καμιά περίπτωση, όποιος και αν είναι ο νόμος, δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Μιλήσαμε για τις εκροές. Θα σας πω δυο λέξεις για τις εισροές. Είπαν όλοι οι συνάδελφοι, η εισηγήτριά μας, είπαν οι συνάδελφοι που μίλησαν προηγουμένως από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι υπάρχει μία εγκατάλειψη του συστήματος συλλογής των εισφορών. Δεν εξηγείται αλλιώς το πώς κάθε χρόνο ανεβαίνει η εισφοροδιαφυγή κατά ένα μεγάλο ποσό.

Υπάρχει επίσης μία εγκατάλειψη σε ένα πολύ σημαντικό κομμάτι. Είναι ο πυρήνας της οικονομίας, είναι η απαραίτητη προσπάθεια που πρέπει να κάνει κάθε κυβέρνηση να δημιουργεί νέο πλούτο για την κοινωνία.

Ο νέος πλούτος, μην μπερδευτείτε, δεν ταυτίζεται με το νεο-πλουτισμό διαφόρων επιμέρους επιτηδεύων. Ο νέος πλούτος ανήκει στον τόπο. Η έρευνα για παράδειγμα μπορεί να φέρει νέο πλούτο στη χώρα. Εσείς πιστεύετε στην έρευνα; Όχι, βεβαίως. Είμαστε η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που μειώνει τα ερευνητικά κονδύλια, που θεωρεί ότι η μόνη υποχρέωσή της είναι να συντηρεί το μισθό των ερευνητών. Τελεία και παύλα. Λες να είναι αυτοσκοπός να έχουμε μισθωτούς ερευνητές, ότι αυτό ανεβάζει το κύρος της χώρας και όχι το ερευνητικό αποτέλεσμα, το οποίο τείνει προς το μηδέν.

Πιστεύετε, αγαπητή κυρία Υφυπουργέ, ότι ο αφελληνισμός του Ο.Τ.Ε. θα βοηθήσει το ασφαλιστικό σύστημα, το γεγονός ότι μία κυρίαρχη ελληνική εταιρεία θα σταματήσει να κάνει επενδύσεις, διότι μη μου πείτε ότι η «DEUTSCHE TELECOM» θα κάνει επενδύσεις στην Ελλάδα.

Γιατί μη μου πει κανείς ότι η «DEUTSCHE TELECOM» θα κάνει επενδύσεις στην Ελλάδα. Η «DEUTSCHE TELECOM» περιέρχεται αυτή τη στιγμή ως στρατηγικός επενδυτής χωρίς να το γνωρίζει κανείς, χωρίς να υπάρχει μία διαδικασία, χωρίς να υπάρχει η αυτονόητη κατοχύρωση του ελληνικού δημοσίου, διότι αύριο θα κληθείτε να κάνετε shareholders agreement. Ποιος θα βάλει φραγμό στην «DEUTSCHE TELECOM» εξ αυτού; Ουδείς.

Είδατε οι Γερμανοί να απογερμανίζουν την «DEUTSCHE TELECOM»; Το έχετε δει αυτό; Υπάρχει ξένος στρατηγικός επενδυτής στη Γερμανία; Κάναμε μία σειρά επενδύσεων, οι οποίες απέφεραν τεράστια αποτελέσματα, και οι επενδύσεις αυτές δεν έχουν ωριμάσει ακόμη. Υπάρχει τεράστιος χρόνος, για να γίνει αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Βερελή, παρακαλώ ολοκληρώστε. Άλλωστε, αναφέρεστε σε θέματα που δεν έχουν σχέση με το νομοσχέδιο νομίζω.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Έχει απόλυτη σχέση, κύριε Πρόεδρε, ο αφελληνισμός της πρώτης σε μέγεθος, της πρωτοποριακής μονάδας των τηλεπικοινωνιών με ευθύνη αυτής της Κυβέρνησης με το ασφαλιστικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τι απόλυτη σχέση; Σας παρακαλώ πολύ. Όλα έχουν σχέση τώρα. Ευφυής πολιτικός είστε, μπορείτε να τα βάλετε να έχουν σχέση.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας σέβομαι. Σας εκτιμώ απολύτως. Θέλω τριάντα δευτερόλεπτα, για να μην έχουμε μεταξύ μας σύγκρουση που δεν πρέπει. Η σύγκρουσή μας είναι με άλλους, δεν είναι μεταξύ μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Με πιέζει πιο πολύ ο χρόνος, κύριε Βερελή. Τα λόγια σας δεν με ενοχλούν. Παρακαλώ ολοκληρώστε. Κάντε τον επιλογό σας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσω με μία φράση.

Θίγονται εκατομμύρια ασφαλισμένοι. Θίγονται ασφαλισμένοι, οι οποίοι αυτή τη στιγμή μας παρακολουθούν. Μπορεί να παρακολουθούν λίγοι το κανάλι της Βουλής. Έχουν όμως αγωνία και ερωτούν: Θα καταψήφιστεί; Τι θα γίνει; Θα υπάρξουν συνάδελφοί σας από τη Νέα Δημοκρατία, οι οποίοι θα υψώσουν τη φωνή τους μέσα στη Βουλή, όπως την υψώνουν στα παράθυρα των τηλεοράσεων; Δεν το βλέπω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Μπα...

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Εκ μέρους, λοιπόν, των μητέρων, των αγροτισσών, των ανθρώπων που έχουν εποχικά επαγγέλματα, όλων των οικοδόμων, οι οποίοι χρειάζονται ογδόντα μεροκάματα το χρόνο, για να έχουν φάρμακα, των αλλοδαπών, είμαστε υποχρεωμένοι να καταψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο και το κάνουμε με τη συνειδησή μας ήσυχη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ, κύριε Βερελή.

Το λόγο έχει ο κ. Καλλιώρας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με το χέρι στην καρδιά πρέπει να σας πω ότι ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο. Είναι εθνικό θέμα να δούμε το μέλλον των παιδιών μας και να δούμε ταυτόχρονα να φθάσουμε σε ένα επίπεδο κοινωνικής δικαιοσύνης. Και κάνω σημείο αναφοράς σ' αυτό που έχει πει η Νέα Δημοκρατία για τη δημιουργία από το 2009 –και αυτό κάνουμε σήμερα, προετοιμάζουμε το έδαφος– της κατώτατης εθνικής σύνταξης και όχι μόνο.

Επίσης, να πω στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δεν μου κλέβουν την ψήφο. Συνειδητά ψηφίζω και αναλαμβάνω και εγώ το μερίδιο του πολιτικού κόστους –αν υπάρχει, γιατί οι Έλληνες πολίτες είναι πολύ έξυπνοι και εμείς δυστυχώς, τα κόμματα κυρίως, βλέπουμε την πλάτη των πολιτών ακόμη– που σχετίζεται με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το σημερινό πλαίσιο που υπάρχει έχει περίπου χίλιες περιπτώσεις κανονιστικών διατάξεων, αποφάσεις, νόμους και προεδρικά διατάγματα, δηλαδή, μια πολυνομία, αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων. Σε όλο αυτό το πράγμα ακούω τους Βουλευτές, κυρίως, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να τοποθετούνται, χωρίς κανείς να κάνει μια συγκεκριμένη πρόταση για κάποιο από τα θέματα, έστω για μία διάταξη, και να σέρνουν τα εξ αμάξης στη Νέα Δημοκρατία, χωρίς ένας να αναλαμβάνει το κύρος που πρέπει να έχει ένας Βουλευτής προτείνοντας ορισμένα πράγματα, το τι πρέπει να αλλάξει ή τι πρέπει να προστεθεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μεταρρύθμιση το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αναμφίβολα, γιατί πρώτον σήμερα υπάρχουν ταμεία, υπάρχουν συγκεκριμένες περιπτώσεις που δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν τις υποχρεώσεις τους.

Πόσα είναι αυτά τα ταμεία; Αρκετά. Τι έλεγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Θυμάμαι τις εκθέσεις Σπράου. Όλη τη δεκαετία του '90 «ο κ. Σπράος» και «ο κ. Σπράος». Ήρθε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και πέταξε πάλι το μπαλάκι στη Νέα Δημοκρατία, να το πω έτσι απλά και λαϊκά, γιατί οι άνθρωποι έχουν μάθει, δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τα δύσκολα. Δύσκολα σημαίνει μεταρρύθμιση. Δύσκολα σημαίνει ότι κανείς το σωστό για τις γενιές που έρχονται και όχι μόνο.

Έτσι, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή στη χώρα μας έχουμε εκατόν πενήντα πέντε φορείς και κλάδους κύριας και επικουρικής ασφάλισης: 90% καλύπτει το Υπουργείο Απασχόλησης με εκατόν τριάντα τρεις φορείς, γιατί λέμε να μην πάμε σε ένα, όπως είναι ορισμένες χώρες της Ευρώπης, οι πιο πολλές, αλλά να πάμε σε ομογενοποιήσεις ταμείων, για να μπορέσουμε τι; Να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις βασικές υποχρεώσεις που έχουμε προς τον ελληνικό λαό. Και τι εννοώ; Το 2007, για να καταλάβουμε τη γλώσσα των αριθμών, πληρώσαμε –αν δείτε τον προϋπολογισμό του 2007, ιστορικά στοιχεία πλέον– 14,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Ναι, καλά ακούσατε. Εάν πάμε το συνολικό πακέτο του τι δώσαμε στο σύνολό του για τις δαπάνες ασφάλισης γενικών, το νούμερο πάει στα 24.000.000.000 ευρώ για το 2007, πλησιάζει δηλαδή το 13% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Και τι λέμε εμείς; Ποια είναι η φιλοσοφία, επειδή συζητάμε επί της αρχής; Λέμε όχι για τα γενικά όρια ηλικίας, δεν τα πειράζουμε. Για να με καταλάβετε τι εννοώ, αγαπητοί συνάδελφοι, θα μπορούσε να σας φέρω το παράδειγμα της Γερμανίας, που πέρσι αποφάσισε άνδρες και γυναίκες γενικά όρια ηλικίας στα εξήντα επτά έτη που θα έχει από τα μέσα της επόμενης δεκαετίας. Είναι νόμος του γερμανικού κράτους, μιας άλλης ευρωπαϊκής χώρας. Εγώ τι λέω; Τι λέει η Νέα Δημοκρα-

τία;

Πρώτον, για να είμαι πιο σαφής, δεν μπορεί, αγαπητοί συνάδελφοι, να λέμε ότι σήμερα θα υπάρχουν η πλειοψηφία ή πολύ μεγάλος αριθμός εργαζομένων, οι οποίοι θα δουλεύουν είκοσι χρόνια και, αν βάλουμε το προσδόκιμο ζωής στα ογδόντα – ογδόντα πέντε που είναι σήμερα, θα εισπράττουν απ' όλους εμάς τους υπόλοιπους, δηλαδή, από τον ελληνικό λαό, σαράντα χρόνια. Είκοσι χρόνια προσφοράς -λέω απλούς αριθμούς- σαράντα χρόνια να εισπράττουν. Ποιος θα τα δώσει αυτά τα λεφτά; Από πού θα βγουν; Θα μας τα στείλουν από το εξωτερικό κάποιοι άλλοι; Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον, υπάρχουν ταμεία όπου μαζί με την κύρια σύνταξη και τις επικουρικές μπορεί να έχουν τη μέρα που φεύγουν από τη δουλειά τους, που παίρνουν τη σύνταξη, αν είναι για παράδειγμα 1.000 ευρώ που παίρνουν σήμερα, αύριο το πρωί ως συνταξιούχοι να πάρουν 1.400 ευρώ. Τους συμφέρει, δηλαδή, με το σύνολο που θα πάρουν της ασφάλισης να πάρουν 1.400 ευρώ, δηλαδή, έχουν λόγο να φύγουν από το σύστημα. Και ποιος θα πληρώσει τη διαφορά αυτή; Εμείς λέμε ναι, δεν λέμε όχι, μην παρεξηγηθούμε, αλλά λέμε όμως να εξομαλύνουμε τα πράγματα, δηλαδή, να είμαστε δίκαιοι στο κοινωνικό σύνολο. Επίσης, όταν το Ι.Κ.Α. έχει εξακόσιες δύο κατηγορίες συντάξεων, μόνο το Ι.Κ.Α. σαν ταμείο, μπορεί να ανεχόμαστε τέτοιες καταστάσεις σήμερα ως ευρωπαϊκή χώρα;

Αγαπητοί συνάδελφοι, για να στηριχτεί ένα ταμείο, πρέπει τέσσερις περίπου άνθρωποι να δουλεύουν και ένας να κάθεται. Στη χώρα μας αυτός ο αριθμός είναι 1,7, ούτε δύο δηλαδή δεν δουλεύουν για να στηρίξουν τους υπόλοιπους -είμαστε γερασμένος πληθυσμός, έχουμε πρόβλημα- για να μπορούμε να αποδώσουμε την κοινωνική δικαιοσύνη. Θέλω να κάνω και μια ειδικότερη αναφορά εδώ στα βαρέα και ανθυγιεινά. Για να καταλάβουν οι πολίτες γιατί επιμένουμε να γίνει αυτή η μεταρρύθμιση, θα μου επιτρέψετε να πω λίγα πράγματα και γι' αυτό. Σήμερα στη χώρα μας επτακόσιες περίπου χιλιάδες Έλληνες είναι στην κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών, πεντακόσια τριάντα επτά επαγγέλματα. Μέσα σ' αυτά –και δεν μιλάω αρνητικά για κανέναν, απλά επιχειρηματολογώ- υπάρχουν ράπτριες του Δήμου Καλλιθέας που είναι στα βαρέα και ανθυγιεινά -για να δώσω ένα παράδειγμα- και υπάρχουν άνθρωποι που δουλεύουν με δεκαπέντε κιλά μολύβι μπροστά τους σε ιατρικό εργαστήριο, ακτινολογικό κέντρο, που δεν είναι στα βαρέα και ανθυγιεινά αυτή τη στιγμή που μιλάμε. Η Κυβέρνηση είπε για τους Ο.Τ.Α. και ήρθε η τροπολογία για να μπουν στα βαρέα και ανθυγιεινά.

Δεσμευθήκαμε και το δώσαμε. Να σας δώσω την εικόνα για να καταλάβετε τι σημαίνει Αγγλία; Πόσα είναι στην Αγγλία τα βαρέα και ανθυγιεινά; Κανένα. Πόσα είναι στην Πορτογαλία; Πέντε επαγγέλματα. Στη χώρα μας είναι πεντακόσια τριάντα επτά. Στη Γερμανία μόνο ένα επαγγελματία του ανθρακωρύχου είναι στα βαρέα και ανθυγιεινά και πρέπει να είναι δώδεκα μέτρα κάτω από τη γη. Αλλιώς δεν είναι στα βαρέα και ανθυγιεινά. Αυτά τα λέμε όχι για να επιχειρηματολογήσουμε για το άδικο και για το δίκαιο αλλά για να δούμε πού βρισκόμαστε ως χώρα μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο και πώς μπορούμε να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των πολιτών;

Κάνουμε ουσιαστική μεταρρύθμιση. Αλλάζουμε τα δεδομένα. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. πρέπει να καταλάβει ότι δεν μπορεί ο κάθε συνάδελφος που έρχεται στο Βήμα να τοποθετείται εναντίον του νομοσχεδίου χωρίς να μας λέει ένα ήχος πρότασης για το πού πρέπει να καταλήξουμε για να βοηθήσουμε τη χώρα μας.

Κλείνω λέγοντας ότι μ' αυτήν τη μεταρρύθμιση θα έχουμε τη δυνατότητα από την 1.1.2009 να σταθούμε απέναντι στους πολίτες και να τους δώσουμε την κατώτατη εθνική σύνταξη. Αυτό το νοικοκύρεμα θα φέρει ακόμα πιο δίκαιη τη διανομή του εισοδήματος. Αυτό θέλει η Νέα Δημοκρατία. Δηλαδή, θέλουμε να φέρουμε τα πράγματα σ' ένα επίπεδο για όλο το κοινωνικό σύνολο και όχι για ορισμένες κοινωνικές ομάδες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Κουτσομπάσης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

είχα προετοιμάσει μία ομιλία-τοποθέτηση επί του συζητούμενου νομοσχεδίου. Στο περιεχόμενο της εξέφραξα με λίγα λόγια απλά και γενικά τις σκέψεις μου, κρίσεις και απόψεις μου για τις αδυναμίες και τους κινδύνους του υπάρχοντος συστήματος καθώς επίσης και για τη φιλοσοφία και τις κατευθύνσεις του νέου νόμου. Εστίαζα κυρίως στην αναγκαιότητα της παρέμβασης στο ασφαλιστικό που όλοι εντοπίζουμε και αποδεχόμαστε σε πολιτικό επίπεδο και στις επιβαλλόμενες μεταρρυθμίσεις που αποτελούσαν άλλωστε και δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας. Δηλαδή, εξηγούσα γιατί πρέπει να δοθεί θετική ψήφος σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Δεν είχα την απαίτηση και δεν πίστευα κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης ότι θα συμφωνούσατε με εμάς για να σας ζητήσω ηθικά και πολιτικά να το ψηφίσετε. Αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμά σας η θετική και η αρνητική ψήφος. Ουδείς μπορεί να σας κατηγορήσει για την άρνηση να δώσετε θετική ψήφο. Όμως, μετά τη στάση σας, κατά την έναρξη της διαδικασίας στην Ολομέλεια, παραιτούμαι της ομιλίας που είχα γράψει. Δεν τη θεωρώ αναγκαία. Δεν θα προσπαθήσω να σας πείσω για την ορθότητα των απόψεών μου. Με πείσατε εσείς. Για κάτι άλλο όμως. Για το ότι δεν βλέπετε μπροστά, δεν βλέπετε το μέλλον, δεν έχετε το πολιτικό θάρρος και την πολιτική γενναιότητα να τολμήσετε εκεί που εμείς τολμούμε. Επιμένετε στη στασιμότητα, στη συνέχιση της ύπαρξης των αδικιών και στην ανασφάλεια για το μέλλον. Θέλετε τον πολυκερματισμό, την αδιαφάνεια στη διαχείριση της περιουσίας, την έλλειψη ελέγχου, τις πολλές διοικήσεις, τη συνέχιση της σπατάλης, την εισφοροδιαφυγή, τη δαιδαλώδη και αντιφατική νομοθεσία. Γιατί, αυτό εγκρίνετε με την άρνησή σας. Δηλαδή, όλα αυτά που με μαθηματική ακρίβεια θα φέρουν το αδιέξοδο και την κατάρρευση του ασφαλιστικού συστήματος.

Είναι αυτό που προσπαθεί να αποτρέψει ο νέος νόμος που στόχο έχει τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και την αλληλεγγύη των γενεών. Έχετε το δικαίωμα της καταψήφισής. Επισημάνω, όμως, σε σχέση με την πολιτική σας στάση και τα συμβαίνοντα στην κοινωνία τα εξής: Πρώτον, στη δημοκρατία όταν μία από τις λειτουργίες της η κυβέρνηση ή η αντιπολίτευση νοσούν τότε νοσεί και το δημοκρατικό πολίτευμα. Και εσείς με τη στάση σας απαξιωνόντας, αποδομώντας την ελληνική κοινωνία, τορπιλίζετε τους κοινοβουλευτικούς θεσμούς. Αυτό το δικαίωμα δεν το έχετε. Όταν άμεσα ή έμμεσα καλείτε το λαό να μην υπακούει και να μην εφαρμόζει τους νόμους που ψηφίζει η ελληνική Βουλή, κάνετε ολέθριο πολιτικό απόηχο.

Αυτοανακηρύσσετε προστάτες των εργαζομένων, όταν πρόσφατα σας έχει καταψηφίσει ο ελληνικός λαός και με τη στάση σας ουσιαστικά στρέφεστε κατά του κοινωνικού συνόλου και το βλέπετε.

Το δεύτερο που πρέπει να σας θυμίσω είναι το εξής. Ασφαλώς και αποτελεί ιερό δικαίωμα η απεργία και η συνδικαλιστική ελευθερία, αλλά το Σύνταγμα προστατεύει επίσης και το δικαίωμα στην εργασία, κάτι που εσείς πολλές φορές το ξεχνάτε. Έχουμε υποχρέωση όλοι, κατά το Σύνταγμα, να διαφυλάξουμε την κοινωνική και οικονομική ζωή της χώρας, όπως επιβάλλει σχετική διάταξη του Συντάγματος.

Ζώντας στην παραζάλη του λαϊκισμού, προτάσσετε το ατομικό συμφέρον μπροστά στο κοινωνικό. Αντιφάσκετε με τις θέσεις σας. Αυτοαναιρείστε και ταλαιπωρείτε την ελληνική κοινωνία. Δημοιουργείται και συντηρείται την κακή εικόνα της χώρας. Καλώντας το λαό σε άρνηση, σε ανυπακοή, θέτετε σε κίνδυνο το κοινωνικό σύνολο, τους θεσμούς της συντεταγμένης πολιτείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν ζητώ να ψηφίσετε το νομοσχέδιο. Γνωρίζετε όμως ότι ο τόπος δεν πάει μπροστά με αδράνεια και συντηρητισμό. Ζητώ να επιδείξετε πολιτική ωριμότητα και ψυχραιμία και να ζητήσετε και εσείς, σαν υπεύθυνα κόμματα, από τους πολίτες να επιδείξουν κοινωνική και εθνική αλληλεγγύη, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα. Βασική μας υποχρέωση είναι αυτή η διάταξη του Συντάγματος. Εμείς τολμούμε. Τολμήστε και εσείς. Το οφείλουμε στη νέα γενιά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούμπα.

Το λόγο έχει ο κ. Πεταλωτής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε όλοι μας μια πολύ άσχημη εποχή για τη χώρα.

Έχουμε μια κακή Κυβέρνηση και μια κοινωνία η οποία βγαίνει από τον εφησυχασμό της και αντιδρά στην επίθεση που υφίσταται, ωστόσο εξακολουθεί ακόμα να βρίσκεται σε σύγχυση. Από αυτή τη σύγχυση επιχειρεί να επωφεληθεί η Κυβέρνηση με την ανάπτυξη μιας ιδιότυπης κοινωνικής τρομοκρατίας περί δήθεν μονόδρομων που, αν δεν τους περπατήσουμε, θα καταστραφεί το σύμπαν.

Στο μείζον ζήτημα του ασφαλιστικού, εκτός από την κοροϊδία του λαού, διαπιστώνουμε για μια ακόμα φορά και τον ξεκάθαρο ταξικό προσανατολισμό της Κυβέρνησης, αλλά και τη διαχειριστική της ανεπάρκεια. Από τη μια επί μια τετραετία χαρίζει στις τράπεζες και στα άλλα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα δισεκατομμύρια ευρώ με τις μεθοδεύσεις της και από την άλλη, με το μεταβατικό και εισπρακτικό υπό κρίση νομοσχέδιο που συζητάμε, θεμελιώνει τη μόνιμη μάλιστα πόρων που ανήκουν σ' όλες σχεδόν τις κατηγορίες των εργαζομένων, πρακτικά δήμευση δηλαδή, για να μπορεί να καλύπτει τα αδιέξοδα της οικονομικής και κοινωνικής της πολιτικής.

Η ζούγκλα της ιδιωτικής ασφάλισης, κύριοι συνάδελφοι, χωρίς εγγυήσεις και με δυσμενείς μακροπρόθεσμα όρους περιμένει τους Έλληνες πολίτες, αν συνεχιστεί αυτή η τακτική της Κυβέρνησης. Το υψηλό αγαθό του κοινωνικού κράτους, για το οποίο περηφανεύεται η Αριστερά παγκοσμίως και η προοδευτική διακυβέρνηση, κατεδαφίζεται από τη νεοφιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία και ταπεινώνεται σε επίφοβη καταναλωτική, εμπορική συναλλαγή.

Αυτό το μέλλον μας θεμελιώνετε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Εκτός όμως του πολιτικού ταξικού της προσανατολισμού, η Κυβέρνηση σφάλει και τεχνικά. Πόσο συγκροτημένη πολιτική μαρτυρά η εσπευσμένη ψήφιση του νομοσχεδίου και μάλιστα εν κρυπτώ και μ' αυτές τις διαδικασίες μέχρι τα ξημερώματα, με παράλογες κατεπίγουσες διαδικασίες;

Μια εύλογη και πασιφανής ερμηνεία είναι ο αντιπερισπασμός από τα άλλα μέτωπα που αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση. Κανείς δεν θα ήθελε να ξυπνά, να εργάζεται, να κινείται, να ακούει από τις τηλεοράσεις τις πολιτικές Ερινύες των «κουμπάρων» και των «Ζαχόπουλων». Η εκτίμηση αυτή έχει βάση, αλλά υπάρχει και μια άλλη παράμετρος, αυτή της διαμόρφωσης μιας πολιτικής χωρίς σοβαρή τεχνοκρατική υποστήριξη.

Πού είναι οι απαραίτητες μελέτες για ένα τόσο βασικό πρόβλημα; Πώς μπορεί χωρίς αυτό το εργαλείο να απαντήσει η Κυβέρνηση πειστικά σε πλήθος τεκμηριωμένων πολιτικών αιτιάσεων περί περιπτών δημοσιονομικά και αναλογιστικά ταξικών επιλογών;

Ποια είναι η τοποθέτησή της απέναντι σε μια πραγματικότητα που λέει ότι, με μια βελτίωση 7% στο θέμα της καταπολέμησης της εισφοροδιαφυγής κατ' έτος, θα είχαν εξοικονομηθεί τα 450.000.000 ευρώ που υπολογίζεται; Μας λένε ότι θα εξοικονομηθούν από τις αυξήσεις των ορίων ηλικίας και τις μειώσεις των συντάξεων.

Τι δραματικό συνέβη άραγε σήμερα που δεν γνώριζε η Κυβέρνηση και προσωπικά ο Πρωθυπουργός προεκλογικά, αλλά και μόλις πρόσφατα, όταν δεσμεύθηκε ψευδέστατα απέναντι στον ελληνικό λαό και υπέκλεψε την ψήφο του με τα παροιμώδη πλέον τρία «δεν», ενώ αυξάνονται τα όρια ηλικίας και μειώνονται οι συντάξεις; Γνωρίζει η Κυβέρνηση πόση είναι η περιουσία των ταμείων σήμερα; Γιατί δεν τη δίνει στη δημοσιότητα, ενώ ξέρει ακριβώς πόση περιουσία της παρέδωσε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. το 2004; Ήταν 23,4 δισ. ευρώ ή 14% του Α.Ε.Π.. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ως κυβέρνηση -ακούστηκε πολλές φορές σήμερα, αλλά είναι αλήθεια- άφησε το Ι.Κ.Α. το 2004 με ετήσιο πλεόνασμα 1,3 δισ. ευρώ και σήμερα παρουσιάζει έλλειμμα 1,5 δισ. ευρώ. Αυτό είναι το νοικοκύρεμα της σημερινής Κυβέρνησης; Για να μην αναφερθούμε στο φαινόμενο του ότι χρησιμοποιεί η

Κυβέρνηση τα αποθεματικά ταμείων για να πληρώσει τις συντάξεις των επόμενων μηνών.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. άφησε χρέος του δημοσίου προς τα ταμεία 2,7 δισ. ευρώ κι η Νέα Δημοκρατία κατάφερε με το «νοικοκύρεμα» να τριπλασιάσει αυτό το χρέος. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. -για το οποίο μας λένε ότι δεν μερίμνησε, ενώ δήθεν η Κυβέρνηση σήμερα τολμά- μερίμνησε και ενέταξε ισότιμα στο σύστημα όλους τους οικονομικούς μετανάστες που εργάζονταν νόμιμα στην Ελλάδα. Περίπου τετρακόσιες χιλιάδες μετανάστες μπήκαν στο σύστημα ασφάλισης, εντάχθηκαν στα ταμεία μέχρι το 2003 και το υποστήριξαν και θα το υποστηρίξουν.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. περιόρισε την εισφοροδιαφυγή στα επίπεδα του 16%. Η Νέα Δημοκρατία, αντίθετα, από το 2004 μέχρι σήμερα περιόρισε, αντί της εισφοροδιαφυγής τους ελέγχους γι' αυτήν και σε συνδυασμό με τις χαριστικές ρυθμίσεις κάθε χρόνο κατάφερε να αυξήσει την εισφοροδιαφυγή στο 25% περίπου. Το πολιτικό ποινικό μητρώο, λοιπόν, αυτής της Κυβέρνησης και των κοινωνικών μηχανισμών της είναι λερωμένο. Δεν στοχεύει στη βιώσιμη, θεαματική ανάπτυξη, στην επίλυση του δημογραφικού, στην ασφαλισμένη ποιότητα απασχόλησης των Ελλήνων πολιτών. Αυτό που μας προσφέρει είναι η υποχρηματοδότηση, η κακοδιοίκηση, η καταλήστευση των αποθεματικών των ταμείων και η θωπεία των «ημετέρων».

Αυτή η Κυβέρνηση και δεν θέλει, αλλά και δεν μπορεί. Το δέχνη το σκάνδαλο των ομολόγων που με το γνωστό τρόπο βρίσκεται στο αρχείο. Αντίθετα, εμείς, το Π.Α.Σ.Ο.Κ., εργαστήκαμε με συνέπεια υπέρ του δημόσιου αναδιανεμητικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος. Εντάξαμε από το 1998 ισότιμα τους αγρότες μας στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, κάνοντας τον Ο.Γ.Α. ταμείο κύριας ασφάλισης. Θεσμοθετήσαμε το Ε.Κ.Α.Σ., θεραπεύσαμε αδικίες, θεσμοθετήσαμε τη δυνατότητα ενίσχυσης της υγειονομικής περίθαλψης των ανέργων μέχρι και για πέντε χρόνια.

Τέλος -επειδή τελειώνει ο χρόνος- να πω ρητά ότι συντάσσομαι κι εγώ όπως και οι συνάδελφοί μου, με το απολύτως εύλογο αίτημα να παραταθεί ως το 2013 η δυνατότητα πρόωρης συνταξιοδότησης των υπαλλήλων των αγροτικών συνεταιρισμών, όταν καταργείται η θέση τους από εν εξελίξει προγράμματα εξυγίανσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «φωταγωγούμε» από το Βήμα της Βουλής τον παροξυσμό κουτοπονηριάς αυτής της Κυβέρνησης, παρά την παντελή έλλειψη διαλόγου, η οποία υπεραπίεζται την πολιτική αυτή, προτάσσοντας δήθεν το γεγονός ότι προηγήθηκαν συναντήσεις. Άλλοι οι συναντήσεις, κυρία Πეტραλιά, κι άλλο ο διάλογος. Βγείτε έξω να συναντήσετε τους εργαζόμενους που έχουν νεκρώσει τη χώρα. Αυτός είναι ο διάλογος, η εκ των υστέρων ενημέρωση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Καταψηφίζουμε, λοιπόν, το νομοσχέδιο αυτό και κοιτώντας στα μάτια τους Έλληνες συμπολίτες μας, τους εγγυόμαστε μια άλλη πολιτική, μια πολιτική ευθύνης, συναίνεσης, καλής διοίκησης και κυρίως αλληλεγγύης και ανάληψης των ευθυνών μας για πραγματική ποιότητα ζωής. Ο δήθεν μονόδρομος της μονότονης περικοπής δικαιωμάτων των πολιτών, για να καλυφθεί η ανεπάρκεια της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, δεν πείθει και είναι αδιέξοδος. Θα νικήσει το κοινωνικό κράτος, η κοινωνία και η αναπτυξιακή απογείωση της χώρας. Και σίγουρα δεν θα είναι αυτή η Κυβέρνηση που θα το κάνει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Πεταλωτή.

Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πρώτα να εκφράσω και εγώ τα συλλυπητήριά μου στις οικογένειες των τριών παλικαριών, που χάθηκαν στην δική μου εκλογική περιφέρεια και να ενημερώσω το Κοινοβούλιο πως με πληροφόρησαν φίλοι μου της περιοχής ότι τα τρία παλικάρια -ο οδηγός, ο πιλότος, ιδιαίτερα- έκανε φοβε-

ρές προσπάθειες, όπως αυτόπτες μάρτυρες τις είδαν, για να μην πέσει το ελικοπτερο μέσα στο χωριό Άγιος Βασίλειος. Και είναι ατύχημα το ότι για λίγα μέτρα, ίσως να έπεφτε στη λίμνη και να μην είχαμε την πυρκαγιά και τον ολέθριο χαμό τους.

Θα ήθελα τώρα, μπαίνοντας στο νομοσχέδιο, να αναφερθώ στη στάση των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Κατ'αρχήν, τα δύο κόμματα της Αριστεράς επικαλούνται ότι δεν έγινε διάλογος στο νομοσχέδιο. Μα, από την αρχή που εκλήθησαν, είχαν κάνει τη δήλωση ότι δεν προσέρχονται στο διάλογο. Για ποιο διάλογο μιλούν;

Βεβαίως, ο διάλογος ξεκίνησε από την προηγούμενη τετραετία. Διάλογος με όλους τους φορείς έγινε πολλούς μήνες πιο πριν. Όμως, ο διάλογος, κύριοι, δεν μπορεί να είναι ατέρμων. Κάποτε πρέπει να φτάνουμε σ' ένα αποτέλεσμα. Και έτσι λειτουργούν οι κυβερνήσεις και πρέπει να λειτουργούν, για να πηγαίνουμε μπροστά.

Όμως, αφήνω τα κόμματα της διαμαρτυρίας. Κυρίως στρέφονται προς την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κάνετε μια προσπάθεια. Έχετε την Έκθεση Σπράου; Δική σας κυβέρνηση ήταν. Κάνετε μια προσπάθεια με τον κ. Γιαννίτη. Τι ήταν εκείνη η προσπάθεια; Ήταν μία ριζοσπαστική προσπάθεια να δοθεί μακροπρόθεσμη λύση στο σύστημα. Την απορρίψατε εκ των έσω. Σωστά. Κάνετε την προσπάθεια με το νομοσχέδιο Ρέππα. Ξέρατε πολύ καλά η προοπτική του νομοσχεδίου Ρέππα ήταν πάρα πολύ μικρή.

Γιατί τώρα δεν συντάσσετε, ούτως ώστε να μπορούσαμε να φέρναμε κάτι πιο τολμηρό από αυτό το ήπιο νομοσχέδιο, απ' αυτήν την ήπια μεταρρύθμιση που τελικά τολμάμε σήμερα και να λύσουμε πιο μακροπρόθεσμα το πρόβλημα;

Κοιτάξτε, κύριοι, ο λαός κρίνει. Δεν παρασύρονται οι ηγέτες από τις μάζες. Οι ηγέτες οδηγούν τις μάζες. Και σας ακούω να λέτε συνεχώς, ακολουθώντας αυτά τα μηνύματα της υπόλοιπης Αριστεράς, ότι η κοινωνία, όλη είναι σε αναβρασμό, είναι αντίθετη.

Ποια κοινωνία, κύριοι, είναι αντίθετη; Δεν έχετε γνώση της πραγματικότητας και αυτών που περνάμε; Βασανίζεται το κοινωνικό σύνολο από τους απεργούς της καθαριότητας των πόλεων. Ξέρετε ποιοι είναι; Δεν είναι η κοινωνία ούτε καν οι εργαζόμενοι στην καθαριότητα. Είναι μόνον οι συνδικαλιστές.

Θεσσαλονίκη. Δήμαρχος Θεσσαλονίκης. Επισήμως δηλώνει το 93% των απασχολούμενων στην καθαριότητα, εργαζόμενοι, βέβαια, χωρίς να δουλεύουν, αλλά πληρώνονται: Απεργούν εβδομήντα πέντε. Εντάξει, ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης πρόσκειται στη Νέα Δημοκρατία. Μπορεί να λέει ό,τι θέλει!

Δήμαρχος Πειραιά. Πρόσκειται στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Από τους τριακόσιους τριάντα πέντε εργαζόμενους, επίσημα στο κανάλι δηλώνει με χαρτί τα οποία επισείει, απήγγησαν εξήντα έξι την περασμένη Παρασκευή. Όμως, ξέρετε τι κάνουν και γέμισαν σκουπίδια και όλο το κοινωνικό σύνολο υποφέρει απ' αυτούς τους ογδόντα στη Θεσσαλονίκη, από τους εξήντα έξι στον Πειραιά και από τους περίπου εκατό εδώ στην Αθήνα; Πιάνουν τα πόστα σταθμών μεταφόρτωσης. Εκεί είναι όλα τα απορριμματοφόρα. Κλείνουν, λοιπόν, με λουκέτα τις πόρτες, κάθονται εκεί σαράντα, πενήντα και εμποδίζουν όλους τους οδηγούς, που θέλουν να πάρουν τα απορριμματοφόρα να μαζέψουν τα σκουπίδια.

Μ' αυτούς είστε, κύριοι, με τους λίγους συνδικαλιστές, οι οποίοι δυστυχώς ακούν τις δικές σας παροτρύνσεις. Η υπόλοιπη κοινωνία αντιλαμβάνεται αυτό που και εσείς ενδιάμεσα αντιλαμβάνεστε, ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα δεν πρέπει να καταρρεύσει, ότι τα παιδιά μας πρέπει να έχουν ελπίδα για τη σύνταξη τους και μετά το 2025 και 2030.

Θα αναφερθώ γενικότερα στη στάση σας για τις μεταρρυθμίσεις. Λέτε ότι χρειάζονται μεταρρυθμίσεις. Άκουσα τον κ. Βερελή να λέει από το Βήμα ότι χρειάζονται συνεχείς μεταρρυθμίσεις. Τι πάμε να κάνουμε τώρα; Πάμε να κάνουμε ήπιες μεταρρυθμίσεις, όπως αυτές που έγιναν στις χώρες της Ευρώζωνης τουλάχιστον, πάρα πολλά χρόνια πιο πριν και σήμερα καρπούνται τα οφέλη οι πολίτες. Και εμείς ερχόμαστε καθυστερημένα και αντιμετωπίζουμε όλες αυτές τις αντιδράσεις, τις

οποίες υποκινείτε μόνο από καθαρά αντιπολιτευτική διάθεση - κάνοντας αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση - προς την Κυβέρνηση.

Θα μιλήσω και για τους απεργούς της Δ.Ε.Η.. Είναι μια στρεβλή κατάσταση, για την οποία αποδέχομαι και εγώ την ευθύνη, γιατί τελικά με πίεση της ηγεσίας ψήφισα, ενώ ήμουν αντίθετος. Ξέρετε τι λέει για το αποθεματικό του ταμείου τους, που ασχολούνται σήμερα οι υπάλληλοι της Δ.Ε.Η.; Λέει ότι τους έχουμε δώσει με το νόμο Βενιζέλου του 1999 3,2 τρισεκατομμύρια ευρώ με μια αναλογιστική μελέτη, τα οποία τοκίζόμενα με 4%, τώρα έγιναν 4.000.000.000.000 δραχμές, δηλαδή 12.000.000.000 ευρώ και αν αποτιμηθεί σήμερα η Δ.Ε.Η. με τη χρηματιστηριακή της αξία, όχι με αυτή που τη βάλατε, είναι 2.000.000.000.000. Μετά από δύο χρόνια βάλατε τη Δ.Ε.Η. στο Χρηματιστήριο μόνο με 1.000.000.000.000 δραχμές, δηλαδή με 3.000.000.000 ευρώ και χρωστούσατε ένα μέρος από αυτό που είναι επενδεδυμένο, υποτίθεται, από τα ασφαλιστικά των εργαζομένων στη Δ.Ε.Η., 11.000.000.000 ευρώ. Τέτοιες ενέργειες κάνουμε. Και τώρα, εάν αποτιμηθεί η Δ.Ε.Η. με τα 26 ευρώ που έχει η μετοχή της, είναι 2.000.000.000.000 δραχμές, δηλαδή με άλλα λόγια, 6.000.000.000 ευρώ και χρωστάει στο ασφαλιστικό ταμείο της Δ.Ε.Η. το δημόσιο 12.000.000.000 ευρώ. Αν θέλετε να φτάσουμε τέτοιες ρυθμίσεις, δεν πρόκειται ποτέ αυτός ο τόπος να πάει μπροστά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Θέλω να απευθυνθώ κυρίως προς όλους σας, λέγοντας ένα πράγμα: Επιτέλους, εάν σε ορισμένα θέματα συμφωνήσουμε, ομονοήσουμε, θα δούμε ότι ο τόπος αυτός έχει μεγάλες προοπτικές. Ξέρετε ποιοι τροχοπεδούν; Εμείς οι πολιτικοί με τις πολιτικές μας, με τον τρόπο που πολιτευόμαστε, ιδιαίτερα όταν είμαστε αντιπολίτευση -και μιλάω διαχρονικά- και δεν μπορούμε να κάνουμε τα άλματα που χρειάζεται ο τόπος για να πάει μπροστά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακόμα παρατηρήσαμε μια ανοχή σε όλους αυτούς τους τρόπους των απεργών. Έχουμε γίνει κοινωνία της ανοχής και δημιουργήσαμε την κοινωνία της αસυδοσίας. Οι συνδικαλιστές πλέον κάνουν καταλήψεις, εμποδίζουν τους εργαζόμενους, προπηλακίζουν και χτυπάνε ακόμα. Τις περισσότερες φορές οι εργαζόμενοι επιτίθενται εναντίον των αστυνομικών και όχι οι αστυνομικοί εναντίον των εργαζομένων, άσχετο με το τι γίνεται μετά, αφού οι άλλοι πρέπει να έχουν τη δύναμη. Μ' αυτόν τον τρόπο δημιουργήσαμε την κοινωνία της ασυδοσίας. Και οι συνδικαλιστές και οι εργαζόμενοι δεν αντιλαμβάνονται ότι παρανομούν, όταν κάνουν καταλήψεις ή όταν δεν επιτρέπουν στους άλλους εργαζόμενους το δικαίωμά τους στην εργασία.

Να πω ότι ουσιαστικά το νομοσχέδιο κάνει ενοποίηση των ταμείων. Μόνοι σας παραδεχθήκατε ότι γλιτώνουμε 3.000.000 από τις διοικήσεις, αλλά δεν γλιτώνουμε από άλλα.

Θα σας πω και κάτι άλλο. Στο Τ.Α.Δ.Υ.Κ., το Ταμείο των εργαζομένων στην καθαριότητα που θέλουν την ανεξαρτησία του, έχει γίνει μη απόδοση εισφορών από μέρους του Δήμου Θεσσαλονίκης, από μέρους του υπεύθυνου που είναι σήμερα στις φυλακές. Επί δύο μήνες ζητάει ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης να του πει το Τ.Α.Δ.Υ.Κ., τι εισφορές χρωστάει ο Δήμος. Και το Τ.Α.Δ.Υ.Κ. δεν ξέρει τι εισφορές χρωστάει ο δήμος.

Όταν, λοιπόν, τα ταμεία λειτουργούν μ' αυτό τον τρόπο, όταν δεν μπορούν να οργανωθούν, όταν δεν είναι λίγα για να μπορούν να οργανωθούν και επομένως να έχουν ενιαίες διοικήσεις και να έχουν σωστή διαχείριση των οικονομικών τους, τότε θα αντιμετωπίζουμε τέτοια προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, εάν έχετε τη καλοσύνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Αυτή η ενοποίηση που πραγματοποιείται προκαλεί μεγάλη μείωση των εξόδων.

Εκείνο που θα ήθελα να πω τελειώνοντας, είναι ότι για τους συνεταιριστικούς υπαλλήλους και τις συνεταιριστικές οργανώσεις, επειδή βρίσκονται σε φάση εξυγίανσης μέχρι το 2013 θα ήταν καλό να υπάρξει μια παράταση. Δεν νομίζω ότι χάνει πάρα πολλά το ασφαλιστικό μας σύστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Ολοκληρώνοντας, θέλω να σας πω, κύριοι - και θα συνεχίσω να το επαναλαμβάνω συνεχώς - ότι πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι σε πολιτικές ανάπτυξης. Μόνο με την ανάπτυξη θα μπορέσουμε να βοηθήσουμε την πατρίδα μας να κάνει άλματα μπροστά, θα μπορέσουμε να έχουμε έσοδα και για τη λύση του ασφαλιστικού, να αντιμετωπίσουμε το πρώτο πρόβλημα που είναι η ανεργία ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Σαλαγκούδη, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: ... με θέσεις απασχόλησης που μπορούμε να δημιουργήσουμε και είναι εύκολο σε αυτόν τον τόπο να γίνει ανάπτυξη, εάν συμφωνήσουμε σε κοινές πολιτικές με λίγη ανοχή από την πλευρά της αντιπολίτευσης. Πρώτος χρόνος είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Σαλαγκούδη, σας παρακαλώ. Ολοκληρώστε. Τώρα βρείτε τη φράση με την οποία θα κλείσετε. Βλέπετε ότι διαμαρτύρονται οι συνάδελφοι, γιατί είναι πάρα πολύ εγγεγραμμένοι στον κατάλογο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Τέσσερα χρόνια σας φτάνουν για να κάνετε αντιπολίτευση και κυρίως από το δεύτερο χρόνο και όχι να έχετε μια τέτοια γενική άρνηση σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Φλωρίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε ήδη στην τρίτη φάση -την πιο σκληρή- της συστημικής αποδόμησης του κοινωνικού κράτους της χώρας μας από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Η αποδόμηση του κοινωνικού κράτους ξεκίνησε από τη διάλυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Από το σύστημα αυτό δεν έχει απομείνει τίποτα όρθιο σήμερα. Τέσσερα χρόνια παρακολουθούμε τους Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης να εξαγγέλλουν ότι θα προσλάβουν το απαραίτητο προσωπικό -δώδεκα χιλιάδες νοσηλευτές ο ένας, δεκαπέντε χιλιάδες νοσηλευτές ο άλλος Υπουργός- ενώ στην πραγματικότητα κανένα νοσηλευτή, κανένα γιατρό δεν προσλαμβάνουν, με αποτέλεσμα το σύστημα, το οποίο αποτέλεσε την κορωνίδα των πραγματικών μεταρρυθμίσεων που έκαναν σε αυτόν τον τόπο οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να βρίσκεται σήμερα σε πλήρη διάλυση. Αυτό, βεβαίως, αφορά τον ελληνικό λαό και κυρίως εκείνους που έχουν τις μεγαλύτερες ανάγκες.

Ο δεύτερος πυλώνας του κοινωνικού κράτους που χτυπήθηκε συστημικά από τη Νέα Δημοκρατία είναι το δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης. Όλες οι νομοθετικές ρυθμίσεις είχαν να κάνουν με την πλήρη απαξίωση αυτού του συστήματος προς όφελος, βεβαίως, των ιδιωτών, όπως και οι ιδιώτες είναι αυτοί που πραγματικά ωφελήθηκαν από την πλήρη διάλυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Τώρα πλήττεται με τον πιο συστημικό τρόπο ο κεντρικός πυλώνας του κοινωνικού κράτους στη χώρα μας, που είναι το κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα, το δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα. Δεν είναι απλά ότι το νομοσχέδιο αυτό προσδιορίζει στο μέγιστο δυνατό βαθμό το πλήγμα εναντίον του κεντρικού πυλώνα. Είναι ότι η μέχρι τώρα πολιτική που άσκησε η Κυβέρνηση συστημικά απέναντι στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας είναι αυτή η πολιτική που το απαξίωσε παντελώς. Τι εννοώ;

Αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, ελπίζω ότι γνωρίζετε -είμαι βέβαιος ότι γνωρίζετε- πως ένα ασφαλιστικό σύστημα στηρίζεται σε τρεις αιμοδότες: Πρώτα, το κράτος, το δημόσιο ταμείο, δεύτερον, οι εργοδότες, τρίτον, οι εργαζόμενοι. Όλοι αυτοί πρέπει να λειτουργήσουν με υψηλό αίσθημα ευθύνης, για να μπορέσει το σύστημα να είναι ζωντανό διαρκώς.

Ας δούμε, λοιπόν, ποια ήταν η συμπεριφορά του κράτους απέναντι στο σύστημα τα χρόνια που κυβερνάτε. Έχετε συνομολογήσει ότι δεν καταβάλλατε όσα οι νόμοι προβλέπουν ότι πρέπει να καταβληθούν στα ασφαλιστικά ταμεία της χώρας, κυρίως στα μεγάλα, το Ι.Κ.Α., τον Ο.Α.Ε.Ε. και τον Ο.Γ.Α.. Άρα, το κράτος με το γεγονός ότι παραβαίνει την υπάρχουσα νομο-

θεσία, στην πραγματικότητα υπονομεύει, απαξιώνει και αποδυναμώνει το ασφαλιστικό σύστημα.

Δεύτερον, οι εργοδότες. Όλοι συνομολογείτε μια τεράστια εισφοροδιαφυγή. Άρα, και από την πλευρά των εργοδοτών η συμμετοχή δεν είναι αυτή που πρέπει. Και εδώ πάλι έχει ευθύνη η Κυβέρνησή σας, διότι αυτή θα έπρεπε να φροντίζει για την έγκαιρη είσπραξη των ασφαλιστικών εισφορών από τους εργοδότες.

Πώς επιχειρείτε τώρα να διευθετήσετε τις αδυναμίες του συστήματος, οι οποίες είναι χρηματοδοτικές; Δεν είναι παραμετρικές, με βάση τις δικές σας ιδεοληψίες. Το ασφαλιστικό σύστημα στη χώρα θα αντιμετωπίσει, ενδεχομένως, προβλήματα τα επόμενα χρόνια από έλλειψη πόρων, από έλλειψη χρηματοδότησης. Αυτοί που σίγουρα πληρώνουν αυτά που πρέπει να πληρώνουν είναι οι εργαζόμενοι. Οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να αποφύγουν την καταβολή των δικών τους εισφορών. Αυτοί που σίγουρα δεν πληρώνουν είναι ένα μέρος της εργοδοσίας και αυτό που σίγουρα δεν πληρώνει είναι το κράτος υπό τη δική σας διακυβέρνηση.

Τώρα επιχειρείτε, με παραμετρικές αλλαγές στο σύστημα μόνο στην πλευρά των εργαζομένων, να μας πείσετε ότι αυτές οι αλλαγές που πλήττουν αποκλειστικά τους εργαζόμενους είναι αυτές που θα σώσουν το σύστημα, όταν το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους συνομολογεί με την Έκθεσή του ότι απ' όλες αυτές τις αλλαγές που κάνετε δεν προκύπτει κανένα οικονομικό όφελος και όταν όλοι συνομολογείτε ότι το πρόβλημα του συστήματος είναι ότι θα του λείψουν τα χρήματα και ότι αυτοί που κυρίως πρέπει ναβάλουν τα χρήματα, δηλαδή το κράτος και οι εργοδότες, δεν τα βάζουν; Και θέλετε να μας πείτε ότι αυτό είναι μεταρρύθμιση;

Αυτό είναι απορρύθμιση σε βάρος του βασικού πυλώνα του κοινωνικού κράτους στην Ελλάδα, που είναι το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Και επιτέλους, πρέπει να το συνομολογήσετε. Δεν μπορεί εδώ πέρα να προσέχετε και να κάνετε ότι δεν ξέρετε και να παριστάνετε τους μεταρρυθμιστές, ότι κάποιοι που ενδεχομένως θα δουλέψουν ένα, δύο, ή τρία χρόνια παραπάνω και κυρίως οι μητέρες θα σώσουν το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, όταν το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους σας λέει ότι αυτή η μεταβολή που κάνετε στις μητέρες ωφελεί κατά 50.000.000 ευρώ. Σε ένα κράτος που έχει προϋπολογισμό πάνω από 50.000.000.000 ευρώ, σωθήκατε! Και μ' ένα σύστημα το οποίο τα επόμενα χρόνια θα εμφανίζει του κόσμου τα δισεκατομμύρια ελλείμματα, θα σωθείτε από τα 50.000.000 ευρώ που θα εξοικονομήσετε βάζοντας τις μητέρες να δουλέψουν παραπάνω; Για φανταστείτε: μεταρρυθμιστές της συμφοράς!

Αλλά έχετε ξεχάσει προφανώς ότι μέσα από την υλοποίηση αυτής της πολιτικής υπέρ του συντελεστή κεφάλαιο, γιατί οι συντελεστές παραγωγής που είναι δύο, ως γνωστόν, έχουν το συντελεστή κεφάλαιο και το συντελεστή εργασία. Στο συντελεστή κεφάλαιο, λοιπόν, με τη ρύθμιση που κάνατε για τη μεταφορά των υποχρεώσεων των τραπεζών προς τα δικά τους ταμεία, προς το Ι.Κ.Α. που σύμφωνα με τον μακαρίτη Βαρθολομαίο που κατέθεσε στην επιτροπή μας είναι 9.000.000.000 ευρώ, σημαίνει ότι έχετε φορτώσει από τον συντελεστή κεφάλαιο στο συντελεστή εργασία 9.000.000.000 ευρώ, μόνο με αυτήν τη ρύθμιση, οι μεταρρυθμιστές!

Και δεν μου λέτε, έχετε κάνει καμμία αποτίμηση της αξίας αυτού του άθλιου συστήματος των δομημένων ομολόγων που διέπραξε η Κυβέρνησή σας; Προχθές η «Καθημερινή» δημοσίευσε ότι αυτά τα δομημένα ομόλογα, τα οποία εξαναγκάσατε τα ταμεία να αγοράσουν σ' αυτή τη διαδικασία του αίσχους, με τις μαύρες βαλίτσες, σήμερα διαπραγματεύονται στην τιμή του 50% της αγοράς τους. Θα πληρώσει κανένας γι' αυτά;

Ξέρετε πόσα δισεκατομμύρια αφαιρέσατε από τα αποθεματικά των ταμείων με αυτή την αισχρή διαδικασία των μαύρων βαλιτσών; Ή τα ξεχάσατε αυτά; Ή θέλετε να τα ξεχάσουμε και εμείς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Πόσα επεστράφησαν, ξέρετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Εσείς ξέρετε αν επιστράφηκε τίποτα; **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Τα μισά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Λάθος κάνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τα μισά, με κέρδος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Χαμπάρι δεν έχετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σοβαρά μιλάτε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Και να πάτε να πληροφορηθείτε τι συμβαίνει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Φαίνεται δεν μελετάτε τα της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε γιατί έτσι δεν έχει τη δυνατότητα να ολοκληρώσει ο κ. Φλωρίδης μέσα στο χρόνο που δίνουμε σε όλους, τα οκτώ λεπτά.

Παρακαλώ, κύριε Φλωρίδη, ολοκληρώστε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δώσατε δέκα λεπτά στον κ. Σαλαγκούδη. Ας δώσετε τώρα ένα λεπτό παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μη μου κάνετε υποδείξεις, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Ακούστε αγαπητοί συνάδελφοι, η ευθύνη όλων μας εδώ είναι ευθύνη απέναντι στο λαό και τα χρήματά του. Και με την ευθύνη της Κυβέρνησής σας τα αποθεματικά των ταμείων μπήκαν σε μαύρες βαλίτσες, έγιναν «μαύρο χρήμα» και οδηγήθηκαν σε στελέχη που ανήκουν στην παράταξή σας, κατά τα πορίσματα του κ. Ζορμπά. Και σήμερα, δυστυχώς, διαβάζω ότι στον ανακριτή που διενεργεί την ανάκριση, παρεμβάλλονται πλείστα όσα εμπόδια να μην φτάσει κάπου. Έχω ακούσει ότι του έχουν αφαιρέσει ακόμη και τη γραμματέα για να μην μπορεί να παίρνει καταθέσεις. Τα ακούει η Κυβέρνηση αυτά; Ή φαντάζεται ότι με τέτοιου είδους συμπεριφορές μπορούν να κρυφτούν ανομήματα τα οποία στοίχισαν δεκατομμύρια ευρώ από τα λεφτά των εργαζομένων, των φτωχότερων εργαζομένων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Φλωρίδη, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

...σε μια περίοδο όπου η παγκόσμια οικονομική κρίση, που είναι αποτέλεσμα τέτοιων δομημένων ομολόγων παγκοσμίως, γιατί αυτή η οικονομική κρίση σε όλες τις τράπεζες του κόσμου είναι αυτά τα δομημένα ομόλογα, δηλαδή τα σάπια χαρτιά που πλημμύρισαν τον κόσμο και έπρεπε να αγοράζουν τα κορόιδα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Φλωρίδη, ολοκληρώστε. Και εσείς, κύριοι συνάδελφοι, μη διακόπτετε, για να μπορέσει να ολοκληρώσει ο ομιλητής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Την τελευταία μου λέξη.

Σ' αυτήν την οικονομική κρίση το κράτος θα έπρεπε να έχει ήδη στήσει αναχώματα, για να μπορεί να προστατέψει αυτούς που έχουν τις μεγαλύτερες ανάγκες. Αλλά η Κυβέρνησή σας, αντί να φροντίσει να υπάρχουν λεφτά στα δημόσια ταμεία για να πληρώνει τις υποχρεώσεις της, τις νομοθετημένες προς τα ταμεία, φρόντισε να μειώσει τη φορολογία στα διανεμόμενα κέρδη των επιχειρήσεων και να χάνει το κράτος κάθε χρόνο 1.000.000.000 ευρώ από χρήματα που πηγαίνουν στις τσέπες των πλουσίων της χώρας.

Και η τελευταία μου φράση. Το νομοσχέδιό σας περιγράφεται ως νομοσχέδιο «διοικητικής και οργανωτικής ανασυγκρότησης του συστήματος». Κυρία Υπουργέ, έχετε υπόψη σας -για να δείτε για τι ανοησίες μιλάτε εδώ πέρα, ως Κυβέρνηση, όχι εσείς- ότι το συνολικό διοικητικό κόστος όλων των ασφαλιστικών ταμείων της χώρας είναι το 0,4 του Α.Ε.Π. όλα μαζί; Όλο το διοικητικό κόστος των εκατόν πενήντα ή εκατόν εβδομήντα ή διακοσίων ταμείων είναι 0,4 του Α.Ε.Π....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Φλωρίδη, παρακαλώ ολοκληρώστε με την τελευταία φράση σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Τι θα γλυτώσετε από αυτά;

Η μεταρρύθμισή σας θα οδηγήσει σε μείωση του διοικητικού κόστους, όταν τα εκατόν εβδομήντα ταμεία κοστίζουν το 0,4 μαζί. Συγχαρητήρια! Από την άλλη πλευρά, όμως, εν όψει αυτής της απατηλής εξοικονόμησης χρημάτων, στην πραγματικότητα επιχειρείτε να εξοντώσετε, να διαλύσετε, να καταργήσετε το βασικό πυλώνα της ασφάλισης των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, κύριε Φλωρίδη, έχετε ξεπεράσει τα δέκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιακουμάτος.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε και ο κ. Γιακουμάτος να πάρει για την ομιλία του έντεκα λεπτά.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Με συγχωρείτε, κύριε Γιακουμάτο, για ένα λεπτό, επειδή βλέπω ότι κάνει παρεμβάσεις και η αρμόδια Υφυπουργός από τα υπουργικά έδρανα. Ευχαριστώ για τις παραιτήσεις σας.

Θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι εάν δεν υπάρχει αυτοσυγκράτηση από όλους τους Βουλευτές, είναι πάρα πολύ δύσκολο το Προεδρείο να φροντίζει με οποιοσδήποτε παρεμβάσεις να ολοκληρώνεται βιαίως μια τοποθέτηση που θα πρέπει να ξετυλιχθεί, να αναπτυχθεί περίπου στα οκτώ λεπτά.

Γι' αυτό θα σας παρακαλούσα, κυρία Υφυπουργέ, να μην επαναλάβετε παραιτήσεις προς το Προεδρείο.

Συνεχίστε, κύριε Γιακουμάτο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό μας σύστημα κλείνει πάνω από μισό αιώνα ζωής και βιώνει εκ των πραγμάτων μία φυσιολογική, θα έλεγα, φθορά, που όμως επιδεινώνεται με πολύ γοργούς ρυθμούς. Είτε το θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, είτε όχι, πρέπει να αντιληφθείτε -και αυτή είναι η αλήθεια- ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα νοσεί βαρύντα. Το ερώτημα που πρέπει να μας απασχολήσει και να μας βασανίσει -και δυστυχώς δεν μας βασάνισε όλους όσο έπρεπε- είναι: Η φθορά είναι αναστρέψιμη, ή όχι; Αν δεν είναι αναστρέψιμη, τι πρέπει να κάνουμε σήμερα για να εξασφαλίσουμε τις συντάξεις των επόμενων γενεών; Μέχρι πότε μπορεί να πληρώνει ο συνταξιούχος των 500 ευρώ, ο χαμηλόμισθος, ο φορολογούμενος πολίτης τα ελλείμματα, για τα οποία, στο κάτω-κάτω της γραφής, δεν ευθύνεται αυτός;

Προσωπικά, στηρίζω αυτό το νομοσχέδιο του νοικοκυρέματος, θα έλεγα, όπου καθιερώνει την εθνική σύνταξη, γιατί στόχος και προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας είναι η ευρωπαϊκή σύνταξη, ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορούμε να λέμε συνέχεια «Ευρώπη» και «Ευρώπη στις υποχρεώσεις», αλλά «Ευρώπη και στα δικαιώματα». Και αυτό δεν πρέπει να το θέσουμε στο βωμό ενός γερασμένου ασφαλιστικού συστήματος, που καταβροχθίζει τους κόπους της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Η μεταρρύθμιση που προωθεί η Κυβέρνηση, είναι στη σωστή, θα έλεγα, κατεύθυνση, δεν φέρνει ανατροπές ούτε επώδυνες αλλαγές, στα όρια ηλικίας, στις συντάξεις και στις εισφορές. Είναι μία βαθμιαία προσαρμογή του συστήματος σε συνθήκες βιώσιμης λειτουργίας και νοικοκυρέματος. Για να δούμε τι κάνει;

Πρώτον, βάζει τάξη στο νομοθετικό λαβύρινθο. Όποιος πάει να βγάλει σύνταξη, έχει πάνω από χίλιες διακόσιες νομοθετικές ρυθμίσεις.

Δεύτερον, δεν είναι ντροπή το άρθρο 16 του ν.2084/1992 να μιλάει για τον Α.Μ.Κ.Α. (Αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης) και να μην έχει υλοποιηθεί ακόμα στη χώρα μας;

Πείτε μου ποια χώρα δεν έχει το social security number, ποια χώρα πάει με το τεφτέρι του μπακάλη ακόμα τον 21ο αιώνα. Να ένα άλλο καλό και θετικό στοιχείο, ο Α.Μ.Κ.Α.. Από το δεύτερο εξάμηνο του 2009 θα εφαρμόζεται υποχρεωτικά.

Τρίτον και σημαντικό, θα έλεγα: Απλοποιεί τη λειτουργία του συστήματος και σπάει το γόρδιο δεσμό της γραφειοκρατίας με τις ενοποιήσεις των ασφαλιστικών ταμείων. Εδώ γιατί διαφωνείτε, φίλοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Ο ν. 3029 δεν ενοποίησε όλα τα ταμεία, πλην της Δ.Ε.Η. και της Τράπεζας της Ελλάδος; Το ξεχνάτε; Προς τι η υποκρισία;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Με ποιες προϋποθέ-

σεις;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Λέτε κι εδώ πάλι υποχρεωτικά ότι θέλετε συναίνεση των ασφαλιστικών ταμείων. Δεν μου λέτε: Έγινε γενική συνέλευση στο Τ.Α.Ε., στο Ταμείο Εμπόρων, στο Τ.Ε.Β.Ε.; Καμμία. Άρα και αυτό είναι μύθος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Το άρθρο 4 παράγραφος 3 για τη χρηματοδότηση. Πείτε μας «για το μάρμαρο», κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, μην διακόπτετε τον ομιλητή, γιατί έτσι δεν επαρκεί ο χρόνος για να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι που έχουν εγγραφεί. Εσείς ως εισηγήτρια θα έχετε τη δυνατότητα να ξαναποθετηθείτε.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Εγώ θα έλεγα ότι οι ενοποιήσεις είναι κυριολεκτικά επανίδρυση του ασφαλιστικού συστήματός μας.

Τέταρτον, δημιουργεί όρους βιωσιμότητας στην επικουρική ασφάλιση.

Πέμπτον, προσαρμόζει σταδιακά τις ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και όσον αφορά τις μητέρες διατηρείται σε κάθε περίπτωση το όριο συνταξιοδότησης στα πενήντα πέντε με πλήρη σύνταξη, αρκεί να έχουν ανήλικο παιδί στα πενήντα χρόνια.

Εγώ είμαι γιατρός. Θέλω να ρωτήσω: Ποιο είναι το προσδόκιμο όριο ηλικίας σήμερα; Δείτε το λιγάκι. Είναι εβδομήντα οκτώ έως ογδόντα τρία, όταν το 1960 ήταν πενήντα οκτώ έως εξήντα τρία. Έλεος!

Έκτον, δίνει στη μητέρα του ιδιωτικού τομέα άδεια ενός έτους με μείωση των εισφορών και αποδοχές από τον Ο.Α.Ε.Δ.. Αυτό δεν είναι θετικό στοιχείο;

Ας τα πάρουμε ένα-ένα. Πολύ κλάμα, πολλά κροκοδείλια δάκρυα, ειδικά από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, συνδικαλιστές, πολιτικοί, θα έλεγα πολιτικάντηδες. Τα χρήματα –λέει– των εργαζομένων, τί γίνονται; Τα κλέβει το κράτος. Ας δούμε την αλήθεια. Τα ασφαλιστικά ταμεία –σας παραπέμπω στη σελίδα 4 του κοινωνικού προϋπολογισμού, κύριοι συνάδελφοι...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Πείτε μας για το 1.000.000.000 ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ. Μπορεί να διαφωνείτε μ' αυτά που λέει ο ομιλητής, αλλά αφήστε τον να εκφραστεί.

Συνεχίστε, κύριε Γιακουμάτε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Λέει: Κοινωνικός προϋπολογισμός, σελίδα 4: «43,5 δις ευρώ ήταν το κόστος απολογιστικό το 2007», κύριε Φλωρίδη. Ποια ήταν αυτά τα χρήματα τα «ερά» των εργαζομένων στο σύνολο των εισφορών, εργαζομένων και εργοδοτών; Είκοσι δισεκατομμύρια.

Δεν μας λέτε, κύριε πρώην Υφυπουργέ Οικονομικών: 23,5 δις πού θα βρεθούν; Πού είναι τα κλεμμένα; Πού είναι τα λεφτά; Εδώ πρέπει να καταλάβουμε ότι το σύστημα έχει εισροές και εκροές. Οι εισροές είναι 20.000.000.000 και οι εκροές 43,5 δις ευρώ. Πού βρήκατε τα λεφτά; Τι ρωτάτε; Να' τα. Του χρόνου θα είναι 48,5, κύριοι συνάδελφοι, φωστήρες του οικονομικού επιτελείου των άλλων κομμάτων. Αυτά τα χρήματα καλύπτουν τα δισεκατομμύρια των ευρώ, τις «μαύρες τρύπες», τα χρεοκοπημένα ταμεία, που σε καμία περίπτωση δεν θα δώσουν συντάξεις. Ουρές, αυτοκρατορία ελλειμμάτων. Ποιούν τη νήσσα όλοι.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτά όμως είναι χρήματα εργαζομένων, είναι χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου πολίτη, είναι χρήματα για τη μάνα που μοχθεί να μορφώσει το παιδί της και να βγάλει ένα μεροκάματο και για την οποία κόπτεσθε. Πόσο ακόμα θα πρέπει να πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος πολίτης ένα σύστημα που εισπράττει εκατό και ξεοδεύει διακόσια;

Για τις ενοποιήσεις σας είπα να αφήσετε τα κροκοδείλια δάκρυα και τους μύθους. Ο ν. 3029 ενοποίησε όλα τα ταμεία πλην Δ.Ε.Η. και Τράπεζας της Ελλάδος.

Ας πάμε στις επικουρικές συντάξεις. Αλήθεια, εδώ περισσεύουν η υποκρισία και ο λαϊκισμός. Ο ν. 2084 του 1992 στο άρθρο

54 βάζει στους μετά το 1993 πλαφόν 20%. Τον υπηρέτησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον εξυπηρέτησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τώρα έρχονται εδώ και λένε «μα, γιατί πλαφόν»; Μα, αυτό υπάρχει από το 1992.

Λέει ο νόμος και σωστά, ότι εάν η αναλογιστική μελέτη δείξει ότι έχεις λεφτά, μπορείς να δώσεις και τριάντα και σαράντα. Ποιος είπε όχι; Ποιος το αποκλείει; Πώς πληρώνονται οι συντάξεις; Όταν δεν έχεις λεφτά, όμως, δεν μπορείς να παίρνεις ως φορολογούμενος πολίτης παραπάνω επικουρικό. Δεν μπορείς να έχεις σύνταξη 1.400 ευρώ και μισθό 1.000 ευρώ. Αυτή είναι η ιστορία. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Φίλες και φίλοι, δυστυχώς ο χρόνος δεν είναι αρκετός για να μιλήσω για το ασφαλιστικό. Θα πω μόνο δύο κουβέντες για την προστασία της μητρότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και θα σας παρακαλέσω να ολοκληρώσετε με αυτές τις δύο κουβέντες.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε. Τι να κάνω; Θα τα δώσω γραπτά τα υπόλοιπα στους συναδέλφους, διότι σέβομαι το χρόνο των άλλων συναδέλφων που θέλουν να μιλήσουν.

Σας λέω, όμως, ένα πράγμα. Ορκίστηκα εδώ και δεκαεπτά χρόνια πίστη στο Σύνταγμα ως Βουλευτής του Εθνικού Κοινοβουλίου, με μεγάλη περηφάνια που ανήκω σε αυτή την παράταξη. Το Σύνταγμα λέει ότι ο Βουλευτής ψηφίζει κατά συνείδηση. Θέλω άλλο ένα μύθο να σας καταρρίψω εδώ και ειδικά στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ο Βουλευτής ψηφίζει κατά συνείδηση. «Στα παλιά μου παπούτσια» η κομματική υποταγή και η κομματική γραμμή. Το ασφαλιστικό είναι θέμα εθνικό και ψηφίζω και υπερψηφίζω, γιατί πιστεύω ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση. Όλα τα άλλα είναι για τη «φαιδρά πορτοκαλέα».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Σοφία Καλαντίδου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε οποιοδήποτε κοινωνικοπολιτικό σύστημα ένα από τα κριτήρια για το βιοτικό επίπεδο του λαού αποτελεί το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, γιατί το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, δηλαδή η πολιτική για την υγεία, την πρόνοια και τη συνταξιοδότηση συνιστά αποφασιστικό παράγοντα για την καθημερινή ζωή, το βιοτικό επίπεδο, το μέλλον του λαού.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, υπηρετώντας τη στρατηγική του στο σχεδιασμό που κάνει, στην πολιτική του πρόταση στο λαό, αλλά και σε όποιο διάλογο και εδώ μέσα στη Βουλή με αφορμή το ασφαλιστικό, έχει μία καθαρή αδιαπραγμάτευτη θέση. Η αύξηση του πλούτου, η ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας έχουν δημιουργήσει τη βάση για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Οι εργαζόμενοι παράγουν τον πλούτο, δικαιούνται να τον απολαύσουν και επιβάλλεται να τον διεκδικήσουν.

Σήμερα, λοιπόν, στις μέρες μας, που έρχεται το νομοσχέδιο για την κοινωνική ασφάλιση δεν έπεσε από τον ουρανό. Κατά την άποψή μας, δεν είναι ξαφνικό. Είναι συνέχεια των άλλων πολιτικών –δεν ζούμε σε μία γυάλα– που εφαρμόστηκαν από τα δύο κόμματα εξουσίας. Δικές σας πολιτικές είναι με τις αποφάσεις και τις στρατηγικές της Λισαβόνας, με διαλόγους ή χωρίς διαλόγους. Πάντως, σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμβαίνουν πάνω-κάτω τα ίδια, όπως και στη χώρα μας. Όπως παραδέχθηκε και η Υπουργός σήμερα, θα έρθουν και άλλες αλλαγές για το ίδιο θέμα, το ασφαλιστικό. Αλλωστε, έχει συνηθίσει ο ελληνικός λαός. Κάθε πέντε χρόνια έχουν πρόβλημα τα ταμεία. Νομοθετούμε εις βάρος του.

Τι έχουμε, λοιπόν, σήμερα με αυτές τις πολιτικές που ακολουθούνται χρόνια τώρα, με αυτές τις πολιτικές που για το ασφαλιστικό έχουν και όνομα; Στα νομοθετήματα, Σιούφα και Ρέππα; Μπορεί να έχουμε πολλά. Δικαιώματα πάντως, δεν έχουμε. Χάνουμε κι αυτά που κατακτήθηκαν με αίμα. Έχουμε ανεργία, κυρίως για τις γυναίκες και τους νέους, μερική απασχόληση, επίσης υψηλά ποσοστά σε γυναίκες και νέους, ανα-

σφάλιστη εργασία, απολύσεις.

Ποια είναι η πραγματικότητα που βιώνουν καθημερινά οι εργαζόμενοι; Υπάρχει ο νόμος που απαγορεύει την απόλυση εγκύου. Σήμερα, αγαπητοί κύριοι Βουλευτές, οι έγκυες δεν απολύονται, τις παραιτούν οι εργοδότες. Ο Ο.Α.Ε.Δ. δέχεται την κατάθεση της παραίτησης από τον εργοδότη ανυπόγραφη από τον εργαζόμενο. Μετά στέλνει στη δικαιοσύνη την έγκυο τεσσάρων, πέντε μηνών να ζητήσει τη θέση εργασίας της. Δεν ξέρουμε μετά από πόσα χρόνια.

Να μην αναφέρω τις εξαγορές εταιρειών που γίνονται, χωρίς τα βαρίδια των εγκύων -κοστίζουν οι έγκυες για το κεφάλαιο- χωρίς τους μεγάλους σε ηλικία -έχουν προϋπηρεσία, κοστίζουν και αυτοί.

Να πούμε εδώ ότι η πραγματικότητα που βιώνουν οι ωρομίσθιες είναι ότι δεν παίρνουν το μειωμένο ωράριο. Υπάρχει η άδεια εγκυμοσύνης. Όπως είναι νομοθετημένη και την παίρνουν οι εργαζόμενες γυναίκες. Όταν επιστρέφει όμως, ξέρετε τι περιμένει τη γυναίκα που γέννησε; Μετάθεση σε άλλο κατάστημα, ενδεχομένως πολύ-πολύ μακριά, υποβιβασμός σε άλλη θέση, εξαντλητικά ωράρια, έτσι που να σε οδηγήσουν πραγματικά σε παραίτηση. Και ερχόμαστε με αυτό το καθεστώς να πάρουμε, τι μέτρα; Μέτρα για να περιορίσουμε την ασυδοσία της εργοδοσίας; Αυτής της εργοδοσίας που μαζεύει πλούτη, κέρδη;

Όχι, δεν εξασφαλίζουμε ούτε το μειωμένο ωράριο πληρωμένο. Δίνεται ειδική άδεια έξι μηνών, γλυτώνουν οι επιχειρήσεις από τα έξοδα, αφού την πληρώνει ο Ο.Α.Ε.Δ. με βάση την κατώτατη εθνική συλλογική σύμβαση και όχι με βάση αυτά που έπαιρνε η εργαζόμενη. Για τις ωρομίσθιες είναι ακόμη χειρότερα. Και οι εισφορές επιβαρύνουν πάλι τον Ο.Α.Ε.Δ., δηλαδή όλο τον ελληνικό λαό, δηλαδή τους φορολογούμενους πολίτες.

Να μην αναφερθώ πάλι στα πενήντα και τα εκατό ένησημα. Οι εποχικοί, οι καπνεργάτριες και οι μετανάστριες θα τσακιστούν κάτω απ' αυτή τη ρύθμιση. Θα τσακιστούν. Θα μπουν σε μεγάλες, εκβιαστικές συμφωνίες, ώστε να κολλήσουν εκατό τουλάχιστον ένησημα. Και για τα πενήντα υπέκυπταν σε αυτούς τους εκβιασμούς, για να έχουν γιατρό για τα παιδιά τους.

Το άλλο που συμβαίνει και το βιώνουν έντονα οι εργαζόμενες -και δυστυχώς σε αυτή την αγορά εργασίας πάνω από τα σαράντα πέντε σου είσαι νεκρή- είναι οι γυναίκες που απολύονται λίγο καιρό πριν από τη συνταξιοδότησή τους. Αυτές οι γυναίκες, πραγματικά «με το πιστόλι στον κρόταφο» κάνουν συμφωνίες με τους εργοδότες να παίρνουν το μισό της συλλογικής τους σύμβασης, αρκεί να κολλούν τα ένησημα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και τι έρχεται να κάνει η Κυβέρνηση; Ούτε να ελέγξει αυτούς που κλέβουν πραγματικά και τους εργαζόμενους και το Ι.Κ.Α. ούτε να περιορίσει την ασυδοσία τους ούτε να βάλε φραγμό στην τρομοκρατία που επικρατεί στους χώρους δουλειάς. Έρχεται και αυξάνει απλά το όριο συνταξιοδότησης για τις γυναίκες.

Δεν μιλώ για τις αυτοαπασχολούμενες. «Με την κοιλιά στο στόμα» πάνε στην επιχείρησή τους, για να βγάλουν αυτό το μεροκάματο. Μόλις γεννήσουν το παιδί, «το πασάρουν» κάπου αλλού, στη μάνα τους, στη γιαγιά, στον παιδικό σταθμό, και τρέχουν ξανά στο μαγαζί, κομμάτριες, εμπόρισσες, ράφτρες.

Εγώ προσωπικά, ντρέπομαι να πω κουβέντα για τις αγρότισσες. Πιθανότατα, εφαρμόζοντας την αντιαγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πιστεύετε ότι θα εξαφανιστούν. Είναι, πάντως, είδος προς εξαφάνιση και έτσι δεν πρέπει να σκεφτόμαστε γι' αυτές. Δεν υπάρχουν βρεφικοί σταθμοί, δεν υπάρχουν σχολεία ολοήμερα, δεν υπάρχουν ειδικά σχολεία για τα Α.Μ.Ε.Α.. Υπάρχει όμως ο εξευτελισμός και η ταλαιπωρία των αναπήρων και των οικογενειών τους στην επιτροπή για τη βεβαίωση της αναπηρίας τους. Εγώ πρέπει να φέρω εδώ το ερώτημα που έκαναν οι μητέρες στην Ομοσπονδία Γονέων και Κηδεμόνων των Α.Μ.Ε.Α., που έγινε το συνέδριό τους στη Θεσσαλονίκη: τι θα γίνουν τα παιδιά μας, αν πεθάνουμε;

Εκατόν ογδόντα χιλιάδες παιδιά με αναπηρίες και σοβαρές μαθησιακές δυσκολίες βρίσκονται εκτός ειδικής αγωγής. Τέσσερις χιλιάδες παραπληγικοί το χρόνο, λόγω της απουσίας

πολιτικής πρόληψης της αναπηρίας, λόγω της απουσίας της ασφάλειας των εργαζόμενων στους χώρους δουλειάς. Πεντακόσια παιδιά με αυτισμό από τα τριάντα χιλιάδες πηγαίνουν σε ειδικό σχολείο.

Πραγματικά, με πόσα ψέματα μπορείτε να σκεπάσετε αυτή τη βάρβαρη πραγματικότητα; Έχετε ανοιχτό τον Καιάδα με την επιχειρηματική δράση στο χώρο της πρόνοιας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, στους προηγούμενους ομιλητές είχατε δώσει χρόνο οκτώ λεπτά. Το πρόσεξα συγκεκριμένα. Θα σας παρακαλέσω, επειδή είμαι και καινούργια Βουλευτής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εάν δεν είχατε κάνει αυτή την παρέμβαση εκτός θέματος...

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: ... να μου δώσετε ενάμισι λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): ... θα είχατε κερδίσει ήδη τα δευτερόλεπτα που χάνετε τώρα. Γιατί βλέπετε ότι εγώ...

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Μιλάμε εδώ για την προστασία της μητρότητας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Με ακούτε, σας παρακαλώ;

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Εσείς με ακούσατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εγώ δεν έκανα παρέμβαση. Χτύπησε ο κώδων ...

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Όχι, σας ζήτησα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): ... και δεν έκανα παρέμβαση. Αλλά εσείς ήδη τώρα χάσατε μισό λεπτό με το να μου λέτε τι να κάνω. Θα σας παρακαλέσω, λοιπόν, να αξιοποιείτε το χρόνο σας χρήσιμα και όχι με τέτοιες παρεμβάσεις, τη στιγμή που δεν έκανα ο ίδιος διακοπή σε σας.

Συνεχίστε, παρακαλώ, για να ολοκληρώσετε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ.

Μιλάτε για την προστασία της μητρότητας. Και ήταν μάλιστα μία δήλωση και της Υπουργού, όταν λέγατε ότι εμείς θα στηρίξουμε τη μητέρα, όταν το έχει ανάγκη. Γι' αυτό καταργούμε την πενταετή διαφορά, αλλά όταν το έχει ανάγκη, θα τη στηρίξουμε.

Αντιμετωπίζετε τη μητρότητα σαν θητεία. Εμείς, οι κομμουνιστές, λέμε πως έχει μεγάλη κοινωνική αξία. Θεωρούμε ότι η προστασία της υγείας της γυναίκας πρέπει να είναι αποκλειστική υποχρέωση του κράτους. Η δε αναπαραγωγική διαδικασία, που δεν αρχίζει με την έναρξη της κύησης και δεν τελειώνει με τη γέννα, πρέπει και αυτή να προστατεύεται από το κράτος. Το 28% των ζευγαριών μεταξύ είκοσι τριών και σαράντα πέντε χρόνων δυσκολεύονται να κάνουν παιδιά. Οδηγούνται στην ιατρικώς υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, πληρώνοντας χιλιάδες ευρώ. Πού υπάρχει ρύθμιση γι' αυτό;

Αυτή είναι η γυναικεία ματιά μιας ταξικής διακυβέρνησης. Είναι βέβαιο, δεν μπορείτε να περάσετε τα αντεργατικά σας μέτρα με την ίδια ευκολία που περνούσαν παλιά, με την ίδια ευκολία ενδεχομένως που τα περνούσε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., παλαιότερα και με τη δική σας ανοχή.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ναι, να έρθουμε και στο γνωστό θέμα!

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Πραγματικά, σας πήραν χαμπάρι, αγανάκτησαν. Η συμμετοχή στις αυριανές κινητοποιήσεις σε όλη την Ελλάδα, η συμμετοχή στις συγκεντρώσεις του Π.Α.Μ.Ε. θα έχει πολλαπλούς αποδέκτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Σημαίνουν: Δεν σκύβουμε το κεφάλι. Ο κόσμος μπορεί να ζήσει αξιοπρεπώς. Μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα χειρότερα, εάν τώρα δυναμώσουμε τον αγώνα μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι δεν χρειάζεται κάποιος να κάνει ιδιαίτερη προ-

σπάθεια, για να αποδείξει ότι και το σημερινό νομοθέτημα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι βαθιά αντιλαϊκό, βαθιά ταξικό, και ότι πρέπει να ανατραπεί, ότι πρέπει να βρει τη σφοδρότατη αντίθεση των εργαζόμενων σε μία συνολικότερη πορεία ανατροπής της αντιλαϊκής πολιτικής, που εξυπηρετεί τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας, ανεξάρτητα από το από ποιο κόμμα ή συνασπισμό κομμάτων αυτή η πολιτική υλοποιείται.

Βεβαίως, δεν ξέρω από πού ορμώμενος ένας αγορητής της Νέας Δημοκρατίας είπε ότι το Κ.Κ.Ε. καταγγέλλει την Κυβέρνηση ότι δεν έκανε διάλογο. Ίσα-ίσα, που εμείς τον κοινωνικό διάλογο καταγγέλλουμε, γιατί ακριβώς περνάει χειροπέδες στους εργαζόμενους. Αποτελεί τον οδοστρωτήρα των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων ο κοινωνικός διάλογος. Και αυτό έχει επιβεβαιωθεί από τα μέσα της δεκαετίας του '90. Γιατί ο κοινωνικός διάλογος εντάσσεται στο ζήτημα του κοινωνικού εταιρισμού, ενώ υπάρχουν ταξικά αντιτιθέμενα συμφέροντα και ό,τι έχουν κερδίσει οι εργαζόμενοι, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, τα κέρδισαν με τους ταξικούς αγώνες, με την πάλη τους.

Δεύτερο ζήτημα. Αυτός ο αντισφαλιστικός νόμος πατάει σε προηγούμενους αντισφαλιστικούς νόμους, στο νόμο Σιούφα, ο οποίος έκανε διαχωρισμό ανάμεσα στους εργαζόμενους, παλαιότερους και νέους, ο οποίος αύξησε τα όρια συνταξιοδότησης, τις εισφορές των εργαζομένων, ο οποίος μείωσε τις συντάξιμες αποδοχές στα επίπεδα του υπολογισμού της τελευταίας πενταετίας.

Πάνω σε αυτό το νόμο, που τότε τον κατήγγελλε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον υλοποίησε και μάλιστα προχώρησε και ένα βήμα παραπέρα, με το νόμο Ρέππα.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΗ: Άλλο νόμο συζητάμε σήμερα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ο οποίος νόμος Ρέππα, πέρα από τα υπόλοιπα, τι έκανε; Προχώρησε στη χώρα μας το τριαξονικό σύστημα, δηλαδή την κοινωνική κατεδαφισμένη ασφάλιση που θα δίνει συντάξεις-βοηθήματα και ελεημοσύνη, τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης, που θα είναι ο δεύτερος πυλώνας και τα οποία λειτουργούν με κεφαλαιοποιητικό σύστημα και το 70% των αποθεματικών τους τζογάρεται στο Χρηματιστήριο, ενώ τρίτος πυλώνας θα είναι η ιδιωτική ασφάλιση. Να, λοιπόν, πώς κατεδαφίζονται σταθερά τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων.

Τρίτο ζήτημα. Είναι υποκριτικό το ενδιαφέρον για τους νέους εργαζόμενους. Γιατί είναι υποκριτικό; Σήμερα «τους σκάβετε το λάκκο». Πώς; Με την ανασφάλιση εργασία, τα stage, με τη μερική απασχόληση, με τις εργολαβίες. Από σήμερα ξεκινάτε την κατεδάφιση των δικαιωμάτων των νέων εργαζομένων και όχι μόνο των νέων εργαζομένων, αλλά και των παλιών, όπως και των εργασιακών και των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων. Σταματήστε, λοιπόν, αυτή την υποκρισία για τους νέους ανθρώπους και τι σύνταξη θα πάρουν.

Δεν είναι ζήτημα βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Δεν πρόκειται να χρεοκοπήσουν τα ασφαλιστικά ταμεία. Γιατί; Διότι αποκλείεται να μην παράγεται πλούτος στην Ελλάδα. Αποκλείεται να μην υπάρχει ο κοινωνικός πλούτος των εργαζόμενων. Αυτό που έχετε ως στόχο, είναι ακριβώς αυτός ο κοινωνικός πλούτος να αξιοποιείται για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων. Αυτή είναι η ουσία του ζητήματος. Αυτός είναι ο βαθύτατος ανορθολογισμός στον οποίο πέφτετε. Γιατί δεν υπάρχουν έσοδα; Μα, ποιος ευθύνεται για την κατάρρευση των εσόδων; Δεν χρωστάει 10.000.000.000 το κράτος; Δεν χρωστάει 7.000.000.000 η εργοδοσία; Η εισφοροδιαφυγή δεν είναι 4,5 δισεκατομμύρια; Δεν παίρνετε νόμους μείωσης των εργοδοτικών εισφορών; Να, λοιπόν, πώς καταρρέουν τα έσοδα, να, λοιπόν, γιατί είναι ταξική η επιλογή κατάρρευσης των εσόδων και ότι οι εργαζόμενοι δεν χρωστάνε δεκάρα τοσάκιση.

Άρα, λοιπόν, δεν πρέπει να παραδώσουν τίποτε απ' αυτά που δικαιούνται, απ' αυτά που έχουν κατακτήσει. Και είναι συγκεκριμένο το στοίχημα ότι θα υπάρξει και συνέχεια. Δεν θα σταματήσει εδώ. Θα υπάρξει συνέχεια γιατί οι αντισφαλιστικοί νόμοι πάνε χέρι-χέρι με τις ανατροπές στα εργασιακά δικαιώματα. Ποιος είναι ο στόχος; Ο συγκεκριμένος στόχος είναι η σταδιακή κατάργηση των εργοδοτικών εισφορών και της κρατι-

κής συμμετοχής, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου. Και δεν πρόκειται περί ελληνικής ιδιομορφίας. Αυτές τις αποφάσεις, σοσιαλδημοκράτες, κεντρώοι, χριστιανοδημοκράτες και νεοαριστεροί μαζί, ψήφισαν στη Σύνοδο Κορυφής του Εαρινού Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για την κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης και τη flexicurity, την εργασία χωρίς δικαιώματα.

Εμείς, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας διαφωνούμε με τον πυρήνα της πολιτικής σας, διαφωνούμε δηλαδή με την αντίληψη την οποία έχετε, όχι μόνο εσείς, αλλά και άλλα κόμματα ότι το ασφαλιστικό αποτελεί κόστος. Δεν αποτελεί κόστος. Είναι παραγωγή και απ' αυτή την άποψη αποτελεί μνημείο αφερέγγυότητας ότι μπορεί να υπάρχει και δημόσια ασφάλιση αναβαθμισμένη και ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Και το παράδειγμα του '99 για το ασφαλιστικό δεν είναι χαρακτηριστικό; Χέρι-χέρι η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η τότε Αξωματική Αντιπολίτευση της Νέας Δημοκρατίας και ο Συνασπισμός, τι ψηφίσανε; Ψηφίσανε να χαρίσουν οι εργαζόμενοι 10.000.000.000 ευρώ στη Δ.Ε.Η. για να ιδιωτικοποιηθεί, για να γίνει ελκυστική στους επιχειρηματίες. Αυτό έδωσαν. Και απ' αυτή την άποψη, αυτός ο εγκλωβισμός οδηγεί σε αντιφάσεις και σε δυνάμεις συμπληρωματικές του συστήματος, οδηγεί σε ακροβατισμούς, όπως για παράδειγμα, αυτό το οποίο μας λέει ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α.. Ο εισηγητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είπε -και σωστά- ότι είναι έγκλημα -και δεν θα αποδεχθούμε προϊόν εγκλήματος- το 10% από τις ιδιωτικοποιήσεις για το Ταμείο Αλληλεγγύης. Αλλά ταυτόχρονα, η πρόταση που κάνετε, ότι τα μερίσματα των δημόσιων επιχειρήσεων, τα κέρδη δηλαδή πρέπει να χρηματοδοτήσουν, τι σημαίνει; Από πού προέρχονται τα κέρδη; Ποια είναι η πηγή των κερδών; Δεν είναι η εκμετάλλευση των εργαζομένων; Αποδεχόμαστε, λοιπόν, την εκμετάλλευση των εργαζομένων; Εκτός και αν ανακαλύψαμε και άλλη πηγή κερδοφορίας. Βεβαίως, είναι η εκμετάλλευση του κεφαλαιοκρατικού συστήματος η πηγή της κερδοφορίας.

Αμφισβητούμε ότι πρόκειται περί νέας αντίληψης, περί νέας πολιτικής. Δεν είναι νέο αυτό που θυσιάζει τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζομένων στο βωμό της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Θεωρούμε ότι η πρόκληση των κερδών απαιτεί: Κανένα ανασφάλιστος. Σύνταξη στα εξήντα για τους άνδρες και στα πενήντα πέντε για τις γυναίκες, πενήντα πέντε και πενήντα για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Στο 80% του τελευταίου μισθού το επίπεδο της κύριας σύνταξης. Κατώτερος μισθός 1.400 ευρώ και σύνταξη 1.120. Αποσύνδεση της ασφάλισης από την υγεία. Δωρεάν υγεία και περίθαλψη για όλο το λαό. Κατάργηση της επιχειρηματικής δράσης στην ασφάλιση, με τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες στην υγεία και στην παιδεία ταυτόχρονα.

Οι βασικοί χρηματοδότες του ασφαλιστικού συστήματος πρέπει να είναι το κράτος και η εργοδοσία, με τη σταδιακή κατάργηση των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων. Φορολογία για το κεφάλαιο, για τα κέρδη, για τη μεγάλη κινητή και ακίνητη περιουσία. Αυτοί είναι οι ρεαλιστικοί στόχοι του σήμερα και είναι ρεαλιστικοί γιατί κριτήριο ρεαλιστικότητας για τους εργαζόμενους, για τη λαϊκή οικογένεια, είναι αυτό το οποίο ανταποκρίνεται σήμερα στις σημερινές τους ανάγκες και όχι στα κέρδη του κεφαλαίου. Είναι αυτό το οποίο ανταποκρίνεται στο επίπεδο παραγωγής του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας, σε μισό λεπτό.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο και πρέπει σ' αυτή τη βάση να ενισχυθούν οι αγώνες των εργαζομένων, να διευρυνθεί η πάλη τους οδηγώντας τους; Όχι μόνο στο πλαίσιο πάλης ενός συνόλου στόχων και αιτημάτων, αλλά και ταυτόχρονα να βέτερι σε ημερήσια διάταξη, τί; Την ανάγκη ριζικής ανατροπής των συσχετισμών των πολιτικών δυνάμεων, να αποδράσουν γρήγορα από τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του καπιταλισμού, να

χειραφετηθούν από την πολιτική που εξυπηρετεί τους φορείς της πλουτοκρατίας και να οικοδομήσουν τη δικιά τους κοινωνία, γιατί αυτά είχαν κατακτηθεί σε καιρούς πολύ χαλεπούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

...παραγωγικότητα της εργασίας στις σοσιαλιστικές κοινωνίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος, κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας βρίσκεται μπροστά σ' ένα τραγικό αδιέξοδο. Εάν δεν κάνουμε –και σύντομα μάλιστα– γενναίες και τολμηρές παρεμβάσεις, θα οδηγηθεί, με μαθηματική βεβαιότητα, στη χρεωκοπία και θα συμπαρασύρει στην κατάρρευση και τα δημόσια οικονομικά της χώρας.

Αξίζει να συζητήσουμε λίγο γιατί φθάσαμε σ' αυτό το σημείο, όχι τόσο για να αποδώσουμε πολιτικές ευθύνες –αυτές εξάλλου έχουν αποδοθεί στο παρελθόν από τους πολίτες– αλλά για να υπενθυμίσουμε σε όσους μας ακούν, πού οδηγεί ο λαϊκισμός, η αδράνεια, η στασιμότητα, η κομματική υποδούλωση στις οργανωμένες συντεχνίες των λίγων προνομιούχων και για να πάρουμε διαζύγιο άπαξ διαπαντός με τις λογικές του παρελθόντος, που αν συνεχιστούν θα υπονομεύσουν το μέλλον όλων μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό σύστημα αναπτύχθηκε στη χώρα μας χωρίς προγραμματισμό, αλλά όχι και χωρίς «λογική». Μόνο που η λογική του παρελθόντος δεν ήταν να χτιστεί ένα ασφαλιστικό σύστημα δίκαιο, ένα ασφαλιστικό σύστημα το οποίο θα εξασφάλιζε σε κάθε εργαζόμενο μια αξιοπρεπή σύνταξη, διασφαλίζοντας την αλληλεγγύη των γενεών. Άλλη ήταν η λογική του συστήματος. Οι ισχυρότερες κοινωνικές ομάδες κατάφεραν και εξασφάλισαν για λογαριασμό των μελών τους προνόμια, τα οποία δεν απολάμβαναν οι λιγότερο προνομιούχοι του συστήματος. Είναι οι ίδιες ομάδες, είναι οι ίδιοι συνδικαλιστές, οι οποίοι αγωνίζονται σήμερα «με νύχια και με δόντια» να διατηρήσουν τα κεκτημένα δικαιώματά τους, ξεχνώντας όμως ότι η κοινωνική ασφάλιση, για να είναι πραγματικά κοινωνική, πρέπει να αφαιρεί πόρους από τους πλουσιότερους και τους τυχερότερους και να επιδοτεί τους φτωχότερους και τους πιο άτυχους.

Εάν μια λέξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαρακτηρίζει το ελληνικό ασφαλιστικό σύστημα, αυτή είναι η λέξη αδικία, διότι είναι άδικο να υπάρχουν συμπολίτες μας που έχουν κάνει ακριβώς τις ίδιες δουλειές και παίρνουν πολύ διαφορετικές συντάξεις. Όπως είναι και πολύ άδικο να υπάρχουν συμπολίτες μας, των οποίων η σύνταξη να είναι μεγαλύτερη από τον καταληκτικό μισθό, ενώ άλλοι, οι περισσότεροι θα έλεγα, να αγωνίζονται να τα βγάλουν πέρα με 500 και 600 ευρώ το μήνα.

Η Κυβέρνησή μας είχε δεσμευθεί με απόλυτη σαφήνεια, πριν από τις εκλογές του 2007, ότι δεν θα επιτρέψει να διαιωνιστεί αυτή η νοσηρή κατάσταση. Και σήμερα κάνουμε πράξη αυτή τη δέσμευση και προχωρούμε στην υλοποίηση της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης.

Όπως και το 1990-1992 παρακάμπουμε τις κραυγές και τους ανέξοδους λαϊκισμούς.

Βλέπω ότι κουνάτε το κεφάλι σας, κύριε συνάδελφε, αλλά εμείς αναλαμβάνουμε το πολιτικό κόστος της πρωτοβουλίας μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Θυμάμαι την εποχή του κ. Μητσοτάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μητσοτάκη, επιτρέψτε να κουνάει και το κεφάλι του, τη στιγμή που δεν θορυβεί κουνώντας το κεφάλι του.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είναι κακό αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Εξάλλου δεν προσβλήθηκε ο κύριος συνάδελφος από αυτό που είπα. Έτσι δεν είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εάν σε κάθε αντίδραση των συναδέλφων, έστω και νοημάτων κάνετε αυτές τις αναφορές, φοβάμαι ότι θα προκαλέσετε δικαιολογημένα τις

αντιδράσεις και θα χάσουμε περισσότερο χρόνο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κάνουμε, όμως και τη συζήτηση πιο ζωντανή, κύριε Πρόεδρε. Ο κύριος συνάδελφος δεν παρεξηγήθηκε καθόλου.

Εμείς γνωρίζουμε, όμως, ότι η κοινωνία και σήμερα επηρεάζεται ακόμα από αυτούς που, ενώ επαγγέλλονται στα λόγια την αλλαγή, καλλιεργούν συστηματικά το φόβο απέναντι σε οποιαδήποτε αλλαγή.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. διακηρύττετε ακόμα και σήμερα σε όλους τους τόνους ότι αν κερδίσετε τι επόμενες εκλογές, το πρώτο πράγμα που θα κάνετε, είναι να καταργήσετε το νομοσχέδιο το οποίο θα ψηφίσουμε την επόμενη Πέμπτη. Τα ίδια δεν λέγατε, όμως, και το 1992; Και καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό Δελτίο Τύπου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κυριάκος Μητσοτάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ερωτώ: Γιατί δεν καταργήσατε το νόμο Σιούφα όταν γίνεται κυβέρνηση το 1993; Δεν το κάνατε, γιατί γνωρίζατε πάρα πολύ καλά ότι η μεταρρύθμιση του 1992 έδωσε στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας ανάσα ζωής δεκαπέντε ετών. Όπως γνωρίζατε πάρα πολύ καλά ότι και η μεταρρύθμιση, την οποία ψηφίζουμε σήμερα αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο πάνω στον οποίο θα στηριχθεί η πραγματική μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος.

Ο πυρήνας του ασφαλιστικού νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα είναι η ενοποίηση των ταμείων. Εκατόν πενήντα πέντε φορείς και κλάδοι κύριας και επικουρικής σύνταξης, υγείας και προνοίας ομαδοποιούνται και περιορίζονται σε δεκατρείς. Και οι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται μία τέτοια τολμηρή κίνηση δεν έχουν να κάνουν μόνο με τις προφανείς οικονομίες κλίμακος και την καλύτερη διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων. Η αλήθεια είναι, κύριοι συνάδελφοι, ότι το υφιστάμενο σύστημα μέσα από ένα πλήθος κρυφών επιδοτήσεων, αντικρουόμενων συμφερόντων έχει μετατρέψει την ασφάλιση από εργαλείο κοινωνικής συνοχής σε αντικείμενο πελατειακών συναλλαγών και αυτή η πραγματικότητα επιβάλλεται να αλλάξει.

Και όμως απέναντι σ' αυτόν τον αυτονόητο εξορθολογισμό κάποιοι εξακολουθούν και αντιδρούν. Παραγνωρίζουν δε το γεγονός ότι ουδόλως θίγονται τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα από την παρέμβαση την οποία κάνει η Κυβέρνηση.

Στη Δ.Ε.Η. –γιατί πολύς λόγος έγινε για τη Δ.Ε.Η.– αντικαθίσταται ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου μ' ένα άλλο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με τις ίδιες εγγυήσεις, τις ίδιες παροχές και τις ίδιες συντάξεις.

Να αναφερθώ και σ' ένα άλλο παράδειγμα. Τα τέσσερα ταμεία της Αστυνομίας διαφυλάσσονται ως ξεχωριστοί τομείς. Έτσι, οι μελλοντικές προσλήψεις θα επιμερίζονται στην Αστυνομία Πόλεων και τη Χωροφυλακή όταν κυρία Υφυπουργέ η ΕΛ.ΑΣ. αισίως κλείνει τριάντα χρόνια ενιαίας λειτουργίας.

Αυτοί όμως που αντιδρούν στην ενοποίηση των ταμείων έχουν ένα ακόμα κοινό χαρακτηριστικό. Η καλή τους τύχη, δηλαδή οι υψηλές συντάξεις που απολαμβάνουν, στηρίζεται όχι μόνο στις εισφορές που οι ίδιοι έχουν καταβάλει, αλλά στην επιδότηση των συντάξεων από τρίτους. Η προίκα των ταμείων τους για την οποία κόπτονται δεν είναι τίποτε άλλο από ένα μεγάλο δώρο του πελατειακού συστήματος στους εκλεκτούς τους. Ο κοινωνικός πόρος επιτρέπει στα λεγόμενα ευγενή ταμεία να παρουσιάζουν μια εικόνα πλαστής ευημερίας. Με τα χρήματα των πολλών πληρώνονται οι συντάξεις των λίγων. Μνημόσυνα με ξένα κόλλυβα, δηλαδή. Και όταν φυσικά υπάρχει πρόσθετη ανάγκη, το γενναιόδωρο κράτος είναι πάντα εδώ για να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Η σύνταξη του κάθε συνταξιούχου στη Δ.Ε.Η. επιδοτείται απευθείας από τον κρατικό προϋπολογισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ποσό που ξεπερνά ετησίως τις 16.000 ευρώ, όταν η αντίστοιχη επιδότηση για το μέσο συνταξιούχο του Ι.Κ.Α. με το ζόρι ξεπερνά τις 3.000 ευρώ.

Είπε και ο Πρόεδρός σας ότι σήμερα βρίσκεται όλη η κοινω-

νία στο δρόμο να διαδηλώσει απέναντι στο ασφαλιστικό. Δεν είναι όλη η κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο δρόμο. Δεν διαδηλώνουν σήμερα οι συνταξιούχοι των 600 ευρώ. Διαδηλώνουν οι λίγοι προνομιούχοι συνδικαλιστές των οποίων και τα δικαιώματα τελικά δεν θίγονται από το παρόν νομοσχέδιο. Και θα σας έλεγα ότι διαδηλώνουν και μ' έναν τρόπο προκλητικό χωρίς καμμία συναίσθηση των επιπτώσεών τους για το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Ίσως κάποιος θα έπρεπε να τους θυμίσει μία φράση που είπε πριν από δυόμισι χιλιάδες χρόνια σχεδόν ο Ισοκράτης και την οποία σας επαναλαμβάνω: «Η δημοκρατία μας αυτοκαταστρέφεται διότι καταχράστηκε το δικαίωμα της ελευθερίας και της ισότητας, διότι έμαθε τους πολίτες να θεωρούν την αυθάδεια ως δικαίωμα, την παρανομία ως ελευθερία, την αναιδία του λόγου ως ισότητα και την αναρχία ως ευδαιμονία».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να κάνουμε μια ουσιαστική συζήτηση για το ασφαλιστικό, ας δούμε την πραγματική στρέβλωση η οποία υπάρχει σήμερα στην ελληνική κοινωνία. Δυστυχώς η συνταξιοδότηση έχει γίνει για την πλειοψηφία των Ελλήνων εθνικό όραμα. Μας απασχολεί πιο πολύ το πότε θα βγούμε στη σύνταξη από το να παράγουμε πλούτο. Έχετε αναρωτηθεί ποτέ γιατί για κάθε θέση, η οποία προκηρύσσεται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα κάνουν αίτηση εκατό ή εκατόν πενήντα νέοι άνθρωποι; Το ράθυμο δημόσιο με τα γενναϊόδωρά του επιδόματα, τους χαλαρούς ρυθμούς, τη σιγουριά της μονιμότητας, τις πρόωρες συντάξεις έχει καταστήσει το δημόσιο πολύ πιο ελκυστικό εργοδότη από τον ιδιωτικό τομέα και τα κίνητρα για δημιουργική εργασία που αποτελούν στο κάτω-κάτω της γραφής το θεμέλιο για την προκοπή οποιασδήποτε οργανωμένης κοινωνίας λείπουν σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γι' αυτά ελάτε να συζητήσουμε. Αυτά είναι τα πραγματικά προβλήματα.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία τοποθέτηση συνοπτική. Το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, το οποίο θα ψηφίσουμε μεθαύριο είναι μία πέτρα η οποία θα ταραξεί το τέλμα στο οποίο μας οδήγησαν τραγικές επιλογές του παρελθόντος. Δεν θα λύσει από μόνο του το ασφαλιστικό πρόβλημα της χώρας. Αυτό θα γίνει μόνο όταν ως πολιτικό σύστημα και ως κοινωνία θα δώσουμε μία ρεαλιστική απάντηση στο πραγματικό πρόβλημα που βρίσκεται στον πυρήνα του ασφαλιστικού συστήματος.

Με ποιο αξιοπρεπή τρόπο θα υποστηρίξουν όλο και λιγότεροι εργαζόμενοι όλο και περισσότερους συνταξιούχους. Αυτό είναι το πρόβλημα στο οποίο καλούμαστε να δώσουμε απάντηση. Πιστεύω ότι σήμερα είμαστε πολύ πιο έτοιμοι να το κάνουμε και με το νομοσχέδιο το οποίο θα ψηφίσουμε την Πέμπτη κάνουμε ένα πολύ σημαντικό βήμα σε αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλλης): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Μητσotάκη και τον ευχαριστώ που χρειάστηκε τη μικρότερη δυνατή υπέρβαση του χρόνου που διατέθηκε αρχικά για να ολοκληρώσει την τοποθέτησή του.

Καλώ τώρα στο Βήμα το συνάδελφο Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιο Καρασμάνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την αναγκαιότητα της μεταρρύθμισης του ασφαλιστικού μας συστήματος την έχουμε συνειδητοποιήσει λίγο – πολύ όλοι, ακόμη και αν ορισμένοι απαντούν με κάποιες επιμέρους αλλαγές. Είναι πλέον κοινή πεποίθηση ότι, αν δεν υπάρξει άμεση εξυγίανση, το σημερινό σύστημα θα καταρρεύσει σύντομα, με αυτονόητες τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες για τους εργαζόμενους και για τους συνταξιούχους.

Η χαοτική πολυδιάσπαση υπηρεσιών με εκατόν πενήντα φορείς και κλάδους ασφάλισης, η γραφειοκρατία με τους χίλιους νόμους, προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις που διέπουν το σύστημα, η αδυναμία να ελεγχθούν αποτελεσματικά η εισφοροδιαφυγή και η εισφοροαποφυγή, η καταστολή των χρημάτων των φορολογουμένων, οι μεγάλες σπρεβλώσεις στο χρόνο συνταξιοδότησης, οι διαφοροποιήσεις στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και οι μεγάλες ανισότητες στις

συντάξεις συνιστούν σήμερα μια κατάσταση που μόνο ασφαλιστικό σύστημα δεν αποτελεί και μόνο βιώσιμο δεν μπορεί να είναι. Δεν υπάρχει –νομίζω– αμφιβολία ότι το νομοσχέδιο βάζει τάξη σ' αυτό το χάος. Στοχεύει να θεραπεύσει αδικίες και ανισότητες, να περικόψει ή να καταργήσει κάποια εξόφθαλμα προνόμια –πρόκληση για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων και των συνταξιούχων, να περιορίσει δραστικά τον κατακερματισμό των ταμείων, τη γραφειοκρατία και το δημοσιονομικό τεράστιο κόστος. Όσοι κάνουν λόγο για το περιβόητο πολιτικό κόστος που θα έχει αυτό το τεράστιο εθνικό εγχείρημα θα πρέπει μάλλον να σκεφθούν ότι, αν η Κυβέρνηση άφηνε να διαιωνίζεται και να επιδεινώνεται συνεχώς η σημερινή κατάσταση ή αν περιοριζόταν σε κάποιες επιδερμικές, αναποτελεσματικές αλλαγές, αυτό δεν θα αποτελούσε μόνο πολιτική ανευθυνότητα, θα ισοδυναμούσε και με εθνικό έγκλημα που θα υποθήκευε το ίδιο το μέλλον της χώρας.

Σήμερα το κράτος πληρώνει σχεδόν 24.000.000.000 ευρώ το χρόνο για το ασφαλιστικό και σύμφωνα με μελέτη του Ο.Α.Σ.Α., αν η κατάσταση αυτή αφεθεί ως έχει, σε μερικά χρόνια οι δαπάνες για τις συντάξεις θα πρέπει να ξεπερνούν το 50% του προϋπολογισμού. Τι πόροι θα μείνουν για την παιδεία, για την υγεία, για τις επενδύσεις, για το περιβάλλον; Δεν είναι ποτέ δυνατόν να αφήσουμε τα πράγματα να καταστήσουν την Ελλάδα μια χώρα με καταρακωμένη την οικονομία, χωρίς μέλλον και χωρίς προοπτική. Ήταν εθνικό χρέος για την Κυβέρνηση να προχωρήσει στην ουσιαστική αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος τώρα, με σοβαρότητα, με συναίσθηση της ευθύνης απέναντι στα συμφέροντα των πολλών, ειδικότερα των νέων μας και γενικότερα του τόπου μας και αυτό ακριβώς κάνει η Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εν όψει της τελικής ψήφισης του νομοσχεδίου, καθένας εξ ημών θα συνεισφέρει στην προσπάθεια για τη δημιουργία ενός ασφαλιστικού συστήματος σύγχρονου, βιώσιμου και κυρίως χωρίς ανισότητες και αδικίες και στο σημείο αυτό, κυρία Υπουργέ της Απασχόλησης, θα ήθελα να επισημάνω ένα γεγονός που αποτελεί περίπτωση κραυγαλέας αδικίας και ανισότητας. Αναφέρομαι στις ευεργετικές διατάξεις που νομοθετείτε και μάλιστα πολύ σωστά, διατάξεις ευνοϊκές για τις εργαζόμενες μητέρες σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία, όπως ο πλασματικός χρόνος πέντε ετών για θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, μείωση ασφαλιστικών εισφορών κατά 50% για το πρώτο δωδεκάμηνο μετά τη γέννηση του πρώτου παιδιού και μέχρι τρία παιδιά ή η πρόσθετη άδεια προστασίας της μητρότητας έξι μηνών με αποδοχές 657 ευρώ.

Ευεργετικές διατάξεις από τις οποίες όμως εξαιρούνται οι Ελληνίδες αγρότισσες μητέρες. Με εννοχεί, κυρία Υπουργέ, η φράση «πλην Ο.Γ.Α.». Ωστόσο όμως αυτή η ενόχληση μετριάζεται από το γεγονός ότι έχετε δεσμευτεί να φέρετε αυτοτελές νομοσχέδιο που θα αφορά αποκλειστικά τα θέματα του Ο.Γ.Α..

Θέλω να υπενθυμίσω για να καταγραφεί και στα Πρακτικά της Ολομέλειας ότι πριν από ένα τρίμηνο πέντε συνάδελφοι Βουλευτές καταθέσαμε ένα υπόμνημα με επισημάνσεις και προτάσεις για όλα τα θέματα του Ο.Γ.Α.. Δίναμε μάλιστα έμφαση στην πρόταση των τριάντα επτά χρόνων ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας. Να ισχύσει και για τον Έλληνα αγρότη και για την Ελληνίδα αγρότισσα αυτό ακριβώς που ισχύει σε όλα τα ασφαλιστικά ταμεία. Εμείς δεν θέλουμε να παίξουμε την κολοκυθιά, αν δεν βγει πενήντα οκτώ χρόνων να βγει στα εξήντα, αν δεν βγει στα εξήντα να βγει στα εξήντα δυο. Δεν ζητάμε και δεν κάνουμε εκπτώσεις. Ζητάμε το αυτονόητο. Ζητάμε την εφαρμογή αυτού που ορίζει το Σύνταγμα, ότι όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι με ίσα δικαιώματα, με ίσες υποχρεώσεις.

Μέσα, λοιπόν, στα πλαίσια της ισονομίας και της ισοπολιτείας ζητάμε ο πλασματικός χρόνος της πενταετίας που ισχύει για όλες τις εργαζόμενες μητέρες για την θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος να ισχύσει και για την Ελληνίδα αγρότισσα. Και φυσικά ο Έλληνας αγρότης και η Ελληνίδα αγρότισσα να έχουν το δικαίωμα συνταξιοδότησης με τριάντα επτά χρόνια ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας όπως ακριβώς αναγνωρίζεται απ' όλα τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία. Ειλικρινά εκφρά-

ζουμε την ικανοποίησή μας που κάνει την ίδια πρόταση και ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έστω και καθυστερημένα. Θέλουμε λοιπόν αυτή η κραυγαλέα, αυτή η μεγάλη αδικία να αρθεί.

Τέλος προχωράμε με σοβαρότητα, με υπευθυνότητα με κοινωνική ευθύνη στο μεταρρυθμιστικό μας πρόγραμμα έχοντας ως μοναδικό γνώμονα το συμφέρον των πολλών γιατί θέλουμε να είμαστε χρήσιμοι, ωφέλιμοι στον ελληνικό λαό και ειδικότερα στις νέες γενιές που αποτελούν το μέλλον αυτού του τόπου. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Καρασμάνη, επιτρέψτε μου να σας πω ένα μπράβο γιατί ολοκληρώσατε την ομιλία σας πριν καν εξαντληθεί ο χρόνος σας.

Ο κ. Κουτσούκος έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε για ένα σύγχρονο πρόβλημα, το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης ένα πρόβλημα που απασχολεί κυρίως τη νέα γενιά τους νέους μας, το μέλλον τους. Και μιλάμε γι' αυτό το πρόβλημα με αναφορά σε παλιές πολιτικές και σε ξεπερασμένα εργαλεία. Και δεν θα έκανα αυτήν την αναφορά αν δεν είχε προηγηθεί στο Βήμα ο κατά τα άλλα αγαπητός συνάδελφος, Κυριάκος Μητσοτάκης για να μας θυμίσει τις πολιτικές της περιόδου 1990-1993. Οι οποίες ως γνωστόν είχαν τρία βασικά σημεία: Το πρώτο, μείωσαν τις συντάξεις. Το δεύτερον, αύξησαν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Το τρίτον αύξησαν τις εισφορές.

Και η σημερινή πολιτική, η πολιτική της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή, ακριβώς σε αυτό το τρίπτυχο μας παραπέμπει διότι το νομοσχέδιο που συζητάμε προβλέπει μείωση συντάξεων, αύξηση ορίων ηλικίας. Δεν προβλέπει αύξηση εισφορών αλλά καλομελέτα και έρχεται διότι υπονοούμε ότι η τροφοδότηση του κεφαλαίου αλληλεγγύης μέσω του Φ.Π.Α. θα προστρέξει σε αύξηση της έμμεσης φορολογίας.

Εκείνο που έχει σημασία όμως είναι ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι αμετανόητη στην επιμονή των ιδίων συντηρητικών πολιτικών. Άκουσα προηγουμένως, από αυτό εδώ το Βήμα, να υποστηρίζεται η πολιτική που ο ίδιος ο Πρωθυπουργός πριν από τις εκλογές του 2004 είχε αποδοκιμάσει, την πολιτική δηλαδή της περιόδου Μητσοτάκη.

Άκουσα τον κ. Κυριάκο Μητσοτάκη να εγκალεί την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ σε σχέση με τις δηλώσεις του Ανδρέα Παπανδρέου εδώ στη Βουλή ότι θα καταργήσει τους νόμους της περιόδου 1990-1993. Επειδή, λοιπόν, έχω την αίσθηση ότι δεν έχει διαβάσει καλά την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ, θέλω να σας καταθέσω ένα πίνακα τον οποίο κατά σύμπτωση είχα μαζί μου, που αποτελείται από είκοσι δύο σημεία των αλλαγών που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ από το 1993 μέχρι το 2000 και όπου άλλαξε τα βασικά σημεία των παρεμβάσεων εκείνης της περιόδου, που έχει μείνει με τα πιο μελανά χρώματα στην ιστορία του ασφαλιστικού συστήματος.

Μπορώ να σας πω μερικά από τα χαρακτηριστικά σημεία. Το πιο χαρακτηριστικό είναι ότι άλλαξε τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων για τους νέους ασφαλισμένους. Αν είχαμε παραμείνει στους νόμους Σιούφα –τυχαίνει να είναι Πρόεδρος της Βουλής, δείτε τι συνειρμούς μπορεί να κάνει ο καθένας από εμάς, βέβαια δεν ήθελα να οδηγήσω τη συζήτηση εκεί– η βασική σύνταξη θα ήταν 187 ευρώ. Με τις αλλαγές που έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ και πήγε ο τρόπος υπολογισμού στο 70%, αυτή η σύνταξη είναι 472 ευρώ.

Σας θυμίζω την επαναφορά των τριακοστών πέμπτων αντί των πενηκοστών στον υπολογισμό των συντάξεων στο δημόσιο και στις Δ.Ε.Κ.Ο.. Σας θυμίζω τη μείωση των ορίων ηλικίας στα πενήντα οχτώ αντί τα εξήντα, με τριακονταπενταετία και σας θυμίζω τη μεγάλη αλλαγή: τριάντα επτά χρόνια εργασίας, συνταξιοδότηση χωρίς όριο ηλικίας.

Τι κάνει τώρα αυτή η Κυβέρνηση; Είναι σαν να εκδικείται αυτό το ενάμισι εκατομμύριο ασφαλισμένων που ωφελήθηκαν από τις αλλαγές που έκαναν οι κυβερνήσεις ΠΑ.ΣΟ.Κ και τους αφαιρεί αυτά που τους έδωσαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Αυξάνει τα όρια, μειώνει τις συντάξεις και οσονούπω, μέσω

της έμμεσης φορολογίας, έρχεται και η αύξηση των εισφορών. Γι' αυτό μιλάμε για αποδοκιμασμένες από το λαό συνταγές, με τις οποίες η Κυβέρνηση επιχειρεί να λύσει ένα σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα.

Γιατί, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χαρακτήρας του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος προσδιορίζει και τον χαρακτήρα της κοινωνίας, τον οποίο ο καθένας προσδοκά και για τον οποίο ο καθένας αγωνίζεται. Το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα αποτελεί τη βάση του κράτους πρόνοιας και της κοινωνίας αλληλεγγύης.

Οι πολιτικές που ακολούθησε η Νέα Δημοκρατία, τα χρόνια που κυβερνάει, διαρρηγνύουν τον κοινωνικό ιστό και οδηγούν μαθηματικά στην κοινωνία των 3/5, όπου το κράτος πρόνοιας, οι υπηρεσίες υγείας, παιδείας και κοινωνικής ασφάλισης θα είναι χαμηλού επιπέδου για τη μεγάλη πλειοψηφία των λαϊκών στρωμάτων και ένα μέρος της κοινωνίας θα προστρέχει στις υπηρεσίες του ιδιωτικού τομέα για να καλύψει τις ανάγκες του.

Αυτή είναι η βασική φιλοσοφία με την οποία έχει κινηθεί σ' όλα τα μεγάλα ζητήματα που αφορούν τις κοινωνικές πολιτικές, αυτή είναι και η φιλοσοφία με την οποία σήμερα κάνει αυτές τις ρυθμίσεις. Γιατί ενώ δημοσιονομικά δεν θα κερδίσει και πάρα πολύ σπουδαία πράγματα, εν τούτοις δημιουργεί ένα σοβαρό πλήγμα στις προσδοκίες των εργαζομένων.

Έτσι, τους στρέφει από τη μία μεριά, όσους σήμερα είναι ασφαλισμένοι στην πρόωρη έξοδο, που σημαίνει κόστος για τα ταμεία και από την άλλη μεριά σε αυτούς που δεν έχουν αυτήν τη στιγμή την προσδοκία της εξόδου και μιας σοβαρής σύνταξης, στον ιδιωτικό τομέα.

Αυτή είναι η πολιτική της και αυτήν την πολιτική οφείλει και η Βουλή των Ελλήνων και ένα κόμμα προοδευτικό, όπως είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ., να την αντιπαλέψει με πάρα πολύ συγκεκριμένες, σοβαρές και ουσιαστικές προτάσεις, που έρχονται να βάλουν την ευθύνη της ίδιας της κοινωνίας για να οικοδομήσει αυτό το σύστημα, που αποτελεί βάση για την οικονομική και κοινωνική εξέλιξη. Γιατί καμμία εξέλιξη δεν μπορεί να υπάρξει αν δεν υπάρχει μια στοιχειώδης ασφάλεια στην κοινωνία, την οποία τη δίνει ένα σοβαρό κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα.

Από αυτήν την άποψη δεν καταψηφίζουμε απλά αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο με παλιές και αποδοκιμασμένες συνταγές έρχεται να πάρει πίσω αυτά που κατέκτησαν οι εργαζόμενοι και γι' αυτό βρίσκονται στους δρόμους και γι' αυτό προσπαθείτε, με τον αυταρχισμό που σας διακρίνει και σας διέκρινε στις παλιότερες περιόδους, να βάλετε φρένο στους αγώνες. Η δικιά μας προσπάθεια είναι, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να πούμε στον ελληνικό λαό, να πούμε στους εργαζόμενους ότι υπάρχει και άλλη πολιτική που μπορεί να διασφαλίσει το μέλλον τους, που μπορεί να τους εξασφαλίσει ότι σε μια κοινωνία αλληλεγγύης και σ' ένα κράτος πρόνοιας θα αισθάνονται ασφαλείς, για να δημιουργήσουν και να προοδεύσουν. Αυτή είναι η βασική μας αντίθεση και δεν έχει να κάνει μόνο με το νομοσχέδιο αυτό. Έχει να κάνει και με τις βασικές κατευθύνσεις της πολιτικής σας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γιάννης Κουτσούκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε κι εμείς τον κ. Κουτσούκο, που επίσης έκανε άριστη διαχείριση του χρόνου.

Παρακαλώ τώρα να έρθει στο Βήμα ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ασφαλιστικό σύστημα απασχολεί όλους τους Έλληνες πολίτες όπως και τους πολίτες όλων των χωρών του κόσμου. Συνδέεται με το αίσθημα της ανθρωπίνης αγωνίας για το μέλλον. Συνεπώς μέριμνα κάθε σύγχρονου κράτους είναι η καθιέρωση και η εφαρμογή ενός συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που θα παρέχει ασφάλεια και προοπτική στον πολίτη.

Σήμερα όμως παρατηρούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι σύς-

σωμη η ελληνική κοινωνία βρίσκεται στους δρόμους και διαμαρτύρεται και αντιδρά. Νιώθει ανασφαλής και αβέβαιη για το μέλλον. Όλα τα κόμματα του Κοινοβουλίου, τα συνδικάτα, οι εργαζόμενοι διαμαρτύρονται για το νομοσχέδιο το οποίο έχει φέρει η Κυβέρνηση προς ψήφιση στη Βουλή. Δεν πείθονται ούτε για τις προθέσεις της Κυβέρνησης ούτε για την αποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων που προωθεί. Θεωρούν τα μέτρα άδικα, ταξικά και ατελέσφορα και γι' αυτό ζητούν την απόσυρση του νομοσχεδίου.

Μέσα σ' αυτήν τη μεγάλη κοινωνική αναταραχή και αναστάτωση υπάρχουν όμως ορισμένα κρίσιμα ερωτήματα, που απασχολούν τους Έλληνες εργαζόμενους. Χρειάζονται πράγματι αυτές οι βίαιες αλλαγές που επιφέρει το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης; Γιατί, αν χρειάζονται αυτές οι αλλαγές, χάθηκε πολύτιμος χρόνος; Και ένα ακόμη ερώτημα: Επιδεινώθηκε πραγματικά η κατάσταση τα τελευταία τέσσερα χρόνια στο ασφαλιστικό σύστημα;

Η απάντηση είναι κατ' αρχάς ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κι ο κ. Καραμανλής πιστεύουν ότι με τις αλλαγές που προωθούν στο ασφαλιστικό σύστημα πραγματοποιούν μια μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή. Βεβαίως δεν έχει την ίδια άποψη η κοινή γνώμη. Έχασαν όμως πολύτιμο χρόνο. Χάθηκαν τέσσερα χρόνια και η πολιτική την οποία εφάρμοσαν επιδείνωσε το ασφαλιστικό σύστημα. Στα τέσσερα χρόνια που πέρασαν το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος επιδεινώθηκε δραματικά.

Συγκεκριμένα: Δεν εφαρμόστηκε ο λεγόμενος νόμος Ρέππα για τη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος από τον κρατικό προϋπολογισμό και αυτό επιδείνωσε το σύστημα.

Δεύτερον, επιβαρύνθηκε το ασφαλιστικό σύστημα με ρυθμίσεις μέσω των οποίων φορτώθηκαν τα βάρη των τραπεζών και άλλων φορέων, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στους μετόχους να απαλλάσσονται από δικά τους βάρη και να κερδίζουν, ενώ το κόστος για το ασφαλιστικό σύστημα θα το πληρώσει το κοινωνικό σύνολο.

Τρίτον, η εισφοροδιαφυγή που είναι και η μεγάλη «πληγή» του ασφαλιστικού συστήματος αντί να μειωθεί στα τέσσερα χρόνια, αυξήθηκε εντυπωσιακά. Τα στοιχεία δείχνουν ότι η αύξηση της εισφοροδιαφυγής από 16%, που ήταν το 2004, έγινε 22% και σε απόλυτα νούμερα το ποσό αυτό ξεπέρασε τα 6.000.000.000 ευρώ.

Ποιο είναι όμως το αποτέλεσμα αυτών των αλλαγών που φέρνει σήμερα η Κυβέρνηση μέσω του νομοσχεδίου; Κατ' αρχάς να θυμηθούμε τα τρία περιφώνια «δεν» του κ. Καραμανλή κατά την προεκλογική περίοδο. Τα τρία «δεν» όμως αποδεικνύεται σήμερα ότι ήταν μια μεγάλη εξαπάτηση του ελληνικού λαού, ένα μεγάλο ψέμα, για να καλυφθούν οι πραγματικές διαθέσεις της Κυβέρνησης που σήμερα με το νομοσχέδιο γίνονται πραγματικότητα.

Με βάση το κυβερνητικό νομοσχέδιο, δεν εξαιρείται κανείς εργαζόμενος από τη μείωση των συντάξεων, δεν γλυτώνει κανείς ασφαλισμένος από την αύξηση των ορίων ηλικίας, δεν διαφεύγει κανείς από την έναρξη αύξησης των εισφορών, μέσω της αύξησης του Φ.Π.Α. που θα γίνει σε λίγο, γεγονός που απέκρυπτε ο κ. Καραμανλής, ενώ αποτελεί ομολογία της αποτυχίας της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης και αδυναμίας εκτέλεσης ενός προϋπολογισμού, για τον οποίο, μάλιστα, προσέφυγε σε πρόωρες εκλογές.

Στη μελέτη κόστους οφέλους της Γ.Σ.Ε.Ε., σε βάθος μιας τριακονταετίας, μόνο 6% είναι το κέρδος για το ασφαλιστικό σύστημα. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτά τα μεγέθη δεν δικαιολογούν αυτές τις ανατροπές που φέρει το νομοσχέδιο. Το ποσοστό του αναλογιστικού ελλείμματος του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ανέρχεται πολύ πάνω από τα 180.000.000.000 ευρώ, έναντι των 300 έως 400 ευρώ, που είναι το συνολικό οικονομικό κόστος των μέτρων.

Αυτές, λοιπόν, οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις ελάχιστα διορθώνουν την κατάσταση του ελλείμματος και της βιωσιμότητας του συστήματος. Αντιθέτως, απορρυθμίζουν πλήρως το σύστημα. Μόνο η είσπραξη του 20% της εισφοροδιαφυγής θα επέφερε ένα όφελος που θα προσέφερε εφτάμισι χρόνια στη βιωσι-

μότητα του συστήματος, με μια αύξηση των αποθεματικών κατά 40%. Όμως, δυστυχώς, σε αυτόν τον τομέα απέτυχε πραγματικά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Θέλω να κάνω και μια αναφορά στην ενοποίηση των ταμείων. Στη θεωρία, η ενοποίηση των ταμείων, με σεβασμό στις ιδιαιτερότητες κάθε κλάδου, είναι χρήσιμη και καλλιεργεί ένα κλίμα αλληλεγγύης μεταξύ των εργαζομένων. Όμως, για την επίτευξη του στόχου των δεκατριών ταμείων, η Κυβέρνηση μοιράζει τα αποθεματικά, που προσέφεραν εγγυήσεις για αξιοπρεπείς παροχές στο μέλλον, προκειμένου να καλύψει με τα χρήματα ενός ταμείου τις τρύπες άλλων. Το τελικό αποτέλεσμα θα είναι ότι θα πληγούν όλοι οι εργαζόμενοι.

Σημειώστε, βέβαια, ότι στη συνέχεια, θα υπάρξουν αλλαγές μέσω των εβδομήντα τριών υπουργικών αποφάσεων που θα πάρει η Κυβέρνηση για να εφαρμοσθούν αυτές οι ρυθμίσεις. Φαύλος κύκλος, δηλαδή και αδυναμία εφαρμογής αυτού του συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν, όμως και πολλές φωνές μέσα στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, μέσα στην κυβερνητική παράταξη, που αντιτίθενται με τις δηλώσεις τους στον τρόπο που επιχειρεί η Κυβέρνηση να εφαρμόσει μία πολιτική προς τα υγιή ταμεία και συγκεκριμένα, το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και τα υπόλοιπα ταμεία. Πρόσφατα, ο Υφυπουργός Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε., ο κ. Ξανθόπουλος, χρησιμοποίησε τη συλλογιστική του Ρωσοβέλγου νομπελίστα φιλοσόφου Ίλια Πριγκοζίν, για να αναφερθεί στο ασφαλιστικό σύστημα, λέγοντας ότι βρίσκεται σε ταχέως εξελισσόμενη κατάσταση εντροπίας σε σχέση με το Ταμείο των Μηχανικών του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. που διαθέτει τη δύναμη και τη δυναμική να αναστρέψει την εντροπία στο χώρο του, για να εκφράσει σαφώς την αντίθεσή του στις συνενώσεις των ταμείων. Και πρόσθεσε, στέλνοντας ένα μήνυμα προς την Κυβέρνηση: «Αφήστε υγιή τα οικοσυστήματα, ελεύθερα να αυτοοργανωθούν καλύτερα και να εξελιχθούν ανοδικά. Είναι η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Μην τα καταδικάζετε, βάζοντάς τα στο καταρρέον σύνολο».

Καταλήγοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επισημάνω ότι η Κυβέρνηση προχωρά στην ψήφιση του νομοσχεδίου, παρά την καθολική και σφοδρή αντίδραση των κομμάτων, των συνδικάτων και των εργαζομένων. Η κοινή γνώμη, σύμφωνα με πρόσφατη δημοσκόπηση που θα δει το φως της δημοσιότητας τις επόμενες ημέρες, της VPRC, που έγινε για λογαριασμό της Ο.Τ.Ο.Ε., θεωρεί ότι από το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ωφελούνται το κράτος σε ποσοστό 42%, οι εργοδότες σε ποσοστό 31%, οι εργαζόμενοι σε ποσοστό 7% και οι συνταξιούχοι, επίσης, σε ποσοστό 7%.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή είναι η γνώμη των πολιτών. Γιατί τονίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι οι πολίτες έχουν διαφορετική άποψη. Επίσης, λένε στην ίδια δημοσκόπηση οι πολίτες ότι, σε ό,τι αφορά τη στάση που πρέπει να ακολουθήσει η Κυβέρνηση στο ασφαλιστικό, ποσοστό 74% της κοινής γνώμης πιστεύει ότι το νομοσχέδιο πρέπει να αποσυρθεί, για να αναζητηθούν κοινά αποδεκτές λύσεις για τους εργαζόμενους και μόλις 18% θεωρεί ότι η Κυβέρνηση πρέπει να επιμείνει στην ψήφισή του.

Τέλος, στο ερώτημα για το κριτήριο με βάση το οποίο καλούνται να ψηφίσουν οι Βουλευτές το ασφαλιστικό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, η κοινή γνώμη πιστεύει σε ποσοστό 85% ότι πρέπει να ψηφίσουν με βάση τις απόψεις της κοινωνίας και σε ποσοστό μόνο 11% με βάση τις απόψεις των κομμάτων τους.

Αυτό είναι, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, για σας που πιστεύετε ότι πρέπει να γράψουμε στα παλαιότερα των υποδημάτων μας την κοινωνία και να ψηφίσουμε ό,τι λέει το κόμμα μας.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να επισημάνω ότι, παρά το γεγονός ότι οι δυσμενείς επιπτώσεις είναι καθολικές και αφορούν μεγάλη κατηγορία ασφαλισμένων, το οικονομικό αποτέλεσμα είναι πενιχρό, ενώ η αναστάτωση της κοινωνίας είναι πολύ μεγάλη.

Στην προβολή των επόμενων πενήντα χρόνων, όπως δείχνουν

οι μελέτες της Γ.Σ.Ε.Ε., το όφελος θα είναι ελάχιστο και πολύ σύντομα θα κληθούμε να ψηφίσουμε νέο ασφαλιστικό νομοσχέδιο. Δεν έχετε πείσει την κοινή γνώμη, δεν έχετε πείσει κανέναν. Προχωράτε μόνοι σας, ερήμην της κοινωνίας, χωρίς σχέδιο, χωρίς μελέτη και χωρίς καμμία προοπτική για τους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Και βεβαίως, χωρίς να έχετε προετοιμάσει το μέλλον για τους νέους ανθρώπους, για τους οποίους, απ' ό,τι φαίνεται, προετοιμάζετε ένα δυσώδυνο μέλλον.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι γνωστό το ασφαλιστικό σύστημα αποτελεί ένα είδος συμβολαίου, το οποίο αφορά στη διαχρονική κατανομή του εισοδήματος μεταξύ των γενεών. Όταν, όμως, καταφαίνεται ότι το κοινωνικό αυτό συμβόλαιο δεν αποδίδει στην πράξη, τότε η μεταρρύθμιση κρίνεται αναγκαία.

Όλοι μας συμφωνούμε ότι ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης επηρεάζεται από μια σειρά οικονομικών, δημογραφικών και κοινωνικών παραμέτρων. Οι αρνητικές δημογραφικές εξελίξεις, δηλαδή η αύξηση του μέσου όρου ζωής, με την ταυτόχρονη μείωση των γεννήσεων που οδηγεί στη γήρανση του πληθυσμού, σε συνδυασμό με την κατάσταση που επικρατεί στην αγορά εργασίας, στην αδήλωση εργασία και στην υποαπασχόληση του γυναικείου πληθυσμού, είναι οι κύριοι λόγοι που επιβάλλουν την ανάγκη της μεταρρύθμισης.

Στη συνεχή αναβολή λόγω του πολιτικού κόστους, η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με την ευθύνη στο όνομα των γενεών που τη διακρίνει και με ρεαλισμό και αποφασιστικότητα προχωρά ένα βήμα μακρύτερα. Το οποίο πολιτικό κόστος δεν θα σταθεί εμπόδιο στην άσκηση της κυβερνητικής μας πολιτικής. Πάντοτε το πολιτικό αισθητήριο του λαού μας αξιολογούσε καταστάσεις, προτάσσοντας την πολιτική ωριμότητα.

Οι βασικοί πυλώνες μεταρρύθμισης είναι η διοικητική αναδιάρθρωση με τη συγχώνευση των ταμείων, οι στοχευμένες ασφαλιστικές παρεμβάσεις και τα μέτρα ενίσχυσης του θεσμικού πλαισίου.

Παράλληλα, με το παρόν νομοσχέδιο ενισχύεται η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Τα μέτρα αυτά κρίνονται άκρως απαραίτητα για την εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος, το οποίο χαρακτηρίζεται από έντονη γραφειοκρατία, πολυδιάσπαση υπηρεσιών, αντιφατική νομοθεσία και αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων.

Τα εν λόγω ζητήματα έχουν συζητηθεί. Θα ήθελα μόνο να τονίσω ότι η κατεύθυνση των μεταρρυθμίσεων που προωθούνται συνάδει με τις ευρωπαϊκές υποχρεώσεις της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**).

Ας μη λησμονούμε από την άλλη το γεγονός ότι ο εκσυγχρονισμός του ελληνικού συστήματος κοινωνικής ασφάλειας αποτελεί βασική δέσμευση της ελληνικής Κυβέρνησης, ως προς την κατοχύρωση του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου.

Θα ήθελα να αναφερθώ δι' ολίγον στο ζήτημα της πρόωρης συνταξιοδότησης. Θα πρέπει να αποφύγουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ανάγκη περιορισμού των πρόωγων συνταξιοδοτήσεων, να υπονομεύσουμε τη θέση των γυναικών στην αγορά εργασίας. Στόχος μας δεν είναι να κρατήσουμε τις γυναίκες και τις εργαζόμενες μητέρες έξω από την αγορά εργασίας. Η αρχή της ισότητας δεν ισοδυναμεί με αυτές τις πρακτικές. Τα όρια ηλικίας της πρόωρης συνταξιοδότησης πρέπει να συγκλίνουν και για τα δύο φύλα. Η προσφορά των γυναικών στην παραγωγική διαδικασία είναι και πολύτιμη και επιθυμητή. Φυσικά, όμως, η πολιτεία πρέπει να μεριμνήσει για την ύπαρξη δομών υποστηρικτικών, βρεφονηπιακών σταθμών και κέντρων φροντίδας ηλικιωμένων, ευέλικτων ωραρίων και συνθηκών απα-

σχόλησης.

Η εν λόγω μεταρρύθμιση αποβλέπει σ' ένα βιώσιμο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, το οποίο όμως ανταποκρίνεται στις κοινωνικές απαιτήσεις της εποχής μας. Φυσικά, όπως και σε κάθε άλλη μεταρρύθμιση, θίγονται συμφέροντα μιας μερίδας ανθρωπων, οι οποίοι απολάμβαναν πριν ειδικά προνόμια. Αυτές οι αντιδράσεις, όμως, παρακινημένες από τα συνεχιζικά συμφέροντα, δεν μπορούν και δεν θα έπρεπε να επηρεάσουν την Κυβέρνηση -όπως και δεν το κάνει- στην υλοποίηση του κυβερνητικού της προγραμματισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ώρα που εντείνεται ο διεθνής ανταγωνισμός, που προωθούνται γενναίες μεταρρυθμίσεις, που όλοι οργανώνουν εξυγίανση της οικονομίας τους, του ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού τους συστήματος, δεν έχουμε δικαίωμα εμείς να μην είμαστε σε θέση να συνεννοηθούμε ακόμα και για τα αυτονόητα. Έχουμε όλοι την ευθύνη, γιατί μερικές φορές επιλέγουμε ένα δημόσιο διάλογο με παράλληλους μονολόγους, που εμποδίζει την αναγκαία ανασύνταξη δυνάμεων της πατρίδας μας και την κοινή αντιμετώπιση των μεγάλων προβλημάτων της. Το ζήσαμε αυτό στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, το ξαναζούμε και σήμερα.

Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ενδιαφέρονται απλώς και μόνον να ωφεληθούν πολιτικά από την κρίση. Υπάρχουν διαφορετικά όρια υπευθυνότητας.

Δεν είμαστε όλοι κόμματα διαμαρτυρίας. Δεν εκπροσωπούμε συνδικαλιστές που θεωρούν ότι η αποστολή τους είναι να υποβάλουν αιτήματα μέχρι τελικής πτώσης. Η αδυναμία θέσεων εξυπηρετεί μόνο αυτούς που δημιουργούν το κλίμα αναταραχής.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με την κατάθεση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου επιχειρεί την πρώτη μεγάλη μεταρρύθμιση για την εξυγίανση των ταμείων. Ας συμφωνήσουμε ότι είναι ένας φιλόδοξος στόχος να διασωθεί το σύστημα ασφάλισης χωρίς να διαταραχθούν οι κοινωνικές ισορροπίες. Στο μέλλον θα παραδεχθούμε τη γενναιότητα των αποφάσεων που λαμβάνονται και, βέβαια, θα κριθεί αυτό από την αποτελεσματικότητά του ως προς το χρόνο βιωσιμότητας που θα εξασφαλίσει στα ταμεία.

Δεν υπάρχει χειρότερη λύση από το να διατηρούμε ένα αναχρονιστικό και ακατάλληλο σύστημα το οποίο δεν συμβαδίζει με την ελληνική πραγματικότητα. Ένα σωστά δομημένο, βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα το οποίο ανταποκρίνεται στις ανάγκες των Ελλήνων είναι παραπάνω από επιβεβλημένο. Κατά συνέπεια η ψήφιση του νομοσχεδίου είναι μονόδρομος, γι' αυτό και το κάνουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ γιατί εξοικονομήσατε χρόνο.

Ο κ. Γιάννης Μαγκριώτης, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Θα μου δώσετε χρόνο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Από τώρα ζητάτε επιπλέον χρόνο; Για όνομα του Θεού!

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Όχι, λέω ότι θέλω της συμπατριώτισσάς μου το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κανονικά δεν πρέπει να μιλάτε από το Βήμα, γιατί η ομιλία σας είναι κάτω από τα οκτώ λεπτά.

Ορίστε, κύριε Μαγκριώτη.

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Το κάτω από τα οκτώ λεπτά το καθόρισε το Προεδρείο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ε, αυτό τι σημαίνει; Το καθόρισε το Προεδρείο με κοινή συνεννόηση. Τι σημαίνει λοιπόν ότι δεν ισχύει;

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ο χρόνος αρχίζει.

ΓΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Μηδενίστε, όμως, το χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αφ' ης στιγμής ανήλθατε στο Βήμα, ο χρόνος τρέχει. Δική σας ευθύνη. Προ-

χωρήστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας στην αγόρευση του, εκπροσωπώντας –φαντάζομαι– και την Κυβέρνηση, είπε πως το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα είναι το αμορτισέρ της κοινωνίας. Αυτό και μόνο καταδεικνύει την αντίληψη που έχει η συντηρητική παράταξη της χώρας μας, όπως και σε όλο τον κόσμο, για το χαρακτήρα του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος.

Τα αμορτισέρ, όπως γνωρίζουμε, απορροφούν κραδασμούς. Δηλαδή στη φιλοσοφία και στην πολιτική, αλλά και στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας είναι πώς θα απορροφήσουμε τους κραδασμούς, δηλαδή τις φωνές και τις κραυγές απελπισίας των εργαζομένων και των συνταξιούχων της σημερινής εποχής και των επόμενων γενεών. Αυτή είναι η φιλοσοφία και αυτή είναι η πολιτική τους.

Το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα, κύριε Πρόεδρε, είναι κατάκτηση των κοινωνικών και πολιτικών αγώνων των εργαζομένων, των αγροτών, των επαγγελματιών, της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού από την πρώτη στιγμή που άρχισε να κτίζεται στην Ευρώπη το κοινωνικό κράτος, από τα τέλη του 19ου αιώνα. Δεν το χάρισε κανείς. Είναι κατάκτηση της πάλης των εργαζομένων και γενικότερα της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών απέναντι στην εκάστοτε συντηρητική εξουσία που εκπροσωπούσε παλαιότερα τη φεουδαρχία και αργότερα την ανερχόμενη αστική τάξη.

Ευφυής, όμως, η αστική τάξη και οι εκπρόσωποί της στη συνέχεια είδαν και αυτοί την αναγκαιότητα αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης και των μεσαίων στρωμάτων, αλλά και της διατήρησης της κοινωνικής ειρήνης. Αυτό σε εποχές μεγάλης, αλματώδους οικονομικής συσσώρευσης και ανάπτυξης.

Όταν περνάμε στον κύκλο της απομείωσης των κερδών και της μεγάλης ανάπτυξης, όπως η εποχή στην οποία μπαίνουμε, τότε η κυρίαρχη οικονομική τάξη –σήμερα οι μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες– αλλά και οι βασικοί πολιτικοί της εκπρόσωποι –τα συντηρητικά κόμματα, όπως είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας– κοιτούν πώς θα ανατρέψουν αυτό το ισοζύγιο ανάμεσα στο κεφάλαιο, στην εργασία και στους αυτοαπασχολούμενους, που συμπυκνώνεται και εκφράζεται στο κοινωνικό κράτος.

Αυτή είναι η επιλογή όλων των συντηρητικών κομμάτων στην Ευρώπη. Αυτήν την προέκταση της πολιτικής έχει και η Νέα Δημοκρατία στη χώρα μας. Γι' αυτό και η πολιτική σας είναι μονομερής. Κάθε επιλογή –μικρή ή μεγάλη– δημιουργεί βλάβη στους εργαζόμενους και ιδιαίτερα στις νεότερες γενιές, στην εργαζόμενη μητέρα, στους νέους, στους συνταξιούχους γενικότερα, στους επαγγελματίες, στους επιστήμονες. Ανατρέπεται το ισοζύγιο του κοινωνικού μας κράτους και της μεγάλης κοινωνικής συμφωνίας των προηγούμενων χρόνων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι η αλήθεια. Είναι, λοιπόν, μονομερής απέναντι στη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών, εις βάρος της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών.

Αφαιρείτε δικαιώματα και δεν τα αντικαθιστάτε με το αντίστοιχο κοινωνικό ισοδύναμο. Χαρακτηριστικό είναι η νέα εργαζόμενη μητέρα, η κρίσιμη παράμετρος του δημογραφικού προβλήματος, αλλά και της κοινωνικής ειρήνης. Είναι, όμως, και δημοσιονομικά αναποτελεσματικό. Θυμάμαι, σε κάθε αίτημα στην επιτροπή προς τον κ. Αλογοσκούφη για βελτίωση, έστω και οριακή ή για διατήρηση κάποιων κατακτήσεων των εργαζομένων και των ασφαλισμένων γενικότερα, απαντούσε και ποιος θα τα πληρώσει αυτά; Δεν το σηκώνει η δημοσιονομική πραγματικότητα της χώρας μας. Αυτή είναι η μόνιμη επωδός σας.

Απ' ό,τι όμως, αποκαλύπτεται από την Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους –και δεν έχουμε λόγο να μην τη πιστέψουμε– δεν προσφέρει και στη δημοσιονομική ισορροπία τίποτα, κύριε Πρόεδρε. Μονομερής, λοιπόν, η βλάβη, αναποτελεσματικό δημοσιονομικά το νομοθέτημά σας. Τότε γιατί το έφερε η Κυβέρνηση; Το έφερε για δύο βασικούς λόγους. Και προχωρά σ' αυτά τα μερεμέτια που θα τα βρούμε μπροστά μας την επόμενη κιόλας πενταετία. Προχωρά πρώτον για επικοινωνιακούς λόγους, γιατί έπρεπε να κάνει πράξη κατά την εκτίμησή

της και την κυβερνητική προπαγάνδα, την πολιτική των μεταρρυθμίσεων. Βαπτίζει, λοιπόν, το βόδι, ψάρι και προχωρά όπως οι Ιησούιτες καλόγεροι σ' αυτήν την υποτιθέμενη μεταρρύθμιση. Και δεύτερον, γιατί είχε μία συγκεκριμένη δέσμευση απέναντι στην Κομισιόν, απέναντι στον κ. Αλμούνια. Αυτή είναι η πραγματικότητα και η αλήθεια. Του σερβίρει, λοιπόν, μία μεταρρύθμιση η οποία είναι απολύτως αναποτελεσματική δημοσιονομικά.

Κύριε Πρόεδρε, ξέρετε πολύ καλά από πού πρέπει να ενισχυθεί με πόρους το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα και πώς πρέπει να βρούμε τη νέα ισορροπία για να κτίσουμε το νέο κοινωνικό συμβόλαιο. Γιατί αυτό έχει ανάγκη σήμερα η κοινωνία μας, η οποία ζει μία πρωτόγνωρη ανισορροπία, μία αβεβαιότητα και μία εσωτερική απορρύθμιση.

Χρειάζεται, λοιπόν, ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο σήμερα για τη χώρα μας. Ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο, πυρήνας του οποίου είναι η μεγάλη ανάπτυξη και ταυτόχρονα η ανάλογη, δίκαιη αναδιανομή. Πυρήνας και κεντρικό μέλημα αυτού του νέου κοινωνικού συμβολαίου και της μεγάλης αναδιανομής είναι το σύγχρονο κοινωνικό κράτος. Αυτή, λοιπόν, είναι η νέα κοινωνική συμφωνία των μεσαίων στρωμάτων, των παραγωγικών στρωμάτων, της ραχοκοκαλιάς της οικονομίας, παλιών και νέων και ταυτόχρονα των δυνάμεων της εργασίας είναι το μεγάλο ζητούμενο. Αυτό προσφέρει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτό κατέγραψε και κατέθεσε σήμερα και με την ομιλία του ο Πρόεδρος μας ο κ. Γιώργος Παπανδρέου. Αυτή είναι η δική μας επιλογή, η δική μας στρατηγική, ενώ η δική σας, ούτε όραμα έχει, ούτε λύση έστω και μεσοπρόθεσμα δίνει, απλώς ικανοποιεί επικοινωνιακά συμφέροντα τις παρατάξεις σας και τις δεσμεύσεις σας απέναντι στην Κομισιόν.

Κύριε Πρόεδρε, η κοινωνική ειρήνη και το κοινωνικό συμβόλαιο είναι η σύγχρονη βάση του δημοκρατικού μας πολιτεύματος, της πολυκομματικής κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας. Και αυτό δεν το αντιλαμβάνεται η συντηρητική παράταξη, η οποία συνεχώς βεβαίως συρρικνώνει και αποδυναμώνει το κοινωνικό κράτος χωρίς να υποστηρίζει ταυτόχρονα την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και την ανάπτυξη της οικονομίας. Γι' αυτό και το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας στρέφεται απέναντί της, απογοητευμένο και δυσφορεί. Από εκεί πηγάζει και η αποστροφή των πολιτών για τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα του πολιτικού συστήματος. Από εκεί και η κρίση της κοινωνικής και πολιτικής αντιπροσώπευσης.

Η Κυβέρνηση δυστυχώς βαδίζει το λάθος δρόμο και τραβά σ' αυτόν τον κατήφορο το σύνολο του πολιτικού συστήματος της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας. Αυτήν την ανάθεση και την ανόρθωση οφείλουμε να τη δώσουμε και θα τη δώσουμε σύντομα μαζί με τους αγώνες των εργαζομένων, των νέων, των αγροτών, των επαγγελματιών, των αυτοαπασχολούμενων, της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Έχει ζητήσει το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση η Υφυπουργός κυρία Καλατζάκου.

Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρω ότι οι μέρες και οι νύχτες ανήκουν στους Βουλευτές εδώ για να πουν τις απόψεις τους για το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, αλλά θεωρώ χρέος μου να κάνω μία παρέμβαση διότι κορυφώνονται και συνεχίζονται να κορυφώνονται οι ανακρίβειες.

Διαπιστώνω μία ξεκάθαρη εμμονή, μία εμμονή να δαιμονοποιήσετε μία μεταρρυθμιστική προσπάθεια που δεν μένει στην επιφάνεια, αλλά μπαίνει στην ουσία.

Κάθε άλλο, παρά μερεμέτι θα έλεγα εγώ πως είναι.

Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τη διοικητική μεταρρύθμιση –και σας έχει δώσει πάρα πολλές διευκρινίσεις κι έχει κάνει πολύ ξεκάθαρες τοποθετήσεις η κυρία Υπουργός– θα δώσει άμεσα αποτελέσματα εκεί όπου εσείς έρχεσθε και επανέρχεσθε, στο θέμα της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροαποφυγής, διότι ξέρετε -

και διαβάσετε μέσα από το νομοσχέδιο- ότι θα υπάρξουν ενιαίοι ελεγκτικοί μηχανισμοί, συμβατά μηχανογραφικά συστήματα. Και αυτά, έτσι, για να σας δώσω δύο παραδείγματα.

Με εκπλήσσει ειλικρινά, επίσης, η εμμονή να μην αναγνωρίζετε τη σημασία της ενίσχυσης της προστασίας της μητρότητας. Κάθε γυναίκα υποφέρει όταν τελειώνει η άδεια της μετά που γεννάει το μωρό της και γυρνάει στη δουλειά. Τώρα έχει έξι επιπλέον μήνες, δηλαδή σύνολο δώδεκα μήνες, για να μπορεί να μείνει κοντά στο μωρό της. Και αυτοί οι επιπλέον έξι μήνες είναι με ασφάλιση και αποδοχές –και πρέπει να το γνωρίζει σήμερα η Ελληνίδα μητέρα- ίσες με τον κατώτατο μισθό της εκάστοτε γενικής συλλογικής σύμβασης και αναλογία δώρων εορτών και επιδόματος αδείας. Αυτή είναι βασική τομή σε ό,τι αφορά τη μητρότητα.

Επειδή άκουσα και πολλά σχόλια για τις άλλες υποδομές, ιδιαιτέρως εμείς οι Βουλευτίνες γυναίκες γνωρίζουμε –και οι περισσότερες, αν όχι όλες, είμαστε και μητέρες- ότι το θέμα της γυναικείας απασχόλησης δεν λύνεται μ' ένα μέτρο, αλλά χρειάζεται σειρά μέτρων.

Και επειδή υπάρχει πολύ μεγάλη κριτική γύρω από το θέμα των υποδομών –και άλλων μέτρων- θα ήθελα να σταθώ στις υποδομές και να πω ότι βεβαίως δεν έχει λυθεί το πρόβλημα, δεν έχει καλυφθεί το πρόβλημα. Όμως, πρέπει να πούμε ότι τα τελευταία χρόνια και η Εργατική Εστία επεκτείνει πολύ γοργά το δίκτυο των βρεφονηπιακών της σταθμών σε όλη τη χώρα, αλλά και οι δήμοι δημιουργούν συνεχώς καινούργιους βρεφονηπιακούς σταθμούς, για να ανταποκριθούν στην τεράστια ανάγκη της εργαζόμενης γυναίκας.

Αυτά τα αναφέρω σαν μέτρα. Δεν μένουμε στάσιμοι, δεν μένουμε στο χθες. Η Ελλάδα προχωράει μπροστά προς τη σωστή κατεύθυνση. Αλλά μη μείνετε και σεις στην κινδυνολογία «δεν θα προχωρήσει το σύστημα», «δεν κερδίζει χρόνο το σύστημα», «είναι ολέθρια αυτή η μεταρρυθμιστική προσπάθεια». Αν δεν χρειάζταν μεταρρύθμιση, αν δεν διακυβευόταν η βιωσιμότητα του συστήματος, τότε, ούτε και οι κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θα έκαναν απόπειρα αλλαγών με το νόμο Ρέππα. Εκτός αν θέλατε να ονομάσετε ένα νόμο ως νόμο Ρέππα, γιατί αλλιώς δεν μπορώ να το διανοηθώ....

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Από σας όλα μου ακούγονται ευχάριστα!

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Υπάρχει πεδίο δόξης λαμπρό για διαφωνίες και για διαφορετικές προσεγγίσεις, αλλά αναγνωρίζετε την ήπια και μετρημένη μεταρρυθμιστική προσέγγισή μας που –και φαίνεται ξεκάθαρα- θα δώσει και δεκαετίες πνοής και συντάξεις στις επόμενες γενιές. Διότι το θέμα της αλληλεγγύης των γενεών δεν είναι απλά ένας τίτλος, ένας υπέρτιτλος που βάζουμε στα πράγματα, χρειάζεται να υπάρχουν και πράξεις που να καταδεικνύουν ότι μας ενδιαφέρουν εμάς εδώ, που ήδη έχουμε προχωρήσει τον εργασιακό μας βίο και εκπροσωπούμε και τους Έλληνες πολίτες μας, και οι επόμενες γενιές των νέων. Τα λόγια είναι εύκολα, αλλά οι πράξεις είναι δύσκολες.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Να σας χειροκροτήσουμε, κυρία Υφυπουργέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κ. Σταυρογιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο, που συζητούμε, επιχειρείται μια βαθιά τομή στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας με ρυθμίσεις που αντιμετωπίζουν τα μεγάλα προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί δεκαετίες τώρα στους ασφαλιστικούς φορείς που υπάρχουν στην πατρίδα μας.

Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας αναπτύχθηκε, δυστυχώς, όπως και πολλά άλλα, όπως η Δημόσια Διοίκηση, οι υποδομές απρογραμμάτιστα, ευκαιριακά και σταδιακά δημιουργήθηκε και στον τομέα αυτό μια γραφειοκρατία χωρίς προηγούμενο, με πολυδιάσπαση υπηρεσιών, αλληλοεπικάλυψη αρμοδιοτήτων, δαιδαλώδη και πολλές φορές αντιφατική νομοθεσία. Είναι αλήθεια ότι κατά το παρελθόν με σειρά νόμων επι-

χειρήθηκε η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας απ' όλες τις κυβερνήσεις. Έγινε δε αναμφισβήτητα, όπως όλοι δέχονται σήμερα, μία πολύ σημαντική προσπάθεια με το ν. 2084/1992 με αποτέλεσμα ιδιαίτερα ικανοποιητικό. Γίνεται σήμερα ένα ακόμη σημαντικό βήμα με μία σειρά μέτρων τα οποία προβλέπονται στην ασφαλιστική μεταρρύθμιση προκειμένου να απαλειφθούν οι στρεβλώσεις, να παταχθεί η εισφοροδιαφυγή, να σταματήσουν οι σπατάλες στις δαπάνες περίθαλψης.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο κινείται σε τρεις βασικούς άξονες. Πρώτος άξονας: Επιχειρείται διοικητική μεταρρύθμιση. Σήμερα η δημόσια κοινωνική ασφάλιση στη χώρα μας παρέχεται από εκατόν πενήντα πέντε φορείς και κλάδους κύριας και επικουρικής ασφάλισης, ασθένειας και πρόνοιας αρμοδιότητας πέντε διαφορετικών Υπουργείων. Το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας εποπτεύει εκατόν τριάντα τρεις φορείς και κλάδους. Ο πρωτοφανής για ευρωπαϊκή χώρα αυτός αριθμός φορέων κοινωνικής ασφάλισης έχει ως αποτέλεσμα την πολυδιάσπαση του συστήματος η οποία αποτελεί το σοβαρότερο διαρθρωτικό πρόβλημα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Προκειμένου να περιοριστεί ο απαράδεκτος αυτός κατακερματισμός του συστήματος και να επιτευχθούν οικονομίες κλίμακος, δυνατότητα ουσιαστικού ελέγχου και εποπτείας, να ξεπεραστούν οι μεγάλες διοικητικές και οργανωτικές δυσχέρειες και να μειωθεί το τεράστιο διοικητικό και λειτουργικό κόστος, κρίνεται σκόπιμη η ενοποίηση φορέων και κλάδων με βάση συγκεκριμένα κριτήρια, όρους και προϋποθέσεις.

Δεύτερος άξονας: Επιχειρείται στοχευμένη παρέμβαση με ειδικές ασφαλιστικές ρυθμίσεις με σκοπό τον εξορθολογισμό τους βάσει των διατάξεων του Συντάγματος, αλλά και των γενικών αρχών της κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στρεβλώσεις στο ασφαλιστικό οφείλονται στο γεγονός ότι κάθε ταμείο είχε διαφορετικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης ως προς το φύλο, την ηλικία, το χρόνο ασφάλισης των εργαζομένων, το χρόνο προσμέτρησης της ασφάλισης σε διαφορετικά ταμεία, την οικογενειακή κατάσταση, το αν έχει ασφαλιστεί πριν ή μετά το 1983, τον τρόπο υπολογισμού της κύριας ή της επικουρικής σύνταξης που προβλέπει το καταστατικό του κάθε ταμείου κ.λπ.. Βασικός στόχος είναι να μπει μία τάξη, να διαφυλαχθούν οι προϋποθέσεις όσων έχουν ώριμα δικαιώματα και σταδιακά να εξορθολογιστεί το σύστημα με ισονομία και δικαιοσύνη. Έτσι οι περισσότερες ρυθμίσεις που εισάγονται ξεκινούν μετά από μία πενταετία, είναι σταδιακές και όσο το δυνατόν πιο ανώδυνες.

Επειδή το προσδόκιμο όριο ζωής –και ευτυχώς βεβαίως- έχει αυξηθεί τις τελευταίες δεκαετίες, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόμαχος της ζωής ένας πολίτης πενήντα ή πενήντα πέντε ετών και ενώ σε πανευρωπαϊκό επίπεδο η τάση για την ηλικία συνταξιοδότησης είναι να παραταθεί και πέραν των εξήντα πέντε ετών.

Για όλους αυτούς τους λόγους λοιπόν στην πρότασή μας θεσπίζονται διατάξεις που πρώτον παρέχουν αντικίνητρα για την πρόωπη συνταξιοδότηση η οποία πάντως διατηρείται. Δεύτερον, παρεμβαίνουν σε ορισμένα ειδικά όρια ηλικίας που σήμερα βρίσκονται σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα όπως το πεντηκοστό έτος της ηλικίας. Αυτή η παρέμβαση όμως αρχίζει από το 2013. Δίνουν κίνητρα για την παραμονή στην εργασία με σημαντικό μπόνους για κάθε χρόνο πέραν του τριακοστού πέμπτου έτους εργασίας.

Παράλληλα διατηρούνται όλα τα προνόμια που υφίστανται ως προς τη συνταξιοδότηση σε ιδιαίτερες περιπτώσεις όπως η αναπηρία ή η υποστήριξη ανάπηρων τέκνων, ενώ παρατείνεται και η δυνατότητα συνταξιοδότησης όσων έχουν τρεισήμισι χιλιάδες ένσημο.

Τρίτος άξονας είναι οι θεσμικές αλλαγές, η αλληλεγγύη γενεών, η προστασία της μητρότητας, ο κεντρικός έλεγχος εισφοροδιαφυγής και δαπανών. Ένας από τους βασικούς στόχους της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης είναι να ληφθεί μέριμνα ώστε οι εισφορές και οι κόποι που σήμερα καταβάλλουν οι νέοι εργαζόμενοι να αξιοποιούνται με τρόπο ώστε να μπορούν και εκείνοι ως αριανοί συνταξιούχοι να έχουν τις αντίστοιχες παροχές.

Για την υλοποίηση αυτού του στόχου θεσπίζεται ασφαλιστικό ταμείο αλληλεγγύης Γενεών με προσδιορισμένους και σαφείς εξ αρχής πόρους. Το ταμείο αυτό θα είναι ένας κουμπαράς όπου μέχρι το 2019, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, θα συγκεντρώνουν οικονομικοί πόροι και κανείς δεν θα μπορεί να τους πειράξει. Είναι μία πρόνοια για το μέλλον.

Η χώρα μας αντιμετωπίζει έντονο δημογραφικό πρόβλημα. Ένας από τους βασικούς τρόπους αντιμετώπισης είναι και η προστασία της μητρότητας. Ακούσαμε πριν την Υφυπουργό και πρέπει να επισημανθεί αυτό, ότι δηλαδή με αυτό το νομοσχέδιο προστατεύεται επιπλέον η μητρότητα και δίνεται η δυνατότητα αναγνώρισης πλασματικού χρόνου, που επεκτείνεται στα πέντε χρόνια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Κεντρικός υποχρεωτικός έλεγχος εισφοροδιαφυγής, δαπανών, συντάξεων, υγείας και πρόνοιας. Θεσπίζεται η υποχρεωτικότητα της απόκτησης του μοναδικού αριθμού ασφαλισμένου (Α.Μ.Κ.Α.) και η αναγραφή αυτού του αριθμού υποχρεωτικά σε όλα τα παραστατικά εργασίας, συνταξιοδότησης και περίθαλψης προκειμένου να γίνεται ο έλεγχος σε όλα τα επίπεδα με την ενίσχυση και το συντονισμό των ελεγκτικών μηχανισμών, έτσι ώστε να περιοριστεί η εισφοροδιαφυγή και οι ιατροφαρμακευτικές δαπάνες.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω επί τροχάδην τις βασικές αρχές του νομοσχεδίου: πρώτον, ο χαρακτήρας του ασφαλιστικού μας συστήματος παραμένει αναδιανεμητικός, η ασφάλιση, δηλαδή, όπως προβλέπει το Σύνταγμα, είναι ευθύνη του κράτους.

Δεύτερον, από τη διοικητική μεταρρύθμιση δεν εξαιρείται κανένα ταμείο και καμία ομάδα εργαζομένων.

Τρίτον, το βασικό κριτήριο ενοποίησης ή ένταξης είναι το μοριοδότη των εργαζομένων (ελεύθεροι επαγγελματίες, μισθωτοί).

Τέταρτον, η κινητή και ακίνητη περιουσία των ταμείων, όπου υπάρχει, εντάσσεται ως αυτοτελής λογαριασμός με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια, που διατηρείται και εξακολουθεί να διατηρεί τις παροχές στους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους.

Πέμπτον, δεν μεταβάλλονται τα γενικά όρια, δεν αυξάνονται οι εισφορές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έκτον, οι ήπιες διορθωτικές κινήσεις στις στρεβλώσεις, στα ειδικά όρια και στις ειδικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης θεσμοθετούνται σε βάθος χρόνου και σταδιακά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα συνεχώς αυξανόμενα ελλείμματα των ταμείων, το αυξανόμενο προσδόκιμο όριο της ζωής των πολιτών, η συνεχώς μειούμενη αναλογία των εργαζομένων -που θέλετε να ξεχνάτε- προς τους συνταξιούχους -έχουμε στην Ελλάδα 1,75, δηλαδή λιγότερους από δύο εργαζόμενους για κάθε συνταξιούχο, ενώ γνωρίζετε ότι για ένα υγιές και βιώσιμο αναδιανεμητικό σύστημα η αναλογία είναι τέσσερις εργαζόμενοι προς ένα συνταξιούχο- μας υποχρεώνουν να λάβουμε όλα αυτά τα μέτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ τελειώνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η προτεινόμενη μεταρρύθμιση είναι ουσιαστική, αλλά ήπια. Οι παθογένειες του συστήματος αντιμετωπίζονται σταδιακά. Όλες οι ρυθμίσεις έχουν κοινούς παρονομαστές τη βιωσιμότητα του συστήματος και την αλληλεγγύη των γενεών, αρχές που διαχρονικά πρέπει να τηρούνται σε διανεμητικό σύστημα αφού με αυτές συναρτώνται η κοινωνική συνοχή, η καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, σύστημα κοινωνικού κράτους που θα συμπληρωθεί και θα ολοκληρωθεί με την καθιέρωση της εθνικής σύνταξης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και

εγώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στο Νομό Αχαΐας κ. Απόστολος Κατσιφάρας.

Ορίστε, κύριε Κατσιφάρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατηγορηθήκαμε από την Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων ότι απαξιωνούμε μία μεταρρύθμιση θεσμική που φέρνει η Κυβέρνηση.

Κυρία Υπουργέ, κάνετε λάθος. Δεν απαξιωνούμε. Είμαστε πολιτικά απέναντι, είμαστε μαζί με τους εργαζόμενους, είμαστε μαζί με τους συνταξιούχους στους δρόμους, εκεί που δίνουν τον αγώνα για να σταματήσουν αυτό το ευθύ χτύπημα που γίνεται στα συμφέροντά τους. Και θα είμαστε και αύριο πολιτικά απέναντι, όπως είναι όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης.

Εμείς θεωρούμε ότι με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο η Κυβέρνηση φέρνει ένα τελευταίο και οριστικό χτύπημα στο δημόσιο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας. Βάζει όλες τις προϋποθέσεις για την ιδιωτική ασφάλιση. Ανατρέπει ώριμα ασφαλιστικά δικαιώματα. Ανατρέπει συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Στρέφει τη μία κοινωνική ομάδα ενάντια στην άλλη, παίρνοντας δόλια τον πλούτο των ταμείων της, ακριβώς για να λύσει τα οικονομικά της προβλήματα. Και πάνω απ' όλα φέρνεται ανασφάλεια, κοινωνική αναστάτωση, αβεβαιότητα, άγχος και περιορίζετε τις ελπίδες στο νέο εργαζόμενο ή στο νέο που θέλει να μπει στην παραγωγική διαδικασία.

Και όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, χωρίς συναίνεση, χωρίς διάλογο, χωρίς ουσιαστικές μελέτες ως οφείλατε να έχετε και βεβαίως πάνω απ' όλα χωρίς να έχετε την πολιτική βούληση για ένα τόσο μεγάλο θέμα να σταθείτε πολιτικά υπεύθυνοι και να δείτε όχι το μικροπολιτικό σας συμφέρον αλλά το συμφέρον της ελληνικής κοινωνίας και το συμφέρον της χώρας μακροπρόθεσμα.

Ενοποιείτε ταμεία. Αλήθεια, με ποιες μελέτες; Και ποιο είναι το μέλλον τους; Λέτε ότι δεν θα περικόψετε τις συντάξεις και για πάνω από δέκα μέρες όχι μόνο οι εργαζόμενοι, όχι μόνο οι φορείς, αλλά και ειδικοί μελετητές των συστημάτων ασφάλισης μιλάνε για ουσιαστικές περικοπές όχι μόνο στις επικουρικές συντάξεις, που είναι από 20% και μέχρι 50%, αλλά και στην κύρια σύνταξη. Λέτε ότι δεν θα αυξήσετε τα όρια ηλικίας και ουσιαστικά όχι μόνο τα αυξάνετε, αλλά σε κάποιες κατηγορίες τα πάτε σε υποχρεωτική εργασία τουλάχιστον για σαράντα τρία χρόνια.

Εγώ δεν στέκομαι στο αν προεκλογικά κοροϊδέψατε τον ελληνικό λαό. Δεν το κάνατε μόνο σε αυτό. Το έχετε κάνει στο μεγαλύτερο μέρος της πολιτικής σας. Και το κάνατε και την προηγούμενη φορά. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν στέκομαι καθόλου εκεί. Στέκομαι στο τι δημόσιο σύστημα ασφάλισης θα παραδώσετε στη χώρα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μια τέτοια πολιτική έχει σοβαρές επιπτώσεις στην κοινωνική συνοχή, στην παραγωγική διαδικασία και πάνω απ' όλα στην ίδια την οικονομία, όχι μόνο μακροπρόθεσμα, αλλά και πολύ κοντινά και μεσοπρόθεσμα. Μπορεί πραγματικά ένας εργαζόμενος, μια οικονομία που παράγει μη υγιείς θέσεις εργασίας να συντηρήσει με υγιή τρόπο έναν συνταξιοδοτημένο άνθρωπο στη χώρα μας; Μπορούμε πραγματικά, αγαπητοί συνάδελφοι, με τις μισές και πάνω θέσεις μερικής απασχόλησης να συντηρήσουμε ασφαλιστικό σύστημα στραμμένο προς την κοινωνία; Είναι αδύνατον.

Πρέπει όλοι μας να δούμε πολύ σοβαρά το κομμάτι της παραγωγικής διαδικασίας στη χώρα μας, τι θέσεις απασχόλησης διαμορφώνονται, να δούμε τη θεσμική θωράκιση των εργασιακών σχέσεων. Και πρέπει να έχουμε μια πολιτική, μια απίδα προστασίας στην οικονομία μας, στην παραγωγική διαδικασία και στο πώς διαχειριζόμαστε τον δημόσιο πλούτο που παράγεται στη χώρα μας.

Υπάρχουν, αγαπητοί συνάδελφοι, πολύ σοβαρά ζητήματα, τα οποία η Κυβέρνηση αγνόησε για τέσσερα χρόνια. Ακόμη και σήμερα τα αγνοεί. Το μεγάλο ζήτημα, το πρώτο, έχει να κάνει με την εισφοροδιαφυγή και τη μαύρη εργασία. Υπάρχουν δυστυχώς, αγαπητοί συνάδελφοι, κλάδοι της οικονομίας που πραγματικά «ανθεί» μαύρη εργασία. Και αυτό δεν μας τιμά

σαν χώρα. Και αυτοί κυρίως είναι οι τουριστικοί κλάδοι, που πραγματικά δεν έχουμε δει κατάματα το πρόβλημα που υπάρχει.

Και πραγματικά πρέπει συνολικά ως πολιτικό σύστημα να ανησυχούμε και να ανησυχούμε πάρα πολύ. Έχουμε απαξιωμένες δομές ελεγκτικές. Έχουμε ένα σύστημα που δεν μπορεί να υπηρετήσει την αξιοκρατία, τη διαφάνεια στη διαχείριση των αποθεματικών των ταμείων. Έχει γίνει η μεγαλύτερη κλοπή χρημάτων των εργαζομένων και βεβαίως σε μια εποχή που όλοι λέμε ή τουλάχιστον γνωρίζουμε ότι η χώρα μας δεν λειτουργεί τριτοκοσμικά.

Η μεγαλύτερη φοροκλοπή των αποθεματικών έγινε με τις πολιτικές τις δικές σας, με τα δομημένα ομόλογα. Αυτό είναι ντροπή για το πολιτικό μας σύστημα, είναι ευθεία προσβολή στη λογική και στην αξιοπρέπεια του εργαζόμενου και λυπάμαι πραγματικά, γιατί κυνικά, μέσα από αυτό το Βήμα της Βουλής δεν αισθάνεστε την ανάγκη για ένα «συγγνώμη».

Χάθηκε το μεγαλύτερο μέρος των αποθεματικών σε αυτά τα περίεργα δομημένα ομόλογα και κανείς δεν τιμωρείται σε αυτήν τη χώρα. Η δικαιοσύνη κρύβεται, η δημόσια ευθύνη πηγαίνει στην άκρη, δεν ασχολείται κανείς με αυτό και η Κυβέρνηση συμπεριφέρεται κυνικά, όταν σε άλλες περιπτώσεις μία λέξη, ντροπή, δεν θα αρκούσε. Λυπάμαι πραγματικά, γιατί έστω και σ' ένα τέτοιο νομοσχέδιο δεν γίνεται καμμία αναφορά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα να βάλω ένα ζήτημα και να κλείσω. Το κράτος δεν αναλαμβάνει τις ευθύνες του, δεν παίζει το ρόλο του, δεν καταβάλλει τις υποχρεώσεις του. Οι εργοδότες κλέβουν, δεν καταβάλλουν αυτά τα οποία έχουν οι ίδιοι παρακρατήσει και διευκολύνονται με τις περίεργες ρυθμίσεις της Κυβέρνησης, με τις απαλλαγές. Ξεπουλάται ο δημόσιος πλούτος της χώρας και φορτώνονται τα βάρη στα ταμεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Τελειώνω, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε.

Για όλα αυτά δεν υπάρχει καμμία ευθύνη, παρά μόνο πηγαίνει όλη η ευθύνη στον εργαζόμενο. Και σε ποιον εργαζόμενο; Σε αυτόν που πραγματικά δεν έχει ούτε θεσμική κατοχύρωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε συνάδελφε, μιλάτε ενάμισι λεπτό παραπάνω. Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε τώρα. Υπάρχουν συνάδελφοί σας. Η κυρία Μερντίτη αδημονεί.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Αυτή η πολιτική δεν έχει προοπτική, δεν έχει μέλλον, υπονομεύει τα θεμέλια της δημοκρατίας και του πολιτισμού μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο-μαμούθ ή, καλύτερα, το νομοσχέδιο-«τέρας» των 395 σελίδων και όλων αυτών των αντεργατικών διατάξεων που έφερε η Κυβέρνηση για συζήτηση στη Βουλή εν μέσω των Αποκριών και των παρελάσεων του καρναβαλιού κατάφερε το ακατόρθωτο. Πέτυχε ένα μεγάλο άθλο, να συγκεντρώσει την καθολική αγανάκτηση και την ομόθυμη καταδίκη, αλλά και κινητοποιήσεις, απεργίες και συγκεντρώσεις, που πολλά χρόνια είχε να δει η χώρα μας. Παρόμοιες αντιδράσεις είχε προκαλέσει και το νομοσχέδιο Γιαννίτση επί κυβερνήσεως Σημίτη, που ανάγκασαν την τότε κυβέρνηση να αναδιπλωθεί και να το αποσύρει, πληρώνοντας βαρύ πολιτικό και εκλογικό τίμημα.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πιστή στη νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική ιδεολογία, συνεχίζει απτόητη. Να είναι, όμως, σίγουρη ότι ακόμη και αν ψηφιστεί το νομοσχέδιο από την ισχύ της Πλειοψηφία, αυτό θα δημιουργήσει τεράστια αναστάτωση, δεν θα μπορέσει να λειτουργήσει, ενώ το πολιτικό κόστος και το τίμημα που θα υποχρεωθεί να καταβάλει θα είναι

ανάλογο ή και ακόμη μεγαλύτερο.

Είναι αναμφισβήτητο ότι το ασφαλιστικό μας σύστημα νοσεί. Απόδειξη είναι ότι εκατοντάδες χιλιάδες παραμένουν ανασφάλιστοι ή ότι οι συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α. παίρνουν 300 ευρώ σύνταξη και η συντριπτική πλειονότητα των συνταξιούχων του Ι.Κ.Α. 500 έως 600 ευρώ, ενώ η τριτοκοσμική κατάσταση του υγειονομικού μας συστήματος είναι σε όλους γνωστή.

Σήμερα η Κυβέρνηση επικαλείται ότι οι πόροι του ασφαλιστικού συστήματος, στο σύνολό τους, δεν επαρκούν για τις μελλοντικές ανάγκες, ότι το σύστημα νοσεί και ότι απαιτείται γενικά μεταρρύθμιση. Επικαλείται το γεγονός ότι ο μέσος όρος ζωής έχει αυξηθεί, όπως και οι κοινωνικές ανάγκες, ενώ η αναλογία εργαζομένων προς συνταξιούχους έχει ανατραπεί εις βάρος των εργαζομένων.

Από την άλλη, επικαλείται ότι καλύτερες είναι οι συνθήκες σήμερα, παρά πριν από μερικές δεκαετίες, όπως ανέφεραν και ορισμένοι ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας. Πλην, όμως, σήμερα τα έσοδα που έχει ο προϋπολογισμός, το Α.Ε.Π., είναι μερικές δεκάδες φορές μεγαλύτερο απ' ό,τι ήταν σε αυτές τις δεκαετίες που επικαλούνται οι υποστηρικτές της κυβερνητικής πρακτικής.

Προκειμένου να διορθώσει τα κακώς κείμενα, η Κυβέρνηση επέλεξε τη χειρότερη μέθοδο την οποία μάλιστα βαφτίζει και «μεταρρύθμιση». Με συνοπτικές διαδικασίες προχωρεί στη βίαιη συρρίκνωση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων του συνόλου των εργαζομένων. Δεν τηρεί καν τις ανειλημμένες δεσμεύσεις του ίδιου του Πρωθυπουργού με τα τρία «δεν», όσον αφορά τα όρια συνταξιοδότησης, τις εισφορές και τις παροχές.

Θα πείτε, βέβαια, δεν είναι η πρώτη φορά. Ο κύριος Πρωθυπουργός και άλλες φορές έχει επίσης φανεί ασυνεπής και είναι κλασική περίπτωση με τους συμβασιούχους, τι έλεγε πριν το 2004.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, μ' αυτό το νομοσχέδιο αυξάνει τα γενικά και τα ειδικά όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για πολλές κατηγορίες εργαζομένων. Μειώνει σε βαθμό που τις καθιστά απαγορευτικές τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις, ιδιαίτερα για τις γυναίκες και τις μητέρες με ανήλικα παιδιά. Χρυσώνει το χάπι των ιδιωτικοποιήσεων, λέγοντας ότι μεγάλο μέρος των εσόδων τους θα πάει στο ασφαλιστικό. Αυτό δε προκειμένου να φτιαχτεί ένα Ταμείο Αλληλεγγύης υποτίθεται των Γενεών. Προαναγγέλλει μάλιστα για επιχορήγηση με 4% του Φ.Π.Α., μία έμμεση αύξηση της φορολογίας, αφού το 4% θα κατευθύνεται στο σύστημα, αλλά δεν βεβαιώνει ότι το 19% που είναι σήμερα θα διατηρηθεί και δεν θα αυξηθεί να φθάσει στο 23%.

Επιβάλλει, επίσης, υποχρεωτική συνένωση των ταμείων, χωρίς διάλογο, χωρίς συναίνεση, χωρίς καν μια αναλογιστική μελέτη. Προϋποθέσεις απαραίτητες για οποιαδήποτε συνένωση. Επιχειρεί έτσι να αναδιανείμει τους υπάρχοντες πόρους και να οδηγήσει στην ανάληψη βαρών από τα υγιή σήμερα ταμεία, υπέρ των ελλειμματικών, μέχρι να τα καταντήσουν και αυτά ελλειμματικά. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται η ακόμη μικρότερη συμμετοχή της υπεύθυνης πολιτείας στη στήριξη του κοινωνικού κράτους και ο περιορισμός, αν όχι, η πλήρης απαλλαγή των εργοδοτών και του μεγάλου κεφαλαίου από τις υποχρεώσεις τους στη στήριξη του δημόσιου αναδιανεμητικού συστήματος.

Ως αποτέλεσμα θα έχουμε τη συρρίκνωση-κατεδάφιση του υπάρχοντος κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, ενώ μένει ανοικτό το πεδίο, για περαιτέρω εκμετάλλευση του χώρου από την ιδιωτική ασφάλιση, όπως άλλωστε τονίζεται και από την αρχή της εισηγητικής έκθεσης του νομοσχεδίου, όπου η ιδιωτική ασφάλιση ανακηρύσσεται στον τρίτο πυλώνα του συστήματος, ενώ λίγο πριν βεβαιώνει η εισηγητική έκθεση ότι είναι δημόσιο και αναδιανεμητικό το σύστημα.

Το νομοσχέδιο αυτό θίγει τους πάντες. Περικόπτει δικαιώματα και αποδοχές από τη συντριπτική πλειονότητα. Κυρίως, όμως, πλήττει τις πιο αδύναμες, τις πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, όπως είναι οι νέοι, οι γυναίκες, οι μητέρες, οι εργαζόμενοι στα βάρεα και ανθυγιεινά, οι μακροχρόνια άνεργοι, οι οικονομικοί μετανάστες. Ειδικά για τις γυναίκες το νομοσχέδιο φαίνεται ότι διέπεται –το είπα και στην επιτροπή, κυρία Υπουργ-

γέ- από έναν ιδιότυπο μισογυνισμό, παρά το ότι το εισηγούνται δύο γυναίκες Υπουργοί και αυτό μας κάνει αλγεινή εντύπωση.

Γιατί προχωρεί σ' αυτήν την κίνηση και σ' αυτό το τερατούργημα η Κυβέρνηση που θα διαλύσει το ασφαλιστικό σύστημα και έχει ξεσηκώσει τη γενική κατακραυγή; Προφανώς, γιατί εναρμονίζεται με τη νεοφιλελεύθερη πολιτική της οποίας είναι θιασώτης, η οποία έχει στο στόχαστρό της το κοινωνικό κράτος. Γιατί εφαρμόζει τις κατευθύνσεις του διευθυντηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας και τις επιταγές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Γιατί έχει κάνει τις επιλογές της για ενίσχυση των λίγων και οικονομικά ισχυρών, εις βάρος των πολλών και καταπιεσμένων. Γιατί θέλει, επίσης, να οικειοποιηθεί την περιουσία και τα αποθεματικά των ταμείων, οδηγώντας τα σε συνολική υποβάθμιση, με συνέπεια την υποχρεωτική στροφή του μεγαλύτερου μέρους των ασφαλισμένων στην ιδιωτική ασφάλιση. Παρά, όμως, το τεράστιο κοινωνικό κόστος που συνεπάγεται αυτό το νομοσχέδιο, το οικονομικό όφελος για το ασφαλιστικό σύστημα και την οικονομική του επάρκεια είναι ελάχιστο.

Θα ήθελα να πω δυο λέξεις ακόμα για την υγεία. Παρά το ότι είναι βασικό στοιχείο η υγεία και η πρόνοια της κοινωνικής ασφάλισης, ελάχιστα ασχολείται το νομοσχέδιο, αλλά και όλοι οι ομιλητές πολύ λίγο αναφέρθηκαν.

Ειδικότερα για την υγεία μας ξέρουμε όλοι ότι βρίσκεται σε τριτοκοσμικό επίπεδο. Το είχε παραδεχθεί και ο αρμόδιος Υπουργός. Είναι συνεχώς, τα πράγματα χειρότερα και όσον αφορά μάλιστα την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας εκεί τα πράγματα είναι ακόμη πιο τραγικά. Λείπουν τα Κέντρα Υγείας, λείπουν οι οικογενειακοί γιατροί, λείπει η πρωτοβάθμια οργάνωση της υγείας, με συνέπεια να καταφεύγει ο Έλληνας πολίτης όλο και περισσότερο στην ιδιωτική πρωτοβουλία για να εξασφαλίσει στοιχειώδεις υπηρεσίες υγείας, κάτι που θα έπρεπε να το εξασφαλίζει το κράτος, με συνέπεια οι δαπάνες να έχουν εκτοξευθεί στο 57%.

Οι ιδιωτικές δαπάνες για την υγεία ξεκίνησαν με 47%, όταν ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία –τόσο της είχε αφήσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- και συνεχίζουν ακάθεκτες. Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι πρέπει να διπλασιαστούν οι δαπάνες για την υγεία.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι καταπιφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Ζητάμε να αποσυρθεί, γιατί πιστεύουμε ότι είναι όχι για το καλό αλλά για το κακό του ελληνικού λαού, της συντριπτικής πλειονότητας σχεδόν της ολότητας των Ελλήνων. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κ.Κ.Ε. κ. Χαραλάμπους. Σ' εσάς κύριε συνάδελφε το Κομμουνιστικό Κόμμα ταιριάζει και γεωγραφικώς, μια και είστε Κύπριος, αλλά και Βουλευτής Κερκύρας, έτσι;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος –άλλωστε τοποθετήθηκαν και πολλοί σύντροφοι Βουλευτές πριν- θεωρεί ότι το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα είναι ένα βαθιά ταξικό νομοσχέδιο και ως εκ τούτου βαθιά αντιλαϊκό και ανάλητο. Η Κυβέρνηση ουσιαστικά, φέρνοντας το νομοσχέδιο αυτό στη συζήτηση εκτελεί οδηγίες και εντολές του Σ.Ε.Β., εκτελεί οδηγίες και εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό και είναι τόσο άτεγκτη. Και βέβαια, το ότι είναι άτεγκτη η Κυβέρνηση τινάζει και έναν άλλο μύθο στον αέρα, το μύθο ότι κόπτεται για την κοινωνική συναίνεση και την κοινωνική ειρήνη, αλλά ουσιαστικά προκειμένου να περάσουν οι εντολές του Σ.Ε.Β. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν της καίγεται καρφάκι για την κοινωνική αναταραχή. «Γαία πυρί μεχθήτω». Αύριο βέβαια, θα έχουν μια καθολική απάντηση από τον κόσμο που σε όλη την Ελλάδα θα διαδηλώνουν και θα ζητούν την απόσυρση αυτού του αντιλαϊκού νομοσχεδίου.

Κύριοι συνάδελφοι, κάποιοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας «διυλίζοντας κυριολεκτικά τον κώνωπα και καταπίνοντας

την κάμηλο» μάς έβαλαν ρητορικά ερωτήματα για κοινωνικές αδικίες που δήθεν θεραπεύονται με το νομοσχέδιο. Εμείς τους αντιστρέφουμε και τους επιστρέφουμε τα ερωτήματα. Και ρωτούμε, παραδείγματος χάριν, τον κ. Μητσοτάκη που είπε περίπου ότι οι Έλληνες θέλουν περισσότερο να παίρνουν συντάξεις παρά να δουλεύουν και να παράγουν πλούτο. Αλήθεια, υπάρχει μεγαλύτερη κοινωνική αδικία από το να παράγουν οι πολλοί τον πλούτο και να τον καρπούνται ελάχιστοι, μια δράκα ανθρώπων πλουτοκρατών; Υπάρχει μεγαλύτερη κοινωνική αδικία, τη στιγμή που το 24% του ελληνικού λαού βρίσκεται κάτω από τα όρια της φτώχειας, το ότι σε μια μόνο νύχτα και με μια μόνο τροπολογία ο καθένας από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χάρισαν 1.200.000.000 ευρώ στην «ALPHA BANK»; Κανένας δεν μας απαντά σ' αυτό ούτε βέβαια και όταν άλλος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος είπε ότι δήθεν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος κατηγορεί την Κυβέρνηση ότι κλέβει από τον λαό και δίνει στους βιομηχάνους και στους πλουτοκράτες. Αλήθεια δεν είναι κλοπή από τα ταμεία τη περιφέρεια «θαλασσοδάνεια», τα σκάνδαλα του Χρηματιστηρίου, τα σκάνδαλα των ομολόγων; Δεν είναι οι εισφοροδιαφυγές και οι εισφοροκλοπές, σκάνδαλα τα οποία ουσιαστικά παίρνουν χρήματα από το λαό και τα δίνουν στο μεγάλο κεφάλαιο; Δεν είναι σκάνδαλο, τη στιγμή που υπάρχει τεράστια ανεργία και φτώχεια στη χώρα μας, να παίρνουν τα χρήματα του ελληνικού λαού και να τα διαθέτουν για τους διάφορους ευρωστρατούς, τις ευρωαστυνομίες, τις δυνάμεις ταχείας επέμβασης, τις δυνάμεις κατοχής στο Κοσσυφοπέδιο στο Αφγανιστάν και αλλού;

Τον αντισφαλιστικό χαρακτήρα του νομοσχεδίου, κύριοι συνάδελφοι τον ανέπτυξαν με αρκετά και πειστικά επιχειρήματα οι σύντροφοί μου Βουλευτές και όχι μόνο. Είναι πέραν πάσης αμφιβολίας βέβαιον ότι αυξάνει τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, αυξάνει τις εισφορές, μειώνει τις συντάξεις, επιτίθεται και μάλιστα, κατά μέτωπο, ενάντια στα δικαιώματα των νέων και των γυναικών, ενάντια στη μητρότητα.

Γι' αυτό και εγώ δεν θα ασχοληθώ και δεν θα αναλώσω το χρόνο μου αναλύοντας ξανά το αντισφαλιστικό νομοσχέδιο. Θέλω μόνο να σταθώ σε δύο άρθρα, στο 148 και το 152. Αν όλο το νομοσχέδιο διέπεται από αναληγσία, σε αυτά τα δύο άρθρα η αναληγσία της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας πραγματικά «δίνει ρέστα». Αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι στο άρθρο 148, το οποίο ουσιαστικά αυξάνει τα έτη από πενήντα σε εκατό και εκατόν είκοσι για να δικαιούνται οι ασφαλισμένοι να έχουν υγειονομική περίθαλψη, πρόσβαση στις υγειονομικές υπηρεσίες. Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, το άρθρο ουσιαστικά –και το λέω μετά λόγου γνώσεως- θα οδηγήσει, η Νέα Δημοκρατία βέβαια, εκατοντάδες ίσως και χιλιάδες συμπολίτες μας κατευθείαν στο θάνατο. Και όποιος διαβάσει την αιτιολογική έκθεση πραγματικά μένει εμβρόντητος. Οι ασφαλισμένοι αυτοί των πενήντα ετών δεν δουλεύουν, λέει, είναι τεμπέληδες, γι' αυτό μόλις εξασφαλίσουν τα πενήντα έτη καθονται γιατί εξασφαλίζουν την υγειονομική περίθαλψη. Δεν υπάρχει για το νομοθέτη ούτε ανεργία στη χώρα μας ούτε υποαπασχόληση ούτε ανασφάλιστη εργασία ούτε μαύρη εργασία.

Σ' αυτό, λοιπόν, το σημείο μου δίνεται ευκαιρία να επαναλάβω για μια ακόμα φορά τη θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος όσον αφορά την υγεία. Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, θεωρούμε την υγεία κοινωνικό αγαθό. Δεν είναι εμπόρευμα να πουλιέται. Πρέπει να προσφέρεται σε όλους ανεξαιρέτα τους Έλληνες πολίτες μέσα από ένα σύγχρονο, δημόσιο, δωρεάν σύστημα υγείας, στους πάντες, είτε αυτοί είναι ανασφάλιστοι είτε ασφαλισμένοι είτε είναι άνεργοι είτε εργαζόμενοι είτε είναι άνθρωποι των πόλεων είτε του χωριού είτε είναι οικονομικοί μετανάστες είτε είναι ανήμποροι να εργαστούν.

Για το άρθρο 152, κύριοι συνάδελφοι, έχω να σας πω το εξής. Επειδή είμαι από τη Κέρκυρα και γιατρός, αυτά που θα πω τα λέω μετά λόγου γνώσεως. Κάθε οπίτι σχεδόν στην Κέρκυρα έχει ένα βαριά κατακεκλιμένο, κλινήρη, κατάκοιτο άνθρωπο συνήθως από βαριά εγκεφαλικά, από τελευταία στάδια καρκίνου κ.λπ.. Για όλους αυτούς οι οικογένειες ξοδεύουν ένα πολύ μεγάλο μέρος του προϋπολογισμού τους. Υπάρχουν οι τοπικές επιτροπές, τις οποίες πάλι ο νομοθέτης κατηγορεί ότι κάνουν

λοβιτούρες και πελατειακές σχέσεις. Τις καταργεί για να αποδώσουν τα ποσοστά αναπηρίας και δημιουργεί υγειονομικές επιτροπές από την Αθήνα, Λέει, τη Θεσσαλονίκη και τον Πειραιά για όλη την Ελλάδα. Και αν βέβαια τότε οι τοπικές επιτροπές εκτελούσαν εντολές να δυσκολέψουν τα πράγματα, ουσιαστικά όσο γίνεται να χρονοτριβήσουν ούτως ώστε οι άνθρωποι αυτοί να πεθάνουν πριν προλάβουν να πάρουν σύνταξη, τώρα με τα γραφειοκρατικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, τελειώστε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με τις επιτροπές αυτές από την Αθήνα, τον Πειραιά, τη Θεσσαλονίκη – αλήθεια πόσες για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες όλης της χώρας; - ουσιαστικά θα οδηγήσουν στο θάνατο όλους αυτούς πριν προλάβουν να πάρουν σύνταξη.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλώ πολύ το λόγο έχει ο Βουλευτής της Α' εκλογικής περιφέρειας Πειραιά με τη Νέα Δημοκρατία κ. Μελάς.

Υπάρχει πρόνοια, κυρία Μερεντίτη, μην ανησυχείτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Το ακούσατε βλέπω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Όλα τα ακούει το Προεδρείο, όλα τα παρατηρεί και όλα τα καταγράφει.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Πάντως είναι δικαιολογημένη η αγωνία μου, έτσι; Την καταλαβαίνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μην ανησυχείτε καθόλου. Εγγυώμαι πολύ ότι θα ικανοποιήσω το αίτημά σας που το θεωρώ εύλογο, αρκεί να μας επιτρέψουν οι προ υμών. Ευτυχώς είναι μόνο ένας.

Ορίστε, κύριε Μελά, αρχίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα νομοσχέδιο που με ήπιες μεταρρυθμίσεις στόχο έχει να σταθεροποιήσει το ασφαλιστικό σύστημα για να μην καταρρεύσει στο προσεχές μέλλον. Το νομοσχέδιο αυτό βάζει τάξη, καταργεί τις αδικίες και διασφαλίζει το συνταξιοδοτικό μέλλον των σημερινών εργαζομένων. Έχουν λεχθεί πολλά από συναδέλφους όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, τόσο εδώ, στην Ολομέλεια όσο και στη Διарκή Επιτροπή που τους άκουσα όλους.

Έχουν λεχθεί τέτοιες αλλοιώσεις, διαστρεβλώσεις, παραποιήσεις, ψευδολογίες, υπερβολές και ανακρίβειες, που δυστυχώς αποδεικνύεται ότι δεν σας ενδιαφέρει η αντιμετώπιση, η βελτίωση, η στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος, αλλά σας ενδιαφέρει μόνο το πολιτικό και κομματικό κέρδος.

Ερωτώ, πρώτον, υπάρχει ή δεν υπάρχει πρόβλημα στο ασφαλιστικό σύστημα από όλους, από παντού; Έχει γίνει παραδεκτό ότι υπάρχει πρόβλημα και εάν το αφήσουμε ως έχει, εάν δεν το αγγίξουμε, θα οδηγηθεί στον γκρεμό.

Επίσης ρωτώ, το ασφαλιστικό πρόβλημα ποιός το δημιούργησε; Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Κατηγορηματικά όχι και πιστεύω ότι κανείς δεν διαφωνεί με αυτό. Το ασφαλιστικό πρόβλημα το παραλάβαμε, μέσα στον όγκο των προβλημάτων, όταν πήραμε τη σκυτάλη της εξουσίας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2004. Εάν το αφήσουμε ως έχει, η ζωή του δεν θα υπερβεί τα δέκα με δεκαπέντε χρόνια. Και ρωτάμε, εάν μεταθέσουμε στο μέλλον το πρόβλημα αυτό, όπως έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ποιός θα χάσει και ποιός θα κερδίσει; Θα κερδίσει η Νέα Δημοκρατία αφού δεν θα έχει αυτές τις αντιδράσεις και θα χάσουν οι εργαζόμενοι, αφού θα δημιουργηθεί άμεσος κίνδυνος στο μέλλον να μην μπορέσουν να πάρουν τη σύνταξη τους.

Εμείς προβαίνουμε στις μεταρρυθμίσεις του ασφαλιστικού, διότι πάνω από το κομματικό όφελος βάζουμε το όφελος των εργαζομένων, το όφελος της κοινωνίας. Γι' αυτό και ο Πρωθυπουργός μας, ο Κώστας Καραμανλής, είπε: «Θέλω να είμαι ωφέλιμος και όχι ευχάριστος». Ωφέλιμος για τον τόπο, ωφέλιμος, στην προκειμένη περίπτωση, για τους εργαζόμενους, για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος και όχι προσωρινά ευχάριστος, μεταθέτοντας το πρόβλημα στο μέλλον.

Μπορεί ο δρόμος που τραβάμε να είναι ανηφορικός με πολ-

λές τεχνητές αντιδράσεις και αντιστάσεις. Το συνεχίζουμε όμως, δεν κάνουμε πίσω για το καλό των εργαζομένων. Σε αυτήν την προσπάθεια δίπλα μας έχουμε τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελέχθη κατ' επανάληψη ότι δεν έγινε διάλογος για το ασφαλιστικό. Μεγάλη ανακρίβεια, μεγάλο ψεύδος. Διάλογος έγινε και στη Βουλή και εκτός Βουλής. Στη Βουλή έγινε με τα κόμματα και τους κοινωνικούς εταίρους, περίπου πριν τέσσερις μήνες, παρουσία των δύο τότε Υπουργών, του κ. Αλογοσκούφη και του κ. Μαγγίνα, στην Επιτροπή Κοινωνικών και Οικονομικών Υποθέσεων. Στην αρχή προσήλθαν όλα τα κόμματα και οι κοινωνικοί εταίροι. Στην πορεία όμως, έμειναν περίπου οι μισοί. Έφυγαν και κόμματα και κοινωνικοί εταίροι χωρίς να καταθέσουν τις απόψεις τους. Έκαναν μόνο αναύθυνη κριτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κριτική είναι πολύ εύκολη. Η υλοποίηση των έργων είναι δύσκολη. Αυτό όμως αποβαίνει προς το καλό του πολίτη, προς το καλό του κοινωνικού συνόλου. Και εμείς είμαστε εδώ για να προχωρήσουμε αυτό το δύσκολο δρόμο. Προβαίνουμε σε έργα για το καλό του ελληνικού λαού.

Έχει γίνει, επίσης, διάλογος του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας με τους κοινωνικούς φορείς, με τους εργαζόμενους. Αλλά κάποιος θέλουν αυτός ο διάλογος να μην τελειώσει ποτέ. Εμείς, σ' αυτό το νομοσχέδιο, προβαίνουμε σε καίριες παρεμβάσεις, ρεαλιστικές και υλοποιήσιμες λύσεις, διότι είμαστε υπεύθυνοι και μας ενδιαφέρει η λύση του προβλήματος να είναι όσο το δυνατόν καλύτερη.

Προβαίνουμε στη δημιουργία του ασφαλιστικού Ταμείου Αλληλεγγύης Γενεών, γιατί θέλουμε τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος για όλες τις γενεές. Το ταμείο αυτό θα είναι ένας μεγάλος κουμπαράς, του οποίου τα έσοδα θα προέρχονται από το 4% του Φ.Π.Α., το 10% των εσόδων από τις κρατικοποιήσεις και ένα 10% από κοινωνικούς πόρους του ταμείου. Μία θετική άποψη δεν άκουσα -όχι ένα μπράβο, μία θετική άποψη- από κανέναν της Αντιπολίτευσης. Όλοι προσπάθησαν να το απαξιώσουν καταθέτοντας κριτική με υπερβολές και διαστρεβλώσεις ότι θα αυξήσουμε κατά 4% το Φ.Π.Α., ενώ ποτέ δεν έχει λεχθεί κάτι τέτοιο, ή ότι θα ξεπουλήσουμε την περιουσία του δημοσίου.

Έχει και όρια η κριτική. Έχει και όρια η υπερβολή. Ελέχθησαν πολλά ανυπόστατα για τη συνταξιοδότηση των γυναικών με ανήλικα παιδιά. Κανείς απ' όσους ήθελαν να κάνουν σκληρή κριτική δεν είδε την πραγματικότητα γιατί δεν ήθελε να τη δει. Εμείς με αυτό το νομοσχέδιο στηρίζουμε τη μητέρα, στηρίζουμε τη γυναίκα που κάνει παιδιά την περίοδο που το παιδί της την έχει ανάγκη. Γι' αυτό, μετά τη γέννηση του παιδιού, δίνουμε έξι μήνες επιπλέον άδεια καθώς και ένα χρόνο πλασματικής ασφάλισης με 680 ευρώ το μήνα επίδομα για να είναι κοντά στο παιδί της.

Η αλήθεια είναι, ότι τα παιδιά όταν τριών, πέντε, επτά ετών, έχουν περισσότερο ανάγκη τη μητέρα τους παρά όταν είναι δώδεκα, δεκαπέντε, δέκα επτά. Νομίζω ότι αυτό το αντιλαμβάνονται όλοι. Εξ άλλου δεν νομίζω ότι έχει κανείς περισσότερη ευαισθησία για την εργαζόμενη μητέρα από την Υπουργό μας η οποία είναι και μητέρα και γιαγιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτό το νομοσχέδιο διορθώνουμε την χαώδη γραφειοκρατία του ασφαλιστικού συστήματος, την πολυδιάσπαση των υπηρεσιών του, τις υπάρχουσες στρεβλώσεις και αδικίες. Διατηρούμε τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού και τέταρτο, θα έλεγα, τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα για να μην αιφνιδιάσουμε τους πολίτες. Δίνουμε τη δυνατότητα στα εύρωστα ταμεία να δώσουν περισσότερη επικουρική σύνταξη απ' ό,τι αναφέρεται στο νομοσχέδιο μετά την αναλογιστική μελέτη. Δίνουμε εγγύηση και σιγουριά στους νέους και στους παλαιότερους εργαζόμενους ότι θα πάρουν τη σύνταξη τους. Και πολύ κακώς ελέχθη ότι το νομοσχέδιο είναι βόμβα στα θεμέλια του ασφαλιστικού συστήματος. Ίσα-ίσα με αυτό το νομοσχέδιο βγάζουμε τη βόμβα από τα θεμέλια του ασφαλιστικού συστήματος για να μην καταρρεύσει στο μέλλον. Γι' αυτό ψηφίζω το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): 'Ηγγικεν η ώρα να λάβει το λόγο η αδημονούσα κ. Μερεντίτη, Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Τρικάλων.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας γνωρίζουμε και παραδεχόμαστε πλέον, ακόμη και εσείς κύριε συνάδελφε, ότι υπάρχει πρόβλημα στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. το λέγαμε αυτό και όταν επιχειρήσαμε με την υπόθεση Γιαννίτση και με τον νόμο Ρέππα. Εσείς ποιούσατε τη νήσσαν.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω, με πολλή αγάπη, προς τη νεαρή Υφυπουργό. Ακούω συνεχώς να μιλάτε για το νόμο Ρέππα. Τον αποδέχεστε; Εγώ δεν θα σχολιάσω εδώ αν τον ψηφίσατε. Νομίζω ότι τον χρησιμοποιείτε για άλλοθι, γιατί αν συμφωνείτε εφαρμόστε τον σε όλες τις διατάξεις του, στη χρηματοδότηση, όπως και στις μελέτες. Υπήρξαν μελέτες για να λειτουργήσει η εθνική αναλογιστική αρχή για να υπάρξουν και οι αναλογιστικές μελέτες. Τίποτα δεν κάνατε.

Εφόσον θέλετε να κάνετε πραγματική μεταρρύθμιση, έπρεπε να μας φέρετε εδώ στο ασφαλιστικό και μια μελέτη για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Δεν γνωρίζουμε τι έχει γίνει. Λειτουργήσε αυτή η επιτροπή; Έχει κάποια συμπεράσματα;

Ζητήσατε και πήρατε από το Διεθνές Γραφείο Εργασίας μια γνωμοδότηση η οποία γράφει ότι αν εφαρμοστεί ο νόμος Ρέππα θα έχει βιωσιμότητα το ασφαλιστικό σύστημα. Πού είναι αυτή η αναλογιστική μελέτη; Πού την έχετε καταχωσιάσει;

Δεύτερον, θα ξεκινήσω από αυτά που είπατε, γιατί αναφερθήκατε στις μητέρες. Και επειδή είστε νεαρή μητέρα και δεν νομίζω ότι χρειάζεται να είναι κανείς μητέρα για να αισθανθεί το βάρος της μητρότητας, σας ρωτώ, είστε ικανοποιημένη με τα όσα προσφέρει η Κυβέρνησή σας στη νεαρή μητέρα ή στη γυναίκα που θα σκεφθεί να κάνει παιδιά ως προς τις υποδομές για να τολμήσετε να αυξήσετε το χρόνο συνταξιοδότησης; Έχετε κάνει κάτι για τους βρεφονηπιακούς σταθμούς και για τα ολοήμερα σχολεία, για την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και γενικώς για τις υποδομές που χρειάζεται μια νεαρή γυναίκα για να αποκτήσει παιδί; Και ξέρετε, κυρία Υφυπουργέ, καλύτερα από όλους μας, ότι σιγά-σιγά οι κοπέλες της γενιάς σας –όχι της δικής μου γενιάς– δεν τολμούν να αποκτήσουν παιδί ή αν το τολμήσουν θα κάνουν μόνο ένα.

Χρειάζεται μεταρρύθμιση στο ασφαλιστικό σύστημα, ο τρόπος όμως που η εκάστοτε κυβέρνηση επιχειρεί να το επιλύσει, δείχνει την αντίληψη που έχει για την κοινωνική συνοχή και την αλληλεγγύη των γενεών διότι δεν είναι θέμα παροχών είναι θέμα εσόδων.

Εσείς επιχειρείτε κυρίως μία βίαιη παρέμβαση στις παροχές, χωρίς να συζητάμε τίποτα εδώ για τα έσοδα. Γιατί επί των ημερών σας –όλοι το γνωρίζουμε και όλες οι πτέρυγες το έχουν παραδεχθεί ή δεν το έχουν αναφέρει– η εισφοροδιαφυγή έχει καλπάζει. Τι κάνετε γι' αυτό; Τίποτα!

Έρχεστε, όμως, να αυξήσετε από πενήντα σε εκατό τα έσοδα για να επιβαρύνετε έτσι τους ανθρώπους που πολύ δύσκολα εξασφαλίζουν τα πενήντα έσοδα, που σημαίνει ότι σήμερα και αύριο, που θα ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, τους στέλνετε το μήνυμα ότι με πολύ μεγάλη δυσκολία θα μπορέσουν να εξασφαλίσουν την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, γιατί δεν θα μπορέσουν να εξασφαλίσουν τα εκατό έσοδα. Υπάρχουν άλλοι τρόποι να πατάξετε την εισφοροδιαφυγή, πράγμα το οποίο είναι τελείως απαραίτητο.

Δεν θα αναφερθώ εδώ στα περιβόητα τρία «δεν» του κυρίου Πρωθυπουργού. Νομίζω ότι όλοι ξέρουμε αυτό το παραμυθάκι. Το ξεχάσατε και εσείς. Προσπαθούμε να το ξεχάσουμε και εμείς και ο ελληνικός λαός.

Θα σταθώ, όμως, σε κάτι που έλεγε ο κ. Καραμανλής: «Θέλουμε κοινωνική συναίνεση». Ζητώ από εσάς, κυρία Υφυπουργέ, να πείτε πού είδατε να εκδηλώνεται η οποιαδήποτε κοινωνική συναίνεση σ' αυτό που φέρνετε και συζητάμε και μάλλον θα ψηφίσει η Πλειοψηφία. Πουθενά. Εγώ δεν το είδα πάντως.

Έχουμε τις δαπάνες υγείας. Τι κάνετε γι' αυτό το θέμα; Εκτινάχθηκαν στα ύψη επί των ημερών σας. Τα έχουν πει οι συνάδελφοί μου και νομίζω ότι και εσείς ακόμα με τον τρόπο σας το παραδέχεστε, αλλά δεν κάνετε τίποτα. Αν δεν περιορίσουμε

αυτόν τον τομέα, δεν μπορούμε να συζητάμε, με κανένα τρόπο, για περιορισμό των εξόδων. Ως εκ τούτου δεν μπορούμε να μιλάμε για εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος, διότι τα τρία «δεν» του κυρίου Πρωθυπουργού δεν σημαίνει ότι είναι «δεν» εις βάρος των ασφαλισμένων, εκτός αν αυτό εννοούσε και δεν τον είχε καταλάβει κανένας από μας.

Η χώρα μας επί των ημερών σας είναι δεδομένο ότι έφθασε στο ρεκόρ της ανασφάλιστης εργασίας, της εισφοροδιαφυγής και των χαριστικών ρυθμίσεων των ασφαλιστικών εισφορών της εργοδοσίας. Καθένας από τους τέσσερις Υπουργούς σας έχει στο ενεργητικό του μία τέτοια χαριστική ρύθμιση. Φαντάζομαι ότι δεν μπορεί κανείς σας να ισχυριστεί πως το κάνατε για να βοηθήσετε τους ασφαλισμένους. Το κάνατε για να εξυπηρετήσετε αυτούς που με συνέπεια, σταθερά, θεωρήσατε από την αρχή της κυβερνητικής σας θητείας ότι πρέπει να πορεύεστε μαζί τους και συνεχίζετε μέχρι και σήμερα.

Βαρέα και ανθυγιεινά. Δεν πρέπει να συζητήσουμε εδώ γι' αυτό το θέμα, να υπάρξει μελέτη με τα καινούρια δεδομένα, τις καινούριες ανάγκες και βεβαίως με τις καινούριες συνθήκες εργασίας να δούμε ποια είναι τα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα και αναλόγως να πορευθούμε; Διότι η σοβαρή σας μεταρρύθμιση εξελίχθηκε αμέσως με κάποια «δωράκια», με παρέμβαση «ημετέρου» δημάρχου και όχι μόνο.

Παράλληλα την ίδια ώρα που την ψηφίζουμε –αυτή την τόσο σοβαρή μεταρρύθμιση– ακούμε να μιλάτε για δεύτερο νομοσχέδιο που θα έλθει, το οποίο θα αφορά τα βαρέα και ανθυγιεινά και ένα άλλο που θα αντιμετωπίζει τον ιδιωτικό τομέα.

Όλα αυτά, όμως, γίνονται στο πόδι, χωρίς δουλειά σε βάθος, χωρίς καμμία βιωσιμότητα σοβαρή, αλλά με συνέπεια για να βοηθήσετε αυτούς που θέλετε, χωρίς να νοιάζεστε για το καλό των εργαζομένων.

Επειδή με τη ρύθμιση που φέρνετε, έχετε διαταράξει όλη την Ελλάδα, την κοινωνική ειρήνη και όλοι οι εργαζόμενοι είναι στους δρόμους, αλλά κυρίως, όλοι μας και οι νέες γενιές αισθανόμαστε ανήσυχoi και δεν μπορούμε να προβλέψουμε το μέλλον. Εμείς, θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Θα μας βρείτε απέναντί σας, μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί με τους απεργούς και βεβαίως, όποτε θα μας δοθεί η ευκαιρία, θα διορθώσουμε όλα τα κακώς κείμενα που θα προκύψουν απ' αυτήν τη νομοθετική σας ρύθμιση.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κυρία Μερεντίτη.

Αυτή τη δύσκολη ώρα, τα Τρίκαλα έχουν την τιμητική τους! Μετά την κ. Μερεντίτη το λόγο έχει ο Βουλευτής Τρικάλων του Κ.Κ.Ε κ. Αχιλλέας Κανταρτζής.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, με τη γνωστή συντομία σας, έχετε το λόγο.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές τις μέρες ακούσαμε κατά κόρον και από τα δύο κόμματα, και από τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας αλλά και από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, να μιλάνε για το πρόβλημα του ασφαλιστικού συστήματος κι ούτε λίγο ούτε πολύ ο καθένας από τη σκοπιά του να περιγράφουν μια κατάσταση όπου το 2020, το 2030, το 2040 δεν θα υπάρχουν λεφτά για να πληρωθούν οι συντάξεις. Αλήθεια, θα ήθελα να ρωτήσω όλους αυτούς που επικαλέστηκαν αυτά τα επιχειρήματα, θα σταματήσει να παράγεται πλούτος σ' αυτήν τη χώρα; Θα σταματήσει η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη; Θα σταματήσει η πρόοδος της επιστήμης, της τεχνικής, της παραγωγικότητας, της εργασίας ή μήπως οι μισθοί και οι συντάξεις που πληρώνονται οι εργαζόμενοι είναι χάρη που τους κάνετε; Χάρη τους κάνετε όταν τους τα δίνετε; Το αντίθετο είναι το πρόβλημα, το ότι οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι δεν έχουν ακόμα διεκδικήσει τον πλούτο που παράγουν. Γιατί ο πλούτος που παράγουν παράγεται από τα δικά τους χέρια, άλλοι όμως τον απολαμβάνουν, οι καπιταλιστές, οι ιδιοκτήτες των μεγάλων επιχειρήσεων. Εκεί ακριβώς βρίσκεται το πρόβλημα. Και δεν είναι φυσικά κόστος η κοινωνική ασφάλιση.

Από τις ομιλίες των εκπροσώπων του κόμματός μας αποκα-

λύφθηκε με πολύ συγκεκριμένα στοιχεία ο βαθιά ταξικός, αντεργατικός, αντιλαϊκός χαρακτήρας και του νέου αντισυμβαλλοτικού νόμου. Δεν έρχεται να λύσει τα προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος, να εξασφαλίσει ανθρώπινες συντάξεις στους συνταξιούχους, να εξασφαλίσει παροχές αντάξιες με την πρόοδο της επιστήμης και της τεχνικής, αλλά έρχεται να συρρικνώνει δικαιώματα, να περικόψει συντάξεις, σύμφωνα με τα συμφέροντα και τις επιλογές του μεγάλου κεφαλαίου, για να απαλλαγεί η εργοδοσία και το κράτος από τις υποχρεώσεις τους και να διευρυνθεί η κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων.

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να κάνει ένα ακόμη βήμα στην εφαρμογή των αποφάσεων της στρατηγικής της Λισαβόνας που έχει αποφασιστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η οποία με ενιαίο, απарέγκλιτο τρόπο εφαρμόζεται σε όλα τα μέλη και τα πλάτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε υπάρχουν Κεντροδεξιές Κυβερνήσεις είτε υπάρχουν Κεντροαριστερές Κυβερνήσεις είτε υπάρχουν οι «γαλάζιοι» συνασπισμοί είτε οι «πρασινорόζ» συνασπισμοί των Κεντροαριστερών Κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μέτρα που έρχονται ως συνέχεια των τεσσάρων γνωστών ελευθεριών του κεφαλαίου που διακηρύχθηκαν και κατοχυρώθηκαν με τη συμφωνία του Μάαστριχτ. Μία συνθήκη που ψηφίστηκε και κυρώθηκε απ' όλα τα κόμματα της Βουλής - και από τη Νέα Δημοκρατία κι από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από το Συνασπισμό - με μοναδική εξαίρεση το Κ.Κ.Ε. που από τότε προειδοποίησε το λαό και την εργατική τάξη για το τι θα ακολουθήσει.

Τα επιχειρήματα, τα οποία κατ' επανάληψη ακούσαμε αυτές τις μέρες, για τα δήθεν ελλείμματα και για τη δήθεν έλλειψη πόρων δεν είναι τίποτα άλλο παρά προφάσεις εν αμαρτίαις. Οι εργαζόμενοι τίποτα δεν χρωστάνε στα ασφαλιστικά τους ταμεία. Έχουν πληρώσει τις εισφορές τους. Άλλοι τα λεηλάτησαν ή ανέχθηκαν τη λεηλασία με την πολιτική που ακολούθησαν για δεκαετίες, με τις χαμηλότοκες καταθέσεις αρχικά και το τζογάρισμα στη συνέχεια στα ασφαλιστικά ταμεία. Και ήταν ακριβώς τα δύο κόμματα, που το ένα διαδέχεται στο πηδάλιο το άλλο, που αρνήθηκαν να ψηφίσουν την πρόταση νόμου που κατέθεσε το Κ.Κ.Ε. πριν από έναν περίπου χρόνο διεκδικώντας την επιστροφή των κλεμμένων και τη διεύρυνση των συνταξιοδοτικών παροχών. Το επιχείρημά τους ήταν φυσικά ότι δεν υπάρχουν τα χρήματα, για να επιστραφούν τα κλεμμένα στα ασφαλιστικά ταμεία. Άλλο κι αυτό το επιχείρημα! Δεν είναι τα δύο κόμματα που όταν είναι να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις της πλουτοκρατίας βρίσκουν και παραβρίσκουν πόρους; Από το 45% που ήταν οι φορολογίες των μεγάλων επιχειρήσεων και των ανωνύμων εταιρειών το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το κατέβασε στο 35%.

Έρχεται η Νέα Δημοκρατία, το κατεβάζει στο 25% και τώρα, εγείρεται συζήτηση για ακόμη μεγαλύτερη μείωση. Υπάρχουν χρήματα για να ενισχυθούν με διάφορα κίνητρα μεγάλες επιχειρήσεις. Υπάρχουν τα κραυγαλέα κέρδη των τραπεζών, των μεγάλων εμπορικών επιχειρήσεων. Άρα, το ζήτημα δεν είναι ότι δεν υπάρχουν όροι, δεν υπάρχει πλούτος. Πλούτος υπάρχει και παραυπάρχει. Το ζήτημα είναι ότι ο πλούτος βρίσκεται στα χέρια αυτών που έχουν σήμερα την εξουσία, βρίσκεται στα χέρια της πλουτοκρατίας που κυβερνά είτε με το ένα είτε με το άλλο κόμμα.

Οι άλλοι Βουλευτές μας αναφέρθηκαν στις επιπτώσεις στα διάφορα στρώματα των εργαζομένων και στις γυναίκες. Θα ήθελα να σταθώ λίγο, στο σύντομο χρόνο που μου απομένει, στις επιπτώσεις στους επιστήμονες. Η ενοποίηση των ταμείων δεν γίνεται για να λύσει ζητήματα, δεν γίνεται για να βελτιώσει συντάξεις, παροχές, να διευρύνει τα ασφαλιστικά δικαιώματα. Γίνεται για να συρρικνώνει τα δικαιώματα αυτά. Δημιουργεί τις προϋποθέσεις για να παραδοθούν τα αποθεματικά των ταμείων, όπως ομολογείτε και στην εισηγητική έκθεση, ακόμα πιο αποτελεσματικά στην κερδοσκοπική δραστηριότητα των μεγάλων επιχειρήσεων, δηλαδή, σε μια καινούργια λεηλασία που θα δημιουργήσει νέα ελλείμματα. Το κράτος αρνείται να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του. Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά και της Νέας Δημοκρατίας, αρνήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια να καταβάλουν τις οφειλές που όφειλαν με το νόμο Σιούφα για τους νέους ασφαλισμένους, πάνω από 100.000.000 ευρώ στο

Ταμείο Νομικών, πάνω από 300.000.000 ευρώ στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Θα έχουμε νέα δραστική μείωση των συντάξεων, αφού η επικουρική ασφάλιση θα περιοριστεί στο 20% της κύριας σύνταξης, με ανοικτή την τρύπα προς τα κάτω. Περικόπονται τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των γυναικών. Διατηρείται ο διαχωρισμός σε παλιούς και νέους ασφαλισμένους μετά το 1992 που τους καταδικάζει στις συντάξεις πείνας.

Αυτές είναι λίγο ή πολύ οι διατάξεις οι οποίες επιφυλάσσονται για τους ασφαλισμένους στα επιστημονικά ταμεία. Όλα αυτά τα χρόνια βλέπουμε σταθερά να διευρύνεται ο κύκλος των πτυχιούχων που ζουν σε συνθήκες ανεργίας, υποαπασχόλησης, ενώ πολλοί είναι εκείνοι που οδηγούνται στην ετεροαπασχόληση. Διευρύνεται σταθερά το στρώμα εκείνο που επιλέγει τη μισθωτή εργασία στις βιομηχανικές επιχειρήσεις και τις εμπορικές επιχειρήσεις με την προηγμένη τεχνολογία στις κατασκευαστικές επιχειρήσεις που κυριαρχούν στο χώρο των κατασκευών, στις ιδιωτικές επιχειρήσεις που ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια στο χώρο της υγείας είτε στα μεγάλα δικηγορικά γραφεία και σε διάφορους άλλους τομείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Την ανοχή σας για ένα λεπτό. Απασχολούνται και ζουν με μισθούς και με συνθήκες που προσεγγίζουν εκείνους της εργατικής τάξης. Ενισχύεται αυτό που λέμε η προλεταριοποίηση αυτών των στρωμάτων. Οι αλλαγές στο χώρο της παιδείας έρχονται να αντιστοιχηθούν με τις νέες εργασιακές σχέσεις και τα νέα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Η υποβάθμιση των πτυχίων, η αντικατάστασή τους με τις διάφορες πιστωτικές μονάδες, με τα διάφορα συστήματα και προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης, οι νέες εργασιακές σχέσεις και το ασφαλιστικό που επιφυλάσσεται και για τα στρώματα αυτά, είναι δεμένα όπως το κουβάρι. Και δεν είναι τυχαίο ότι η νέα στρατηγική της Λισαβόνας που υπογράφηκε πριν από δύο μέρες, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, έρχεται να ανακηρύξει το χώρο της παιδείας σαν την πέμπτη ελευθερία του μεγάλου κεφαλαίου.

Ολοκληρώνω, λέγοντας ότι όλες αυτές οι αλλαγές αναδεικνύουν ακόμα πιο έντονα την ανάγκη συντονισμού δράσης και των στρωμάτων αυτών με την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα απέναντι στον κοινό τους αντίπαλο, απέναντι στην πλουτοκρατία και τα κόμμάτα της, για να διεκδικήσουν αυτό που τους ανήκει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Έβρου κ. Γεώργιος Ντόλιος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, άλλοι δύο θα μιλήσουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Μόλις πάει δύο η ώρα θα κλείσουμε, όπως έχουμε πει.

Ορίστε κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Τώρα, αν μερικές κατηγορίες, που εμένα τουλάχιστον δεν με πείραξαν ποτέ και δεν με πειράζουν, -αναφέρομαι στους συναδέλφους του Κ.Κ.Ε.- μας κατηγορούν για εκπροσώπους της πλουτοκρατίας, καθόλου δεν μας πειράζει αυτό. Δεν πέρασε ποτέ από το μυαλό μου ότι εγώ προσωπικά και οι συνάδελφοί μου είναι δυνατόν να υπηρετούμε την πλουτοκρατία. Είναι μια κατηγορία, λοιπόν, την οποία την απευθύνετε εις ότα μη ακουόντων.

Για να συνεχίσω, θα ήθελα να πω το εξής, ότι σήμερα άκουσα ειδήσεις από τα κρατικά Μέσα Ενημέρωσης. Ήταν τα μόνα Μέσα Ενημέρωσης τα οποία εξέπεμψαν ειδήσεις, γιατί υπήρχε μια απεργία των τεχνικών οι οποίοι δουλεύουν στα ιδιωτικά ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Δεν υπάρχει κανένας Έλληνας, δεν υπάρχει και κανένας κλάδος που δεν απεργεί αυτήν την περίοδο στη χώρα μας.

Εκείνο το οποίο πρόσεξα ήταν ο πανομοιότυπος τρόπος με τον οποίο αναφέρθηκαν στη συζήτηση στη Βουλή: «Συζητείται σήμερα στη Βουλή η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας».

Το μήνυμα είναι σαφές. Εκείνο το οποίο σκέφθηκα είναι, τι

εννοούμε με τη λέξη «μεταρρύθμιση». Μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας, διάλυση της χώρας –αυτή είναι η εικόνα– όλος ο κόσμος στους δρόμους. Μια λέξη με πολύ θετική φόρτιση έχει καταντήσει κυριολεκτικά να έχει απολύτως αρνητική φόρτιση, από τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Βεβαίως, δεν αναφέρομαι μόνο σ' αυτήν τη μεταρρύθμιση. Μπορούμε να θυμηθούμε τη μεταρρύθμιση στην παιδεία. Δυο μήνες ήταν ο κόσμος στους δρόμους, δυο μήνες τα πανεπιστήμια κλειστά, μέρα παρά μέρα η Αθήνα καιγόταν. Η μεταρρύθμιση αρχίζει πλέον να αποκτά συγκεκριμένο νόημα, συγκεκριμένο περιεχόμενο. Στο άκουσμα και μόνο της λέξης «μεταρρύθμιση», ο κόσμος θα βγαίνει στους δρόμους.

Να θυμηθούμε άλλες μεταρρυθμίσεις; Να θυμηθούμε τον Ο.Τ.Ε. και την περίφημη εθελούσια έξοδο της ντροπής; Να θυμηθούμε τη μεγάλη τροπολογία, μαζί με κάποιο προϋπολογισμό, η οποία επέτρεπε την πώληση του Ο.Τ.Ε. και φθάσαμε σήμερα στο σημείο να εξαγοράζεται μιας στρατηγικής σημασίας επιχείρηση από μια γερμανική εταιρεία; Έτσι αλλοίωσε η Νέα Δημοκρατία την έννοια της λέξης «μεταρρύθμιση».

Και επειδή είναι περασμένη η ώρα, για να θυμηθούμε γιατί έχει θετική φόρτιση αυτή η λέξη, θα σας θυμίσω κάποιες άλλες παρεμβάσεις της δεκαετίας του 1980, γιατί πολλές φορές αναφερόθηκαν στην εικοσαετή διακυβέρνηση της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Εμείς είπαμε ότι κάνουμε μεταρρύθμιση στο χώρο της υγείας και κάναμε το Ε.Σ.Υ.. Έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο. Εμείς είπαμε, κύριε συνάδελφε του Κ.Κ.Ε., ότι κάνουμε μια μεταρρύθμιση στο χώρο του συνδικαλισμού και κάναμε το ν.1264. Αν θυμάμαι καλά, δεν τον ψηφίσατε τότε. Σήμερα νομίζω ότι τον υποστηρίζετε. Επομένως, είναι καλό να θυμάστε και κάποια πράγματα τα οποία έχει κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έχουν σχέση με μεγάλες τομές αυτής της χώρας προς όφελος των συμφερόντων...

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Τι κάνατε το 1990 και το 2000, πείτε μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Κανταρτζή, είναι δυνατόν τέτοια ώρα; Αφήστε τον. Δικαιούται και εκείνος να πει την άποψή του. Την είπατε και σεις, ήταν δε και σκληρή και δεν σας διέκοψε κάποιος από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Σας παρακαλώ, αφήστε τον ομιλητή να ολοκληρώσει.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Να μην απευθύνεται σε μας!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Ας έρθουμε στο σημερινό νομοσχέδιο και να μιλήσουμε για το ποιο είναι το διακύβευμα, για το οποίο συζητάμε. Μιλάμε για τη διάσωση, για την εξασφάλιση της επιβίωσης του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας. Να συμφωνήσουμε σ' αυτό.

Ποιο είναι το συμπέρασμα που βγάλαμε από τη συζήτηση στη Βουλή; Υπάρχει κάποιος συνάδελφος που έχει βγάλει κάποιο συγκεκριμένο συμπέρασμα, ότι έχουμε διασφαλίσει τη μακροχρόνια του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας; Βγαίνει αυτό από κάποια αριθμητική πράξη; Μέχρι πότε; Ποια είναι τα ποσά τα οποία εξασφαλίζουμε; Για πόσο χρονικό διάστημα; Τι εξασφαλίζουμε στις νέες γενιές;

Φοβάμαι ότι και αυτό το καίριο διακύβευμα, το οποίο επικαλείται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν καταδείχθηκε από τη συζήτηση στη Βουλή και έχω τη γνώμη ότι κανείς συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας δεν το έχει καταλάβει. Μέχρι πότε εξασφαλίζεται η επιβίωση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας; Υπάρχει εγγύηση; Υπάρχει κάποια αριθμητική πράξη; Υπάρχει ο υπολογισμός;

Πότε, κύριοι συνάδελφοι, θα ξανάρθουμε σ' αυτήν την Αίθουσα, μετά από πόσα χρόνια, για να ξανασυζητήσουμε για μια νέα παρέμβαση στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας;

Βεβαίως, το πραγματικό διακύβευμα για τη Νέα Δημοκρατία ήταν η αλλαγή της ατζέντας –ελέχθη κατά κόρον σ' αυτήν την Αίθουσα– για να φύγουμε από τα σκάνδαλα, για να φύγουμε από την παραπολιτική. Γι' αυτό το λόγο εσπευσμένα κατατέθηκε το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, χωρίς διάλογο.

Εκτός από τη λέξη «μεταρρύθμιση», μια ιδιαίτερη σχέση έχει

η Νέα Δημοκρατία και με τη λέξη «διάλογος». Γίνεται με έναν ιδιότυπο τρόπο. «Ελάτε να συζητήσουμε, είστε ελεύθεροι να πείτε τη γνώμη σας και να κάνετε ό,τι πούμε εμείς». Υπ' αυτούς τους όρους γίνεται ο διάλογος σε κάθε ευκαιρία. Το ίδιο έγινε με τη «μεταρρύθμιση» για την παιδεία, το ίδιο έγινε με το ασφαλιστικό νομοσχέδιο.

Ποιο είναι το πραγματικό αποτέλεσμα αυτών των μεταρρυθμιστικών επιχειρήσεων; Όλος ο κόσμος είναι στους δρόμους. Κατήφεια, απογοήτευση, μελαγχολία, φόβος, σε μια εποχή που «μαύρα σύννεφα» επισκιάζουν το χώρο της οικονομίας.

Η χώρα βουλιάζει. Η οικονομία βουλιάζει. Οι απειλές είναι ορατές. Τα γνωρίζετε πολύ καλά. Εσείς διαρρηγνύετε τον κοινωνικό ιστό. Διασπάτε την κοινωνική συνοχή. Σε μια εποχή που στα Βαλκάνια έχουμε προβλήματα, το πέρας των οποίων δεν είναι ορατό, με ποια κοινωνία θα αντιμετωπίζουμε αυτά τα μεγάλα προβλήματα τα οποία βρίσκονται πάνω από τη χώρα μας;

Βεβαίως, ο προσανατολισμός της παρέμβασης είναι σαφής: Περικοπές και καμμία παρέμβαση στα ζητήματα της εισφοροδιαφυγής.

Ένα παράδειγμα θα πω μόνο, κυρία Υπουργέ, στο οποίο –νομίζω– δεν αναφέρθηκαν άλλοι συνάδελφοι ή ίσως δεν το πρόσεξαν. Να πάμε μια βόλτα –είστε άλλωστε και πολύ νέα συνάδελφος– έξω από τη Βουλή, στα καφέ του Κολωνακίου, στο Σύνταγμα, παντού. Να πούμε ένα ποτό, να παραγγείλουμε να φάμε. Αν ρωτήσουμε πόσα από τα παιδιά που δουλεύουν εκεί είναι ασφαλισμένα θα διαπιστώσετε τραγικά πράγματα. Υπάρχει μεσαιωνική κατάσταση στα εργασιακά ζητήματα στη χώρα μας!

Κλείνοντας, θέλω να σας πω το εξής. Υπάρχει μια τροπολογία που κατέθεσαν συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας για τους εργαζόμενους στις Ενώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών, μια τροπολογία την οποία εμείς δεν έχουμε τη δυνατότητα να ψηφίσουμε, γιατί διαφωνούμε με το άρθρο στο οποίο αναφέρεται. Είναι ένα «συνταξιοκτόνο» άρθρο. Δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε.

Νομίζω ότι έχουν συμφωνήσει όλες οι πτέρυγες της Βουλής γι' αυτήν την τροπολογία. Θέλω να το λάβετε υπ' όψιν σας, να το δείτε. Όταν όλη η Βουλή και ένα μέρος –τουλάχιστον– της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας συμφωνεί με το περιεχόμενο αυτής της τροπολογίας, θα πρέπει και η Κυβέρνηση να το δει θετικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Ξάνθης κ. Μάντατζ Τσετίν.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΑΝΤΑΤΖ ΤΣΕΤΙΝ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ήθελε κάποιος να βάλει έναν τίτλο στην περίφημη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος που προωθεί η Κυβέρνηση, θα μπορούσε να βάλει τον τίτλο «Μυστικά και Ψέματα», που είναι ο τίτλος μιας γνωστής φωνητικής ταινίας.

Γιατί μυστικά; Γιατί η Κυβέρνηση κρατούσε μυστικές τις πραγματικές προθέσεις της για τις αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Γιατί διεξήγαγε έναν προσχηματικό διάλογο χωρίς να παρουσιάσει τις προτάσεις της. Γιατί μέσα από διαρροές και ανακυκλώνοντας ένα όργιο φημών προσπάθησε να μετρήσει τις αντιδράσεις των εργαζομένων. Όμως, το μόνο που κατάφερε ήταν να δημιουργήσει ένα κλίμα ανασφάλειας. Γιατί αυτή η Κυβέρνηση μυστικά λεηλάτησε τα αποθεματικά των Ταμείων με τα «αμαρτωλά» δομημένα ομόλογα. Τέλος, γιατί με μια σχεδόν μυστική διάθεση κατέθεσε το νομοσχέδιο, για να κλείσει το θέμα με συνοπτικές διαδικασίες.

Τα ψέματα αυτής της Κυβέρνησης, δυστυχώς, δεν έχουν τέλος. Ψέματα ήταν τα τρία «δεν» του Πρωθυπουργού. Ψεύτικες οι δεσμεύσεις για τη μη αύξηση των ορίων ηλικίας, για τη μη περικοπή των συντάξεων, για τη μη αύξηση των εισφορών. Ψεύτικες οι δεσμεύσεις για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Ψεύτικη ήταν και η στήριξη των εργαζομένων γυναικών και

της μητρότητας. Αυτή είναι η Κυβέρνηση των ψεύτικων δεσμεύσεων, της ψεύτικης κοινωνικής ευαισθησίας, της ψεύτικης κοινωνικής αλληλεγγύης. Το μόνο που είναι αληθινό, πραγματικό και ανυπερβλήτο είναι τα αδιέξοδα που δημιουργεί στους εργαζομένους.

Πραγματικό είναι το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκονται οι γυναίκες εργαζόμενες-μητέρες, οι γυναίκες που δοκιμάζονται από την αυξανόμενη ανεργία, από την υποβάθμιση των όρων και της μεταχείρισης στην εργασία, από την έλλειψη υποδομών. Καλούνται τώρα να σηκώσουν και το βάρος των αλλαγών στο ασφαλιστικό. Τους κλέβετε χρόνο εργασίας, δίνοντάς τους ως αντάλλαγμα έξι επιπλέον μήνες πλασματικού χρόνου ασφάλισης.

Ταυτόχρονα δεν λαμβάνετε καμμία πρωτοβουλία θετικών δράσεων για τη συμπίλωση των επαγγελματικών με τις οικογενειακές υποχρεώσεις και την προστασία της μητρότητας. Οι κατακτήσεις της γυναίκας δοκιμάζονται από τη συντηρητική νεοφιλελεύθερη πολιτική σας.

Με τον ίδιο τρόπο δοκιμάζονται και οι γυναίκες της υπαίθρου, οι αγρότισσες που καλούνται να φθάσουν στα φυσικά σωματικά όρια. Γιατί, η κυρία Υπουργός, εξάιρεσε τις αγρότισσες από τον πλασματικό χρόνο ασφάλισης;

Καλώ την κυρία Υπουργό να έρθει στο νομό μου να πάμε στα χωριά, εκεί όπου οι γυναίκες από τα νεαρά τους χρόνια είναι στα χωράφια, από την ανατολή του ηλίου μέχρι τη δύση, βοηθώντας αρχικά τους γονείς τους και στη συνέχεια τους άνδρες τους, στην καλλιέργεια του καπνού, της πιπεριάς, της ντομάτας και άλλων προϊόντων. Γι' αυτό και ο Πρόεδρός μας δεσμεύθηκε για τη θεσμοθέτηση της βασικής σύνταξης των 550 ευρώ για το μεμονωμένο αγρότη και των 950 ευρώ για το ζευγάρι. Γι' αυτό το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο Πρόεδρός μας μιλάει για το δικαίωμα συνταξιοδότησης με 37 χρόνια ασφάλισης ανεξαρτήτου ορίου ηλικίας. Να μπορεί, δηλαδή, η αγρότισσα και ο αγρότης να παίρνουν σύνταξη ακόμα και πριν τα 60.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση προχωρά στην αύξηση του ελάχιστου χρόνου ασφάλισης για την παροχή ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης σε ασφαλισμένους του Ι.Κ.Α., από πενήντα μέρες εργασίας πηγαίνει στις εκατό. Ενώ για τους οικοδόμους, οι οποίοι είναι πάρα πολλοί στο νομό μου αυξάνεται από σαράντα σε ογδόντα μέρες. Με λίγα λόγια, τη νύφη καλούνται να πληρώσουν πάλι οι ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες, αυτοί που ψάχνουν καθημερινά για μία δουλειά. Για μία δουλειά που με τις πολιτικές αυτής της Κυβέρνησης είναι αδύνατον να βρουν. Το είχα πει και στον προϋπολογισμό ότι η ανεργία στην περιφέρειά μου έχει ξεπεράσει κατά πολύ το διψήφιο αριθμό. Ο κόσμος υποφέρει, δυσανασχετεί, ο κόσμος δεν ελπίζει πια!

Θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ σε μία ανοιχτή επιστολή που μου έστειλε το Σωματείο των Εργαζομένων της «ΣΕΚΑΠ» στο Νομό Ξάνθης, ενός από τα συνεταιριστικά εργοστάσια που αυτή η Κυβέρνηση απαξιώνει συστηματικά, όπως και τα άλλα εργοστάσια, τα οποία έχουν κλείσει ή είναι στο δρόμο προς κλείσιμο. Ενώ η Κυβέρνηση πριν από πέντε μόλις μήνες ψήφισε νομοσχέδιο για την ένταξη του ταμείου τους στο Ι.Κ.Α., κρατώντας τις θετικές διατάξεις που ίσχυαν για το ταμείο τους, έρχεται σήμερα χωρίς διάλογο και εν κρυπτώ και τα αλλάζει όλα.

Εργαζόμενοι στα συνεταιριστικά εργοστάσια απ' όλη την Ελλάδα σήμερα ήρθαν εδώ και διαδήλωσαν έξω από τη Βουλή. Ελπίζω, κυρία Υπουργέ, ότι ακούσατε τη φωνή τους και ότι θα προχωρήσετε στην τροποποίηση του σχετικού άρθρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει επιλέξει εδώ και πολύ καιρό το δρόμο που θα πορευθεί. Έχει επιλέξει το δρόμο της σύγκρουσης, όπως λέει και ο Πρωθυπουργός, αλλά το δρόμο της σύγκρουσης με τους νέους εργαζόμενους, το δρόμο της σύγκρουσης με τις μητέρες εργαζόμενες, το δρόμο της σύγκρουσης με τους συνταξιούχους, το δρόμο της σύγκρουσης με δύο εκατομμύρια εργαζόμενους.

Το πραγματικό, όμως, πεδίο σύγκρουσης είναι αλλού. Εκεί, όμως, η Κυβέρνηση δεν δείχνει την ίδια διάθεση, ούτε την ίδια αποφασιστικότητα. Αναρωτιέται η κοινωνία, γιατί η Κυβέρνηση δεν επιλέγει να συγκρουστεί με τους μεγαλοοφειλέτες του Ι.Κ.Α. και τη φοροδιαφυγή που καλπάζει; Γιατί η Κυβέρνηση δεν

επιλέγει να συγκρουστεί με την υπέρογκη αύξηση των ιατροφαρμακευτικών δαπανών; Γιατί η Κυβέρνηση δεν επιλέγει να συγκρουστεί με την αφαίμαξη των αποθεματικών των ταμείων; Γιατί η Κυβέρνηση δεν επιλέγει να αντιμετωπίσει το δημογραφικό πρόβλημα; Όλοι γνωρίζουν πια το γιατί. Γιατί απλά, αυτή είναι η Νέα Δημοκρατία!

Αυτό το πλαίσιο εντάχθηκε η προσπάθειά της να ρίξει στην πιάτσα το επιχείρημα σύνθημα, ότι τα παίρνω από τα ρετιρέ και τα δίνω στους ασθενέστερους. Επιχείρησε να σπείρει τη διχόνοια μεταξύ των εργαζομένων και να στρέψει τη μία κοινωνική ομάδα ενάντια στην άλλη.

Επίσης, στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται το τελευταίο χυδαίο εγχείρημα αυτής της Κυβέρνησης, να κάμψει τη γενικευμένη κατακραυγή και να σπάσει τις απεργίες με δικαστικές αποφάσεις και ενεργοποιώντας τους απεργοσπαστικούς μηχανισμούς. Όμως, οι εργαζόμενοι συνεχίζουν να αντιστέκονται. Όλη η Ελλάδα είναι στο πόδι, είναι στους δρόμους και θα είναι στο πόδι μέχρι τέλος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κλείνουμε με την τελευταία ομιλήτρια την κ. Πατριανάκου.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν ήρθε για να διχάσει την ελληνική κοινωνία. Ήρθε για να δώσει λύσεις.

Τριάντα χώρες του Ο.Ο.Σ.Α. τα τελευταία είκοσι χρόνια έχουν προχωρήσει σε μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού τους συστήματος. Οι δεκαεννέα από αυτές είναι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στη Γερμανία το εξηκοστό πέμπτο έτος έγινε εξηκοστό έβδομο για συνταξιοδότηση, αυξάνοντας κατά δυο χρόνια τα όρια ηλικίας, μια χώρα που έχει τη μεγαλύτερη υπογεννητικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στη Δανία, με τη σύμφωνη γνώμη του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος, αποφασίστηκε επίσης αύξηση των ορίων ηλικίας. Ολλανδία, Ιταλία, Γαλλία, Βέλγιο έχουμε αντίστοιχες παρεμβάσεις.

Στην πατρίδα μας η υπογεννητικότητα είναι προφανώς το κύριο χαρακτηριστικό και ταυτόχρονα με την αύξηση του προσδόκιμου ορίου ζωής έχουμε ως αποτέλεσμα τη συνεχώς μειούμενη αναλογία μεταξύ εργαζομένων συνταξιούχων. Αυτό όμως αποτελεί τη μια πτυχή του προβλήματος. Αυτό που μας διαφοροποιεί από όλες τις άλλες χώρες είναι οι στρεβλώσεις που παρατηρούνται στο ασφαλιστικό μας σύστημα. Είναι διάτρητο, χαρακτηρίζεται από υπερβολές, χαρακτηρίζεται από μια σειρά αδικίες. Σε μια χώρα με υπερδιογκωμένο δημόσιο τομέα και ιδιαίτερα μεγάλο πελατειακό κράτος, καταλύσαμε την έννοια της ισονομίας και φέρουμε ευθύνη όλοι μας. Θεσπίσαμε ένα ασφαλιστικό σύστημα γεμάτο προνόμια για τους δυνατόους και αδικίες για τους αδυνάτους. Οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα διασφάλιζαν υψηλές συντάξεις και προνομιακά όρια συνταξιοδότησης, σε αντίθεση με τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα, αλλά και τους ελεύθερους επαγγελματίες ή αυτοαπασχολούμενους, οι οποίοι σηκώνουν και το βάρος του ασφαλιστικού συστήματος. Στο εξηκοστό έβδομο έτος προκύπτει στατιστικά η συνταξιοδότηση για τους ελεύθερους επαγγελματίες.

Όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας μας γνωρίζουμε την αναγκαιότητα μιας ουσιαστικής μεταρρύθμισης. Γνωρίζουμε ότι το ασφαλιστικό είναι το υπ' αριθμόν ένα κοινωνικό ζήτημα και απαιτεί κατεπείγουσα και θαρραλέα επίλυση. Γνωρίζουμε ότι όσο μεταθέτουμε χρονικά την επίλυση του προβλήματος, η κατάσταση επιβαρύνεται και η αντιμετώπισή του γίνεται εξαιρετικά δύσκολη. Απαιτεί όμως πολιτικό θάρρος να συγκρουστείς για μια μεταρρύθμιση που έχει πολιτικό κόστος, να συγκρουστείς με κατεστημένες αντιλήψεις, να οραματιστείς ένα διαφορετικό αύριο, μακριά από τις αγκυλώσεις και τις ανασφάλειες που προσέφεραν οι πολιτικές του χθες.

Η Κυβέρνηση, με την παρούσα νομοθετική της πρωτοβουλία για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, θεσπίζει ένα πλαίσιο κανόνων και ρυθμίσεων, ένα συγκεκριμένο πλαίσιο αναγκαίων επεμ-

βάσεων για ένα σύγχρονο, δίκαιο, βιώσιμο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης της χώρας μας.

Συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης επί μέρες επιχειρείτε διαστρέβλωση της πραγματικότητας για όσα προβλέπει αυτή η ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Καταγγέλλετε την ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων, αγνοώντας ότι ο πρωτοφανής για ευρωπαϊκή χώρα αριθμός φορέων κοινωνικής ασφάλισης έχει ως αποτέλεσμα την πολυδιάσπαση του συστήματος και αποτελεί το σοβαρότερο διαρθρωτικό πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης. Αμφισβητείτε τον όρο «μεταρρύθμιση». Μα, αν δεν είναι διοικητική και οργανωτική μεταρρύθμιση το 133 να γίνεται 13, τότε να έρθετε να μας πείτε τι σημαίνει διοικητική μεταρρύθμιση. Αυτό όμως που αποκρύπτετε από τους εργαζόμενους είναι ότι με την ενοποίηση αυτή των ασφαλιστικών ταμείων και φορέων δεν μεταβάλλονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, το ύψος και το είδος των παροχών των υπό ενοποίηση φορέων και κλάδων, δεν αναμειγνύονται τα αποθεματικά και η περιουσία των οργανισμών, δεν θίγεται η υπηρεσιακή και μισθολογική κατάσταση του υπηρετούντος προσωπικού των ασφαλιστικών οργανισμών. Οι φορείς διοικούνται από διοικητικά συμβούλια, που την πλειοψηφία την έχουν οι κοινωνικοί εταίροι.

Καταγγέλλετε τη μείωση των επικουρικών συντάξεων στο 20% και αποκρύπτετε από τους εργαζόμενους ότι για τους ασφαλισμένους μετά την 1 Ιανουαρίου 1993 τίποτα απολύτως δεν αλλάζει, ό,τι ίσχυε ισχύει. Το ποσοστό αναπλήρωσης που χορηγούν οι φορείς επικουρικής ασφάλισης ανέρχεται στο 20%. Το ποσοστό αναπλήρωσης που χορηγούν οι φορείς επικουρικής ασφάλισης για τους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1992 ασφαλισμένους θα μπορεί να υπερβαίνει το 20%, όταν η οικονομική κατάσταση του φορέα το επιτρέπει, μετά από σύνταξη αναλογιστικής μελέτης. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι επικουρικές συντάξεις είναι ανταποδοτικές συντάξεις. Η προσαρμογή, που θα απαιτηθεί, θα γίνει σταδιακά, αρχής γενομένης από το 2013 και ολοκληρώνεται εντός μιας οκταετίας.

Καταγγέλλετε ότι η γυναίκα εργαζόμενη είναι το θύμα της παρούσας μεταρρύθμισης και αποκρύπτετε από την Ελληνίδα μητέρα ότι η πολιτεία ενισχύοντας το ρόλο της μητρότητας στην ελληνική κοινωνία στοχεύει μέσω των προτεινομένων διατάξεων στην ουσιαστική προστασία όλων των εργαζόμενων μητέρων. Ακούστηκαν τα μέτρα υπέρ της μητρότητας και δεν θα τα επαναλάβω.

Το μόνο που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι όλα τα μέτρα που πήραμε, συμπεριλαμβανομένου και του πλασματικού χρόνου στις ασφαλισμένες μητέρες, δεν αφορούν πλέον συγκεκριμένο φορέα όπως ήταν το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. πριν, αλλά αφορούν οποιονδήποτε φορέα κοινωνικής ασφάλισης πλην του Ο.Γ.Α.. Επειδή ένας συνάδελφος είπε: «δεν μου αρέσει να ακούω πλην Ο.Γ.Α.», θα έλθω και θα συμφωνήσω, αλλά να θυμίσω ότι τον Ο.Γ.Α. τον θεμελίωσε ο ιδρυτής αυτής της παράταξης, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Μ' αυτό το νομοσχέδιο επιχειρούμε μία μεγάλη μεταρρύθμιση με το μικρότερο δυνατό κόστος. Υπερασπιζόμαστε το δημόσιο αναδιανεμητικό υποχρεωτικό χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος, δημιουργούμε κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών, εξορθολογίζουμε το σύστημα φορέων κοινωνικής ασφάλι-

σης, προστατεύουμε τη μητρότητα ως κοινωνική θητεία, αίρουμε κραυγαλέες αδικίες, καθιερώνουμε τον αριθμό Μητρώου Κοινωνικής Ασφάλισης, πολεμάμε την εισφοροδιαφυγή. Κανείς δεν δικαιούται να κρατά τη χώρα αιχμάλωτη σε ιδεοληψίες και αγκυλώσεις που δεν την αφήνουν να τρέξει στο αύριο.

Στους νέους και στις νέες οφείλουμε να προσφέρουμε ασφάλεια και προοπτική στην αγορά εργασίας, τα «εργαλεία» να ανταγωνιστούν τους συνομηλικούς τους σε χώρες που αναπτύσσονται ταχύτατα και φυσικά τη βεβαιότητα ότι ζουν σ' ένα ασφαλές, δίκαιο και βιώσιμο κοινωνικό κράτος.

Αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, μπορείτε να απευθυνθείτε σ' αυτούς τους νέους και να τους πείτε ότι παλεύετε γι' αυτούς, όταν η μάχη χαρακωμάτων που δίνετε όλες αυτές τις μέρες είναι για να υπερασπιστείτε το παλιό, το φθαρμένο, το ρουσφετολογικό και απωθητικό εν τέλει κράτος; Είναι για να υπερασπιστείτε συντεχνίες και κατεστημένα που υπερασπίζονται προνομιακά κεκτημένα και τον απωθητικό κρατισμό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς για μία ακόμη φορά κοιτάζουμε στα μάτια τους Έλληνες και τους λέμε ότι κάναμε το καθήκον μας γιατί η πραγματική απειλή για το κοινωνικό κράτος δεν είναι τα ίδια τα προβλήματα, αλλά η ανικανότητα ή η πολιτική αδυναμία των ηγεσιών να τα αντιμετωπίζουν. Εμείς γνωρίζουμε τι θα μας πιστώσει η ιστορία. Εσείς γνωρίζετε τι θα σας χρεώσει;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο και για τη «λογιστική» περάτωση της αγορεύσεώς της.

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 27 Φεβρουαρίου 2008, της Πέμπτης 28 Φεβρουαρίου 2008, της Παρασκευής 29 Φεβρουαρίου 2008, της Δευτέρας 3 Μαρτίου 2008, της Τρίτης 4 Μαρτίου 2008 και της Τετάρτης 5 Μαρτίου 2008 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Τετάρτης 27 Φεβρουαρίου 2008, της Πέμπτης 28 Φεβρουαρίου 2008, της Παρασκευής 29 Φεβρουαρίου 2008, της Δευτέρας 3 Μαρτίου 2008, της Τρίτης 4 Μαρτίου 2008 και της Τετάρτης 5 Μαρτίου 2008 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 2.05' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 19 Μαρτίου 2008 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διοικητική και Οργανωτική Μεταρρύθμιση του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης και λοιπές ασφαλιστικές διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί..

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ